

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน
เปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย

ปุณณภา ณ ถลาง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

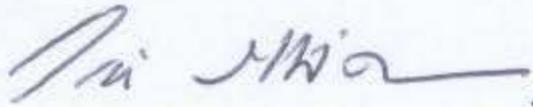
คณะนิติศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

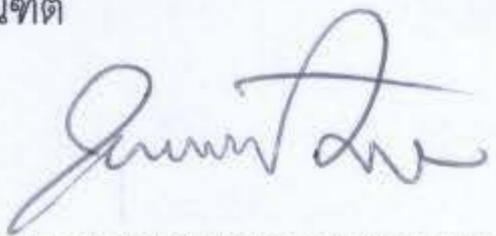
2558

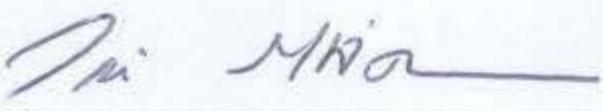
ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน
เปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย

ปริญญานิพนธ์
คณะนิติศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์..........อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ดร.วริยา ล้าเลิศ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต

รองศาสตราจารย์..........ประธานกรรมการ
(ดร.พินัย ณ นคร)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์..........กรรมการ
(ดร.วริยา ล้าเลิศ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์..........กรรมการ
(ดร.วราภรณ์ วนาพิทักษ์)

ศาสตราจารย์..........คณบดี
(ดร.บรรเจิด สิงคะเนติ)

กันยายน 2558

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน เปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย
ชื่อผู้เขียน	นางสาวปณณภา ณ ถลาง
ชื่อปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2558

การศึกษาเรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน เปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย มีวัตถุประสงค์ในการที่จะปรับปรุงแก้ไขประเภทรุกิจ ตามบัญชีหนึ่งและบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 และ เพื่อให้มีกฎหมายเฉพาะอันนำมาใช้ในการควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้มีการศึกษาและวิเคราะห์ถึงพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 กรณีที่ กำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันว่าจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจการทำ สวนปาล์มน้ำมันของประเทศไทยอย่างไรและประเทศไทยควรจะมีการส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจการทำ สวนปาล์มน้ำมันของคนต่างชาติหรือไม่อย่างไรและการที่ประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการลงทุน ต่าง ๆ มากมายอันได้แก่ ประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 หรือมี แผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555 หรือมีร่างยุทธศาสตร์ปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2558-2569 รวมทั้งมียุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันปี พ.ศ.2547- 2572 และมีคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ พ.ศ.2551 ดังนั้นจึงมีความเพียงพอหรือไม่ที่ จะแก้ไขปัญหาหรือพัฒนารวมทั้งควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันได้ทั้งระบบ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง แก้ไขกฎหมายและการมีบทกฎหมายเฉพาะที่จะนำมาใช้ในการควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบ ต่อไป

จากการที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าพบว่าปัจจุบันประเทศไทยได้กำหนดห้ามมิให้นักลงทุน ชาวต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยตามบทบัญญัติของ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 และแม้ประเทศไทยจะได้มีการส่งเสริม การลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมเกษตรตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 แต่ก็ ปรากฏว่าตามประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 นั้นหาได้มีการส่งเสริม การลงทุนในธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันด้วยไม่ จึงเป็นผลให้นักลงทุนชาวต่างชาติไม่ สามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้และยังพบอีกว่าแม้ ประเทศไทยจะมีนโยบายต่าง ๆ เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน แต่ก็เห็นได้ว่าไม่ สามารถดูแลแก้ไขปัญหากับธุรกิจปาล์มน้ำมันได้เท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากสถานการณ์ปาล์ม น้ำมันของประเทศไทยไม่ได้ประสบความสำเร็จอย่างเช่นประเทศมาเลเซีย อีกทั้งธุรกิจปาล์มน้ำมันของ ประเทศไทยก็มีปัญหาต่าง ๆ มากมาย

(4)

ดังนั้นข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้คือควรต้องมีการปรับปรุงแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีหนึ่งและบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 โดยการปรับปรุงแก้ไขให้การประกอบธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมเป็นประเภทธุรกิจที่อยู่ในบัญชีหนึ่งเปลี่ยนให้ไปอยู่ในบัญชีสองหมวดที่ 3 อันเป็นธุรกิจที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งประเทศไทยควรต้องมีกฎหมายเฉพาะที่สามารถควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันได้ทั้งระบบ เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบและพัฒนาธุรกิจปาล์มน้ำมันไปสู่สิ่งที่ดีกว่าในปัจจุบันได้ต่อไป

ABSTRACT

Title of Thesis	Comparative Research on Legal Issues of Oil Palm Business between Thailand and Malaysia
Author	Miss. Punnapar Na Thalang
Degree	Master of Laws
Year	2015

The comparative study of legal issues on Palm Oil Business in Thailand and Malaysia is purposed on the revision and rearrangement of the businesses categorized in first and second attachment of Foreign Business Act B.E.2542 and on serving as the guideline for the legislation of specific law with the provisions focusing on supervising the whole structure of palm oil business in Thailand. This thesis is comprised of the study and analysis on specific provision of Foreign Business Act B.E.2542 that related to the prohibition of foreign investment on palm oil business in Thailand, its consequences on the palm oil business in Thailand, the necessity of foreign investment's promotion of palm oil business and whether the foreign investment promotion policies such as the Notification of Committee of Investment Promotion No.2/2557, the Industrial Development Plan on Oil Palm and Palm Oil B.E.2551-2555, Business Strategy Draft on Oil Palm and Palm Oil B.E.2558-2569, Industrial Strategy Plan on Oil Palm B.E.2547-2572 and the Thai Palm Oil Board will be a sufficient solution for the current situation, a protocol for the supervision and a precept for the development of the whole structure of palm oil business in Thailand. Hopefully, this study will, by any means, let to the revision of the current provision and forthcoming legislation of the specific law which will serve as the legal means for supervising the whole structure of palm oil business in Thailand.

The result of the study and analysis by this thesis has shown that Thailand has prohibited the foreign entrepreneurs, as provided in Foreign Business Act B.E.2542, to make an investment on palm oil business in Thailand. Although there is already the foreign investment's promotion on general agricultural industry by the Investment Promotion Act B.E.2520 and Notification of Committee of Investment Promotion No.2/2557, there aren't any paragraph that serving as the indication of foreign investment's promotion on palm oil business in Thailand. Thus, there will be no foreigner that would be provisionary permitted for the investment on such

(6)

business and related affairs. The study has also shown that even Thailand has already adopted many policies on palm oil business, there is no practical solution that are sufficiently effective to cope with the existing difficulties of such foreign investment. This is shown by the current situation of palm oil business in Thailand which is not as successful as Malaysia's. To make matter worse, the prohibition of foreign investment of palm oil business is not the only problem Thailand facing right now. However, this thesis will, according to the purpose of the study, be focusing on the subject of such foreign investment.

Hence, the legal recommendations for the foreign investment of palm oil business in Thailand by this thesis is the revision of the first and second attachment of Foreign Business Act B.E.2542 by rearranging the "palm oil business" from first attachment to second attachment: category 3, which is the category that related to the prohibition of foreign investment of business natural resources and environment. Moreover, there is necessary to have the specific provisions that will be appropriate for implementation in palm oil business in Thailand and to be the solution for the whole structure of palm oil business in Thailand and to be, ultimately, the development of such whole structure for creating the bright future for the foreign investment in this sector.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน เปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย” สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีโดยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วริยา ล้ำเลิศ ที่ได้เสียสละเวลาเพื่อเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในหัวข้อนี้ ซึ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วริยา ล้ำเลิศ ได้ให้คำชี้แนะ คำปรึกษา รวมไปถึงข้อเสนอแนะข้อคิดเห็นต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างมากกับการศึกษาวิทยานิพนธ์ และมีความกรุณาในการตรวจทานแก้ไขเนื้อหาทั้งหมดเป็นอย่างดี ผู้เขียนจึงกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วริยา ล้ำเลิศ เป็นอย่างยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พินัย ณ นคร ประธานกรรมการ วิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ วนาพิทักษ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้เสียสละเวลามาเป็นประธานและกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ รวมไปถึงขอบพระคุณในคำชี้แนะหรือเสนอแนะที่เกี่ยวกับการค้นคว้าในหัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและผู้เขียนขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ได้สั่งสอนและได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เขียนเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

ผู้เขียนขออาราธนาบุญบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั่วสากลโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูบาอริยชาติ อริยจิตโต หลวงพ่อแช่มวัดฉลองจังหวัดภูเก็ต หลวงปู่หมื่น ฐิตสีโล หลวงปู่กาหลง เขี้ยวแก้ว ที่ปกปักรักษาคุ้มครองผู้เขียนและสร้างกำลังใจให้กับผู้เขียนเสมอมา

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณและขอมอบความสำเร็จทั้งหมดในครั้งนี้ให้แก่บุคคลที่สำคัญที่สุดในชีวิตของผู้เขียน คุณพ่อชนกรและคุณแม่กัลยาณี ณ ถลาง รวมไปถึงสมาชิกในครอบครัวทุก ๆ ท่านที่คอยสนับสนุนในเรื่องการเรียน และเป็นกำลังใจแก่ผู้เขียนมาโดยตลอด ผู้เขียนขอขอบคุณนายธนาพร ก้องวโรตม นางสาวสัมพันธ์ ศิริรัตน์ และนางภาวณา เขมะรัตน์ ที่คอยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือผู้เขียนมาโดยตลอดจนวิทยานิพนธ์ของผู้เขียนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีข้อผิดพลาดหรือมีข้อบกพร่องประการใดผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

ปุณณภา ณ ถลาง

กันยายน 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(7)
สารบัญ	(8)
สารบัญตาราง	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
1.3 สมมติฐานของการศึกษา	5
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	5
1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการค้าการลงทุนประเภทธุรกิจปาล์มน้ำมัน	8
2.1 ความสำคัญ สถานการณ์ และปัญหาของการค้าการลงทุนประเภทธุรกิจปาล์มน้ำมัน	8
2.1.1 ความสำคัญของการค้าการลงทุนประเภทธุรกิจปาล์มน้ำมัน	8
2.1.2 สถานการณ์และปัญหาของการค้าการลงทุนประเภทธุรกิจปาล์มน้ำมัน สถานการณ์ปาล์มน้ำมันของโลก	10
2.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน	25
บทที่ 3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันของคนต่างชาติในประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย	29
3.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันของคนต่างชาติในประเทศไทย	29
3.1.1 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542	29
3.1.2 พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520	38
3.1.3 พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527	40
3.2 นโยบายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันในประเทศไทย	42
3.2.1 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน	42

3.2.2	แผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555	43
3.2.3	ร่างยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม ปี พ.ศ.2558-2569	44
3.2.4	ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันปี พ.ศ.2547-2572	45
3.2.5	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายปาล์ม น้ำมันแห่งชาติ พ.ศ.2551	46
3.3	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนของธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์ม น้ำมันของคนต่างชาติในประเทศมาเลเซีย	48
3.3.1	Malaysian Palm Oil Board Act 1998 (MPOB)	48
3.4	นโยบายเกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซีย New Economic Model (NEM)	77
3.5	ประเภทของธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาประกอบกิจการในประเทศมาเลเซีย	81
บทที่ 4	วิเคราะห์ประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์ม น้ำมันเปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย	85
4.1	วิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 กรณีที่มีการกำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน	85
4.2	วิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการนโยบายปาล์ม น้ำมันแห่งชาติ	93
บทที่ 5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	98
5.1	บทสรุป	98
5.2	ข้อเสนอแนะ	103
5.2.1	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542	103
5.2.2	การจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติและพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม	104
บรรณานุกรม		108
ภาคผนวก		114
	ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 2/2557 เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์ การส่งเสริมการลงทุน	115
ประวัติผู้เขียน		164

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ปาล์มน้ำมัน: เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผล ผลผลิตและผลผลิตต่อไร่ ปี พ.ศ.2556-2558	18
2.2 การนำเข้า (Import) น้ำมันปาล์มของประเทศไทย	22
2.3 เปรียบเทียบรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลง ACIA ของ ประเทศไทยและประเทศมาเลเซียในภาคการเกษตร	27
3.1 เปรียบเทียบหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการปาล์ม น้ำมันและเปรียบเทียบส่วนแบ่งปาล์มน้ำมันในตลาดอาเซียนของ ประเทศไทย และประเทศมาเลเซีย	83
3.2 อันดับประเทศที่เอื้อต่อการทำธุรกิจประจำปี พ.ศ.2557	84

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากปัจจุบันมาตรา 8(1) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ได้มีการกำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งตามบัญชีหนึ่งดังกล่าวนี้ได้กำหนดประเภทธุรกิจที่ห้ามคนต่างชาติประกอบกิจการด้วยเหตุผลพิเศษตาม (2) คือ การทำนา ทำไร่ หรือทำสวน อันเป็นการสงวนธุรกิจการทำสวนไว้สำหรับคนไทยโดยเฉพาะและคนต่างชาติไม่สามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจการทำสวนได้เลย ดังนั้นจึงทำให้นักลงทุนชาวต่างชาติไม่สามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้ เพราะธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเป็นประเภทธุรกิจที่อยู่ในบัญชีหนึ่งดังกล่าว ซึ่งแม้การกำหนดรายการประเภทธุรกิจในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวจะมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องคุ้มครองผู้ประกอบการการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยก็ตาม แต่เห็นได้ว่าย่อมเป็นการสร้างอุปสรรคจากภาครัฐในการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ เพราะเป็นการปิดกั้นการลงทุนโดยตรงจากนักลงทุนชาวต่างชาติในการเข้ามาลงทุนทำธุรกิจสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทย อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามนโยบายการเปิดเสรีการลงทุนตามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียนที่มีความผูกพันในการปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าว โดยประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (Single Market and Single Production Base) มุ่งหมายให้เกิดเสรีระหว่างกันในด้านต่าง ๆ อันได้แก่ การเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุนและเงินทุนที่ยังมีความมุ่งหมายเพื่อการเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการแข่งขันสูง (High Competitive Economic Region) ดังนั้นการที่ประเทศไทยสงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันไว้สำหรับชาวไทยเท่านั้นย่อมส่งผลกระทบต่อประเทศสมาชิกอาเซียนอาจกีดกันนักลงทุนชาวไทยในการเข้าไปลงทุนในประเทศสมาชิกอาเซียนเช่นเดียวกัน อันส่งผลเสียต่อการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันและการลงทุนในการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยทั้งที่ประเทศไทยมีความพร้อมในการรองรับการลงทุนจากกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้เป็นอย่างดีและย่อมทำให้แทบจะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาประสิทธิภาพในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเลย อันอาจทำให้เกิดการผูกขาดหรือลักษณะกึ่งผูกขาดในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันได้ ทั้งนี้ประเทศไทยต้องการการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการทำสวนปาล์มน้ำมัน อีกทั้งยังเห็นได้ว่าแม้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 จะห้ามคนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเพราะเป็นอาชีพสงวนสำหรับคนไทยก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามนักลงทุนต่างชาติก็สามารถหลีกเลี่ยงข้อห้ามดังกล่าวได้โดยการจดทะเบียนตั้งบริษัทโดยให้มีคน

ต่างชาติถือหุ้นไม่เกิน 49.99% ในรูปแบบนอมินีหรือตัวแทน ดังนั้นก็จะทำให้นักลงทุนต่างชาติสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้แล้ว อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าการที่ประเทศไทยสงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันโดยไม่อนุญาตให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันดังกล่าวนั้นหาได้เกิดประโยชน์อันใดกับเกษตรกรชาวไทยไม่ หากแต่กลับเป็นการปิดกั้นโอกาสในการพัฒนาธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันไปสู่สิ่งที่ดีกว่าในปัจจุบันและเป็นการทำให้ภาพลักษณ์ทางการลงทุนของประเทศไทยไม่ดีในสายตาของนักลงทุนชาวต่างชาติอีกด้วย

อีกทั้งยังเห็นได้ว่าแม้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 จะได้ส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติโดยผ่อนคลายมาตรการในการจำกัดการถือหุ้นของนักลงทุนชาวต่างชาติในการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมโดยกำหนดหลักเกณฑ์การถือหุ้นของนักลงทุนชาวต่างชาติในการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมซึ่งรวมถึงโครงการลงทุนในกิจการเกษตรกรรมและการให้บริการตามที่ปรากฏในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 จะต้องมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนแต่เมื่อพิจารณาจากประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 ก็พบว่ามีการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในธุรกิจปาล์มน้ำมันเฉพาะในภาคการผลิตเท่านั้นหาได้มีการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในการทำสวนปาล์มน้ำมันด้วยไม่ อย่างไรก็ตามก็เห็นได้ว่าหากจะมีการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันโดยการแก้ไขประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนโดยการส่งเสริมให้นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันอันเป็นประเภทธุรกิจที่มีการห้ามไม่ให้คนต่างชาติเข้ามาลงทุนดังปรากฏในบัญชี 1 ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ในประกาศดังกล่าวนั้นก็ไม่สามารถที่จะกระทำได้อันเป็นผลทำให้นักลงทุนชาวต่างชาติไม่สามารถเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้อย่างเด็ดขาดในทุก ๆ กรณี

อีกทั้งแม้ว่าประเทศไทยจะมีคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ รวมทั้งมีแผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555 มีร่างยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2558-2569 ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันปี พ.ศ.2547-2572 แต่ก็ได้ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาและหาได้มีการพัฒนาเกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันเท่าที่ควรไม่ ปัจจุบันคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาตินั้นไม่มีความเป็นเอกภาพในการทำงาน คณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติไม่ได้อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติ หากแต่คณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาตินั้นมีเพียงการออกเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาตินั้น

ปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับปาล์มน้ำมันอย่างมากมายอันได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการนำเข้าน้ำมันปาล์มเป็นจำนวนมากอันเป็นการสูญเสียรายได้ให้กับต่างชาติอย่างมหาศาล ประเทศไทยยังคงเป็นประเทศที่มีต้นทุนในการปลูกปาล์มน้ำมันสูงและมีผลผลิตต่อไร่ต่ำมาก โดยโครงสร้างการผลิตของประเทศไทยส่วนใหญ่นั้นจะเป็นเกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งเกษตรกรรายย่อยมีต้นทุนที่สูงกว่าเกษตรกรรายใหญ่มาก ลานเทพปาล์มน้ำมันก็ยังคงไม่ได้มาตรฐาน ประสิทธิภาพของโรงงานสกัดปาล์มน้ำมันก็ยังคงไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ราคาผลปาล์มสดก็ยังคงไม่แน่นอน อีกทั้งราคาผลปาล์มทะเลและน้ำมันปาล์มดิบของประเทศไทยก็ไม่สามารถกำหนดราคาเอง

ได้ เนื่องจากต้องอ้างอิงจากตลาดโลกและยังคงมีราคาตลาดลงอย่างต่อเนื่องอีกทั้งพื้นที่ในการเพาะปลูก ปาล์มน้ำมันใหม่ยังมีจุดรับซื้อน้อยทำให้มีค่าใช้จ่ายในการขนส่งไปยังจุดรับซื้อปาล์มน้ำมันสูง ไม่มีหน่วยงานในการรับผิดชอบเกี่ยวกับปาล์มน้ำมันโดยเฉพาะที่ครอบคลุมทุกด้านของการผลิตปาล์ม น้ำมันและอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม แหล่งพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ดีมีคุณภาพมีจำนวนจำกัดจึงทำให้ เกษตรกรใช้พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ไม่ดีในการเพาะปลูกอันส่งผลให้ปาล์มน้ำมันมีผลผลิตต่ำ เกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตปาล์มที่ไม่สุกทำให้คุณภาพปาล์มน้ำมันต่ำ เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการสวนปาล์ม น้ำมัน ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวผลผลิตปาล์มน้ำมันก็ยังคงสูงมากอีกทั้งยังไม่มี การรวมกลุ่มของเกษตรกรจึงทำให้ขาดอำนาจในการต่อรองเป็นต้น ดังนั้นจึงทำให้เห็นได้ว่าการประกอบ ธุรกิจปาล์มน้ำมันของประเทศไทยยังคงมีปัญหาอยู่อย่างมากมายอันสามารถสะท้อนได้เป็นอย่างดีว่า แม้ประเทศไทยจะมีนโยบายต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันมากมายแต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหา ไม่สามารถควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบได้

ดังนั้นหากประเทศไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะเพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจปาล์ม น้ำมันทั้งระบบเหมือนดังเช่นธุรกิจอ้อยและน้ำตาลทรายที่มีพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ที่มีคณะกรรมการที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเข้ามาควบคุมดูแลทั้งระบบ ซึ่งเห็นได้ว่าปัจจุบัน เกษตรกรชาวไร่อ้อยไม่ต้องออกมาเรียกร้องความเป็นธรรมจากหน่วยงานต่าง ๆ เหมือนดังเช่น ชาวสวนปาล์ม น้ำมัน ผลผลิตอ้อยไม่มีการขาดตลาดเหมือนดังเช่นปาล์ม น้ำมัน การนำเข้าการส่งออก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีเสถียรภาพ ซึ่งจากการที่ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติอ้อยและ น้ำตาลทราย พ.ศ.2527 เพื่อนำมาควบคุมดูแลธุรกิจอ้อยและน้ำตาลทรายจนประสบความสำเร็จได้ นั้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าพืชเศรษฐกิจประเภทอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยเฉพาะ อย่างยิ่งปาล์ม น้ำมันซึ่งเป็นพืชพลังงานและเป็นพืชที่สร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมากจึงควรมี กฎหมายเฉพาะเพื่อนำมาควบคุมดูแลบังคับใช้ด้วย เนื่องจากปาล์ม น้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่สามารถ สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยได้เป็นอย่างมากและปาล์ม น้ำมันยังเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญใน ระดับโลก โดยพิจารณาได้จากการเพิ่มขึ้นของปริมาณการผลิตและการบริโภคปาล์ม น้ำมันใน ตลาดโลกที่เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากและยังคงมีแนวโน้มที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยในปัจจุบันประเทศไทย มีฐานะเป็นผู้ผลิตปาล์ม น้ำมันรายใหญ่อันดับ 3 ของโลกและปาล์ม น้ำมันเป็นพืชที่ให้ผลผลิตน้ำมันต่อ ไร่สูงสุดเมื่อเทียบกับพืชน้ำมันชนิดอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นพืชพลังงานสะอาดที่ทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญ เป็นอย่างมาก น้ำมันปาล์มสามารถใช้เป็นวัตถุดิบในการผสมเป็นเชื้อเพลิงพลังงานสะอาดกล่าวคือไบโอดีเซล ปาล์ม น้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความคุ้มค่าต่อการลงทุนเป็นอย่างมากเพราะเป็นพืชที่ปลูก เพียงครั้งเดียวแต่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ยาวนานถึงประมาณ 25 ปี ด้วยเหตุนี้การมีกฎหมาย เฉพาะเพื่อนำมาบังคับใช้กับปาล์ม น้ำมันทั้งระบบย่อมเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศและสามารถ แก้ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกิจปาล์ม น้ำมันทำให้ธุรกิจปาล์ม น้ำมันสามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิต ประเทศอื่น ๆ ได้ต่อไป

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงขอศึกษาในประเด็นปัญหาที่ว่า

1) การที่มาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 กำหนดห้ามไม่ให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจทำสวนปาล์มน้ำมันตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่ง และการที่ประเทศมาเลเซียไม่มีการห้ามคนต่างชาติประกอบธุรกิจทำสวนปาล์มน้ำมันนั้นจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยและประเทศมาเลเซียอย่างไร

2) การที่นโยบายส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยไม่ได้ส่งเสริมการประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบอย่างเช่นประเทศมาเลเซียและการที่นโยบายส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยมีทั้งประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 แผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555 หรือมีร่างยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2558-2569 รวมทั้งมียุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันปี พ.ศ.2547-2572 และมีคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ พ.ศ.2551 แต่ประเทศไทยกลับไม่มีกฎหมายเฉพาะที่คุ้มครองดูแลการประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบเหมือนดังเช่นประเทศมาเลเซียที่มี Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ว่าประเทศใดจะมีความพร้อมในการแข่งขันในธุรกิจปาล์มน้ำมันมากกว่ากัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1) เพื่อศึกษาปัญหาของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 กรณีที่มีการกำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันและการที่ประเทศมาเลเซียไม่มีการกำหนดห้ามคนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันนั้นจะก่อให้เกิดผลดีหรือผลเสียต่อประเทศไทยและประเทศมาเลเซียอย่างไร

2) เพื่อศึกษาปัญหาจากการที่นโยบายส่งเสริมการลงทุนของไทยไม่ได้ส่งเสริมการประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบอย่างเช่นประเทศมาเลเซียและการที่นโยบายส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยมีทั้งประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 หรือแผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555 หรือมีร่างยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2558-2569 รวมทั้งมียุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันปี พ.ศ.2547-2572 และมีคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ พ.ศ.2551 ในขณะที่ประเทศมาเลเซียมีพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติว่าประเทศใดจะมีความพร้อมในการแข่งขันในธุรกิจปาล์มน้ำมันมากกว่ากัน

3) เพื่อทำการศึกษาแนวทางในการกำหนดบทกฎหมายเฉพาะที่จะนำมาใช้กับธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันทั้งระบบและเพื่อทำการศึกษาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีหนึ่งและบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของประเทศไทยต่อไป

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

เมื่อมาตรา 8(1) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ได้มีการกำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวอันเป็นการสงวนธุรกิจการทำสวนไว้สำหรับคนไทยโดยเฉพาะและคนต่างชาติไม่สามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจการทำสวนได้เลยนั้น ย่อมส่งผลให้ชาวต่างชาติไม่สามารถเข้ามาทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้อันเป็นการสร้างอุปสรรคในการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติและส่งผลเสียมากกว่าผลดีและยังเป็นการไม่ปฏิบัติตามนโยบายการเปิดเสรีการลงทุนตามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) อีกทั้งการที่ประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนต่าง ๆ มากมายอันได้แก่ ประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 หรือแผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555 หรือมีร่างยุทธศาสตร์ปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2558-2569 รวมทั้งมียุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันปี พ.ศ.2547-2572 และมีคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ พ.ศ.2551 นั้นก็เห็นได้ชัดว่าไม่สามารถควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันได้เท่าที่ควร

เมื่อพิจารณาแล้วจึงเห็นได้ว่าควรมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ดังกล่าวและควรมีกฎหมายเฉพาะที่จะนำมาใช้ในการควบคุมดูแลธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันทั้งระบบต่อไป ทั้งนี้ก็เพื่อให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของประเทศไทยประสบความสำเร็จและมีความก้าวหน้ามากกว่าที่ผ่านมา

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 กรณีที่กำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันว่าจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของประเทศไทยอย่างไรและประเทศไทยควรจะมีการส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของคนต่างชาติหรือไม่อย่างไร อีกทั้งการที่ประเทศมาเลเซียไม่ได้กำหนดห้ามคนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันนั้นจะส่งผลกระทบต่อธุรกิจการทำสวนปาล์ม น้ำมันของประเทศไทยอย่างไรและศึกษาว่าการที่ประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนต่าง ๆ มากมายอันได้แก่ ประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 หรือแผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555 หรือมีร่างยุทธศาสตร์ปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2558-2569 รวมทั้งมียุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันปี พ.ศ.2547-2572 และมีคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ พ.ศ.2551 ในขณะที่ประเทศมาเลเซียมีพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติ (Malaysian Palm Oil Board Act 1998) ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะที่ใช้ในการควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบว่าประเทศไทยจะมีความพร้อมในการแข่งขันในธุรกิจปาล์มน้ำมันมากกว่ากัน

เพื่อทำการศึกษานี้ในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ดังกล่าวและเพื่อทำการศึกษานี้ในการกำหนดบทกฎหมายเฉพาะที่จะนำมาใช้

กับธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันทั้งระบบเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของประเทศไทยต่อไป

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

ทำการศึกษาค้นคว้าจากพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527 พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 แผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555 ร่างยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2558-2569 ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันปี พ.ศ.2547-2572 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายปาล์มแห่งชาติ พ.ศ.2551 พระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติ (Malaysian Palm Oil Board Act 1998) และนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซีย เอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รายงาน บทความทางวิชาการ ภาคนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หนังสือต่าง ๆ และเอกสารข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ผลจากการศึกษาทำให้ทราบว่าเมื่อพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 กำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันและการที่ประเทศมาเลเซียไม่มีการกำหนดห้ามคนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันนั้นจะก่อให้เกิดผลดีหรือผลเสียต่อประเทศไทยและประเทศมาเลเซียอย่างไรและประเทศไทยควรที่จะสงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเอาไว้ให้คนไทยหรือควรส่งเสริมให้คนต่างชาติเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันหรือไม่อย่างไร

2) ผลจากการศึกษาทำให้ทราบว่ากรณีที่นโยบายส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยมีทั้งประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 แผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555 หรือมีร่างยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2558-2569 รวมทั้งมียุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันปี พ.ศ.2547-2572 และมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายปาล์มแห่งชาติ พ.ศ.2551 ในขณะที่ประเทศมาเลเซียมีพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติ (Malaysian Palm Oil Board Act 1998) ว่าประเทศใดจะมีความพร้อมในการแข่งขันในธุรกิจปาล์มน้ำมันมากกว่ากัน

3) ผลจากการศึกษาทำให้ทราบว่ากรณีที่ประเทศมาเลเซียมีกฎหมายเฉพาะควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบกับการที่ประเทศไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะที่ควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบ ประเทศไทยจะมีการพัฒนาในธุรกิจปาล์มน้ำมันและมีความพร้อมในธุรกิจปาล์มน้ำมันมากกว่ากันและประเทศไทยควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะเพื่อนำมาควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบหรือไม่อย่างไร

4) ผลจากการศึกษาทำให้ทราบถึงบทสรุปและข้อเสนอแนะในการวางแนวทางในการกำหนดบทกฎหมายเฉพาะที่จะนำมาใช้กับธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบและเพื่อทำการศึกษานโยบายในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 เพื่อส่งเสริมการลงทุนในการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของคนต่างชาติในประเทศไทยเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของประเทศไทยต่อไป

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการค้าการลงทุนประเภทธุรกิจปาล์มน้ำมัน

2.1 ความสำคัญ สถานการณ์ และปัญหาของการค้าการลงทุนประเภทธุรกิจปาล์ม น้ำมัน

2.1.1 ความสำคัญของการค้าการลงทุนประเภทธุรกิจปาล์มน้ำมัน

ในอดีตประเทศไทยได้เริ่มต้นปลูกปาล์มน้ำมัน (Oil Palm) ครั้งแรกประมาณ 1 พันไร่ โดยได้เริ่มปลูกตั้งแต่ช่วงก่อนสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งการปลูกดังกล่าวนั้นมีจุดมุ่งหมายในทางด้านการค้าขายปาล์มน้ำมัน¹ แต่ในเวลาต่อมาภาครัฐและภาคเอกชนก็ได้สนใจปลูกปาล์มน้ำมันมากขึ้น และได้มีการพัฒนาจากการปลูกปาล์มน้ำมันในอดีตสู่อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและการค้าปาล์มน้ำมัน และน้ำมันปาล์ม ประเทศไทยมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการปลูกปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมากโดยปาล์มน้ำมันเป็นพืชน้ำมันอันเป็นพืชพลังงานที่สำคัญและเป็นพืชยืนต้นจึงสามารถมีอายุการให้ผลผลิตยาวนานซึ่งมีความคุ้มค่าต่อการลงทุนเป็นอย่างมาก กล่าวคือเพียงแค่ลงทุนปลูกปาล์มน้ำมันเพียงครั้งเดียวก็สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตปาล์มน้ำมันได้ยาวนานถึงประมาณ 25 ปีและสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ต่อเนื่องตลอดทั้งปี ซึ่งในเดือนหนึ่งจะมีระยะเก็บเกี่ยวผลผลิตประมาณ 15 วันต่อหนึ่งรอบการเก็บเกี่ยวผลผลิต อีกทั้งปาล์มน้ำมันยังมีประโยชน์ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสามารถรักษาสมดุลของระบบนิเวศน์ได้เป็นอย่างดีเพราะปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ใช้ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เป็นปัจจัยสำคัญในการเจริญเติบโตเทียบเท่ากับการเจริญเติบโตของป่าดงดิบในเขตร้อนชื้น อีกทั้งปาล์มน้ำมันยังเป็นพืชยืนต้นที่ให้ผลผลิตเร็วกล่าวคือ ภายในระยะเวลา 3 ปีปาล์มน้ำมัน ก็เริ่มให้ผลผลิตแล้ว อีกทั้งปาล์มน้ำมันยังเป็นพืชน้ำมันที่ให้ผลผลิตน้ำมันต่อหน่วยพื้นที่สูงกว่าพืชน้ำมันอื่นกล่าวคือ ปาล์มน้ำมันเป็นพืชน้ำมันที่ให้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่าพืชน้ำมันทุกชนิด อีกทั้งปาล์มน้ำมันยังเป็นพืชน้ำมันที่มีต้นทุนการผลิตน้ำมันต่ำกว่าพืชน้ำมันชนิดอื่น ๆ ทั้งนี้ปาล์มน้ำมันใช้พื้นที่ในการปลูกเพียง 5% แต่ปาล์มน้ำมันสามารถให้น้ำมันได้ 39% ปาล์มน้ำมันเป็นพืชน้ำมันที่มีอัตราการให้น้ำมันต่อพื้นที่สูงสุด (772.38 กิโลกรัม/ไร่) ดังนั้นปาล์มน้ำมันจึงเป็นพืชน้ำมันที่ใช้เพื่อการบริโภคอันมีราคาถูกที่สุดและปาล์มน้ำมันยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทั้งหมดในกระบวนการผลิตน้ำมัน

¹ กฤษ เอี่ยมฐานนท์, การศึกษาศักยภาพสินค้าเกษตรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) กรณีศึกษาสินค้าปาล์มน้ำมัน, ใน ประชุมวิชาการกรมพัฒนาที่ดิน ปี 2558 เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2558 (กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2558).

ปาล์ม แบบ “Zero Waste หรือ ของเสียเหลือศูนย์”² โดยกระบวนการผลิตน้ำมันปาล์มนั้นส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยมากและยังพบว่าเมื่อโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบมีของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิตแล้วโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบก็ยังสามารถนำกากเส้นใยและกะลาปาล์มไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับหม้อไอน้ำได้ ส่วนทะลายปาล์มเปล่าสามารถนำไปขายหรือแจกฟรีให้เกษตรกรนำไปเพาะเห็ดได้ นอกจากนี้โรงงานยังสามารถนำสลัดเค้กและขี้เถ้าไปถมที่ดินอันเป็นการปรับดินให้มีคุณภาพมากขึ้นกว่าเดิมได้หรือสามารถใช้เป็นปุ๋ยได้ อันถือได้ว่าปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด³

ปัจจุบันปาล์มน้ำมัน (Oil Palm) เป็นพืชน้ำมันที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยและของโลกเป็นอย่างมากและประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่อยู่ในบริเวณที่เหมาะสมสำหรับปลูกปาล์มน้ำมันจึงสามารถปลูกปาล์มน้ำมันได้ผลดี⁴ น้ำมันปาล์มนั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ทั้งนี้มูลค่าของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของประเทศไทยในปัจจุบันมีมูลค่าสูงถึงประมาณ 50,000 ล้านบาท อีกทั้งน้ำมันปาล์มดิบยังมีประโยชน์ในการใช้ผลิตกระแสไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพอีกด้วย ซึ่งปัจจุบันมีการนำน้ำมันปาล์มดิบประมาณ 1 หมื่นตันไปใช้ในการผลิตกระแสไฟในโรงไฟฟ้าจังหวัดกระบี่ในแต่ละปีและน้ำมันปาล์มดิบยังมีประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อผลิตไบโอดีเซลอันเป็นพลังงานทดแทนที่สำคัญ เพื่อช่วยลดการใช้ น้ำมันดีเซล อันเป็นการเพิ่มความมั่นคงทางด้านพลังงาน โดยนโยบายพลังงานของรัฐบาลไทยได้มีการปรับสูตรส่วนผสมของน้ำมันไบโอดีเซลปี 100 จากปี 5 เป็นปี 7 ตั้งแต่ 1 มกราคม พศ.2557⁵ อีกทั้งน้ำมันปาล์มยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการบริโภคได้หลากหลาย โดยน้ำมันปาล์มเป็นน้ำมันพืชที่นิยมใช้บริโภคมากที่สุดในประเทศไทย เช่น การใช้เป็นน้ำมันปรุงอาหาร น้ำมันทอดอาหารเพราะน้ำมันปาล์มไม่ทำให้อาหารมีกลิ่นหืน ทั้งนี้เนื่องจากน้ำมันปาล์มมีคุณสมบัติพิเศษกล่าวคือมีการดูดซับที่ต่ำกว่าน้ำมันพืชชนิดอื่นจึงไม่เคลือบติดสิ่งที่ทอดทำให้ของที่ทอดมีสีสวยและเก็บไว้ได้นานด้วยเหตุนี้ น้ำมันปาล์มจึงมีกลุ่มลูกค้าหลักคือ อุตสาหกรรมอาหารฟาสต์ฟู้ด อาหารสำเร็จรูป บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ขนมขบเคี้ยว⁶ และน้ำมันปาล์มยังสามารถใช้ประโยชน์ในการผลิต ครีมเทียม มากา린 นมเทียม เนยขาว ขนมเค้ก ขนมปัง เนยโกโก้และน้ำมันปาล์มยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคโดยผ่านกระบวนการทางเคมี อันได้แก่ การทำกรดไขมันประเภทต่าง ๆ ทั้งกรดไขมันอิ่มตัวและกรดไขมันไม่อิ่มตัว

²บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, **ธุรกิจปาล์มน้ำมันหลังก้าวเข้าสู่ AEC**, คำนวนที่ 15 เมษายน 2558 จาก <http://www.siamagro.com/chatchanok2.php>

³**อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของไทย**, คำนวนที่ 7 สิงหาคม 2558 จาก <http://fic.nfi.or.th>

⁴มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ, **การผลิตปาล์มน้ำมันไทยภายใต้กรอบAEC ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**, คำนวนที่ 24 เมษายน 2558 จาก <http://www.thai-aec.com/87#more-87>

⁵ธิษณา เลาสวัสดิ์กุล, **ปาล์มน้ำมัน**, คำนวนที่ 7 สิงหาคม 2558 จาก <http://library.dip.go.th/multim6/edoc/2556/21894.pdf>

⁶เรื่องเดียวกัน.

อิมตัวเพื่อนำไปใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ มากมาย⁷ เช่น บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป นมข้นหวาน เป็นต้น และน้ำมันปาล์มยังสามารถใช้ประโยชน์ในด้านพลังงานอุตสาหกรรม ด้านอุตสาหกรรมโพลิโอเคมีคอลใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมต่อเนื่องต่าง ๆ เช่น สบู่ ผงซักฟอก เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์และอาหารสัตว์⁸ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ก่อให้เกิดอาชีพต่อเนื่องมากมาย และเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยเป็นอย่างมากอันส่งผลทำให้ประชากรมีรายได้และมีอาชีพที่มั่นคงส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ⁹

2.1.2 สถานการณ์และปัญหาของการค้าการลงทุนประเภทธุรกิจปาล์มน้ำมัน สถานการณ์ปาล์มน้ำมันของโลก

เนื่องจากสถานการณ์ปาล์มน้ำมันในปัจจุบันนั้น ตลาดน้ำมันพืชโลกได้ให้ความสำคัญกับน้ำมันปาล์มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และเห็นได้ว่าทั่วโลกกำลังให้ความสำคัญกับไบโอดีเซลเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหภาพยุโรปที่มีความต้องการใช้น้ำมันปาล์มเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตไบโอดีเซลเพิ่มมากขึ้นเป็นอย่างมากเพราะราคาน้ำมันปิโตรเลียมในปัจจุบันและในอนาคตนั้นมีแนวโน้มว่าจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้ปริมาณน้ำมันปาล์มดิบที่จะต้องนำมาใช้เพื่อผลิตไบโอดีเซลในประเทศไทยทั้งระบบนั้น จำเป็นที่จะต้องใช้พื้นที่ในการปลูกปาล์มน้ำมันทั้งสิ้นประมาณ 7 ล้านไร่ด้วยกัน แต่กลับพบว่าในปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นที่ในการปลูกปาล์มน้ำมันเพียงแค่ประมาณสองล้านไร่เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องเร่งขยายพื้นที่ในการปลูกปาล์มน้ำมันเพราะการปลูกปาล์มน้ำมันนั้นต้องใช้เวลาประมาณ 3 ปีจึงจะสามารถให้ผลผลิตปาล์มน้ำมัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ประเทศไทยไม่มีปริมาณน้ำมันปาล์มที่เพียงพออันจะสามารถนำมาใช้ในการผลิตไบโอดีเซลทั้งระบบได้ อย่างไรก็ตามก็เห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้ประเทศมาเลเซียซึ่งเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมากได้มีการนำน้ำมันปาล์มดิบมาผลิตเป็นไบโอดีเซลเพื่อใช้ทดแทนน้ำมันดีเซลแล้วและมีแนวโน้มว่าในอนาคตทั่วโลกจะมีความต้องการไบโอดีเซลในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ กล่าวคือ อาจมีปริมาณความต้องการน้ำมันปาล์มดิบเพื่อใช้ในการผลิตไบโอดีเซลเพิ่มขึ้นจนถึง 18 ล้านตันในปี พ.ศ.2563 อันนับเป็นเม็ดเงินจำนวนมหาศาลที่จะสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศผู้ผลิตปาล์มน้ำมันได้¹⁰ ดังนั้นประเทศไทยจึงควรพัฒนาคุณภาพและศักยภาพในการผลิตปาล์มน้ำมันให้ดีกว่าเดิมและควรมีกฎหมายที่เหมาะสมเพื่อที่จะได้ไม่เป็นการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติ เพื่อที่ประเทศไทยจะได้ใช้ประโยชน์จากการที่ประเทศไทยมีสภาพภูมิประเทศและสภาพ

⁷ เกษตรฯ เตรียมยกร่าง พ.ร.บ.ปาล์มฯ, ประชาชาติธุรกิจออนไลน์ (25 กุมภาพันธ์ 2556), ค้นวันที่ 29 กรกฎาคม 2558 จาก [http://www.prachachat.net/news_detail .php?newsid=1361763753](http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1361763753)

⁸ ธิษณา เลาสวัสดิกุล, *เรื่องเดิม*.

⁹ เกษตรฯ เตรียมยกร่าง พ.ร.บ.ปาล์มฯ, *เรื่องเดิม*.

¹⁰ วารี ชวนรักธรรม, “นวัตกรรม “น้ำมันปาล์ม” จากอุตสาหกรรมอาหารสู่แหล่งพลังงานทดแทนของไทย,” *Engineering Today* 3, 36 (ธันวาคม 2548), ค้นวันที่ 19 กรกฎาคม 2558 จาก <http://www.technologymedia.co.th/articledetail.asp?arid=3143&pid=308>

ภูมิอากาศที่เหมาะสมกับการประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันอย่างเต็มที่โดยไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับกฎหมายของประเทศไทย โดยในปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันคิดเป็นร้อยละ 3 ของพื้นที่ปลูกของโลกจึงถือได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากต่อสังคมโลกในด้านธุรกิจปาล์มน้ำมัน ประเทศไทยจึงควรที่จะต้องเร่งพัฒนาปาล์มน้ำมันของประเทศไทยให้มีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้สามารถรองรับกับปริมาณความต้องการน้ำมันปาล์มในอนาคตได้เพราะหากประเทศไทยสามารถผลิตปาล์มน้ำมันให้สามารถเพียงพอต่อการใช้ในประเทศและมีปริมาณเพียงพอต่อการส่งออกไปต่างประเทศก็ย่อมเป็นการสร้างรายได้ให้กับประเทศอย่างมหาศาล¹¹ แต่อย่างไรก็ดีเห็นได้ว่าแม้ในปัจจุบันประเทศไทยจะมีสถานะเป็นประเทศผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลกแต่ประเทศไทยก็มีสัดส่วนการผลิตน้ำมันปาล์มเพียงแค่อ้อยละ 3 เท่านั้นเอง อันเป็นการแตกต่างกับประเทศมาเลเซียอันเป็นประเทศผู้ผลิตน้ำปาล์มที่มีส่วนแบ่งตลาดมากถึงร้อยละ 35 ปัจจุบันพื้นที่การเพาะปลูกปาล์มน้ำมันของประเทศไทยส่วนใหญ่จะอยู่ในจังหวัดทางภาคใต้ โดยจังหวัดที่มีผลผลิตมากที่สุดในประเทศไทย คือ กระบี่ สุราษฎร์ธานีและชุมพรซึ่งปัจจุบันมีการขยายพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางมากขึ้นอีกด้วย¹²

การผลิตปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มของประเทศไทยประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกล่าวคือ

1) เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งมีอัตราการปลูกในภาคใต้ 92% โดยมีการปลูกในพื้นที่จังหวัดกระบี่ 27% สุราษฎร์ธานี 27% ชุมพร 20% และมีการปลูกในภาคกลาง 7 % ภาคเหนือและอีสานอีก 1% ซึ่งสามารถให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันได้ประมาณ 12.4 ล้านตัน ทั้งนี้เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันนั้น หมายถึง

1.1) กลุ่มเกษตรกรที่ปลูกปาล์มน้ำมันจำนวนตั้งแต่ 5 ไร่ ถึงจำนวน 2,000 ไร่ โดยเกษตรกรส่วนใหญ่มักมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันรายละ 10-20 ไร่ มีลักษณะเป็นเกษตรกรอิสระซึ่งถือว่าเป็นเกษตรกรรายย่อย โดยเกษตรกรในกลุ่มนี้บางรายอาจปลูกปาล์มน้ำมันเพื่อเป็นอาชีพเสริมซึ่งพื้นที่ที่ใช้เพาะปลูกก็จะมีกระจัดกระจายหลายพื้นที่และมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับการดูแลรักษามักจะมีผลผลิตต่ำ ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการที่ไม่มีการช่วยเหลือจากรัฐบาลในการให้ความรู้ทางวิชาการไม่มีการช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิต เกษตรกรกลุ่มนี้มักจะไม่มีความสามารถในการต่อรองและมักจะไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ครบถ้วนถูกต้อง ซึ่งเกษตรกรกลุ่มนี้ก็จะขายผลผลิตให้กับโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มอีกชั้นหนึ่ง

1.2) กลุ่มเกษตรกรที่มีพื้นที่สำหรับปลูกปาล์มน้ำมันประมาณรายละ 30 ไร่ ซึ่งเกษตรกรกลุ่มนี้มักมีพื้นที่สำหรับทำการเกษตรประมาณรายละ 50 ไร่ โดยเกษตรกรกลุ่มนี้จะได้รับการส่งเสริมและดูแลทั้งด้านความรู้ทางวิชาการได้รับการดูแลด้านชลประทาน เกษตรกรกลุ่มนี้จะมีอำนาจต่อรองเพราะมีลักษณะของการดำเนินงานแบบกลุ่มโดยมีกรรมการบริหารผู้จัดการในการ

¹¹ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร, ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ปี 2547-2572 (กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2547).

¹² ธิษณา เลาสวัสดิกุล, *เรื่องเดิม*.

บริหารจัดการการปลูกปาล์มน้ำมันของกลุ่มซึ่งถือเป็นเกษตรกรในกลุ่มสหกรณ์ผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน หรือนิคมสร้างตนเองนั่นเอง

1.3) กลุ่มบริษัทเอกชนผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งกลุ่มนี้จะมีกลุ่มโรงงานสกัดปาล์ม น้ำมันที่มีสวนปาล์มน้ำมันเป็นของตนเอง ซึ่งกลุ่มบริษัทเอกชนดังกล่าวนี้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เพราะมีการบริหารที่ดี มีการจัดการระบบของกลุ่มที่มีคุณภาพมักจะมีคณะกรรมการบริหารบริษัท หรือมีผู้จัดการสวนปาล์มน้ำมันซึ่งอัตราจำนวนพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันสามารถแบ่งได้ดังนี้

- (1) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันประมาณร้อยละ 46 จะเป็นกลุ่มเกษตรกรรายย่อยประมาณ 45,000 ราย
- (2) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันประมาณร้อยละ 16 จะเป็นกลุ่มสหกรณ์ผู้ปลูกปาล์มน้ำมันหรือนิคมสร้างตนเองประมาณ 7,593 ราย
- (3) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันประมาณร้อยละ 37 จะเป็นกลุ่มบริษัทเอกชนผู้ปลูกปาล์มน้ำมันประมาณ 174 ราย¹³

2) โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบ ซึ่งสามารถสกัดน้ำมันปาล์มดิบได้ประมาณ 2.1 ล้านตัน ทั้งนี้จากข้อมูลกรมการค้าภายในพบว่าปัจจุบันมีโรงงานหีบสกัดน้ำมันปาล์ม 80 โรงงาน (76 บริษัท)¹⁴ ตั้งอยู่ในพื้นที่ปลูกปาล์มมีกำลังการผลิตรวมประมาณ 10-12 ล้านตันทะลายปาล์มสดต่อปี โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มส่วนใหญ่จะผลิตน้ำมันปาล์มดิบเพื่อขายต่อให้โรงกลั่นน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์หรืออุตสาหกรรมอื่นเพื่อนำไปผลิตไบโอดีเซลต่อไป ผู้ประกอบการสกัดน้ำมันปาล์มมีการรวมตัวในลักษณะสมาคมโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบแบ่งเป็น 2 กลุ่มด้วยกัน อันได้แก่

2.1) โรงสกัดขนาดกลางและขนาดใหญ่ซึ่งเป็นโรงงานที่มีกระบวนการผลิตแบบแยกน้ำมันจากเมล็ดในและเนื้อปาล์ม ทั้งนี้บางโรงอาจไม่มีการแยกน้ำมันจากเมล็ดในโดยจะมีการส่งเมล็ดในขายให้กับโรงงานอื่นอีกทอดหนึ่ง

2.2) โรงสกัดขนาดเล็ก ซึ่งเป็นโรงงานผลิตด้วยวิธีดั้งเดิม ซึ่งส่วนใหญ่ใช้ลูกรวงใช้วิธีย่างไฟ 24 ชั่วโมงแล้วจึงเอาเข้าสกรูบีบอัดน้ำมัน ซึ่งจะได้น้ำมันเกรด B เป็นน้ำมันผสมออกมาพร้อมกัน ราคาจะต่ำกว่าน้ำมันเกรด A ประมาณ กิโลกรัมละ 1 บาท

3) โรงกลั่นน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ซึ่งสามารถกลั่นน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ได้ประมาณ 2 ล้านตัน

ผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีทั้งที่รับซื้อน้ำมันปาล์มดิบจากโรงสกัดมากลั่น หรือซื้อผลปาล์มมาสกัดในโรงงานก่อนจะส่งน้ำมันปาล์มดิบเข้าโรงกลั่นหรือมีสวนปาล์มของตนเองเพื่อบริหารจัดการวัตถุดิบเข้าโรงงานได้อย่างเพียงพอตั้งแต่เริ่มต้น นอกจากนั้นผู้ประกอบการบางรายยังมีการ

¹³ บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์เกี่ยวเนื่อง, ค้นวันที่ 29 กรกฎาคม 2558 จาก <http://fic.nfi.or.th>

¹⁴ กรมการค้าภายใน, สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร, การตลาด การผลิต น้ำมันปาล์ม ปี 2554 (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร กรมการค้าภายใน, 2554), ค้นวันที่ 29 กรกฎาคม 2558 จาก http://agri.dit.go.th/web_dit_sec4/admin/uploadfiles/multi_files/plame%20for%20you07.pdf

ดำเนินการเองตั้งแต่การนำพันธุ์ปาล์มเข้าจากต่างประเทศมาเพาะขยายพันธุ์และจำหน่ายแก่เกษตรกรในเครือของตน เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพสูงจนสามารถนำน้ำมันปาล์มไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อื่น ๆ กล่าวคือดำเนินการเองตลอดในทุกขั้นตอนของการผลิตตั้งแต่เริ่มต้น¹⁵

4) อุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้ไขมันปาล์ม อันได้แก่ น้ำมันพืช ขนมขบเคี้ยว สบู่ นมข้นหวาน นมจืด บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ครีมเทียม อาหารสัตว์ ไอศกรีม เนยขาว เนยเทียม ไปโอดีเซล เป็นต้น

5) โรงงานอุตสาหกรรมต่อเนื่อง อันเป็นโรงงานที่ซื้อน้ำมันปาล์มจากโรงสกัดหรือโรงกลั่นในลักษณะต่าง ๆ เช่น น้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ น้ำมันเมล็ดในปาล์ม กรดไขมัน ไชปาล์ม เป็นต้น เพื่อที่จะนำไปใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเคมี เป็นต้น¹⁶

6) ผู้บริโภคภายในประเทศไทย ซึ่งมีอัตราการบริโภคประมาณ 1.68 ล้านตัน

7) องค์กรวิชาชีพ ชมรม สมาคมที่เกี่ยวข้อง อันเป็นการรวมตัวของเกษตรกรหรือผู้ประกอบการลักษณะเดียวกันเพื่อวัตถุประสงค์บางประการอันเป็นประโยชน์กับองค์กรวิชาชีพ ชมรม สมาคมที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ นั้นเอง

8) ผู้รวบรวม หรือลานเท หรือแล้ม โดยอาจจะเป็นเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมันด้วยก็ได้ ทั้งนี้ผู้รวบรวม หรือลานเท หรือแล้ม จะทำหน้าที่เป็นคนกลางรับซื้อทะลายปาล์มสดจากเกษตรกรรวบรวมส่งโรงงาน หรืออาจนำปาล์มไปหีบเอาน้ำมันแล้วจำหน่ายแก่โรงงานในรูปน้ำมันปาล์มดิบก็ได้ โดยลานเทจะต้องมีเงินทุนหมุนเวียนสูง เพราะต้องจ่ายเงินสดให้แก่เกษตรกร ทั้งนี้ลานเท หรือแล้มจะเป็นผู้กำหนดราคาซื้อโดยอิงจากโรงงาน โดยราคาซื้อจะขึ้นอยู่กับคุณภาพของปาล์มน้ำมันทั้งในส่วนเมล็ดและทะลายปาล์มน้ำมัน โดยตรวจสอบความดีความแก่ของเมล็ดปาล์ม น้ำมันจากสีเปลือกด้วยตาเปล่าราคาซื้อผลปาล์มน้ำมันสดจะแยกเป็นราคาทั้งทะลายและราคาผลร่วง ทั้งนี้ราคาผลร่วงจะสูงกว่าเล็กน้อยเพราะไม่ต้องเอามาแยกทะลาย ทำให้ลานเทหน้าทะลายปาล์มสดที่รับซื้อเข้ามาหมักโดยการฉีดยา ทำให้ลูกร่วง แต่จะมีค่าความเป็นกรดสูง คุณภาพน้ำมันไม่ดี ซึ่งโรงงานรับซื้อจะมีมาตรการกำกับลานเทหากสินค้าคุณภาพไม่ดีก็จะส่งคืนจากการประเมินของผู้ประกอบการโรงสกัดน้ำมันคาดว่าปัจจุบันน่าจะมีลานเทมากกว่า 40,000 ราย กระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่เพาะปลูกปาล์มมีทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

ทั้งนี้ปัจจุบันราคาน้ำมันปาล์มดิบในประเทศไทยจะอ้างอิงกับราคาน้ำมันปาล์มดิบในตลาดมาเลเซียเป็นหลัก ประกอบกับการพิจารณาอุปสงค์อุปทานของประเทศไทยด้วย ทั้งนี้ปัจจัยหลักที่กระทบต่อราคาของน้ำมันปาล์มในตลาดมาเลเซีย ได้แก่ สภาพดินฟ้าอากาศซึ่งส่งผลกระทบต่อผลผลิตและราคาของผลปาล์มสดที่ออกสู่ตลาดรวมถึงราคาน้ำมันปิโตรเลียมและปริมาณความต้องการบริโภคและปริมาณการผลิตน้ำมันปาล์มในตลาดโลก รวมถึงระดับราคาน้ำมันพืชชนิดอื่นที่ใช้แทนน้ำมันปาล์มได้ เช่น น้ำมันถั่วเหลือง เป็นต้น

¹⁵ บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), รายงานประจำปี 2554 บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (กรุงเทพมหานคร: บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), 2554).

¹⁶ เรื่องเดียวกัน.

ปัจจุบันประเทศที่มีบทบาทในการผลิตและส่งออกน้ำมันพืชสู่ตลาดโลกที่สำคัญในทวีปเอเชีย คือ ประเทศมาเลเซียและประเทศอินโดนีเซีย ทั้งนี้ น้ำมันพืชที่ผลิตและส่งออกหลักของทวีปเอเชีย คือ น้ำมันปาล์ม ซึ่งปริมาณการส่งออกคิดเป็นอัตราร้อยละ 75 ของผลผลิตที่ผลิตได้¹⁷ ทั้งนี้แม้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยจะมีปริมาณผลผลิตน้ำมันปาล์มมากเป็นอันดับ 3 ของโลกแต่ผลผลิตต่อพื้นที่เพาะปลูกของปาล์มน้ำมันในประเทศไทยก็ยังน้อยกว่าประเทศมาเลเซียเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ประเทศไทยให้ผลผลิตต่อพื้นที่เพาะปลูกในอัตรา 14.5 ตัน/เฮกเตอร์ เพราะการเพาะปลูกของประเทศไทยส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบสวนปาล์มขนาดเล็ก ในขณะที่ประเทศมาเลเซียให้ผลผลิตต่อพื้นที่เพาะปลูกในอัตรา 21.9 ตัน/เฮกเตอร์ และประสิทธิภาพในการผลิตน้ำมันปาล์มของประเทศไทยก็ยังเป็นรองกว่าประเทศมาเลเซียเป็นอย่างมากเช่นกัน กล่าวคือ ประเทศมาเลเซียมีอัตราการให้น้ำมันปาล์มประมาณ 19.3% แต่ประเทศไทยมีอัตราการให้น้ำมันปาล์มประมาณ 15.7% เนื่องจากประเทศไทยขาดแรงงานที่มีทักษะในการตัดผลปาล์มสุก ทำให้ผลปาล์มที่เก็บเกี่ยวส่วนใหญ่ยังดิบซึ่งมีสัดส่วนการให้น้ำมันน้อยอีกทั้งยังขาดมาตรการในการสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งการให้ความรู้แก่เกษตรกรและการสนับสนุนเกษตรกรในการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวปาล์มน้ำมัน¹⁸ อีกทั้งประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายโดยเฉพาะที่ควบคุมดูแลธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันทั้งระบบและนโยบายของการส่งเสริมการลงทุนตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยก็ไม่ได้จัดธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันเป็นประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนแต่อย่างใด ดังนั้นจึงทำให้เห็นได้ว่าแม้ประเทศไทยผลิตน้ำมันปาล์มดิบเป็นอันดับ 3 ของโลก แต่ผลผลิตยังห่างไกลจากประเทศมาเลเซียเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เมื่ออุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มของประเทศไทยนั้นประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นและเห็นได้ว่าในแต่ละภาคส่วนนั้นล้วนแล้วแต่มีความเกี่ยวข้องระหว่างกันและกันอย่างใกล้ชิด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นเป็นอย่างมากในการที่จะต้องพัฒนาทุกภาคส่วนให้มีความเจริญก้าวหน้าไปด้วยกันทั้งระบบ¹⁹

และเนื่องจากกรมวิชาการเกษตรได้ค้นพบว่าการปลูกปาล์มน้ำมันเพื่อให้ได้ผลผลิตในปริมาณที่สูงและมีคุณภาพนั้น มีความจำเป็นมากที่จะต้องปลูกในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม อันได้แก่ การปลูกในพื้นที่ที่มีสภาพดินและสภาพอากาศที่เหมาะสม มีปริมาณน้ำฝนที่เพียงพอ ดังนั้นปาล์มน้ำมันจึงเป็นพืชน้ำมันที่เหมาะสมกับการปลูกในพื้นที่ที่มีฝนชุก ด้วยเหตุนี้หากจะปลูกปาล์มน้ำมันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตกและภาคเหนือก็จำเป็นต้องมีการศึกษาวิจัยถึงความเหมาะสมในการปลูกปาล์มน้ำมันต่อไป²⁰ อย่างไรก็ตามก็เห็นได้ว่าปัจจุบันประเทศไทยมีการจัดทำมาตรฐานในการผลิตน้ำมันปาล์มตาม Roundtable on Sustainable Palm Oil: RSPO จึงย่อม

¹⁷ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร, ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ปี 2547-2572.

¹⁸ บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, จากปาล์มน้ำมัน สู่น้ำมันปาล์ม, ค้นวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก http://www.nstda.or.th/nac2013/download/presentation/NAC_2013_Set2/CO-113-03/Kewalin%20.pdf

¹⁹ อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของไทย, *เรื่องเดิม*.

²⁰ วารี ช้วนรักธรรม, *เรื่องเดิม*.

ส่งผลทำให้น้ำมันปาล์มดิบของประเทศไทยเป็นที่ต้องการของตลาดสหภาพยุโรปเป็นอย่างมาก โดยพื้นที่ของประเทศไทยมีความเหมาะสมต่อการเพาะปลูกปาล์มน้ำมันจึงทำให้สามารถขยายพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันได้อีกจำนวนมาก²¹ ดังนั้นเพื่อที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อสามารถรองรับการพัฒนาประสิทธิภาพไปสู่การปรับปรุงจัดการทางด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมในลำดับต่อไป²²

และเมื่อพิจารณาจากสถานการณ์ของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของโลกในปัจจุบันนั้นก็เห็นได้ว่าอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มเริ่มมีความสำคัญและมีความต้องการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อพิจารณาจากส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณความต้องการน้ำมันพืชของโลกกล่าวคือ ความต้องการน้ำมันพืชของโลกเพิ่มขึ้นจาก 61.83 ล้านตัน ในปี พ.ศ.2537 เป็น 101.68 ล้านตัน ในปี พ.ศ.2547 และเพิ่มขึ้นเป็น 157.77 ล้านตัน ในปี พ.ศ.2556 และ ในปี พ.ศ.2558 ความต้องการน้ำมันพืชของโลก 175.84 ล้านตัน

2) ส่วนที่เกี่ยวกับสัดส่วนความต้องการใช้น้ำมันปาล์มโลกกล่าวคือ สัดส่วนความต้องการใช้น้ำมันปาล์มโลกเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 22 ในปี พ.ศ.2537 เป็น ร้อยละ 29 ในปี พ.ศ.2547 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 34 ในปี พ.ศ.2556 และ ในปี พ.ศ.2558 สัดส่วนความต้องการใช้น้ำมันปาล์มโลกเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 36

3) ส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณการผลิตน้ำมันปาล์มโลกกล่าวคือ ปริมาณการผลิตน้ำมันปาล์มโลก ในปี พ.ศ.2548-2557 นั้น พบว่ามีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 7.02% ต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2557 มีการผลิต 59.30 ล้านตัน โดยมีประเทศผู้ผลิตหลัก ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย (52.28%) ประเทศมาเลเซีย (33.86%) และประเทศไทย (3.63 %)

4) ส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณการบริโภคน้ำมันปาล์มโลกกล่าวคือ ปริมาณการบริโภคน้ำมันปาล์มโลก ในปี พ.ศ.2548-2557 นั้น พบว่ามีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 6.83 % ต่อปี โดยในปี พ.ศ.2557 มีปริมาณการบริโภค 56.98 ล้านตัน โดยมีประเทศผู้บริโภคหลัก ได้แก่ อินโดนีเซีย (17.16 %) อินเดีย (14.65 %) จีน (11.20 %) และ EU. (10.80 %)

5) ส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณการส่งออกน้ำมันปาล์มโลกกล่าวคือ ปริมาณการส่งออกน้ำมันปาล์มโลกในปี พ.ศ.2548-2557 นั้น พบว่ามีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 7.00 % ต่อปี โดยในปี พ.ศ.2557 มีการผลิต 42.37 ล้านตัน โดยมีประเทศผู้ส่งออกหลัก ได้แก่ อินโดนีเซีย (48.14 %) มาเลเซีย (40.83 %) และ ไทย (1.51 %)

6) ส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณการนำเข้าน้ำมันปาล์มโลกกล่าวคือ ปริมาณการนำเข้าน้ำมันปาล์มโลก ในปี พ.ศ.2548-2557 นั้น พบว่ามีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 6.83 % ต่อปี โดยในปี พ.ศ.2557 มีปริมาณการบริโภค 40.68 ล้านตัน โดยมีประเทศผู้นำเข้าหลัก ได้แก่ อินโดนีเซีย (17.16 %) อินเดีย (14.65 %) จีน (11.20 %) และ EU (10.80 %)

²¹ บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, ธุรกิจปาล์มน้ำมันหลังก้าวเข้าสู่ AEC.

²²ธีระ เอกสมทราเมษฐ์ และคณะ, เส้นทางสู่ความสำเร็จ การผลิตปาล์มน้ำมัน, พิมพ์ครั้งที่ 2 (สงขลา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมัน, 2548).

7) ส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณสต็อกน้ำมันปาล์มดิบโลก กล่าวคือปริมาณสต็อกน้ำมันปาล์มดิบโลก ในปี พ.ศ.2548-2557 นั้น พบว่ามีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 10.57 % ต่อปี โดยในปี พ.ศ.2557 มีสต็อกน้ำมันปาล์มดิบ 8.01 ล้านตัน โดยประเทศที่มีปริมาณสต็อกน้ำมันปาล์มดิบมากที่สุด ได้แก่ อินโดนีเซีย (48.14 %) รองลงมาได้แก่มาเลเซีย (40.83 %) และไทย (1.51 %)

ทั้งนี้ปัจจุบันนั้นเห็นได้ว่าราคาน้ำมันปาล์มดิบในตลาดมาเลเซีย ในช่วงปี พ.ศ.2547-2557 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น 6.27% ต่อปี

ส่วนปริมาณความต้องการใช้น้ำมันปาล์มดิบของประเทศไทยปี พ.ศ.2549-2558 นั้นประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1) ส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณความต้องการใช้ในประเทศ โดยในช่วงปี พ.ศ.2549-2558 มีปริมาณความต้องการใช้ในประเทศขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 9.86 % ต่อปี โดยมีการใช้เพื่อการบริโภคในช่วงปี พ.ศ.2549-2558 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 1.48 % ต่อปี ส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณความต้องการใช้เป็นพลังงานทดแทน ในช่วงปี พ.ศ.2549-2558 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 35.07 % ต่อปี มีอัตราการส่งออกในช่วงปี พ.ศ.2549-2558 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 6.95 % ต่อปี

ทั้งนี้ในปี พ.ศ.2558 ประเทศไทยมีความต้องการใช้น้ำมันปาล์มดิบในประเทศรวม 1.91 ล้านตันโดยแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ อันได้แก่ความต้องการเพื่อการบริโภค 0.91 ล้านตัน ความต้องการเพื่อการผลิตไบโอดีเซล 0.84 ล้านตัน ความต้องการเพื่อการส่งออก 0.16 ล้านตัน

2) ส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณและมูลค่าการส่งออกน้ำมันปาล์มดิบในช่วงปี พ.ศ.2553-2557 เห็นได้ว่าในช่วงปี พ.ศ.2553-2557 นั้นปริมาณและมูลค่าการส่งออกน้ำมันปาล์มดิบและผลิตภัณฑ์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.92 และ 12.92 ต่อปี และในปี พ.ศ.2558 คาดว่าปริมาณการส่งออกน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์เท่ากับ 280,000 ตัน และมีมูลค่าการส่งออก 8,000 ล้านบาท โดยปริมาณและมูลค่าลดลงจากปี พ.ศ.2557 ร้อยละ 24.61 และร้อยละ 32.29 เนื่องจากราคาน้ำมันปาล์มภายในประเทศสูงกว่าราคาในตลาดโลกมากประกอบกับไทยถูกตัด GSP จาก EU ส่งผลให้ไทยมีความสามารถแข่งขันได้น้อยลง²³

3) ส่วนที่เกี่ยวกับปริมาณและมูลค่าการนำเข้าน้ำมันปาล์มดิบในช่วงปี พ.ศ.2553-2557 และผลิตภัณฑ์ในช่วงปี พ.ศ.2553-2557 นั้น ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าน้ำมันปาล์มดิบและผลิตภัณฑ์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.64 และ 11.49 ต่อปี และในปี พ.ศ.2558 คาดว่าปริมาณการนำเข้าน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์เท่ากับ 100,000 ตัน และมีมูลค่าการส่งออก 3,200 ล้านบาท ปริมาณและมูลค่าลดลงจากปี พ.ศ.2557 ร้อยละ 4.27 และร้อยละ 18.37 ทั้งนี้ต้นทุนการผลิตปาล์ม น้ำมันของประเทศไทย (บาท/ไร่) ในช่วงปี พ.ศ.2553-2558 เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.37 ต่อปี อีกทั้งในปี พ.ศ.2558 คาดว่าต้นทุนการผลิตปาล์ม 8,952 บาท/ไร่ หรือ 3.13 บาท/กก. ซึ่งหากเปรียบเทียบกับราคาที่เกษตรกรได้รับ 4.10 บาท/กก พบว่าเกษตรกรจะมีรายได้สุทธิประมาณ 0.97 บาท/กก.

²³ กฤษ เยี่ยมฐานนท์, “การศึกษาศักยภาพสินค้าเกษตรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) กรณีศึกษาสินค้าปาล์มน้ำมัน,” ใน **ประชุมวิชาการกรมพัฒนาที่ดิน ปี 2558** เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2558 (กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2558).

ทั้งนี้ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรได้คาดการณ์ถึงเนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิตและผลผลิตต่อไร่ของปาล์มน้ำมันในปี พ.ศ.2556-2558 ของแต่ละจังหวัดที่มีการปลูก ปาล์มน้ำมันในประเทศไทย อันเป็นการแสดงให้เห็นได้ว่าผลผลิตต่อไร่ของปาล์มน้ำมันในประเทศไทย นั้นยังคงมีปริมาณที่ต่ำมากหากเทียบกับปริมาณผลผลิตต่อไร่ของประเทศมาเลเซีย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 ปาล์มน้ำมัน: เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผล ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ปี พ.ศ.2556-2558

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อเนื้อที่ให้ผล (กก.)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
รวมทั้งประเทศ	4,484,115	-	-	3,767,491	4,148,168	4,400,589	12,382,963	12,503,447	12,591,528	3,287	3,014	2,861
ภาคเหนือ	52,298	-	-	12,364	35,825	47,855	13,775	24,926	29,508	1,114	696	616
ภาคต.อ.เฉียงเหนือ	118,123	-	-	44,765	77,849	107,796	65,977	86,662	101,919	1,474	1,113	945
ภาคกลาง	442,669	-	-	330,360	378,530	439,091	870,809	959,541	1,062,068	2,636	2,535	2,419
ภาคใต้	3,871,025	-	-	3,380,002	3,655,964	3,805,817	11,432,402	11,432,318	11,398,033	3,382	3,127	2,995
เชียงราย	8,077	-	-	2,665	5,136	6,306	3,010	4,995	5,550	1,129	973	880
พะเยา	3,231	-	-	148	2,752	3,216	171	1,651	1,773	1,155	600	551
ลำพูน	575	-	-	140	415	415	-	249	261	-	600	629
เชียงใหม่	300	-	-	50	180	230	23	85	94	460	472	409
ตาก	2,249	-	-	579	709	1,168	845	923	1,087	1,459	1,302	931
กำแพงเพชร	4,702	-	-	2,910	4,336	4,888	2,388	3,329	3,341	821	768	684
สุโขทัย	4,426	-	-	423	2,353	4,426	658	1,317	1,652	1,556	560	373
แพร่	138	-	-	-	46	98	-	21	37	-	438	378
น่าน	2,109	-	-	100	1,090	2,056	9	101	229	90	93	111
อุดรดิตถ์	3,706	-	-	25	3,341	3,346	6	795	954	240	238	285
พิษณุโลก	6,779	-	-	3,240	3,305	6,779	4,572	4,607	6,491	1,394	1,394	958
พิจิตร	134	-	-	59	154	154	40	103	108	669	669	701

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อเนื้อที่ให้ผล (กก.)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
นครสวรรค์	1,068	-	-	420	632	1,068	369	506	712	879	801	667
อุทัยธานี	7,795	-	-	1,358	4,388	6,732	1,471	2,639	3,524	1,083	601	523
เพชรบูรณ์	7,009	-	-	247	6,986	7,003	213	3,605	3,695	862	516	528
เลย	18,227	-	-	6,132	11,107	18,164	9,682	13,337	15,883	1,579	1,201	874
หนองบัวลำภู	3,065	-	-	132	1,398	3,065	145	721	1,287	1,098	516	420
อุดรธานี	9,956	-	-	1,881	5,184	9,941	2,330	4,147	5,591	1,239	800	562
หนองคาย	12,248	-	-	6,617	8,612	12,176	9,239	10,316	11,933	1,396	1,198	980
บึงกาฬ	14,040	-	-	7,034	7,444	7,985	9,199	9,406	10,611	1,308	1,264	1,329
สกลนคร	7,120	-	-	1,365	4,012	4,350	1,499	2,852	3,206	1,098	711	737
นครพนม	5,597	-	-	1,610	2,426	4,005	1,298	1,727	2,060	806	712	514
มุกดาหาร	1,387	-	-	787	874	1,387	1,081	1,183	1,391	1,374	1,354	1,003
ยโสธร	1,387	-	-	723	1,503	3,546	959	1,110	1,691	1,326	739	477
อำนาจเจริญ	4,435	-	-	2,423	3,357	4,429	3,428	4,226	4,606	1,415	1,259	1,040
อุบลราชธานี	18,782	-	-	7,504	16,752	18,722	14,434	20,268	23,674	1,924	1,210	1,265
ศรีสะเกษ	4,598	-	-	2,211	3,798	4,598	2,758	4,453	5,473	1,247	1,172	1,190
สุรินทร์	1,363	-	-	582	1,635	1,735	610	1,015	1,113	1,048	621	641
บุรีรัมย์	3,775	-	-	2,124	3,174	3,775	2,479	3,128	3,420	1,167	986	906
มหาสารคาม	19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ร้อยเอ็ด	1,135	-	-	406	770	1,135	541	768	889	1,333	997	783
กาฬสินธุ์	1,968	-	-	406	1,338	1,968	463	846	983	1,140	632	499
ขอนแก่น	1,082	-	-	133	343	923	116	186	404	872	542	438

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อเนื้อที่ให้ผล (กก.)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
ชัยภูมิ	1,583	-	-	323	686	1,695	492	573	972	1,523	835	573
นครราชสีมา	4,197	-	-	2,372	3,436	4,197	5,224	6,400	6,732	2,202	1,863	1,604
สระบุรี	6,167	-	-	3,047	4,036	6,162	9,715	11,503	12,751	3,188	2,850	2,069
ลพบุรี	2,010	-	-	300	2,184	2,971	568	3,986	4,764	1,893	1,825	1,604
สิงห์บุรี	14	-	-	14	14	14	29	30	31	2,071	2,143	2,214
สุพรรณบุรี	2,427	-	-	513	1,845	2,427	652	1,333	1,553	1,271	722	640
ปทุมธานี	10,919	-	-	8,989	10,380	10,481	31,754	35,445	36,782	1,271	722	640
นครนายก	3,085	-	-	1,508	2,626	3,105	3,677	4,087	4,850	3,533	3,415	3,509
ปราจีนบุรี	15,148	-	-	3,258	10,639	15,148	7,491	12,379	13,260	2,438	1,556	1,562
ฉะเชิงเทรา	19,900	-	-	12,363	12,958	19,897	28,925	30,810	34,422	2,299	1,164	875
สระแก้ว	29,739	-	-	11,027	18,259	29,739	28,913	39,163	45,315	2,340	2,378	1,730
จันทบุรี	21,013	-	-	15,043	14,378	19,580	36,946	35,727	39,253	2,622	2,145	1,524
ตราด	59,601	-	-	43,044	52,770	59,601	116,312	132,904	151,921	2,456	2,485	2,005
ระยอง	21,074	-	-	43,044	20,091	21,060	51,557	57,695	62,379	2,702	2,519	2,549
ชลบุรี	101,294	-	-	91,753	93,866	101,294	268,346	284,120	318,150	2,925	3,027	3,141
กาญจนบุรี	14,009	-	-	8,886	12,264	13,501	13,707	16,823	9,004	1,543	1,372	1,408
เพชรบุรี	12,251	-	-	7,439	8,216	12,096	18,760	20,433	22,503	2,522	2,487	1,860
ประจวบคีรีขันธ์	115,739	-	-	101,493	109,614	115,576	247,494	267,183	288,693	2,439	2,437	2,498
ชุมพร	832,960	-	-	738,001	781,170	830,652	2,416,979	2,350,686	2,576,772	3,275	3,009	3,102
ระนอง	88,888	-	-	60,725	77,785	87,263	201,160	239,556	226,971	3,313	3,080	2,601
สุราษฎร์ธานี	1,044,576	-	-	961,955	999,434	1,009,755	3,401,287	3,116,075	3,235,821	3,536	3,118	3,205

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อเนื้อที่ให้ผล (กก.)		
	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558	2556	2557	2558
พังงา	170,555	-	-	148,402	164,303	170,555	480,918	508,434	443,443	3,241	3,094	2,600
ภูเก็ต	1,657	-	-	1,277	1,304	1,657	3,905	3,846	4,000	3,058	2,949	2,414
กระบี่	989,246	-	-	929,759	967,095	973,650	3,362,687	3,362,307	2,955,028	3,617	3,477	3,035
ตรัง	162,775	-	-	132,144	149,483	162,748	423,124	461,776	423,796	3,202	3,089	2,604
นครศรีธรรมราช	326,626	-	-	238,443	305,325	325,619	743,933	938,813	1,021,744	3,120	3,075	3,138
พัทลุง	37,345	-	-	15,065	25,455	37,248	35,355	50,277	71,696	2,347	1,975	1,925
สงขลา	40,217	-	-	22,658	19,349	29,589	50,982	43,487	46,732	2,250	2,248	1,579
สตูล	104,069	-	-	93,637	103,085	104,059	231,904	253,416	275,114	2,477	2,458	2,644
ปัตตานี	17,758	-	-	8,993	17,660	18,796	22,863	30,036	32,011	2,542	1,701	1,703
ยะลา	6,898	-	-	2,602	4,235	6,897	4,826	6,428	7,366	1,855	1,518	1,068
นราธิวาส	47,455	-	-	26,341	40,281	47,329	52,479	67,181	77,539	1,992	1,668	1,638

แหล่งที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร, 2558.

ปัจจุบันประเทศไทยมีอัตราการผลิตน้ำมันปาล์มและอัตราการส่งออกน้ำมันปาล์มที่ต่ำกว่าประเทศมาเลเซียเป็นอย่างมาก กล่าวคือประเทศไทยมีอัตราการส่งออกน้ำมันปาล์มประมาณ 1 ใน 4 ของน้ำมันปาล์มที่ผลิตกล่าวคือ ในปี พ.ศ.2556-2557 ประเทศไทยผลิตน้ำมันปาล์มได้ 2.1 ล้านตัน และได้มีการส่งออก 0.52 ล้านตัน ส่วนประเทศมาเลเซียมีการผลิตน้ำมันปาล์มได้ 19.2 ล้านตัน และได้มีการส่งออก 17.5 ล้านตัน²⁴ อีกทั้งประเทศไทยมีความต้องการน้ำมันปาล์มดิบเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ดังเห็นได้จากปริมาณการผลิตและปริมาณความต้องการใช้น้ำมันปาล์มดิบในประเทศไทยในช่วงปี พ.ศ.2552-2557 ปรากฏดังตารางต่อไปนี้²⁵

ตารางที่ 2.2 การนำเข้า (Import) น้ำมันปาล์มของประเทศไทย

ปีพ.ศ.	อัตราการใช้ผลิต น้ำมันพืชใน ประเทศ	อัตราการใช้ ผลิตไบโอดีเซล	อัตราการส่ง ออก น้ำมันดิบ	อัตราผลผลิต น้ำมันปาล์มดิบ
2552	786 พันตัน	371 พันตัน	161 พันตัน	1,345 พันตัน
2553	815 พันตัน	382 พันตัน	159 พันตัน	1,288 พันตัน
2554	896 พันตัน	377 พันตัน	389 พันตัน	1,832 พันตัน
2555	932 พันตัน	626 พันตัน	307 พันตัน	1,893 พันตัน
2556	999 พันตัน	680 พันตัน	486 พันตัน	2,111 พันตัน
2557	1,034 พันตัน	1,030 พันตัน	320 พันตัน	2,278 พันตัน

จากตารางดังกล่าวจึงทำให้เห็นได้ว่าประเทศไทยมีการนำเข้าน้ำมันปาล์มเป็นจำนวนมากอันเป็นการสูญเสียรายได้ให้กับต่างชาติอย่างมหาศาลและเนื่องจากที่ผ่านมามีประเทศไทยไม่มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันจากรัฐบาลเพื่อยกระดับนวัตกรรมในอุตสาหกรรมปาล์มอย่างเป็นระบบจึงส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถแข่งขันกับประเทศมาเลเซียได้ ดังจะเห็นได้จากการเพาะปลูกปาล์ม น้ำมันของไทยยังคงได้ปริมาณผลผลิตค่อนข้างต่ำ ในขณะที่ประเทศมาเลเซียได้ผลผลิตในอัตราที่สูงกว่าประเทศไทยเป็นอย่างมาก อัตราการให้น้ำมันของผลผลิตปาล์มน้ำมันของประเทศไทยก็ยิ่งต่ำกว่าประเทศมาเลเซียเป็นอย่างมาก ซึ่งสาเหตุสำคัญที่ทำให้การผลิตปาล์มน้ำมันของประเทศไทยมีศักยภาพการผลิตที่สูงกว่าประเทศไทย ก็เนื่องจากประเทศมาเลเซียมีพื้นที่การเพาะปลูกปาล์มน้ำมันที่มีขนาดใหญ่ มีการปลูกปาล์มน้ำมันแบบครบวงจรทำให้สามารถวางแผนการผลิตและควบคุมต้นทุนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นประเทศไทยจึงมีศักยภาพทางการผลิตที่สูงมาก โดยการเพาะปลูกปาล์มน้ำมันส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ของเกษตรกรรายใหญ่ร้อยละ 60 และผู้ผลิตปาล์มในรูปแบบสหกรณ์หรือนิคมกว่าร้อยละ 30.5 ส่วนที่เหลือเพียงร้อยละ 9.5 เป็นเกษตรกรรายย่อยที่มีพื้นที่การเพาะปลูกประมาณ 250 ไร่ต่อราย ซึ่งแตกต่างกับเกษตรกรรายย่อยของไทยที่มีจำนวนมากถึงร้อยละ

²⁴ บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย จำกัด, สถานการณ์ปาล์ม 1 เมษายน 2557, หน้า 8-11.

²⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

60 และมีพื้นที่เพาะปลูกไม่เกินรายละ 25 ไร่ นอกจากนี้โรงสกัดและบีบน้ำมันของประเศมาเลเซียยังเป็นโรงงานขนาดใหญ่ที่มีกำลังการผลิตมากและยังมีการสกัดน้ำมันแยกระหว่างเนื้อปาล์มและเนื้อในเมล็ดปาล์ม (Palm Kernel) ซึ่งจะช่วยให้อัตราการให้น้ำมันมีมากขึ้นกว่าการสกัดรวมผลปาล์ม น้ำมันทั้งผล ทั้งนี้จุดอ่อนทางด้านศักยภาพการผลิตปาล์มน้ำมันของประเทศไทย ส่งผลให้ประเทศไทยมีต้นทุนการผลิตน้ำมันปาล์มสูงและมีราคาน้ำมันปาล์มสูงกว่าประเศมาเลเซีย ที่เป็นทั้งผู้ผลิตและผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลก ทั้งนี้ราคาเฉลี่ยของน้ำมันปาล์มในช่วงปี พ.ศ.2553-2555 นั้นพบว่าราคาน้ำมันปาล์มดิบของประเทศไทยสูงกว่าราคาของประเศมาเลเซียประมาณร้อยละ 8 และราคาน้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ของประเทศไทยสูงกว่าประเศมาเลเซียถึงร้อยละ 14.²⁶

ทั้งนี้กระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา (USDA) ได้คาดการณ์ถึงสถานการณ์ของปาล์มน้ำมันในปี พ.ศ.2558 โดยมีการคาดการณ์ว่าผลผลิตน้ำมันปาล์มของโลกในปี พ.ศ.2558 จะมีปริมาณ 63.29 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 59.60 ล้านตันในปี พ.ศ.2557 ร้อยละ 6.19 เนื่องจากประเทศผู้ผลิตรายใหญ่ ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย และประเศมาเลเซีย รวมถึงประเทศไทยมีการขยายเนื้อที่เพาะปลูกเพื่อรองรับกับความต้องการของตลาดที่ยังมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น อันสืบเนื่องมาจากการที่โลกจะมีความต้องการใช้น้ำมันปาล์มในปี พ.ศ.2558 ประมาณ 60.54 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 56.63 ล้านตัน ในปี พ.ศ.2557 ร้อยละ 6.90 เพราะน้ำมันปาล์มสามารถใช้เพื่อการบริโภคและเพื่อพลังงานทดแทน และตลาดยังคงมีความต้องการเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีความต้องการน้ำมันปาล์มเพื่อนำไปใช้ในการผลิตไบโอดีเซลเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก อีกทั้งกระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกา (USDA) ยังมีการคาดการณ์ว่าในปี พ.ศ.2558 จะมีปริมาณการส่งออกน้ำมันปาล์มของโลก 44.57 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 42.27 ล้านตันในปี พ.ศ.2557 ร้อยละ 5.44 เนื่องจากราคาน้ำมันปาล์มโดยเปรียบเทียบต่ำกว่าราคาพืชน้ำมันอื่น อันส่งผลกระทบทำให้ความต้องการใช้น้ำมันปาล์มเพื่อการบริโภคและเพื่อเป็นพลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นไปด้วย โดยประเทศผู้ส่งออกน้ำมันปาล์มดิบที่สำคัญก็คือประเศมาเลเซียที่ส่งออกน้ำมันปาล์มดิบประมาณ 18.00 ล้านตัน ทั้งยังคาดการณ์ว่าจะมีปริมาณการนำเข้าน้ำมันปาล์มของโลก 42.88 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 39.79 ล้านตัน ในปี พ.ศ.2557 ร้อยละ 7.77 เนื่องจากประเทศอินเดีย และประเทศจีนมีความต้องการใช้น้ำมันปาล์มเพิ่มมากขึ้น โดยประเทศผู้นำเข้าน้ำมันปาล์มที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศอินเดีย 8.75 ล้านตัน ประเทศจีน 6.30 ล้านตัน และสหภาพยุโรป 6.30 ล้านตัน ตามลำดับ และคาดการณ์ว่าราคาน้ำมันปาล์มในตลาดโลกมีแนวโน้มทรงตัวเมื่อเทียบกับปี พ.ศ.2557 โดยราคาน้ำมันปาล์มในตลาดมาเลเซียจะเคลื่อนไหวอยู่ในระดับเฉลี่ยตันละ 2,500.00 ริงกิต (25.35 บาทต่อกิโลกรัม) เนื่องจากปริมาณสต็อกน้ำมันปาล์มดิบคงเหลือของโลกมีปริมาณสูงขึ้น ส่วนสต็อกน้ำมันปาล์มในปี พ.ศ.2558 นั้นคาดว่าจะมีสต็อกน้ำมันปาล์ม 8.84 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก 7.72 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2557 ร้อยละ 14.51 ประกอบกับความต้องการใช้น้ำมันพืชมีการชะลอตัวตามภาวะเศรษฐกิจส่วนเรื่องอัตราเนื้อที่ให้ผลผลิตและผลผลิตต่อไร่ของปาล์มน้ำมันในปี พ.ศ.2558 นั้นคาดการณ์ว่าปาล์มน้ำมันของประเทศไทยจะมีเนื้อที่ให้ผลผลิต 4.35 ล้านไร่ โดยให้ผลผลิต 13.64 ล้านตันและให้ผลผลิตต่อไร่ 3,138 กิโลกรัม เพิ่มขึ้นจากเนื้อที่ให้ผล 4.15 ล้านไร่ ผลผลิต 13.33 ล้านตัน ในปี พ.ศ. 2557 ร้อยละ 4.82 ร้อยละ 2.33 ตามลำดับ เนื่องจากปาล์มน้ำมันที่ปลูกในปี พ.ศ.2551-2553 เริ่ม

²⁶ บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, ธุรกิจปาล์มน้ำมันหลังก้าวเข้าสู่ AEC.

ให้ผลผลิตมากขึ้น ในส่วนของความต้องการใช้น้ำมันปาล์มเพื่อการบริโภคและความต้องการใช้น้ำมันปาล์มเพื่อผลิตไบโอดีเซลนั้นคาดการณ์ว่าในปี พ.ศ.2558 จะมีความต้องการใช้น้ำมันปาล์มเพื่อการบริโภค 994,127 ตัน เพิ่มขึ้นจาก 936,045 ตัน ในปี พ.ศ.2557 ร้อยละ 6.21 และจะมีความต้องการใช้น้ำมันปาล์มเพื่อผลิตไบโอดีเซล 1,050,000 ตันเพิ่มขึ้นจาก 883,542 ตัน ในปี พ.ศ.2557 ร้อยละ 18.84 และมีการคาดการณ์เกี่ยวกับปริมาณการส่งออกน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์ของไทยว่าในปี พ.ศ. 2558 คาดการณ์ว่าจะมีปริมาณการส่งออกน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์ของประเทศไทย 420,000 ตัน มูลค่า 14,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 371,396 ตัน มูลค่า 11,815 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2557 ร้อยละ 13.09 และร้อยละ 18.49 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม อยากรู้ว่าปริมาณการส่งออกจะปรับตัวเพิ่มขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของระดับราคาภายในประเทศกับราคาในตลาดโลกด้วย²⁷

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าในปัจจุบันแม้ปาล์มน้ำมันจะเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยเป็นอย่างมากแต่ประเทศไทยก็ยังไม่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการธุรกิจปาล์มน้ำมันเท่าที่ควรทั้งนี้จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยที่มีผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากประเทศไทยก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ก็คือการที่โครงสร้างการผลิตของประเทศไทยส่วนใหญ่จะเป็นเกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อย ทำให้การผลิตน้ำมันปาล์มของประเทศไทยมีต้นทุนสูงกว่าประเทศผู้ผลิตรายใหญ่อย่างเช่นประเทศมาเลเซีย²⁸ ซึ่งเห็นได้ว่าประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่ผลิตน้ำมันปาล์มได้เกินความต้องการใช้ในประเทศ จึงมีศักยภาพในการส่งออกน้ำมันพืชและประเทศมาเลเซียมีความก้าวหน้าในการบริหารจัดการปาล์มน้ำมันมากกว่าประเทศไทยเป็นอย่างมากอันส่งผลให้ประเทศมาเลเซียประสบความสำเร็จในธุรกิจปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมาก ทั้งปัจจุบันประเทศไทยยังคงประสบกับปัญหาในด้านต้นทุนปัจจัยการผลิตสูง ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ราคาผลปาล์มสดไม่แน่นอน ไม่สามารถกำหนดราคาเองได้ ต้องอ้างอิงจากตลาดโลก ประสิทธิภาพของโรงงานสกัดยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมถึงยังมีปัญหาเกี่ยวกับการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมัน ขาดโรงงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องทั้งยังขาดการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่สร้างมูลค่าเพิ่ม รวมถึงยังมีปัญหาลานเทไม่ได้มาตรฐานและขาดหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบที่มีประสิทธิภาพเกษตรกรรายย่อยมีต้นทุนสูงกว่าเกษตรกรรายใหญ่มากแหล่งพันธุ์ดีมีจำนวนจำกัดเนื่องจากต้องนำเข้าจากต่างประเทศเกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตปาล์มที่ไม่สุกทำให้คุณภาพปาล์มน้ำมันต่ำ เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการจัดการสวนปาล์ม น้ำมัน ค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวผลผลิตสูงไม่มีการรวมกลุ่ม ขาดอำนาจในการต่อรอง ไม่ใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน ใบปาล์ม ปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ตอบสนองต่อปุ๋ยสูง การเข้าถึงหน่วยงานวิเคราะห์ได้ยาก ขาดหน่วยงานในการรับผิดชอบทุกด้านที่ครอบคลุมทุกด้านของการผลิตปาล์ม น้ำมันและอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มไม่มีหน่วยงานในการรับผิดชอบโดยเฉพาะ พื้นที่ปลูกใหม่มีจุดรับซื้อน้อย ไม่มีโรงงาน ค่าใช้จ่ายในการขนส่งสูง เป็นต้น และจากปัญหาทั้งหลายที่กล่าวมาข้างต้น

²⁷ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร, **สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม ปี 2558**, คำนวณวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก http://www.oae.go.th/download/document_tendency/journalofecon2558.pdf

²⁸ บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, **ธุรกิจปาล์มน้ำมันหลังก้าวเข้าสู่ AEC**.

นั่นน่าจะเกิดจากการที่นโยบายเกี่ยวกับปาล์มน้ำมันของประเทศไทยไม่มีประสิทธิภาพมีการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่ไม่มีเอกภาพ อีกทั้งประเทศไทยมีการสงวนให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเป็นธุรกิจที่คนไทยทำได้เท่านั้น และที่สำคัญคือประเทศไทยไม่มีกฎหมายเฉพาะกล่าวคือพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติที่ใช้ในการควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบดังเช่นประเทศมาเลเซีย ซึ่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติของประเทศมาเลเซียสามารถเป็นทางออกและช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มสวนปาล์มน้ำมันและยกระดับคุณภาพการผลิตน้ำมันปาล์มน้ำมันให้สามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตปาล์มน้ำมันรายอื่น ๆ ได้²⁹

2.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน

ปัจจุบันปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจที่ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์การการค้าโลกหรือ (World Trade Organization: WTO) โดยประเทศไทยได้มีมาตรการภาครัฐเพื่อรองรับต่อผลกระทบการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยกำหนดเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตนำเข้า³⁰ และกำหนดให้องค์การคลังสินค้านำเข้าเท่านั้นในกรณีขาดแคลนน้ำมันปาล์มบริโภคและยังมีมาตรการอื่น ๆ คือมาตรการปกป้องการนำเข้า (Safeguard Measure) ซึ่งเป็นมาตรการปกป้องที่กำหนดขึ้นมาเฉพาะใช้กับสินค้าเกษตร (Special Safeguard) ที่ผูกไว้กับ WTO³¹ ทั้งนี้การรวมกลุ่มของอาเซียนเป็นการรวมกลุ่มเพื่อเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดย ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) มีวัตถุประสงค์หลักในการที่จะให้อาเซียนเป็นตลาดและเป็นฐานการผลิตเดียวกัน เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเสรีเพื่อให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น มีการเคลื่อนย้ายการลงทุนอย่างเสรีมากขึ้น ดังนั้นการเคลื่อนย้ายการลงทุนอย่างเสรีจึงถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการนำไปสู่เป้าหมายของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อให้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้ ทั้งนี้ความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) ได้ขยายขอบเขตของความตกลงด้วยการกำหนดนิยามคำว่า “การลงทุน” ให้ครอบคลุมถึงการลงทุนด้านหลักทรัพย์ (Portfolio Investment) และกำหนดนิยามคำว่า “นักลงทุน” ให้ครอบคลุมถึงบุคคลธรรมดาผู้มีถิ่นพำนักถาวร ในประเทศสมาชิกอาเซียนและนิติบุคคลที่ไม่ใช่อาเซียน แต่เข้ามาประกอบธุรกิจในอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญ (Foreign-Owned

²⁹ ปาล์มไทยแพ้วิกฤตกรรมมาเลย์, คำนวันที่ 23 เมษายน 2558 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/574712>

³⁰ บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด, จากปาล์มน้ำมัน สู่น้ำมันปาล์ม, คำนวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก http://www.nstda.or.th/nac2013/download/presentation/NAC_2013_Set2/CO-113-03/Kewalin%20.pdf

³¹ ประภาพร กิตติเสนาชัย, น้ำมันปาล์มเมื่อก้าวเข้าสู่ AEC, คำนวันที่ 24 เมษายน 2558 จาก http://tpso.moc.go.th/web/tpso-preview-headonly-detail.php?group_news_id=9&news_id=1436

Asean-Based Investors) ทำให้นักลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดาผู้มีถิ่นพำนักถาวร (PRs) ในประเทศสมาชิกอาเซียนและนักลงทุนเป็นนิติบุคคลที่ไม่ใช่อาเซียน แต่เข้ามาประกอบธุรกิจในอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญ (Foreign-Owned Asean-Based Investors) สามารถเข้ามาลงทุนในประเทศสมาชิกอาเซียนได้อย่างเสรี ทั้งนี้การเคลื่อนย้ายการลงทุนเสรีตามความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน (ACIA) นั้นหมายถึง เสรีการลงทุน 4 ด้าน อันได้แก่ ด้านการส่งเสริมการลงทุน ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการเปิดเสรีให้เข้ามาลงทุน และด้านการคุ้มครองการลงทุน ซึ่งครอบคลุมถึงภาคการเกษตรด้วย โดยการเปิดเสรีการลงทุนนั้นจะมีการเปิดให้นักลงทุนอาเซียนเข้ามาถือหุ้นในกิจการได้มากขึ้นและได้รับสิทธิเหมือนนักลงทุนในประเทศอันเป็นสนับสุนนและสร้างบรรยา กาศให้นักลงทุนในประชาคมอาเซียนเข้ามาลงทุนในประเทศผู้รับการลงทุนมากขึ้น สามารถเพิ่มโอกาสในการลงทุน ก่อให้เกิดการขยายกิจการของผู้ประกอบการในการขยายการค้าการลงทุนไปประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคมากขึ้น มีการร่วมทุนระหว่างประเทศมากขึ้น ก่อให้เกิดการย้ายฐานการผลิต รวมถึงทำให้ประเทศผู้ลงทุนและประเทศผู้รับการลงทุนได้แลกเปลี่ยนประโยชน์จากเทคโนโลยี วิธีบริหารจัดการ ตลอดจนตลาดจากนักลงทุนชาวต่าง ชาติซึ่งเป็นการเพิ่มช่องทางการจำหน่ายน้ำมันพืชสู่ตลาดอาเซียนได้มากขึ้น และถือเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันที่มีศักยภาพในการขยายการค้าการลงทุนไปประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคมากขึ้นอีกด้วย³²

เห็นได้ว่าการรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นสามารถทำให้ประเทศไทยได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพราะแม้จะต้องมีการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันโอกาสทางธุรกิจก็มีเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ดังนั้นจึงเป็นผลให้ธุรกิจต่างๆสามารถขยายตัวและมีประสิทธิภาพมากกว่าเดิมที่เป็นอยู่ในช่วงเวลาที่ผ่าน ๆ มา เพราะยังมีการแข่งขันมากขึ้นเท่าไรก็จะทำให้ผู้ประกอบการแสดงศักยภาพของตนออกมาได้มากขึ้นเท่านั้น³³ อันเป็นโอกาสที่ดีที่จะทำให้ประเทศไทยได้รับการพัฒนาหรือปรับปรุงในด้านต่าง ๆ ทั้งยังสามารถแก้ปัญหาความยากจนและสามารถแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้³⁴ ซึ่งหากประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสามารถบรรลุผลตามวัตถุประสงค์แล้วก็จะจะมีประเทศจีน ประเทศอินเดีย ประเทศเกาหลี ประเทศญี่ปุ่น ประเทศนิวซีแลนด์และประเทศออสเตรเลียเข้ามาทำสนธิสัญญากับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป ทั้งนี้หากมีการรวมตัวกันจนเป็นผลสำเร็จก็จะทำให้เกิดประชาคมเศรษฐกิจที่มีอำนาจมากกว่าสหภาพยุโรปและมีอำนาจมากกว่าประเทศสหรัฐอเมริกา เพราะการรวมกลุ่มดังกล่าวหากเกิดเป็นผลสำเร็จแล้ว ก็ย่อมทำให้มีประชากรที่เป็นสมาชิกของกลุ่มมากถึงสามพันกว่าล้านคนหรือเทียบเท่ากับประชากรเกือบครึ่งโลก³⁵

ดังนั้นหากประเทศไทยมีการส่งเสริมให้นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้แล้ว ก็ย่อมก่อให้เกิดการพัฒนาอันสามารถนำพาธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันไปสู่สิ่งที่ดีกว่าในอดีตที่ผ่านมาได้ ทั้งนี้ปัจจุบันประเทศในอาเซียนถือเป็นแหล่งผลิต

³² ธิษณา เลาสวัสดิกุล, *เรื่องเดิม*.

³³ เจริญชัย ไชยไพบุลย์วงศ์ และชัยพร เชียนพานิช, *AEC: เสน่ห์ สีสัน และความหมาย ในโลกทุนนิยมแห่งศตวรรษที่ 21* (กรุงเทพมหานคร: สยามปริทัศน์, 2556), หน้า 98.

³⁴ ธิษณา เลาสวัสดิกุล, *เรื่องเดิม*.

³⁵ เจริญชัย ไชยไพบุลย์วงศ์ และชัยพร เชียนพานิช, *เรื่องเดิม*, หน้า 10- 11.

ปาล์มน้ำมันรายใหญ่ของโลก กล่าวคือ ประเทศอินโดนีเซียมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันมากที่สุด รองลงมาคือประเทศมาเลเซีย และประเทศไทย แต่อย่างไรก็ดีในช่วงก่อนปี พ.ศ.2548 ประเทศมาเลเซียมีการปลูกปาล์มน้ำมันมากที่สุด แต่ด้วยข้อจำกัดเรื่องพื้นที่เพาะปลูกของประเทศทำให้นักลงทุนในมาเลเซียขยายการปลูกปาล์มน้ำมันไปประเทศอินโดนีเซีย ส่งผลให้อินโดนีเซียกลายเป็นประเทศที่มีพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมันมากเป็นอันดับ 1 ของโลก ทำให้อาเซียนกลายเป็นผู้ผลิตน้ำมันปาล์มดิบที่สำคัญของโลกด้วยเช่นกัน โดยมีสัดส่วนการผลิตรวมกันกว่าร้อยละ 90 ของปริมาณการผลิตน้ำมันปาล์มดิบของโลก ทั้งนี้ประเทศอินโดนีเซียมีสัดส่วนการสกัดน้ำมันปาล์มดิบสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ประเทศมาเลเซีย และประเทศไทยตามลำดับ ทั้งนี้ประเทศไทยมีสัดส่วนการสกัดน้ำมันปาล์มดิบน้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศอินโดนีเซียและประเทศมาเลเซีย³⁶

อย่างไรก็ดีปัจจุบันประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้ความตกลง ACIA คือ ประเทศไทยมีการกำหนดสาขาที่ประเทศไทยไม่อนุญาตให้คนต่างชาติเข้ามาลงทุนโดยเด็ดขาด อันได้แก่ การทำนา ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ การแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ การประมงในน่านน้ำไทย การสกัดพืชสมุนไพรซึ่งอยู่ในบัญชี 1 แนบท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542³⁷ นั้นเอง

ตารางที่ 2.3 เปรียบเทียบรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลง ACIA ของประเทศไทยและประเทศมาเลเซียในภาคการเกษตร³⁸

ประเทศ	คำอธิบาย
ประเทศไทย	ห้ามคนต่างชาติทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ สกัดสมุนไพรไทย เลี้ยงไหม ทำนาเกลือรวมทั้งเกลือสินเธาว์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรี และยังห้ามคนต่างชาติเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืชเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ยกเว้น เมล็ดหอมหัวใหญ่ให้ถือหุ้นได้สูงสุด 51% และต้องทำตามเงื่อนไขที่กำหนด
ประเทศมาเลเซีย	การกำหนดสัดส่วนหุ้นต่างชาติจะเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการพัฒนาประเทศซึ่งวัตถุประสงค์หรือนโยบายในการพัฒนาประเทศมาเลเซียไม่ได้ห้ามคนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนแต่อย่างใด

³⁶ ประภาพร กิตติเสนาชัย, *เรื่องเดิม*.

³⁷ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักเศรษฐกิจการเกษตรระหว่างประเทศ, การเตรียมความพร้อมภาคเกษตรเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, ใน **การสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง “กองทุน FTA: ลดจุดด้อย เสริมจุดเด่น ให้เกษตรกรไทยพร้อมสู่ AEC”**, จัดเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2556, ณ โรงแรมเวสเทิร์น แกรนด์ โฮเต็ล จังหวัดราชบุรี. ค้นวันที่ 11 เมษายน 2558 จาก <http://www2.oae.go.th/FTA/PDF/Document/13-6-56/2-AEC%20-FTA.pdf>

³⁸ **เปรียบเทียบรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลง ACIA ของประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ภาคเกษตร**, ค้นวันที่ 13 เมษายน 2558 จาก <http://www.boi.go.th/upload.40094.pdf>

ทั้งนี้ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นย่อมก่อให้เกิดผลกระทบสำคัญแก่เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน กล่าวคือ เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันย่อมได้รับผลกระทบจากต้นทุนการผลิตที่ยังคงสูงอยู่มากหากเทียบกับประเทศมาเลเซียอันเป็นประเทศที่มีประสบความสำเร็จในธุรกิจปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมาก³⁹ และประเทศไทยมีแนวโน้มว่าจะได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากในทุก ๆ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจปาล์มน้ำมัน หากประเทศไทยยังคงปิดกั้นการลงทุนจากนักลงทุนชาวต่างชาติ และยังคงไม่มีการปรับตัวด้านกฎหมายที่จะนำมาใช้ในการบริหารจัดการปาล์มน้ำมันทั้งระบบ⁴⁰ อันทำให้ประเทศไทยไม่สามารถปรับตัวเพื่อแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตขนาดใหญ่โดยเฉพาะประเทศมาเลเซียได้และในที่สุดประเทศไทยย่อมไม่สามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตปาล์มน้ำมันอื่น ๆ ได้

³⁹ สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครศรีธรรมราช, **จังหวัดนครศรีธรรมราช วางมาตรการแก้ไขปัญหาปาล์มน้ำมันทั้งระบบ**, คำนวันที่ 14 พฤษภาคม 2558 จาก http://www.konnakhon.com/detail_news.php?n_id=3588

⁴⁰ อรรถวิโรจน์, **ภูมิคุ้มกันปาล์มน้ำมันไทยหลังเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2558. ผู้จัดการออนไลน์** (16 ธันวาคม 2555), คำนวันที่ 11 มีนาคม 2558 จาก <http://www.manager.co.th/South/ViewNews.aspx?NewsID=9550000145646>

บทที่ 3

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันของคนต่างชาตินในประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย

3.1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันของคนต่างชาตินในประเทศไทย

3.1.1 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

วัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 เป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการประกอบธุรกิจของคนต่างชาติ โดยมีการกำหนดห้ามคนต่างชาติไม่ให้เข้ามาประกอบธุรกิจบางประเภทในประเทศไทย พระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวเป็นกฎหมายหลักที่ใช้สำหรับควบคุมดูแลการประกอบธุรกิจของคนต่างชาติที่ต้องการจะประกอบธุรกิจในประเทศไทยโดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีของประเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ พลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภค ขนาดของกิจการ การจ้างแรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาซึ่งเป็นเนื้อหาสาระสำคัญที่ได้มีการบัญญัติไว้อย่างชัดเจนในบทบัญญัติของ มาตรา 5⁴¹

คำนิยาม คนต่างด้าว ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 นั้น หมายความว่า

- (1) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
- (2) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย
- (3) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยและมีลักษณะดังต่อไปนี้
 - ก. นิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) หรือ (2) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

⁴¹ มาตรา 5 การอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พิจารณาโดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีของประเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การพลังงานและการรักษาสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภคขนาดของกิจการ การจ้างแรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา

ข. ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลตาม (1)

(4) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (1) (2) หรือ (3) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) (2) หรือ (3) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

จากความหมายของคำว่า “คนต่างด้าว” ดังกล่าวข้างต้นจึงเห็นได้ว่าหากคนต่างด้าวในประเทศไทยมีการถือหุ้น หรือมีการลงทุนเกินกึ่งหนึ่งในนิติบุคคลใดจะถือວ່านิติบุคคลนั้นเป็นคนต่างด้าว

คนต่างด้าว ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 นั้นหมายความว่าต่างด้าว หมายถึง เรียกชาวต่างประเทศที่มีถิ่นฐานอยู่ในอีกประเทศหนึ่งว่า คนต่างด้าว

ต่าง หมายถึง คำใช้แทนนามหลายฝ่ายให้แยกออกเป็นส่วน ๆ

ด้าว หมายถึง แดน, ประเทศ, เช่น คนต่างด้าว; ด้าน เช่น ด้าวท้าย ว่า ด้านท้าย และธุรกิจ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 นั้นหมายความว่า การประกอบกิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หัตถกรรม พาณิชยกรรม การบริการ หรือกิจการอย่างอื่นอันเป็นการค้า

อย่างไรก็ดีแม้ว่าพระราชบัญญัตินี้จะเป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศไทย โดยมีการกำหนดห้ามคนต่างชาติไม่ให้เข้ามาประกอบธุรกิจบางประเภทในประเทศไทย แต่พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการอนุญาตให้คนต่างชาติสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทยได้ หากมีการประกอบธุรกิจ 3 ปีขี ตามบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติอันเป็นประเภทธุรกิจที่ห้ามคนต่างชาติประกอบกิจการ

ทั้งนี้มาตรา 8(1) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการกำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจบางประเภทด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญญัติหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวอันเป็นการสงวนธุรกิจประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ไว้สำหรับคนไทยโดยเฉพาะและคนต่างชาติไม่สามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจประเภทดังกล่าวได้ อันได้แก่

(1) การทำกิจการหนังสือพิมพ์ การทำกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียง หรือสถานีวิทยุโทรทัศน์

(2) การทำนา ทำไร่ หรือทำสวน

(3) การเลี้ยงสัตว์

(4) การทำป่าไม้ และการแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ

(5) การทำการประมงเฉพาะการจับสัตว์น้ำในน่านน้ำไทย และในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศไทย

(6) การสกัดสมุนไพรไทย

(7) การค้าและการขายทอดตลาดโบราณวัตถุของไทย หรือที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของประเทศ

(8) การทำหรือหล่อพระพุทธรูปและการทำบาตร

(9) การค้าที่ดิน⁴²

ส่วนบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 นั้นเป็นบัญชีประเภทธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความมั่นคงของประเทศหรือมีผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ทัศนกรรมพื้นบ้าน หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นประเภทธุรกิจที่คนต่างชาติจะประกอบธุรกิจได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติรัฐมนตรี ทั้งนี้บัญชีสองดังกล่าวประกอบไปด้วย 3 หมวดด้วยกันอันได้แก่

หมวด 1 ธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความมั่นคงของประเทศ

(1) การผลิต การจำหน่าย และการซ่อมบำรุง

(ก) อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ดินปืน วัตถุระเบิด

(ข) ส่วนประกอบของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด

(ค) อาวุธยุทโธปกรณ์ เรือ อากาศยาน หรือยานพาหนะทางการทหาร

(ง) อุปกรณ์หรือส่วนประกอบของอุปกรณ์สงครามทุกประเภท

(2) การขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศในประเทศ รวมถึงกิจการการบินใน

ประเทศ

หมวด 2 ธุรกิจที่มีผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และทัศนกรรมพื้นบ้าน

(1) การค้าของเก่า หรือศิลปวัตถุ ซึ่งเป็นงานศิลปกรรม ทัศนกรรมของไทย

(2) การผลิตเครื่องไม้แกะสลัก

(3) การเลี้ยงไหม การผลิตเส้นไหมไทย การทอผ้าไหมไทย หรือการพิมพ์ลวดลาย

ผ้าไหมไทย

(4) การผลิตเครื่องดนตรีไทย

(5) การผลิตเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเขิน

(6) การผลิตถ้วยชามหรือเครื่องปั้นดินเผาที่เป็นศิลปวัฒนธรรมไทย

หมวด 3 ธุรกิจที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม

(1) การผลิตน้ำตาลจากอ้อย

(2) การทำนาเกลือ รวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์

(3) การทำเกลือหิน

(4) การทำเหมือง รวมทั้งการระเบิดหรือย่อยหิน

(5) การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย

ทั้งนี้การสงวนไม้ให้นักลงทุนชาวต่างชาติประกอบธุรกิจตามบัญชีสองดังกล่าว นั้น ไม่ได้เป็นการสงวนอย่างเด็ดขาดแต่เป็นการสงวนในลักษณะที่เปิดให้คนต่างชาติสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจตามบัญชีสองดังกล่าวได้อย่างมีเงื่อนไข กล่าวคือ คนต่างชาติที่จะขออนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีสองที่มีการสงวนเอาไว้จะต้องเป็นคนต่างชาติ 3 กลุ่มดังต่อไปนี้

⁴²พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

กลุ่มที่ 1 คนต่างชาตินี้ที่เข้าหลักเกณฑ์ครบถ้วนตามมาตรา 8 อันประกอบไปด้วย

- (1) เป็นคนต่างชาติที่ไม่เข้าข่ายต้องห้ามตามมาตรา 6⁴³ อันเป็นคนต่างชาติที่ห้ามประกอบธุรกิจในประเทศไทยโดยเด็ดขาดและเป็นคนต่างชาติที่ไม่เข้าข่ายถูกจำกัดสิทธิตามมาตรา 7⁴⁴
- (2) เป็นคนต่างชาติที่มีคุณสมบัติทั่วไปครบถ้วนตามมาตรา 16⁴⁵

⁴³ มาตรา 6 คนต่างด้าวต่อไปนี้ ห้ามประกอบธุรกิจในราชอาณาจักร

- (1) คนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศหรือรอการเนรเทศตามกฎหมาย
- (2) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น

⁴⁴ มาตรา 7 คนต่างด้าวต่อไปนี้ จะประกอบธุรกิจได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี และจะประกอบธุรกิจได้เฉพาะประเภทธุรกิจและในท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยการอนุมัติของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศดังกล่าวรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดไว้ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

- (1) คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือตามกฎหมายอื่น
- (2) คนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือตามกฎหมายอื่น

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งประกอบธุรกิจ คนต่างด้าวนั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ และให้นำความในมาตรา 20 วรรคหนึ่งและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

⁴⁵ มาตรา 16 คนต่างด้าวซึ่งจะขอรับใบอนุญาตได้ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
- (3) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (4) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) ไม่เคยต้องโทษตามคำพิพากษาหรือถูกเปรียบเทียบปรับในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต
- (6) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิดฐานฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ ยักยอก ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาหรือในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงิน ที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนหรือในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(3) เป็นคนต่างชาติที่มีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาท ตามมาตรา 14⁴⁶

(4) ต้องมีคนไทยหรือนิติบุคคลที่มีใช่คนต่างชาติถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของทุนของคนต่างชาติที่เป็นนิติบุคคลนั้น เว้นแต่กรณีมีเหตุสมควรรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติของคณะกรรมการอาจผ่อนผันสัดส่วนการให้คนไทยมีส่วนร่วมได้แต่คนไทยต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 และการประกอบธุรกิจตามประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชีสอง ต้องมีกรรมการเป็นคนไทยไม่น้อยกว่า 2 ใน 5 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด ด้วยเหตุผลที่ว่าต้องการให้คนไทยมีส่วนร่วมในประเภทธุรกิจตามบัญชี 2 อันเป็นประเภทธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ศิลปวัฒนธรรม ทัศนกรรมพื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(5) ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขพิเศษ หากมีกฎกระทรวงที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ซึ่งออกตามคำแนะนำของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 18⁴⁷

(6) ได้ผ่านการพิจารณาผลดีผลเสียตามมาตรา 5 กล่าวคือ การอนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พิจารณาโดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียต่อความปลอดภัย

(7) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 ในระยะเวลาห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นเป็นคนต่างด้าวต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวในวรรคหนึ่งด้วย

⁴⁶มาตรา 14 ทุนขั้นต่ำที่คนต่างด้าวใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทยต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ต้องไม่น้อยกว่าสองล้านบาท

ในกรณีการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในวรรคแรกเป็นธุรกิจที่ต้องได้รับอนุญาตตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทุนขั้นต่ำที่กำหนดในกฎกระทรวงสำหรับแต่ละธุรกิจต้องไม่น้อยกว่าสามล้านบาท

กฎกระทรวงที่ออกตามบทบัญญัติมาตรานี้ อาจกำหนดระยะเวลาทุนขั้นต่ำที่ต้องนำหรือส่งเข้ามาในประเทศไทยไว้ด้วยก็ได้

ความในมาตรานี้ไม่ใช่บังคับกับกรณีที่คนต่างด้าวนำเงินหรือทรัพย์สินอันเกิดจากรายได้ที่ได้มาจากการประกอบธุรกิจเดิมที่เริ่มดำเนินการมาก่อนแล้วในประเทศไทยไปเริ่มประกอบธุรกิจรายอื่นหรือนำไปลงทุนหรือลงทุนในกิจการหรือในนิติบุคคลอื่น

⁴⁷มาตรา 18 รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขหนึ่งเงื่อนไขใดให้คนต่างด้าวผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) อัตราส่วนทุนกับเงินกู้ที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต
- (2) จำนวนกรรมการที่เป็นคนต่างด้าวซึ่งจะต้องมีภูมิลำเนาหรือที่อยู่ในราชอาณาจักร
- (3) จำนวนและระยะเวลาการดำรงไว้ซึ่งทุนขั้นต่ำภายในประเทศ
- (4) เทคโนโลยีหรือทรัพย์สิน
- (5) เงื่อนไขอื่นที่จำเป็น

และความมั่นคงของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ศิลป วัฒนธรรมและจารีตประเพณีของประเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การพลังงาน และการรักษาสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภคขนาดของกิจการ การจ้างแรงงาน การถ่ายทอดเทคโนโลยี การวิจัย และพัฒนา

(7) ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี

กลุ่มที่ 2 คนต่างชาตินี้เข้าหลักเกณฑ์ครบถ้วนตามมาตรา 10⁴⁸ อันประกอบไปด้วย

(1) คนต่างชาตินี้ไม่เข้าข่ายต้องห้ามตามมาตรา 6 และไม่เข้าข่ายถูกจำกัดสิทธิตามมาตรา 7

(2) คนต่างชาตินี้มีคุณสมบัติทั่วไปครบถ้วนตามมาตรา 16

(3) คนต่างชาตินี้มีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาท ตามมาตรา 14

(4) คนต่างชาตินี้ได้รับการยกเว้นตามบทเฉพาะกาลเป็นการชั่วคราวตามมาตรา 10 ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ซึ่งอาจไม่มีต่อไปภายหน้าคือ คนต่างชาตินี้ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทยเป็นการเฉพาะกาล หรือคนต่างชาตินี้ได้สิทธิตามเงื่อนไขแห่งสนธิสัญญาที่ไทยเป็นภาคีหรือต้องผูกพันตามพันธกรณี

(5) ต้องขอหนังสือรับรองต่ออธิบดีกรมทะเบียนการค้า

กลุ่มที่ 3 คนต่างชาตินี้เข้าหลักเกณฑ์ครบถ้วนตามมาตรา 12⁴⁹ อันประกอบไปด้วย

⁴⁸มาตรา 10 บทบัญญัติมาตรา 5 มาตรา 8 มาตรา 15 มาตรา 17 และมาตรา 18

ไม่ใช่บังคับแก่คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้โดยได้รับอนุญาตจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นการเฉพาะกาลคนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้โดยสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีความผูกพันตามพันธกรณี ให้ได้รับยกเว้นจากการบังคับใช้บทบัญญัติแห่งมาตราต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และให้เป็นไปตามบทบัญญัติและเงื่อนไขของสนธิสัญญานั้น ซึ่งอาจรวมถึงการให้สิทธิคนไทยและวิสาหกิจของคนไทยเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศสัญชาติของคนต่างด้าวนั้นเป็นการต่างตอบแทนด้วย

⁴⁹มาตรา 12 ในกรณีที่ธุรกิจของคนต่างด้าวซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้า เพื่อส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือตามกฎหมายอื่น เป็นธุรกิจตามบัญชีสองหรือบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้คนต่างด้าวดังกล่าวแจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรองเมื่ออธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบความถูกต้องของบัตรส่งเสริมการลงทุนหรือหนังสืออนุญาตดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีออกหนังสือรับรองโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนหรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี ในกรณีนี้ให้คนต่างด้าวดังกล่าวนั้น ได้รับยกเว้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 39 มาตรา 40 และมาตรา 42 ตลอดระยะเวลาที่ธุรกิจนั้นได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อส่งออก แล้วแต่กรณี การออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

(1) คนต่างชาติที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา 12 ในกรณีใดกรณีหนึ่งอันได้แก่ ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือให้ประกอบการค้าเพื่อการส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือตามกฎหมายอื่น

(2) ต้องขอหนังสือรับรองต่ออธิบดีกรมทะเบียนการค้า

ส่วนบัญชีที่สามทำพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 เป็นบัญชีประเภทธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมในการแข่งขันในการประกอบกิจการกับคนต่างชาติ ซึ่งมีทั้งหมดจำนวน 21 รายการด้วยกัน เช่น การสีข้าว และการผลิตแป้งจากข้าวและพืชไร่ และการทำการประมงเฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เป็นต้น ซึ่งการขออนุญาตประกอบธุรกิจตามที่กำหนดในบัญชีสามมีเงื่อนไขว่าต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวตามมาตรา 8(3)

อย่างไรก็ดีคนต่างชาติที่ไม่อยู่ในบังคับตามบัญชีหนึ่ง บัญชีสองและบัญชีสามได้แก่ คนต่างชาติที่ได้รับสิทธิจากรัฐบาลเป็นการเฉพาะในแต่ละกรณีไปคนต่างชาติที่ได้รับสิทธิตามกฎหมายอื่นและคนต่างชาติที่ได้รับสิทธิตามสนธิสัญญา

ทั้งนี้มาตรา 10 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542⁵⁰ ได้วางหลักในกรณีของคนต่างชาติที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลเป็นการเฉพาะกาล โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) รัฐบาลสามารถอนุญาตให้ประกอบธุรกิจได้ทุกบัญชี รวมทั้งบัญชีหนึ่ง ยกเว้นธุรกิจซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติให้ประกอบธุรกิจได้เฉพาะบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลไทยเท่านั้น อันได้แก่ กิจการหนังสือพิมพ์ กิจการสถานีวิทยุกระจายเสียง และกิจการสถานีวิทยุโทรทัศน์

(2) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตต้องแจ้งต่ออธิบดีกรมทะเบียนการค้าเพื่อขอหนังสือรับรองภายใน 30 วัน

(3) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตซึ่งได้รับหนังสือรับรองต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติยกเว้นการขออนุญาตเงื่อนไขสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลไทยและการกำหนดเงื่อนไขโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เพื่อให้ปฏิบัติ

ส่วนกรณีของคนต่างชาติที่ได้รับสิทธิตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือต้องผูกพันตามพันธกรณี ก็ได้มีการกำหนดวางหลักการเอาไว้ในมาตรา 10 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542⁵¹ กล่าวคือ

(1) ต้องปฏิบัติและอยู่ภายใต้บังคับเช่นเดียวกับคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลเป็นการเฉพาะกาล

(2) ให้เป็นไปตามเงื่อนไขและบทบัญญัติของสนธิสัญญา

⁵⁰ มาตรา 10 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

⁵¹ มาตรา 10 วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ส่วนในกรณีที่ธุรกิจของคนต่างชาติซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือตามกฎหมายอื่น เป็นธุรกิจตามบัญชีสองหรือบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัตินี้มาตรา 12⁵² ก็ได้วางหลักให้คนต่างชาติดังกล่าวแจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรอง เมื่ออธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบความถูกต้องของบัตรส่งเสริมการลงทุนหรือหนังสืออนุญาตดังกล่าวแล้ว ให้อธิบดีออกหนังสือรับรองโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนหรือหนังสืออนุญาตแล้วแต่กรณี ในกรณีนี้ให้คนต่างด้าวดังกล่าวนั้นได้รับยกเว้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา 21⁵³ มาตรา 22⁵⁴ มาตรา 39⁵⁵ มาตรา 40⁵⁶ และมาตรา 42⁵⁷ ตลอดระยะเวลาที่ธุรกิจนั้น

⁵² มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

⁵³ ภายใต้บังคับมาตรา 7 มาตรา 19 และมาตรา 20 ใบอนุญาตให้ใช้ได้ตลอดไปจนกว่าผู้รับใบอนุญาตจะเลิกประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต สำหรับหนังสือรับรองให้ใช้ได้เท่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยหรือตามที่สนธิสัญญากำหนดให้ประกอบธุรกิจนั้นหรือตลอดระยะเวลาที่ธุรกิจนั้นได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อการส่งออก แล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้ได้รับหนังสือรับรองเลิกประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวก็ให้หนังสือรับรองใช้ได้เพียงนั้น

ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับหนังสือรับรองต้องแสดงใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองดังกล่าวไว้ ณ สถานที่ประกอบธุรกิจของตนในที่เปิดเผย

ถ้าใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองชำรุดหรือสูญหาย ให้ยื่นคำขอรับใบแทนต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุดหรือสูญหาย

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ระยะเวลาในการออกใบแทนต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ และให้ถือว่าใบแทนนั้นเป็นเอกสารที่ใช้แทนใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองได้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองใหม่

⁵⁴ เมื่อผู้รับใบอนุญาต ผู้รับหนังสือรับรองเลิกประกอบธุรกิจ หรือย้ายสำนักงานหรือสถานที่ประกอบธุรกิจ ให้แจ้งการเลิกหรือย้ายต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกหรือวันย้ายนั้นตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

⁵⁵ ผู้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 วรรคสอง หรือวรรคสามหรือฝ่าฝืนมาตรา 22 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

⁵⁶ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามหรือเรียกตรวจสอบหรือไม่ให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 30 โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อส่งออกแล้วแต่กรณี ทั้งนี้การออกหนังสือรับรองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลไทยและคณะกรรมการคนไทยในประเภทธุรกิจบัญชีสองนั้นเป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรา 15⁵⁷ กล่าวคือ คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจตามบัญชีสองได้จะต้องมีคนไทยหรือนิติบุคคลที่มีใช้คนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้ถือหุ้นอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของทุนของคนต่างด้าวที่เป็นนิติบุคคลนั้น เว้นแต่จะมีเหตุสมควร รัฐมนตรีโดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรีอาจผ่อนผันสัดส่วนในเรื่องดังกล่าวให้น้อยลงได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้า และต้องมีกรรมการที่เป็นคนไทยไม่น้อยกว่าสองในห้าของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ส่วนการกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับอนุญาตคนต่างด้าวปฏิบัตินั้น มาตรา 18 ได้วางหลักให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขให้คนต่างด้าวผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ โดยเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้รับอนุญาตคนต่างด้าวปฏิบัติได้มีดังนี้

- (1) อัตราส่วนทุนกับเงินกู้ที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต
- (2) จำนวนกรรมการที่เป็นคนต่างด้าวซึ่งจะต้องมีภูมิลำเนาหรือที่อยู่ในราชอาณาจักร
- (3) จำนวนและระยะเวลาการดำรงไว้ซึ่งทุนขั้นต่ำภายในประเทศ
- (4) เทคโนโลยีหรือทรัพย์สิน
- (5) เงื่อนไขอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการแก้ไขปรับปรุงประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติทั้ง 3 บัญชีดังกล่าว โดยต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542⁵⁹ อันได้แก่

- (1) การแก้ไขปรับปรุงประเภทธุรกิจตามบัญชีหนึ่ง และบัญชีสองหมวดหนึ่งให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ
- (2) การแก้ไขปรับปรุงประเภทธุรกิจตามบัญชีสอง หมวดสอง และหมวดสาม และบัญชีสาม ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

โดยการทบทวนประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติต้องเป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรา 9 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542⁶⁰ กล่าวคือ

- (1) ให้คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พิจารณาทบทวน

⁵⁷ในกรณีความผิดตามมาตรา 39 และมาตรา 40 ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันเปรียบเทียบให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

⁵⁸ มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

⁵⁹ มาตรา 9 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

⁶⁰ มาตรา 9 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

(2) การทบทวน ให้กระทำทุกกรอบระยะเวลาหนึ่งปี นับตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ.2543 ซึ่งเป็นวันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ

(3) เมื่อทบทวนแล้วให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และมาตรา 9 วรรคสาม และวรรคสี่แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542⁶¹ ได้บัญญัติให้ผลของการกำหนดบัญชีหรือปรับปรุงบัญชีต่อธุรกิจที่ดำเนินการอยู่ก่อนนั้นมีผลต่างๆ ดังนี้

(1) คนต่างชาติที่ประกอบธุรกิจที่เดิมมิได้ห้ามแต่ตามบัญชีที่กำหนดหรือที่ปรับปรุง กำหนดให้ต้องขออนุญาต หากประสงค์จะดำเนินการต่อไปต้องแจ้งต่ออธิบดีกรมทะเบียนการค้าเพื่อขอหนังสือรับรองโดยในระหว่างที่แจ้งขอหนังสือรับรองไม่ถึงว่าไม่ได้รับอนุญาต

(2) กรณีที่ไม่แสดงใบรับรอง มีความผิดตามมาตรา 21 ประกอบกับมาตรา 35 คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลเป็นการเฉพาะกาลตามมาตรา 10 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542⁶² ได้แก่

(1) รัฐบาลสามารถอนุญาตให้ประกอบธุรกิจได้ทุกบัญชี รวมทั้งบัญชีหนึ่งยกเว้น ธุรกิจซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติให้ประกอบธุรกิจได้เฉพาะบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลไทยเท่านั้น ได้แก่ กิจการหนังสือพิมพ์ กิจการสถานีวิทยุโทรทัศน์และกิจการสถานีวิทยุกระจายเสียง

(2) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตต้องแจ้งต่ออธิบดีกรมทะเบียนการค้าเพื่อขอหนังสือรับรองภายใน 30 วัน

(3) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตซึ่งได้รับหนังสือรับรองต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติ ยกเว้นการขออนุญาต เงื่อนไขสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลไทย และการกำหนดเงื่อนไขโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เพื่อให้ปฏิบัติ

3.1.2 พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520

วัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 เป็นกฎหมายหลักที่กำหนดในเรื่องการให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ลงทุน และอำนวยความสะดวกให้แก่นักลงทุนเพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนอันเป็นการสอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยกฎหมายส่งเสริมการลงทุนจะให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ แก่นักลงทุน อันเป็นผลให้สามารถดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทยได้ โดยมีหน่วยงานหลักที่ดูแลรับผิดชอบด้านการส่งเสริมการลงทุน คือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม

คำนิยาม การลงทุนในทางกฎหมาย หมายถึง การนำเอาเงินมาจัดการเพื่อให้เกิดรายได้หรือผลกำไรจากการจัดการนั้น⁶³

⁶¹มาตรา 9 วรรคสาม และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

⁶²มาตรา10 วรรคหนึ่งแห่ง พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

การลงทุนในทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง การจ่ายเงินเพื่อสร้างหรือซื้อเครื่องมือการผลิต เช่น เครื่องจักร โรงงาน อาคาร หรือสิ่งอื่นใดที่เป็นการสร้างการซื้อเครื่องมือการผลิตเพิ่มขึ้น ถือไม่ได้ว่าเป็นการลงทุนตามความหมายของการลงทุนที่นักธุรกิจเชื่อถือ⁶⁴

การลงทุนในความหมายทางธุรกิจ หมายถึง การจ่ายเงินทำกิจกรรมทางธุรกิจให้ได้เงินมากขึ้นซึ่งอาจเป็นการสร้างสินค้าหรือบริการ หรือการเก็งกำไรโดยที่ไม่มีสินค้าหรือบริการเกิดขึ้นก็ได้ และยังหมายความถึงมูลค่าที่เพิ่มขึ้นของสินค้าที่เก็บไว้ และมูลค่าที่เพิ่มขึ้นของเครื่องมือการผลิต เครื่องจักรกลการผลิต และอาคารของธุรกิจด้วยเหตุนี้ความหมายของการลงทุนในทางธุรกิจจึงมีความหมายกว้างมากเพราะแม้จะไม่มีในการทำธุรกรรมหรือทำกิจการใดๆแต่หากส่งผลให้สิ่งของที่มีอยู่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นก็ถือเป็นการลงทุนตามความหมายของการลงทุนในทางธุรกิจแล้ว

ทั้งนี้หากจำแนกตามระยะเวลาในการลงทุนแล้วการลงทุนจากต่างประเทศก็แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ด้วยกันกล่าวคือ

1) การลงทุนในสินทรัพย์ที่มีอายุสั้นกว่า 1 ปี ซึ่งถือเป็นการลงทุนระยะสั้น (Short-Term Investment)

2) การลงทุนที่มีระยะเวลาในการลงทุนมากกว่า 1 ปี ซึ่งถือเป็นการลงทุนระยะยาว (Long Term Investment) การลงทุนประเภทนี้มักจะส่งผลให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนระยะยาว ส่งผลให้เกิดความเจริญแก่ประเทศผู้รับการลงทุนและประเทศผู้ลงทุน⁶⁵

ทั้งนี้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 ได้ส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนต่างชาติ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนต่างชาติ ในการลงทุนโดยได้ผ่อนคลายมาตรการในการจำกัดการถือหุ้นของนักลงทุนต่างชาติในการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมโดยกำหนดหลักเกณฑ์การถือหุ้นของนักลงทุนต่างชาติในการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมอันได้แก่

1) โครงการลงทุนในกิจการเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง การสำรวจและการทำเหมืองแร่ และการให้บริการตามที่ปรากฏในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจคนต่างด้าว พ.ศ.2542 จะต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน

2) โครงการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมอนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้ไม่ว่าตั้งในเขตใด

3) เมื่อมีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอาจกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติ เป็นการเฉพาะสำหรับกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนบางประเภท

⁶³ โกลด์ ฉันทิกุล, คำบรรยายกระบวนวิชากฎหมายเกี่ยวกับการลงทุน (กรุงเทพมหานคร: ภาควิชากฎหมายพาณิชย์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2532).

⁶⁴ K. B. Kalra, *Dictionary of Economic* (London: Academic, 1999), p. 186.

⁶⁵ เพชร ชุมทรัพย์, *หลักการลงทุน*, พิมพ์ครั้งที่ 10 (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539), หน้า 1-2.

3.1.3 พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527

วัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527

เนื่องจากธุรกิจอ้อยเป็นธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะที่เข้ามาควบคุมดูแลธุรกิจอ้อยทั้งระบบมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 ซึ่งกฎหมายดังกล่าวก็คือ พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527 ซึ่งเห็นได้ว่า ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอ้อยได้รับความเป็นธรรมได้รับส่วนแบ่งอย่างเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายได้กำหนดไว้ ทั้งนี้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ดังนี้

พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527 นั้นมีขึ้นเพื่อควบคุมดูแลอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบและเพื่อรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้บุคคลต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายได้มีส่วนร่วมกับรัฐบาลในการบริหารจัดการควบคุมดูแลธุรกิจอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบโดยเริ่มตั้งแต่การดูแลการจัดการงานต่าง ๆ ในไร้อ้อย อีกทั้งการผลิตอ้อย การผลิตในโรงงานน้ำตาล ไปจนถึงการส่งออก รวมไปถึงการแบ่งปันผลประโยชน์อันได้แก่การแบ่งปันเงินรายได้จากการขายน้ำตาลทรายระหว่างเกษตรกรชาวไร้อ้อยและเจ้าของโรงงานน้ำตาลทราย ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายสามารถเจริญมั่นคงอย่างมีประสิทธิภาพและที่สำคัญคือ พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสามารถทำให้ทุก ๆ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอ้อยและน้ำตาลทราย อันได้แก่ เกษตรกรชาวไร้อ้อย เจ้าของโรงงานน้ำตาลทรายในธุรกิจอ้อยและน้ำตาลทราย ประชาชนผู้บริโภคอ้อยและน้ำตาลทรายได้รับความเป็นธรรมอย่างเท่าเทียมกัน กล่าวคือพระราชบัญญัตินี้สามารถคุ้มครองดูแลผลประโยชน์แก่ทุก ๆ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายได้เป็นอย่างดี โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

ทั้งนี้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้มีการกำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย โดยมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในการควบคุมดูแล สนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนอย่างมีคุณภาพ โดยได้มีการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการวิจัยการพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายอย่างเป็นระบบ และยังสร้างความเป็นธรรมและรักษาผลประโยชน์ในระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายและผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี

อีกทั้งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวประกอบด้วยคณะกรรมการต่าง ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ อันได้แก่

- 1) คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายต่าง ๆ เกี่ยวกับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ มีอำนาจหน้าที่กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งยังมีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการคณะอื่น ๆ ตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดอันได้แก่ ผู้แทนฝ่ายราชการ ผู้แทนฝ่ายชาวไร้อ้อย และผู้แทนฝ่ายโรงงาน

2) คณะกรรมการบริหาร ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษาหรือให้ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายและยังมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย โดยคณะกรรมการบริหารประกอบไปด้วยบุคคลต่าง ๆ อันได้แก่ ผู้แทนฝ่ายราชการ ผู้แทนฝ่ายชาวไร่อ้อย ผู้แทนฝ่ายโรงงาน และผู้ทรงคุณวุฒิ

3) คณะกรรมการอ้อยซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายในกิจการเกี่ยวกับเรื่องอ้อยซึ่งคณะกรรมการอ้อยตามพระราชบัญญัตินี้ประกอบไปด้วยบุคคลต่าง ๆ อันได้แก่ ผู้แทนฝ่ายราชการ ผู้แทนฝ่ายชาวไร่อ้อย และผู้แทนฝ่ายโรงงาน โดยบุคคลเหล่านี้มีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายและคณะกรรมการบริหาร ในกิจการเกี่ยวกับเรื่องอ้อย โดยคณะกรรมการอ้อยประกอบไปด้วยบุคคลต่าง ๆ อันได้แก่ ผู้แทนฝ่ายราชการ ผู้แทนฝ่ายชาวไร่อ้อย และผู้แทนฝ่ายโรงงาน

4) คณะกรรมการน้ำตาลทรายซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายและให้คำปรึกษากับคณะกรรมการบริหาร ในกิจการเกี่ยวกับเรื่องน้ำตาลทราย ทั้งนี้คณะกรรมการน้ำตาลทรายประกอบด้วยบุคคลต่าง ๆ อันได้แก่ ผู้แทนฝ่ายราชการ ผู้แทนฝ่ายชาวไร่อ้อย และผู้แทนฝ่ายโรงงาน

5) คณะกรรมการบริหารกองทุนซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดระเบียบว่าด้วยการเก็บรักษา การหาผลประโยชน์และการใช้จ่ายเงินกองทุนและการบริหารควบคุมการปฏิบัติงานกองทุนให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้คณะกรรมการบริหารกองทุนจะประกอบไปด้วยบุคคลต่าง ๆ อันได้แก่ ผู้แทนฝ่ายราชการ ผู้แทนฝ่ายชาวไร่อ้อย และผู้แทนฝ่ายโรงงาน⁶⁶

ปัจจุบันจึงเห็นได้ว่าเกษตรกรชาวไร่อ้อยไม่ต้องออกมาเรียกร้องความเป็นธรรมจากหน่วยงานต่าง ๆ เหมือนดังเช่นเกษตรกรชาวสวนปาล์ม ผลผลิตอ้อยไม่มีการขาดตลาดเหมือนดังเช่นปาล์มน้ำมัน การนำเข้าการส่งออกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีเสถียรภาพ เนื่องจากมีกฎหมายเฉพาะที่นำมาใช้ควบคุมดูแล ซึ่งแตกต่างจากรัฐกิจปาล์มน้ำมันที่หาได้มีกฎหมายเฉพาะที่มาควบคุมธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบดังเช่นธุรกิจอ้อยไม่และธุรกิจปาล์มน้ำมันหาได้มีคณะกรรมการที่ทำงานอย่างมีคุณภาพดังเช่นคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติอ้อยไม่ ทั้งนี้เพราะคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาตินั้นไม่มีความเป็นเอกภาพ ไม่มีประสิทธิภาพในการทำงานคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติไม่ได้อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติ หากแต่คณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาตินั้นมีเพียงการออกเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติเท่านั้น

⁶⁶ พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527, ค้นวันที่ 13 สิงหาคม 2558 จาก <http://www.ocsb.go.th/th/faq/index.php?gpid=10>

3.2 นโยบายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันในประเทศไทย

ปัจจุบันประเทศไทยมีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันในประเทศไทยต่าง ๆ มากมายอันได้แก่

3.2.1 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน

ปัจจุบันประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมด้านการค้าการลงทุนโดยรัฐบาลไทยมีการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเกษตรแก่นักลงทุนชาวต่างชาติ แต่อย่างไรก็ดีประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2557 เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน ลงนามโดย พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุน เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ.2557 ในหมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร” ข้อที่ 5 นั้นได้กำหนดประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนโดยกำหนดให้ประเภทกิจการตามที่กำหนดไว้ในบัญชีประเภทกิจการท้ายประกาศนี้เป็นกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน และ ข้อที่ 7 นั้นได้กำหนดหลักเกณฑ์การถือหุ้นของคนต่างชาติ โดยคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การถือหุ้นของคนต่างชาติสำหรับโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน ดังนี้

1) โครงการลงทุนในกิจการตามที่ปรากฏในบัญชี 1 ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ต้องมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน

2) โครงการลงทุนในกิจการตามที่ปรากฏในบัญชี 2 และบัญชี 3 ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้ เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

3) เมื่อมีเหตุผลอันสมควรคณะกรรมการอาจกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติเป็นการเฉพาะสำหรับกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนบางประเภท⁶⁷

ทั้งนี้บัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนตาม หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตรประเภทกิจการที่ 1.10 ซึ่งเป็นกิจการผลิตน้ำมันหรือไขมันจากพืชหรือสัตว์ (ยกเว้นน้ำมันถั่วเหลือง) มีเงื่อนไขสำหรับโครงการดังกล่าวที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน คือ

1) ผลิตภัณฑ์น้ำมันดิบและน้ำมันกึ่งบริสุทธิ์จากพืชต้องเริ่มต้นจากผลิตผลทางการเกษตร

2) ผลิตภัณฑ์น้ำมันบริสุทธิ์จากพืชต้องเริ่มต้นจากผลิตผลทางการเกษตร หรือน้ำมันดิบ⁶⁸ และคณะกรรมการได้กำหนดรูปแบบของการให้สิทธิและประโยชน์ของกิจการดังกล่าว

⁶⁷ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2557 เรื่องนโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน ข้อที่ 5 “ประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน” และข้อที่ 7 “หลักเกณฑ์การถือหุ้นของต่างชาติ”

โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ต่าง ๆ อันได้แก่ การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 5 ปี เป็นสัดส่วนร้อยละ 100 ของเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) เว้นแต่กรณีที่ได้ระบุไว้เป็นการเฉพาะในบัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนว่า ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยไม่กำหนดวงเงินภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จะได้รับการยกเว้น รวมถึงการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรและ ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 1 ปี ทั้งนี้ คณะกรรมการจะพิจารณาขยายเวลาให้ตามความจำเป็นและเหมาะสมอีกทั้งยังได้รับสิทธิและประโยชน์ที่มีใช่อากร⁶⁹

ดังนั้นจึงเห็นได้การที่ประเทศไทยได้ส่งมอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันตามบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 โดยกำหนดห้ามไม่ให้ชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันโดยเด็ดขาดอีกทั้งนโยบายการส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยที่ส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจปาล์มน้ำมันเฉพาะในภาคการผลิตเท่านั้น ดังนี้ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการค้าการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมากและเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนที่จะมีการค้าการลงทุนเสรีระหว่างกัน⁷⁰

3.2.2 แผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555

แผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555 มีวัตถุประสงค์ในการขยายพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันและมีวัตถุประสงค์ในการปลูกทดแทนสวนปาล์มน้ำมันเก่าด้วยพันธุ์ดี และมีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ของปาล์มน้ำมันและเพิ่มอัตราน้ำมัน ซึ่งในการดำเนินการให้บรรลุผลตามแผนดังกล่าวนี้ก็จะกระทำโดยยุทธศาสตร์การพัฒนา 5 ด้าน อันได้แก่

- 1) ยุทธศาสตร์เพิ่มผลิตภาพและคุณค่าผลปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์
 - 1.1) เพิ่มพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในเขตเหมาะสมปรับปรุงสวนปาล์มเก่าโดยการปลูกทดแทนด้วยพันธุ์ดีและการจัดการผลิตที่ถูกต้อง
 - 1.2) สนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิตอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มสู่ภาคการผลิตที่มีประสิทธิภาพ
 - 1.3) สนับสนุนการบูรณาการผลิตการตลาดบนพื้นฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของเกษตรกร

⁶⁸ บัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนหมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2557 เรื่องนโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน

⁶⁹ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2557 เรื่อง “นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนข้อ 9 หลักเกณฑ์การให้สิทธิและประโยชน์”

⁷⁰ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.), กางสายแห่งโอกาส-อุปสรรค ‘เอสเอ็มอีไทย’ ลุยอาเซียน, **ไทยรัฐออนไลน์** (23 ธันวาคม 2555), ค้นวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก <http://www.thairath.co.th/content/315132>

- 2) ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการตลาด
 - 2.1) นโยบายพลังงานเป็นกลไกหลักในการรักษาความมั่นคงด้านการตลาดราคาและการปรับโครงสร้างการผลิต
 - 2.2) เสริมสร้างนโยบายการตลาดน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและกระจายผลประโยชน์สู่ทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม
- 3) ยุทธศาสตร์การใช้พลังงานทดแทน
 - 3.1) สนับสนุนการผลิตและการใช้ไบโอดีเซลอย่างต่อเนื่องชัดเจน และสอดคล้องกับศักยภาพการผลิตวัตถุดิบในการผลิตไบโอดีเซลของประเทศ
 - 3.2) กำกับ ควบคุม ลงโทษการทำน้ำมันใช้แล้วกลับมาบริโภคใหม่
- 4) ยุทธศาสตร์การวิจัย และพัฒนาบุคลากร
 - 4.1) วิจัยและพัฒนาปาล์มน้ำมันคุณภาพสูง และตรงตามความต้องการของตลาด
 - 4.2) วิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง
 - 4.3) เสริมสร้างและสนับสนุนขบวนการพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม
 - 4.4) สร้างขบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยีปาล์มน้ำมันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ของเกษตรกรด้วยตนเอง
- 5) ยุทธศาสตร์การบริหารและการจัดการ
 - 5.1) ปฏิรูปกฎหมาย ฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มให้มีความเป็นเอกภาพ และสอดคล้องกัน
 - 5.2) จัดตั้งองค์กรมหาชน และกองทุนพัฒนาปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม⁷¹

3.2.3 ร่างยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม ปี พ.ศ.2558-2569

ร่างยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม ปี พ.ศ.2558-2569 มีวัตถุประสงค์ให้อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันมีความยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร และพลังงานที่สะอาดเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยมีเป้าหมายด้านอุปทานและอุปสงค์ ดังนี้ ด้านอุปทาน ขยายพื้นที่ปลูกปีละ 2.5 แสนไร่ รวม 3 ล้านไร่ หรือเพิ่มขึ้นจาก 4.5 ล้านไร่ ในปี พ.ศ.2558 เป็น 7.5 ล้านไร่ ในปี พ.ศ.2569 ปลูกทดแทนสวนเก่าปีละ 3 หมื่นไร่ รวม 3.6 แสนไร่ ภายในปี พ.ศ.2569 ผลผลิตต่อไร่เฉลี่ย เพิ่มขึ้นจาก 3.20 ตัน เป็น 3.50 ตัน ภายในปี พ.ศ.2569 และเพิ่มอัตราน้ำมัน (OER) เฉลี่ยจาก 17% เป็น 20% ภายในปี พ.ศ.2569 ด้านอุปสงค์ ได้แก่ การใช้น้ำมันปาล์มเพื่อการบริโภคเพิ่มขึ้นจาก 1.02 ล้านตัน ในปี พ.ศ.2558 เป็น 1.35 ล้านตัน ในปี พ.ศ.2569 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี การใช้น้ำมันปาล์มเพื่อเป็นพลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นจาก 1.32 ล้านตัน ในปี พ.ศ.2558 เป็น 2.60 ล้านตัน ในปี

⁷¹สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร, สศก. **ชูแนวทางโรดแมปปาล์ม 4 ระยะ ดันศักยภาพการแข่งขัน สู่ความยั่งยืนในอุตสาหกรรมปาล์ม**, ค้นวันที่ 1 สิงหาคม 2558 จาก http://www.oae.go.th/ewt_news.php?nid=18883&filename=new

พ.ศ.2569 หรือเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 7 ต่อปี และการรักษาระดับการส่งออกน้ำมันปาล์มที่ 3-7 แสนตันต่อปี โดยได้แบ่งมาตรการและแนวทางการดำเนินงานออกเป็น 4 ระยะ คือ

1) ระยะเร่งด่วน ซึ่งประกอบด้วย การบริหารจัดการสต็อกเพื่อรักษาระดับราคา การกำหนดพื้นที่เหมาะสมและขึ้นทะเบียนและรวมข้อมูลสารสนเทศทั้งระบบ การนำมาตราฐานปาล์ม น้ำมันมาบังคับใช้

2) ระยะสั้น (ระยะ 1-3 ปี) ประกอบด้วยการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนอย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการราคาปาล์ม น้ำมัน ผลักดันให้เกิดมาตรฐานน้ำมันปาล์ม ASEAN Sustainable Palm Oil: ASPO การผลักดันพระราชบัญญัติปาล์ม น้ำมันและให้มีโครงสร้างถาวรในการขับเคลื่อนและการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและต่อยอดงานวิจัยเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง

3) ระยะปานกลาง (ระยะ 3-5 ปี) ประกอบด้วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม การจัดทำระบบโลจิสติกส์ การผลักดันการดำเนินการขององค์กรและกองทุนพัฒนาปาล์ม น้ำมัน และน้ำมันปาล์ม ภายใต้พระราชบัญญัติปาล์ม น้ำมัน และน้ำมันปาล์ม และการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างมูลค่าเพิ่ม การพัฒนาชิ้นส่วนเครื่องยนต์เพื่อรองรับการใช้ไบโอดีเซลในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น

4) ระยะยาว (ระยะ 5-12 ปี) ประกอบด้วยการใช้มาตรฐาน ASPO และผลักดันการสร้างตรา/สัญลักษณ์ เพื่อการค้า การพัฒนาเทคโนโลยีแปรรูปปาล์ม น้ำมัน ประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง เช่น อุตสาหกรรม Oleochemical⁷²

3.2.4 ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์ม น้ำมันปี พ.ศ.2547-2572

วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์ม น้ำมันปี พ.ศ.2547-2572 คือ ต้องการให้ประเทศไทยสามารถเป็นผู้นำด้านการผลิตปาล์ม น้ำมัน สามารถแข่งขันกับประเทศมาเลเซียและประเทศอินโดนีเซียในด้านการส่งออกน้ำมันปาล์มได้ และต้องการให้ปาล์ม น้ำมันเป็นแหล่งพลังงานของประเทศที่ยั่งยืน จึงกำหนดให้มีการเพิ่มผลผลิตไว้ในแผนดังกล่าว ทั้งนี้ก็เพื่อให้มีผลผลิตเพียงพอที่จะทำให้เกิดอุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน สร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้ โดยขยายพื้นที่ปลูกปาล์ม น้ำมันให้ได้ 10 ล้านไร่ ผลผลิตปาล์มสด 25 ล้านตัน หรือ 4.50 ล้านตัน น้ำมันปาล์มดิบ ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 2.80 ตัน รวมทั้งจัดตั้งเมืองอุตสาหกรรมปาล์ม น้ำมันครบวงจร เพื่อให้เกิดการแปรรูปอย่างครบครัน เพิ่มผลผลิตน้ำมันปาล์มให้เพียงพอที่จะก่อให้เกิดอุตสาหกรรมแปรรูป (Downstream Value-Added Sector) ที่สร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เกิดการเพิ่ม ขึ้นของรายได้และความสามารถในการแข่งขัน เสริมสร้างศักยภาพที่ยั่งยืนในการผลิตและส่งออกน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์ในระดับโลกสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกรและอุตสาหกรรมที่ครบวงจรทั้ง ด้านเงินทุนในการพัฒนา ด้านการบ่มเพาะในการประกอบธุรกิจ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การวิจัยและข้อมูล

⁷² สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร, *เรื่องเดิม*.

ทั้งนี้เพื่อให้ยุทธศาสตร์ดังกล่าวประสบความสำเร็จจึงมีการกำหนดยุทธศาสตร์ดำเนินการ 4 ด้าน คือ

1) เพิ่มผลิตภาพอย่างมีคุณภาพโดยการเพิ่มผลผลิตปาล์มสดให้เพียงพอป้อนโรงงาน เพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปให้เป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีวัสดุเหลือทิ้งเกิดระบบการผลิตแบบประหยัดจากขนาดการผลิตจำนวนมาก

2) เพิ่มประสิทธิภาพการตลาดโดยสร้างระบบตลาดที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง รัฐสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้านกายภาพรวมทั้งส่งเสริมตลาดรองรับทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ

3) การใช้ทดแทนพลังงานโดยขยายพื้นที่ปลูกและลดต้นทุนการผลิตไบโอดีเซล

4) การบริหารและการจัดการอุตสาหกรรมโดยจัดตั้งองค์กรเฉพาะภายใต้การกำกับ

ดูแลของรัฐ⁷³

3.2.5 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ พ.ศ.2551

เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติได้กำหนดนโยบายและแผนการบริหารและพัฒนาปาล์มน้ำมันของประเทศไทย อันมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมให้ธุรกิจปาล์มน้ำมันของประเทศไทยสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยมีคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติเป็นศูนย์กลางในการติดต่อประสานงานระหว่างส่วนราชการและผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินงานเกิดผลในทางปฏิบัติ

ทั้งนี้คณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติประกอบไปด้วย

1) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นรองประธานกรรมการ

3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานเป็นรองประธานกรรมการ

4) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย นายกสมาคมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มประเทศไทย นายกสมาคมโรงกลั่นน้ำมันปาล์ม นายกสมาคมโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม ประธานชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

⁷³ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร, ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ปี 2547-2572 (กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2547).

5) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบคนโดยต้องแต่งตั้งจากผู้ประกอบการสวนปาล์มน้ำมันไม่น้อยกว่าสามคน ให้เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้แทนกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และผู้แทนกรมการค้าภายใน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งและอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ทั้งนี้เมื่อครบกำหนดตามวาระแล้วหากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- 1) ตาย
- 2) ลาออก
- 3) นายกรัฐมนตรีให้ออก
- 4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- 5) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- 6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด

ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

คณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับปาล์มน้ำมันและเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบหรือพิจารณาเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติ
- 2) กำหนดมาตรการและพื้นที่ส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมัน โดยอย่างน้อยต้องให้เพียงพอกับความต้องการใช้ในประเทศและกำหนดมาตรการอื่นเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายตาม (1)
- 3) ส่งเสริมอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันครบวงจร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากผลผลิตจากอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและของที่เหลือใช้จากปาล์มน้ำมันและอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน
- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา การวิจัยและการพัฒนาปาล์มน้ำมันอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม
- 5) ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านปาล์มน้ำมันอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม
- 6) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ทั้งนี้สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติรับผิดชอบในงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติและงานอื่นที่คณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติมอบหมาย⁷⁴

อย่างไรก็ดีปัจจุบันเห็นได้ว่าประเทศไทยยังคงประสบปัญหาต่างๆเกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันต่าง ๆ มากมายดังที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อ 2.1.2 สถานการณ์และปัญหาของการค้าการลงทุนประเภทธุรกิจปาล์มน้ำมัน ซึ่งจากสถานการณ์และปัญหาของการค้าการลงทุนของธุรกิจปาล์มน้ำมันดังกล่าวนั้นย่อมสามารถสะท้อนได้เป็นอย่างดีว่าปัจจุบันกฎหมายและนโยบายเกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันของประเทศไทยยังไม่ดีเท่าที่ควร จึงไม่สามารถควบคุมดูแล พัฒนา บริหารจัดการธุรกิจปาล์มน้ำมันได้ดีเท่าที่ควรและที่สำคัญคือประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเฉพาะที่นำมาใช้บังคับธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบเหมือนดังประเทศมาเลเซียซึ่งเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมาก

3.3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าการลงทุนของธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันของคนต่างชาติในประเทศมาเลเซีย

3.3.1 Malaysian Palm Oil Board Act 1998 (MPOB)

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่ได้รับความยอมรับในเรื่องอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันจากทั่วโลก เนื่องจากได้มีการส่งออกผลผลิตที่เกี่ยวกับพืชผลปาล์มน้ำมันได้เป็นลำดับขั้นนำและได้มีการพัฒนาพันธุ์ปาล์มน้ำมันมาอย่างต่อเนื่องมีการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการบริหารจัดการ ประเทศมาเลเซียได้รับการยอมรับไม่เพียงแค่จากปริมาณการส่งออกหรือพื้นที่ในการปลูกปาล์มเท่านั้น แต่ยังได้รับการยอมรับในเรื่องการควบคุมทั้งด้านการปลูกและด้านการผลิตรวมไปถึงการแปรรูปด้วย โดยเริ่มแรกประเทศมาเลเซียมีการก่อตั้งสถาบันวิจัยปาล์มน้ำมันมาเลเซีย (Palm Oil Research Institute of Malaysia: PORIM) และการลงทะเบียนปาล์มน้ำมันและผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต (Palm Oil Registration and Licensing Authority: PORLA) แต่การที่จัดตั้งหน่วยงานหลายหน่วยงานขึ้นมาเพื่อดูแลกิจการเดียวกันทำให้เกิดความขัดแย้งกันในเรื่องความคิดหรือในเรื่องการใช้อำนาจที่ขัดแย้งกันจนทำให้เกิดปัญหาหลายอย่างขึ้น

จนมาในปี ค.ศ.1998 ประเทศมาเลเซียได้ทำการยุบหน่วยงานทั้งสองลงโดยทำการก่อตั้งองค์กรขึ้นมาใหม่เพื่อดูแลอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันโดยเฉพาะเป็นการลดปัญหาในความขัดแย้งกันจึงทำให้เกิดคณะกรรมการชุดนี้ขึ้น เรียกว่า Malaysian Palm Oil Board Act 1998 (MPOB) เป็นการรวมอำนาจของทั้งสองหน่วยงานเข้าด้วยกันเพื่อบริหารจัดการสวนปาล์มน้ำมันอย่างเป็นระบบให้มีประสิทธิภาพไปในทิศทางเดียวกันอย่างถาวร อันเป็นกฎหมายที่ควบคุมดูแลการประกอบธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันเป็นการเฉพาะตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำอีกด้วย จึงทำให้ประเทศ

⁷⁴ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ พ.ศ. 2551, ราชกิจจานุเบกษา 125 ตอนพิเศษ 107ง (วันที่ 26 มิถุนายน 2551), คำนวณที่ 1 สิงหาคม 2558 จาก <http://law.longdo.com/law/492/sub35834>

มาเลเซียประสบความสำเร็จในการทำสวนปาล์มน้ำมันมากกว่าประเทศผู้ปลูกปาล์มน้ำมันประเทศอื่น ๆ อันอาจกล่าวได้ว่าประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่มีศักยภาพในการแข่งขันในธุรกิจปาล์มน้ำมันในภูมิภาคอาเซียนมากที่สุด

การที่ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงในธุรกิจปาล์มน้ำมัน เนื่องจากได้มีการส่งเสริมโดยรัฐบาลมาเลเซีย มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนที่โดดเด่นและมีความต่อเนื่องและที่สำคัญได้มีกฎหมายออกมาทำการควบคุมในทุก ๆ ขั้นตอนของการค้าการลงทุนธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมัน

3.3.1.1 วัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของการจัดตั้ง Malaysian Palm Oil Board Act 1998

เห็นได้ว่าการจัดตั้ง Malaysian Palm Oil Board (MPOB) มีวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ในการที่จะทำการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซียและการพัฒนาโยบายและจัดลำดับความสำคัญสำหรับการพัฒนาอย่างเป็นระบบระเบียบให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและการบริหารงานอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันให้มีศักยภาพมากขึ้น อีกทั้งเป็นการควบคุมผู้ประกอบการให้มีการลงทะเบียนเพื่อที่จะได้รับการประสานงานและส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเพาะปลูก, อุปทาน, การขาย, การจัดซื้อ, การกระจายข้อมูลและการเก็บข้อมูล การสำรวจ การทดสอบ การตรวจสอบสภาวะการณ์การส่งออกและนำเข้าสินค้าปาล์มน้ำมันโดยรัฐและเพื่อให้คำปรึกษาในด้านบริการหรือให้คำปรึกษาในด้านเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้กับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในการที่จะส่งเสริมทางด้านตลาดให้มีประสิทธิภาพโดยรัฐได้มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศเพื่อให้ภาคอุตสาหกรรมปาล์มทั้งหมดเป็นไปในทิศทางเดียวกันรวมถึงการพัฒนาและรักษาตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมันเพื่อง่ายต่อการควบคุมและตรวจสอบราคาและคุณภาพ โดยรัฐจะให้การสนับสนุนวางแผนและดำเนินการฝึกอบรมพัฒนาทรัพยากรให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ดังนั้นหากเป็นเช่นนี้แล้วจึงอาจจะกล่าวได้ว่า หน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานที่เป็นศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูลและบันทึกเรื่องราวที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซียก็ว่าได้

โดยอำนาจแห่งกฎหมายนี้ได้ให้อำนาจกับคณะกรรมการเป็นอย่างมากในการที่จะนำมาใช้เพื่อช่วยเหลือหรือการบังคับใช้ให้เกิดการพัฒนาและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศไม่ที่จะเป็นการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ที่กระทำผิดต่อกฎระเบียบหรือกระทำผิดต่อกฎหมายเพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อยและเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คณะกรรมการอาจเข้าทำสัญญาและอาจได้มาซึ่งทรัพย์สิน ซื้อทรัพย์สิน นำทรัพย์สิน ถือครองทรัพย์สิน และอาจใช้ทรัพย์สินได้ไม่ว่าทรัพย์สินดังกล่าวจะเป็นสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ประเภทใด ๆ และอาจส่ง มอบหมาย ยอมมอบ (Surrender) ยอมให้ (Yield Up) เก็บ จำนอง ให้เช่า (Demise) เปลี่ยนมือ (Reassign) ย้าย (Transfer) หรือ จำหน่ายจ่ายโอน (Dispose of) หรือจัดการทรัพย์สิน ไม่ว่าจะเป็สังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ หรือผลประโยชน์อย่างใด ๆ ซึ่งคณะกรรมการมีสิทธิตามข้อตกลงที่ได้ทำสัญญา

เมื่อเล็งเห็นถึงวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของการจัดตั้ง Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ทำให้เห็นได้ว่าประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่มีความมั่นคงและมีศักยภาพมากใน

การประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันโดยมีกฎหมายออกมากำหนดผู้ประกอบการทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายย่อยหรือผู้ประกอบการรายใหญ่จะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกัน จึงทำให้เกิดความเป็นธรรมอย่างมากในการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำกันทางฐานะ แม้กระทั่งด้านการสนับสนุนหรือการพัฒนามีความเท่าเทียมกันโดยคณะกรรมการจะเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมดเป็นการที่ดีต่อผู้ประกอบการรายย่อยเป็นอย่างมากสำหรับการลดต้นทุนแต่สามารถนำความรู้เหล่านี้ไปปรับใช้เพื่อเพิ่มกำไรได้

3.3.1.2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตาม Malaysian Palm Oil Board Act 1998

บุคคลที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการจะต้องมีการปฏิบัติตามหน้าที่ต่างๆที่กฎหมายกำหนดไว้โดยหลักการหน้าที่นี้ได้อยู่ในมาตรา 4⁷⁵ ของ Malaysian Palm Oil Board Act 1998 กล่าวคือ

⁷⁵Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part li, 4. The functions of the Board shall be—

(a) to implement policies and developmental programmes to ensure the viability of the oil palm industry of Malaysia;

(b) to conduct and promote research and development activities relating to the planting, production, harvesting, extraction, processing, storage, transportation, use, consumption and marketing of oil palm and oil palm products;

(c) to plan, coordinate, implement and monitor all research and development activities on oil palm and oil palm products;

(d) to regulate, register, coordinate and promote all activities relating to the planting, supply, sale, purchase, distribution, movement, storage, surveying, testing, inspecting, brokering, export and import of oil palm products, and the milling of oil palm fruit;

(e) to develop and commercialize research findings for the benefit of the oil palm industry and to promote the use of the research findings commercially;

(f) to provide technical, advisory and consultancy services to the oil palm industry;

(g) to promote the efficient marketing and handling of oil palm products;

(h) to develop and maintain markets for oil palm products;

(i) to promote, control and monitor measures towards attaining a high quality for oil palm products;

(j) to plan and implement training programmes and human resource development in line with the needs of the oil palm industry;

- 1) การดำเนินการตามนโยบายและแผนการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มในประเทศมาเลเซีย
- 2) การดำเนินการและส่งเสริมกิจกรรมการศึกษาวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการปลูก, การผลิต, การเก็บเกี่ยว, การสกัดน้ำมัน, การจัดเก็บ, การขนส่งและการตลาดของปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม
- 3) การวางแผนการประสานงานและดำเนินการตรวจสอบการวิจัยทั้งหมดและกิจกรรมการพัฒนาในปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม
- 4) การควบคุมการลงทะเบียนและส่งเสริมกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเพาะปลูก, อุปทาน, การขาย, การจัดซื้อ การเก็บข้อมูลการสำรวจการทดสอบการตรวจสอบสภาพการณ์การส่งออกและนำเข้าสินค้าปาล์มน้ำมันและของน้ำมันปาล์ม
- 5) การพัฒนาและการค้าสำหรับผลการวิจัยเพื่อประโยชน์ของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มและเพื่อส่งเสริมการใช้งานวิจัยในเชิงพาณิชย์ต่อไป
- 6) เพื่อให้คำปรึกษาและบริการให้คำปรึกษาในทางเทคนิคให้กับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม
- 7) การส่งเสริมภาคการตลาดที่มีประสิทธิภาพและการจัดการผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม
- 8) ส่งเสริมการพัฒนาและรักษาตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมัน
- 9) ส่งเสริมการควบคุมและตรวจสอบผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมันให้มีคุณภาพที่สูงขึ้นให้ได้มาตรฐานสากล

(k) to liaise and coordinate with other bodies within or outside Malaysia to further enhance the oil palm industry of Malaysia;

(l) to conduct research and development on oil seeds and other oils and fats other than palm oil where such research and development are for the enhancement of the oil palm industry;

(m) to gather information and maintain records of all relevant matters relating to the oil palm industry;

(n) to be the resource and information centre of the oil palm industry;

(o) to publish or sponsor the publication of journals, periodicals, booklets and other publications and to collect, collate and disseminate information relating to oil palm, oil palm products and other vegetable and animal oils and fats;

(p) to conduct research and development in any other area where the results of the research and development are

intended to benefit the oil palm industry; and

(q) to do such other things as it deems fit to enable it to perform its functions effectively or which are incidental to the performance of its functions.

10) การวางแผนและดำเนินการตามแผนการฝึกอบรมและการพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนและทรัพยากรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน

11) การติดต่อสื่อสารประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ไม่ว่าจะในหรือนอกประเทศมาเลเซียเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของประเทศมาเลเซียในการดำเนินการวิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมันและปาล์มน้ำมันสายพันธุ์อื่น ๆ นอกเหนือจากปาล์มน้ำมันที่ได้ทำการวิจัยในประเทศและการพัฒนาสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพของปาล์มน้ำมันในภาคอุตสาหกรรม

12) เพื่อรวบรวมข้อมูลและเก็บรักษาข้อมูลที่บ้านที่เกี่ยวกับเรื่องอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มทั้งหมด

13) ผลักดันให้ป็นศูนย์ข้อมูลของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน

14) ส่งเสริมให้ป็นสถานที่เผยแพร่ข้อมูลหรือป็นสถานที่ตีพิมพ์วารสารหรือหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปาล์มน้ำมัน ผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมัน ผลิตภัณฑ์จากผักและผลไม้อื่น ๆ

15) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนในการกระทำอย่างใด ๆ ที่เห็นว่าเป็นการสมควรและมีประโยชน์เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จตามนโยบาย

และในบทบัญญัติเดียวกันก็ได้มีการกำหนดถึงอำนาจของคณะกรรมการไว้อย่างชัดเจนด้วยเพื่อให้รู้ถึงขอบเขตอำนาจของแต่ละคน กรณีนี้เองเป็นการลดปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำทางอำนาจได้เป็นอย่างดีเพราะได้มีกฎหมายออกมาบังคับอยู่ในมาตรา 5⁷⁶ ซึ่งกำหนดว่า

⁷⁶Malaysian Palm Oil Board Act 1998, PART II, Powers of Board 5.The Board shall have power—

(a) to undertake and coordinate activities relating to research and development into the planting, production, harvesting, extraction, processing, storage, transportation, use, consumption and marketing of oil palm and oil palm products including oil palm and oil palm product wastes, and services related thereto;

(b) to impose fees or any other charges it deems fit for the use of any facility relating to research, investigation, testing, advisory services or any other service provided by the Board; 12 Laws of Malaysia ACT 582

(c) to enter into such negotiations and agreements or arrangements as it deems fit for the discharge of its functions;

(d) to acquire, hold, dispose of or grant rights in connection with the results of any research conducted by or for the Board or in connection with the results of any research undertaken by any person or organization;

(e) to commission any person or body to carry out research or development, or both;

1) รับผิดชอบและประสานงานที่เกี่ยวกับการวิจัยและการพัฒนา การจัดตั้งโรงงาน (Planting) การผลิต (Production) การเก็บเกี่ยว (Harvesting) การสกัด (Extraction) การแปรรูป (Processing) การกักตุน (Storage) การขนส่ง (Transportation) การใช้ (Use) การบริโภค (Consumption) การตลาด (Marketing) ที่เกี่ยวข้องกับน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากน้ำมันปาล์ม รวมไปถึงวัตถุพลอยได้จากน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับน้ำมันปาล์ม (Oil Palm And Oil Palm Product Waste) และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับน้ำมันปาล์ม

2) กำหนดค่าธรรมเนียม ตามที่เห็นสมควรสำหรับการใช้อุปกรณ์ใดๆที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย (Research) การสอบสวน (Investigation) การทดสอบ (Testing) การให้บริการด้านคำปรึกษา (Advisory Services) หรือบริการอย่างอื่นซึ่งได้จัดให้มีโดยคณะกรรมการ

3) เข้าทำการเจรจาและข้อตกลง (Agreement) หรือทำการตกลง (Arrangement) ตามที่เห็นสมควรต่อการปฏิบัติหน้าที่

4) ได้รับมาซึ่งกรรมสิทธิ์ ถ้อยแถลง จำหน่ายจ่ายโอน หรือ อนุญาตให้ใช้สิทธิที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยซึ่งได้จัดให้มีโดยคณะกรรมการหรือสำหรับคณะกรรมการ หรือเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลของการวิจัยใด ๆ ซึ่งได้จัดให้มีโดยบุคคลใด หรือองค์กรใด ๆ

5) มอบหมายให้ (Commission) บุคคลหรือคณะบุคคลทำการวิจัยหรือทำการพัฒนา หรือทำทั้งการวิจัยและการพัฒนา

6) ให้การรับรองการอบรมและหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจน้ำมันปาล์ม

7) รับผิดชอบและประสานงานในเรื่องที่เห็นว่าจำเป็นสำหรับการคุ้มครองและการเพิ่มผลประโยชน์ของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มในประเทศมาเลเซีย

8) ออกระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มรวมถึงการวางหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนและการให้ใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจน้ำมันปาล์ม

9) วางมาตรฐานหรือจัดระดับน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มและ

(f) to award certificates of proficiency in respect of training and accredited programmes;

(g) to undertake and coordinate such activities as it deems necessary for the purpose of protecting and furthering the interests of the oil palm industry of Malaysia;

(h) to regulate the oil palm industry, including by the implementation of registration and licensing schemes;

(i) to prescribe the standards or grades of oil palm and oil palm products; and

(j) to do such other things as it deems fit to enable it to perform its functions effectively or which are incidental to the performance of its functions.

10) กระทำกรอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร หรือตามพฤติการณ์ เพื่อที่จะอำนวยให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่

เห็นได้ว่าบทบัญญัติที่เกี่ยวกับขอบเขตการใช้อำนาจได้ถูกจัดสรรเป็นสัดส่วนอย่างดี โดยมีกรอบการบังคับใช้อย่างแน่นอนชัดเจนและการกำหนดเช่นนี้จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงภาระหน้าที่ที่ชัดเจนขึ้น แม้จะดูเหมือนเป็นการให้อำนาจกับคณะกรรมการมากก็ตาม ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการหรือการประสานงานในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น การเพาะปลูก, การผลิต, การเก็บเกี่ยว โดยขยายอำนาจความรับผิดชอบออกไปถึงการดูแลตลาดในการซื้อขายปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม การกำหนดมาตรฐานหรือเกรดของปาล์ม น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของอุตสาหกรรมภาคปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซีย แต่ก็หาใช่จะเป็นการมากจนมีอำนาจล้นหลามสามารถกระทำการใด ๆ ก็ได้เพราะการจะปฏิบัติหรือกระทำการใด ๆ จะต้องมีความหมายกำหนดหรือจะต้องมีความหมายออกมารองรับกับการกระทำที่ขอบด้วยกฎหมายนั้น ๆ เนื่องจาก Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ได้มีการบัญญัติถึงความรับผิดชอบไว้ด้วย หากว่าคณะกรรมการคนใดไม่ปฏิบัติตามความประสงค์หรือไม่ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของกฎหมายจะต้องจำคุกหรือปรับและถอดถอนจากการดำรงตำแหน่ง

และบุคคลที่จะต้องมาทำหน้าที่ตามกฎหมายนี้กำหนดไว้นั้นจะต้องเป็นบุคคลที่ถูกคัดเลือกโดยได้รับการไว้วางใจและมีความสามารถหรือมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันด้วยและการจัดตั้งคณะกรรมการต้องมาจากหลากหลายฐานะหลากหลายตำแหน่งโดยที่สำคัญจะต้องมีผู้ประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมาร่วมเป็นคณะกรรมการและคณะกรรมการที่เป็นเอกชนจะต้องประกอบไปด้วยผู้ประกอบการรายย่อยด้วยเสมอหรืออาจจะกล่าวได้ว่าคณะกรรมการจะต้องมาจากผู้ที่มีความเกี่ยวข้องตั้งแต่กระบวนการแรกจนจบจนการสุดท้ายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 6⁷⁷ ว่าด้วยเรื่องการจัดตั้งคณะกรรมการและจะต้องประกอบไปด้วยสมาชิกตามจำนวนดังต่อไปนี้

⁷⁷Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part II, Membership of Board 6. The Board shall consist of the following members who shall be appointed by the Minister:

- (a) a Chairman;
- (b) a representative of the Ministry charged with the responsibility for the oil palm industry, to be nominated by the Secretary General of the Ministry;
- (c) a representative of the Treasury, to be nominated by the Secretary General of the Ministry of Finance;
- (d) a representative of the Ministry charged with the responsibility for industrial development, to be nominated by the Secretary General of the Ministry;

- 1) ประธาน
- 2) ตัวแทนจากกระทรวง ซึ่งได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม และได้รับการเสนอชื่อจากเลขาธิการของกระทรวง
- 3) ตัวแทนจากกรมธนารักษ์ (Treasury) ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากเลขาธิการกระทรวงการคลัง
- 4) ตัวแทนจากกระทรวง ซึ่งได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม และได้รับการเสนอชื่อจากเลขาธิการของรัฐมนตรี
- 5) ตัวแทนจากกรมการพัฒนาที่ดินแห่งประเทศมาเลเซีย (Federal Land Development Authority) ซึ่งได้ก่อตั้งตามกฎหมายการพัฒนาที่ดิน ค.ศ.1956 และต้องได้รับประธานของการพัฒนาที่ดินแห่งประเทศมาเลเซีย
- 6) ตัวแทนจากผู้ประกอบการขนาดเล็ก (Smallholder) ของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม
- 7) ตัวแทน 2 คนจากผู้ประกอบธุรกิจด้านการผลิตน้ำมันปาล์ม (Palm Oil Producers)
- 8) ตัวแทนจากผู้ประกอบการซึ่งเป็นเจ้าของโรงผลิตน้ำมันปาล์ม (Palm Oil Millers)
- 9) ตัวแทนจากผู้ประกอบธุรกิจด้านการแปรรูปน้ำมันปาล์ม (Palm Oil Refiner)
- 10) ตัวแทนจากอุตสาหกรรมด้านเคมีจากการสกัดไขมันจากพืชและสัตว์
- 11) กรรมการ 4 คน โดยความเห็นของรัฐมนตรีสามารถที่จะช่วยในการพัฒนาอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม

ซึ่งเห็นได้ว่าจากการที่ประเทศมาเลเซียมีการกำหนดถึงตำแหน่งของคณะกรรมการต่าง ๆ ไว้อย่างหลากหลายสถานะนั้นหมายถึงว่าเป็นการเล็งเห็นหรือคำนึงถึงการแก้ปัญหาที่แท้จริงและเป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุด เนื่องจากการบัญญัติไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจนเลยว่าจะต้องให้มี

(e) a representative of the Federal Land Development Authority established under the Land Development Act 1956 [Act 474], to be nominated by the Chairman of the Authority; Malaysian Palm Oil Board 13

(f) a representative of the smallholder sector of the oil palm industry;

(g) two representatives of oil palm producers;

(h) a representative of palm oil millers;

(i) a representative of palm oil refiners;

(j) a representative of the oleochemical industry;

(k) four persons who, in the opinion of the Minister, are able to contribute to the development of the oil palm industry; and

(l) the Director General.

ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ปฏิบัติงานจริงเข้ามาเป็นคณะกรรมการ ตรงนี้เองที่เป็นการทำให้ประเทศมาเลเซียก้าวสู่ประเทศชั้นนำของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและได้รับการยอมรับจากนานาประเทศ เพราะมีการได้รับการสนับสนุนจากทางภาครัฐอย่างต่อเนื่องและที่เห็นได้ชัดในมาตรา 6 แห่ง Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ได้มีการกำหนดโดยมีการคำนึงถึงรูปแบบทั้งระบบมิใช่เพียงแต่ทำการจัดตั้งโดยมีแค่ภาครัฐเป็นส่วนใหญ่แต่ได้มีการกำหนดทั้งผู้ประกอบการซึ่งเป็นเจ้าของโรงผลิตน้ำมันปาล์ม (Palm Oil Millers), ผู้ประกอบธุรกิจด้านการผลิตน้ำมันปาล์ม (Palm Oil Producers), ผู้ประกอบธุรกิจด้านการแปรรูปน้ำมันปาล์ม (Palm Oil Refiner), ตัวแทนจากอุตสาหกรรมด้านเคมี บุคคลเหล่านี้ต้องถือว่าเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาปาล์มน้ำมันได้เพราะจะเป็นการรู้ถึงปัญหาในด้านการปฏิบัติอย่างลึกซึ้งและเมื่อนำมาผนวกกับทางภาครัฐที่รู้เรื่องกฎหมายต่าง ๆ จนทำให้เกิดนโยบายต่าง ๆ ออกมาบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ดี การที่คณะกรรมการได้ถูกแต่งตั้งแล้วก็หาใช่ว่าจะกระทำการหรืองดเว้นกระการอย่างใด ๆ ได้ตามความต้องการซึ่งหากคณะกรรมการได้มีการกระทำการที่ผิดนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของ Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ก็ได้มีการกำหนดบทลงโทษหรือการถอดถอนออกจากตำแหน่งนั้นๆทันทีโดยรัฐมนตรีเป็นผู้ออกคำสั่งได้อีกทั้งการถอดถอนออกจากตำแหน่งไม่จำเป็นที่จะต้องมีการให้เหตุผลว่าที่ทำการถอดถอนในครั้งนี้เนื่องมาจากเหตุใด เป็นอำนาจที่รัฐมนตรีสามารถกระทำได้เพราะตามมาตรา 10⁷⁸ เรื่อง การถอดถอนออกจากการเป็นกรรมการได้ให้อำนาจไว้และการที่คณะกรรมการที่ดำรงตำแหน่งอยู่นั้นมีความจำเป็นหรือมีความต้องการลาออกจากตำแหน่งก็สามารถกระทำได้ตลอดเวลาเช่นกันโดยการลาออกให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อรัฐมนตรี

ผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการจะต้องทำการบริหารหรือพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันให้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องแม้บางการกระทำหรือนโยบายบางอย่างอาจจะทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้อื่นอยู่บ้างก็หาที่จะต้องรับผิดชอบการกระทำนั้น ๆ ไม่ เพราะกฎหมายได้ให้ความคุ้มครองกับตัวคณะกรรมการไม่ต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัวต่อความสูญเสียหรือความเสียหายซึ่งเกิดจากการบริหารงานของคณะกรรมการ แต่ความคุ้มครองนี้คณะกรรมการจะได้รับความรับรองจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า ความสูญเสียหรือความเสียหายนั้นจะต้องไม่เกิดจากความจงใจก่อให้เกิดความเสียหายในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงเงื่อนไขนี้ก็จะเห็นได้ว่าประเทศมาเลเซียไม่ได้ให้ความคุ้มครองตัวคณะกรรมการที่กระทำผิดด้วยหากแต่ให้ความคุ้มครองเฉพาะคณะกรรมการที่ได้ปฏิบัติภายในหน้าที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการที่ไม่ได้รับความคุ้มครองจะถูกฟ้องดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป⁷⁹

⁷⁸ Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part II, Revocation and resignation 10.

(a) The appointment of any member may at any time be revoked by the Minister without assigning any reason there for.

(b) A member may at any time resign his office by a written notice addressed to the Minister.

⁷⁹ Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part II, Non-liability of members of Board 12.

แม้ประเทศมาเลเซียจะมีกฎหมายคุ้มครององค์กรมหาชน ค.ศ.1948 (Public Authorities Protection Act) เพื่อให้ความคุ้มครองในด้านต่าง ๆ เช่น การดำเนินคดี การยื่นคำร้อง การฟ้องคดีหรือกระบวนการพิจารณากับคณะกรรมการหรือกรรมการ พนักงาน เจ้าพนักงานหรือตัวแทนของคณะกรรมการคนใดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทำการประมาทเลินเล่อหรือการกระทำตามพฤติการณ์ซึ่งได้กระทำหรือปฏิบัติโดยกรรมการผู้นั้น ภายในขอบอำนาจที่ตนมี ตามมาตรา 13⁸⁰ ในกรณีนี้ก็ไม่สามารถที่จะนำมาใช้เพื่อเป็นข้ออ้างในการพ้นผิดได้

ในประเทศมาเลเซียไม่ใช่ว่ามีแต่การกำหนดการแต่งตั้งเฉพาะกรรมการเท่านั้นแต่ยังได้มีการบัญญัติถึงการแต่งตั้งและอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการด้วยซึ่งบัญญัติอยู่ในมาตรา 19⁸¹ กล่าวคือ การแต่งตั้งเลขานุการจะต้องเป็นการแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีเท่านั้น เห็นได้ว่าประเทศมาเลเซียมีการกำหนดบุคคลที่จะมาเป็นคณะกรรมการไว้ทุกชั้นตอนโดยได้มีการกำหนดถึงอำนาจหน้าที่ของแต่ละตำแหน่งไว้อย่างชัดเจน ฉะนั้นบุคคลที่จะมาเป็นเลขาธิการจะมีอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบ (Powers and Duties of Director General) ในเรื่องเกี่ยวกับการเตรียมหลักสูตร แผนงาน โครงการและการทำงานต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามแผนงานของคณะกรรมการรวมถึงการประมาณการรายรับและรายจ่ายในแต่ละปี ฉะนั้นในการปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการจะต้องปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ทั่วไปที่ตนมี และ คณะกรรมการ มีสิทธิในการกำหนดอำนาจที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการด้วยโดยเลขาธิการจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการด้วย อีกทั้งตามกฎหมายนี้ได้มีการบัญญัติถึงการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ (Board May Establish Committees) ไว้ในมาตรา 18⁸² โดยให้อำนาจคณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการของคณะกรรมการนั่นเองได้หาก

No member of the Board shall incur personal liability for any loss or damage caused by an act in administering the affairs of the Board, unless the loss or damage is occasioned by an intentionally wrongful act on his part.

⁸⁰Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part II, Public Authorities Protection Act 1948 13.

The Public Authorities Protection Act 1948 [Act 198] shall apply to any action, suit, prosecution or proceedings against the Board or against any member, officer, servant or agent of the Board in respect of any act, neglect or default done or committed by him in such capacity.

⁸¹Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part III, Appointment of Director General 19.

The Minister shall appoint a Director General of the Board on such terms and conditions as the Minister may determine.

⁸²Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part II, Board may establish committees 18.

(a) The Board may establish such committees as it deems necessary or expedient to assist it in the performance of its functions under this Act.

เห็นสมควรหรือเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งเป็นไปตามที่ คณะกรรมการระบุไว้ในหนังสือแต่งตั้ง (Instrument of Appointment) และบุคคลดังกล่าวสามารถ ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งใหม่อีกครั้งหนึ่งได้หากถึงกำหนดเวลา อย่างกระนั้นก็ดี คณะอนุกรรมการ คนหนึ่งคนใดกระทำการที่ผิดไปจากเจตนารมณ์หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือกระทำการใด ๆ โดยมีขอบอาจถูกเพิกถอนโดยความเห็นของคณะกรรมการ ณ เวลาใด ๆ ก็ได้แม้จะยังไม่ถึง ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งโดยคณะกรรมการไม่ต้องแสดงเหตุผลไว้ก็ได้และหากว่าอนุกรรมการ คนใดประสงค์ที่จะลาออกจากตำแหน่งก็สามารถกระทำได้ทุกเมื่อเช่นกันโดยมีหนังสือลาออกไปยัง ประธานคณะกรรมการ

หรือแม้กระทั่งการตั้งพนักงานและเจ้าพนักงาน (Appointment of The Officers and Servants) ก็ได้มีการกำหนดขอบเขตและข้อห้ามหรือข้อจำกัดของบุคคลที่จะมาเป็นพนักงาน

(b) The Board may appoint any person to be a member of any committee established under subsection (a).

(c) A committee established under this section may elect any of its members to be chairman and may regulate its own procedure and, in the exercise of its powers under this subsection, such committee shall be subject to and act in accordance with any direction given to the committee by the Board.

(d) Meetings of a committee established under this section shall be held at such times and places as the chairman of the committee may, subject to subsection (3), determine.

(e) A committee may invite any person, for the purpose of advising it on any matter under discussion, to attend any meeting of the committee but the person so invited shall not be entitled to vote at any such meeting.

(f) Members of a committee or any person invited to attend any meeting of a committee may be paid such allowances and other expenses as the Board may determine.

(g) A member of a committee shall hold office for such term as may be specified in his instrument of appointment and is eligible for reappointment.

(h) The appointment of any member of a committee may at any time be revoked by the Board without assigning any reason therefor. 18 Laws of Malaysia ACT 582

(i) A member of a committee may at any time resign his office by a written notice addressed to the Chairman of the Board.

หรือเจ้าพนักงานเอาไว้ในกฎหมายนี้ โดยมาตรา 21⁸³ กำหนดว่า ห้ามมิให้บุคคลทำงานเป็นพนักงานหรือเจ้าพนักงานให้แก่คณะกรรมการ หากบุคคลนั้นมีผลประโยชน์ใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ ไม่ว่าจะเป็ประโยชน์โดยตรง หรือโดยอ้อม หรือเกี่ยวข้องโดยตนเอง หรือคู่สมรส ซึ่งเห็นได้ว่าประเทศมาเลเซียแม้จะเป็นประเทศที่มีการพัฒนาในด้านปาล์มน้ำมันแต่ก็ได้มีการใส่ใจในรายละเอียดเป็นอย่างมากและข้อห้ามนี้ก็เป็สิ่งที่ประเทศมาเลเซียตั้งขึ้นในการป้องกันเกี่ยวกับเรื่องรับผลประโยชน์หรือเรื่องการค้าเสียกันทางการเงิน

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็เหตุผลที่ทำให้ประเทศมาเลเซียมีการพัฒนาไม่ว่าจะเป็การพัฒนาทางด้านบริหาร ด้านแผนการตลาดและด้านการวางนโยบายด้านกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ เพราะ Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ถือว่าเป็หน่วยงานที่มีประสิทธิภาพมากในการควบคุมอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันเป็การควบคุมเพียงหน่วยงานเดียวจึงทำให้ง่ายต่อการดูแลหรือง่ายต่อการช่วยเหลือ แต่การที่มีเพียงหน่วยงานเดียวขึ้นมากำกับดูแลก็อาจจะมีข้อเสียอยู่บ้างหรืออาจกล่าวได้ว่าจะเป็การผูกขาดอำนาจอย่างถาวรก็ได้เนื่องจากหน่วยงานนี้เป็หน่วยงานอิสระไม่ได้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงใด ๆ แต่ปัญหานี้ก็ได้ถูกแก้ไขหรือมีหลักเกณฑ์ใน Malaysian Palm Oil Board Act 1998 มาอุดช่องว่างลงได้ด้วยการบัญญัติลงไปในกฎหมายฉบับนี้ว่าจำต้องมี การแต่งตั้งคณะกรรมการด้านระเบียบวินัย (Disciplinary Committee) ตามมาตรา 24⁸⁴ ซึ่ง

⁸³ Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part III, Appointment of officers and servants 21.

(a) Subject to any regulations made under subsection (3), the Board may—

(1) with the approval of the Minister, appoint such number of Deputy Directors General;

(2) appoint such number of other officers and servants as may be necessary for carrying out the purposes of this Act, on such terms and conditions as the Board deems desirable.

(b) No person shall be eligible for employment as an officer or servant of the Board if he has, directly or indirectly, by himself or his partner, any share or interest in any contract or proposed contract with, for or on behalf of the Board.

(c) The Board may, with the approval of the Minister, make regulations with respect to the conditions of service of its officers and servants.

(d) The appointment of the Director General and Deputy Directors General shall be published in the Gazette.

⁸⁴ Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part III, Disciplinary committees 24.

(a) The Board shall have disciplinary authority over all its officers and servants and shall exercise disciplinary control in respect of all such persons in accordance with this Act and any regulations made under section 26.

(b) For the purposes of this section—

มาตรานี้เป็นการกล่าวถึง การให้อำนาจคณะกรรมการอาจตั้งหน่วยงานด้านระเบียบวินัยซึ่งมีอำนาจในการควบคุมพนักงานและเจ้าพนักงานและมีอำนาจในการควบคุมทางวินัยของบุคคลที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายนี้เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย โดยในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวินัย คณะอนุกรรมการด้านระเบียบวินัยมีอำนาจที่จะกระทำการที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวินัยและกำหนดโทษทางวินัยหรือกระทำการทั้ง 2 อย่าง

จากที่ได้กล่าวมาอย่างละเอียดนี้เป็นการทำให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของ Malaysian Palm Oil Board Act 1998 และที่มาของการจัดตั้งคณะกรรมการรวมไปถึงขอบเขตอำนาจของกฎหมาย การที่ประเทศมาเลเซียได้มีการบัญญัติกฎหมายและจัดตั้งหน่วยงานนี้ขึ้นไม่ใช่เพียงมาทำการกำหนดหรือวางหลักเกณฑ์เพื่อรักษาความเรียบร้อยเพียงอย่างเดียว แต่ยังสามารถวางแนวทงนโยบายให้แก่คณะกรรมการด้วยว่าจะต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้และกฎหมายนี้ได้ให้อำนาจในหลาย ๆ ด้านกับคณะกรรมการในการกระทำการสนับสนุนอุตสาหกรรม

(1) there shall be established a disciplinary committee of the Board in respect of the Director General consisting of—(i) the Chairman, who shall be the chairman of the committee; and (ii) at least two members of the Board, which shall not include the Director General, as shall be determined among the members themselves; and

(2) the Board may, by notification in the Gazette, establish different disciplinary committees for different categories of officers and servants of the Board.

(c) The following provisions shall apply to any disciplinary committee established under paragraph (2)(b):

(1) such committee shall consist of any number of members of the Board, other than the Chairman of the Board, or officers of the Board, or any combination of such members and officers; and

(2) an officer who is a member of a disciplinary committee shall not be lower in rank than any officer or servant over whom the committee of which he is a member has disciplinary authority. Malaysian Palm Oil Board 21

(d) The committee established under paragraph (2)(b) shall exercise its powers in all matters relating to the discipline of officers and servants placed under its jurisdiction.

(e) In the exercise of its disciplinary functions and powers, a disciplinary committee referred to in subsection (2) shall have the power to take disciplinary action and impose any disciplinary punishment or any combination of two or more disciplinary punishments as may be provided for under any regulations made under section 26.

ภาคปาล์มน้ำมันอย่างเต็มที่อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นการให้อำนาจในการกักขัง การจัดตั้งกองทุน อำนาจในการชำระหนี้รวมถึงดอกเบี้ยและจำนวนอัตราภาษีอีกด้วย กล่าวคือ

การจัดตั้งกองทุนเพื่อให้การสนับสนุนผู้ประกอบการหรือไว้คอยช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจจะมีปัญหาในเรื่องเงินทุนหรือในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุน ตามมาตรา 32⁸⁵ กำหนดว่า ให้คณะกรรมการเป็นคนบริหารและควบคุมกองทุนโดยเงินที่ได้รับมานั้นจะต้องประกอบไปด้วยเงินที่ได้รับการจัดสรรมาจากรัฐบาลกลางหรือรัฐบาลของมลรัฐหรือเงินที่ได้รับอันเกิดจาก

⁸⁵Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part III ,The Fund 32.

(a) There is established, for the purposes of this Act, a fund to be known as the “Malaysian Palm Oil Board Fund”, to be administered and controlled by the Board.

(b) The Fund shall consist of—

(1) such sums as may be provided for the purposes of this Act by the Federal or any State Government;

(2) moneys earned by the operation of any project, scheme or enterprise financed from the Fund;

(3) moneys earned or arising from any property, investment, mortgage, charge or debenture acquired by or vested in the Board;

(4) any property, investment, mortgage, charge or debenture acquired by or vested in the Board;

(5) sums borrowed by the Board for the purposes of meeting any of its obligations or discharging any of its duties;

(6) moneys earned from the consultancy, advisory or any other services provided by the Board;

(7) moneys collected or paid under section 35;

(8) moneys collected or paid under section 71;

(9) moneys collected by the Board under the regulations made under this Act and specified therein as sums payable into the Fund;

(10) moneys distributed as dividends from the corporations established under this Act;

(11) donations and contributions received from within or outside Malaysia and includes moneys received from any government or organization outside Malaysia; and

(12) all other sums or property which may in any manner become payable to or vested in the Board in respect of any matter incidental to its functions and powers.

ทรัพย์สิน การลงทุน การจ้างหรือราคาที่เพิ่มขึ้นจากทรัพย์สิน การลงทุน การจ้าง ซึ่งคณะกรรมการมีสิทธิที่จะได้รับหรือเงินซึ่งได้รับมาโดยการให้คำปรึกษา การให้คำแนะนำ หรือบริการใด ๆ ซึ่งจัดทำโดยคณะกรรมการหรือเงินซึ่งได้รับแบ่งมาจากเงินปันผลของบริษัทซึ่งจัดตั้งตามกฎหมายหรือเงินบริจาคและเงินช่วยเหลือซึ่งได้รับมาจากภายในหรือภายนอกประเทศมาเลเซียและเงินอื่น ๆ ที่ได้ออกตามกฎหมายและที่กำหนดให้จ่ายเข้ากองทุน เงินที่ได้มาทั้งหมดนี้คณะกรรมการมีหน้าที่ในการบริหารจัดการสรรแบ่งปันเพื่อนำไปพัฒนาหรือต่อยอดให้เป็นไปตามนโยบายต่าง ๆ ที่กำหนด อย่างไรก็ตาม การที่คณะกรรมการได้เงินมาเข้ากองทุนแล้วนั้นมิใช่ว่าคณะกรรมการจะนำเงินดังกล่าวมาใช้ได้อย่างอิสระโดยที่ไม่มีกฎหมายออกมากำหนดขอบเขต หากเป็นการที่กฎหมายไม่ได้กำหนดถึงหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินในกองทุนก็คงเป็นการยากที่จะควบคุมให้การนำเงินมาใช้ตรงต่อวัตถุประสงค์ ในกรณีนี้ Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ได้มีการกำหนดการจัดตั้งกองทุนแล้วสิ่งสำคัญที่ทำให้ประเทศมาเลเซียสามารถพัฒนาระบบทางเศรษฐกิจได้นั้น เนื่องจากได้มีการกำหนดเกี่ยวกับการจ่ายเงินไว้ด้วยว่าอะไรบ้างหรือกรณีใดบ้างที่จำเป็นจะต้องนำเงินจากกองทุนมาจ่าย จึงทำให้เห็นว่าเป็นรูปแบบการจัดการที่ตัวอย่างหนึ่งของประเทศมาเลเซีย ทำให้คณะกรรมการที่เข้ามาบริหารไม่อาจที่จะนำเงินในกองทุนออกมาใช้จ่ายได้โดยไม่มีอำนาจหรือไม่มีกฎหมายรองรับตามมาตรา 33⁸⁶ กำหนดว่า เงินกองทุนจะใช้จ่ายได้ในกรณีดังต่อไปนี้ จะต้องเป็นการใช้จ่ายในหน้าที่

⁸⁶Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part IV, Expenditure to be charged on Fund 33. The Fund shall be expended for the purpose of—

- (a) paying any expenditure lawfully incurred by the Board, including—
 - (1) the remuneration of the officers and servants of the Board, including the granting of loans, superannuation allowances, pensions or gratuities;
 - (2) insurance coverage for the officers and servants of the Board;
 - (3) costs incurred in providing for the welfare of the officers and servants of the Board; and
 - (4) legal fees and costs and other fees and costs;
- (b) financing research and development activities;
- (c) contributing to bodies or organizations of which the Board is a member;
- (d) contributing to such organizations related to the oil palm industry as the Minister may determine;
- (e) financing such scholarships for higher education as may be approved by the Board;
- (f) providing loans or grants to institutions of higher learning within or outside Malaysia for the purpose of human resource development in the oil palm industry;
- (g) granting loans or providing capital for corporations established under this Act;

ถูกกฎหมาย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเจ้าพนักงานและบุคลากรของคณะกรรมการ การให้กู้ยืมเงิน เบี้ยเลี้ยงกองทุน บำนาญ บำเหน็จ เบี้ยประกันชีวิต ค่าใช้จ่ายซึ่งเกิดจากการใช้จ่ายในสวัสดิการของเจ้าพนักงานและบุคลากร การให้เงินทุนสำหรับการวิจัยและพัฒนาค่าใช้จ่ายขององค์กร ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปลูมน้ำมันตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดการให้สินเชื่อหรือเงินอุดหนุนให้กับสถาบันการศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาทรัพยากรในอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม การให้กู้ยืมเงินหรือการให้ทุนสำหรับองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการตลาดของผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม การซื้อหรือการว่าจ้างอุปกรณ์เครื่องจักรและวัสดุ การซื้อที่ดินและอาคารและคณะกรรมการน้ำมันปาล์ม การดำเนินงานอื่น ๆ

กฎหมายนี้ยังให้อำนาจกับคณะกรรมการพิจารณาสำหรับการให้กู้ยืมโดยวัตถุประสงค์ที่จะทำการสนับสนุนผู้ประกอบการหากผู้ประกอบการมีต้นทุนในการปลูกปาล์มไม่เพียงพอที่สามารถที่จะกู้ยืมจากหน่วยงานนี้ได้ โดยกำหนดอยู่ใน มาตรา 42⁸⁷ เรื่องเกี่ยวกับอำนาจในการให้กู้ยืม กล่าวคือ คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีและความเห็นชอบของรัฐมนตรีกระทรวงการคลังอาจจะเห็นชอบในการกู้ยืม อัตราดอกเบี้ยและจำนวนครั้งที่ต้องจ่ายและตามเวลา และวิธีการที่ต้องชำระและเรื่องอื่น ๆ ที่รัฐมนตรีและรัฐมนตรีกระทรวงการคลังเห็นชอบ เมื่อมาตรานี้

(h) paying any other expenses, costs or expenditure properly incurred or accepted by the Board in the performance of its functions or the exercise of its powers under this Act;

(i) subject to the approval of the Minister, making contributions to any organization, whether within or outside Malaysia, for the purpose of promoting the marketing of oil palm products;

(j) purchasing or hiring equipment, machinery and any other materials, acquiring land and erecting buildings, and Malaysian Palm Oil Board 27 carrying out any other works and undertakings in the performance of its functions or the exercise of its powers under this Act;

(k) repaying any moneys borrowed under this Act and the interest due on such moneys;

(l) paying any reward under section 75; and

(m) generally, paying any expenses for carrying into effect the provisions of this Act.

⁸⁷ Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part V Power to grant loans 42.

The Board may, with the approval of the Minister and the Minister of Finance, grant loans at such rate of interest and for such period and upon such terms as to the time and method of repayment and otherwise as the Minister and the Minister of Finance may approve.

เป็นหลักเกณฑ์การกำหนดให้ผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาในเรื่องเงินทุนสามารถที่จะขอทำการกู้ยืมได้และหลักเกณฑ์สำคัญที่ทำให้หลักการนี้น่าสนใจตรงที่ว่า คณะกรรมการจะทำการพิจารณาไม่ว่าจะในเรื่องอัตราดอกเบี้ยหรือจำนวนครั้งที่ต้องจ่ายและระยะเวลา รวมถึงวิธีการที่ต้องชำระสิ่งเหล่านี้จะเป็นการคำนึงถึงความสามารถในการผ่อนชำระหนี้คืนเป็นการเฉพาะตัวเมื่อเป็นเช่นนี้ก็ทำให้ผู้ประกอบการกล้าที่จะเป็นหนี้หรือกล้าที่จะกู้ยืมจากหน่วยงานโดยตรงมากกว่าการกู้ยืมจากเอกชนถือว่าเป็นช่องทางการสนับสนุนเรื่องเงินทุนได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ประเทศมาเลเซียยังให้ความสำคัญในเรื่องการจัดเก็บภาษีเป็นอย่างมาก เพื่อกระตุ้นอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันโดยได้มีการกำหนดอยู่ในมาตรา 35⁸⁸ อัตราภาษีของผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมัน กล่าวคือ

⁸⁸ Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part IV, Cess on oil palm product 35.

(a) The Minister may, after consultation with the Minister of Finance, make orders for the imposition, variation or cancellation of a cess on oil palm products produced in or exported from Malaysia and the orders may specify the nature, amount and rate of the cess, *person or class of persons on whom the cess is imposed and the manner of collection of the cess.

(b) Except in so far as may be otherwise provided in any order made under subsection (1), the cess imposed by such order shall, for the purposes of its collection and for the enforcement of the collection thereof, be deemed to be a customs duty under the Customs Act 1967 [Act 235].

(c) An order made under this section may prescribe different amounts, rates and manner of collection for different types or grades of oil palm product in relation to different persons or different classes of persons.

(d) A person who fails or refuses to pay any cess imposed under this section shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding ten times the amount of cess due or to imprisonment for a term not exceeding three years or to both.

(e) The amount of any cess imposed under this section shall be a debt due to the Board from the person on whom the cess is imposed and may be sued for and recovered in any court at the suit of the Board.

(f) The institution of proceedings under this section shall not relieve any person from liability for the payment of any cess for which he is or may be liable or from liability to make any return which he is required by this Act to make.

(g) Without prejudice to subsection (5), the court before which a person is convicted for an offence under subsection (4) may order the person to pay to the

1) รัฐมนตรีมีอำนาจภายใต้การให้คำปรึกษาจากรัฐมนตรีกระทรวงการคลัง มีคำสั่งให้มีการแบ่งประเภทหรือยกเลิกภาษีผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมันที่ได้ผลิตในหรือส่งออกจากรประเทศ มาเลเซียและคำสั่งดังกล่าวอาจจะกำหนดลักษณะปริมาณและอัตราของภาษี บุคคลหรือประเภทของ บุคคลซึ่งจะต้องเสียภาษีนั้นและวิธีการเก็บภาษี

2) เว้นแต่ว่าข้อเท็จจริงจะเป็นไปตาม (1) ภาษีซึ่งเกิดโดยคำสั่งนั้นโดย วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บและโดยการบังคับใช้และการจัดเก็บให้ถือว่าเป็นภาษีศุลกากรตาม กฎหมายศุลกากรปี ค.ศ.1967 (Act 235)

3) คำสั่งตามมาตรานี้อาจจะกำหนด ปริมาณ อัตราและวิธีการเก็บภาษีที่ แตกต่างสำหรับประเภทหรือระดับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มโดยพิจารณาจากบุคคลหรือประเภทของ บุคคล

4) บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิเสธที่จะจ่ายภาษีตามมาตรานี้ให้ถือว่ามีความผิดและหากศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษให้เสียค่าปรับจำนวนไม่เกิน 10 เท่าของภาษีที่ต้องเสีย หรือจำคุกไม่เกิน 3 ปีหรือทั้งจำทั้งปรับ

5) ปริมาณภาษีตามมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นหน้าที่คณะกรรมการสามารถ ฟ้องร้องที่ศาลใดๆตามที่คณะกรรมการเห็นตามสมควรก็ได้

6) การดำเนินคดีตามมาตรานี้ไม่ถือว่าเป็นการปลดปล่อยบุคคลจากการ รับผิดชอบในภาษีซึ่งบุคคลนั้นจะต้องเสียหรืออาจจะต้องเสียตามกฎหมายนี้

7) หากไม่มีกรณีตาม (5) ศาลซึ่งลงโทษบุคคลตามความผิด (4) อาจจะสั่ง ให้บุคคลดังกล่าวจ่ายภาษีเต็มจำนวนต่อคณะกรรมการโดยภาษีจำนวนดังกล่าวนั้นจะต้องได้รับการ ประเมินจากคณะกรรมการแล้วและให้ถือว่าภาษีนั้นถึงกำหนดชำระแล้วนับตั้งแต่วันที่คำพิพากษาให้ ลงโทษบุคคลดังกล่าว

8) ภาษีที่ต้องจ่ายตาม 7) โดยวัตถุประสงค์แก่การจัดเก็บให้ถือว่าเป็น ค่าปรับและสามารถเรียกค่าทดแทนได้ตาม มาตรา 283 ประมวลกฎหมายอาญา (Act 593)

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีนี้นั้นเห็นได้ว่าเป็นการช่วยเหลือและเป็นการลด ภาระหน้าที่ที่เกินสมควรออกไปได้มากเพราะมีการแบ่งประเภทของการเสียภาษีออกโดยกำหนดจาก ปริมาณ อัตราและวิธีการเก็บภาษีที่แตกต่างสำหรับประเภทหรือระดับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มโดย พิจารณาจากบุคคลหรือประเภทของบุคคลเป็นการส่วนตัวหรือบางครั้งอาจจะมีคำสั่งยกเลิกภาษี ผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมันก็ได้เพื่อกระตุ้นให้ตลาดมีการขยายตัวและเติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตรงนี้เองที่ทำให้ ให้อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซียสามารถเดินต่อไปได้อย่างไม่สะดุดเพราะการเรียก เก็บภาษี คณะกรรมการจะทำการพิจารณาเป็นรายบุคคลไปหากมีการซื้อขายกันในจำนวนที่ต่ำก็จะ

Board the total amount of cess certified by the finance officer of the Board to be due from the person at the date of the conviction.

(h) Cess payable under subsection (7) shall, for the purpose of its collection, be deemed to be a fine and shall be recovered in accordance with section 283 of the Criminal Procedure Code [Act 593].

เรียกเก็บในอัตราที่น้อยไปตามจำนวนทำให้ผู้ประกอบการสามารถมีเงินเหลือในการที่จะลงทุนครั้งใหม่ได้ ที่กำหนดเช่นนี้เชื่อว่าผู้ประกอบการจะไม่ต้องเสียภาษีหรือสามารถที่จะหลีกเลี่ยงไม่ต้องจ่ายภาษี โดยมาตรานี้ก็ได้มีการบัญญัติถึงบทลงโทษหากบุคคลใดไม่ยอมเสียภาษีจะต้องเสียค่าปรับจำนวนไม่เกิน 10 เท่าของภาษีที่ต้องเสียหรือจำคุกไม่เกิน 3 ปีหรือทั้งจำทั้งปรับ

การที่ประเทศมาเลเซียได้มีนโยบายต่าง ๆ ออกมาเพื่อสนับสนุนหรือเพื่อกระตุ้นอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันได้อย่างต่อเนื่องเพราะมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีไว้ว่าจะต้องมีหน้าที่ปฏิบัติไปในทิศทางใดหรือรัฐมนตรีสามารถที่จะออกกฎระเบียบได้แต่จะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา 78⁸⁹ กล่าวคือ เป็นการออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการขอ

⁸⁹Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part VII Regulations 78.

(a) The Minister may make regulations for all or any of the following purposes:

(1) prescribing the manner of applying for licences, certificates, permits and approvals under this Act, the particulars to be supplied by an applicant, the manner of licensing and Malaysian Palm Oil Board 45 certification, the fees payable there for, the conditions to be imposed and the form of licences, certificates, permits and approvals;

(2) prescribing the standards of processing and methods of preserving, grading or packaging oil palm products;

(3) prescribing the standards or grades of oil palm products and making provision for giving effect to such standards and grades, including provisions for or relating to labelling;

(4) prescribing the procedure to be followed by exporters in exporting oil palm products;

(5) providing for the maintenance of proper standards of conduct in the carrying out of the oil palm product trade and oil palm industry and for dealing with infringements thereof;

(6) prescribing the practices to be observed or avoided in the oil palm industry;

(7) providing for the registration of contracts relating to the sale and purchase of oil palm products and the details of such contracts;

(8) prescribing the procedure to be followed for the administration of the Fund;

(9) prescribing the offences which may be compounded;

(10) prescribing the records and documents to be kept and the returns to be submitted;

ใบอนุญาต (Licences) ใบรับรอง (Certificate) หนังสืออนุญาต (Permit) และหนังสือรับรอง (Approval) ตามกฎหมายนี้ หลักเกณฑ์ในการขอใบอนุญาตและใบรับรอง การชำระค่าธรรมเนียม หรือกำหนดมาตรฐานของการแปรรูป (Processing) และวิธีการถนอม (Preserving) การจัดระดับ (Grading) หรือการบรรจุหีบห่อ (Packaging) ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม หรือกำหนดมาตรฐานหรือระดับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม และออกกฎซึ่งมีผลในการกำหนดมาตรฐานและระดับที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม รวมไปถึงการแบ่งประเภท (Labelling) ผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม หรือกำหนดวิธีการในการส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม หรือกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานของการกระทำทางการค้าผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มและอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มและการจัดการในกรณีที่มีการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือกำหนดวิธีปฏิบัติและข้อห้ามในอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มหรือกำหนดให้มีการลงทะเบียนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม หรือกำหนดแนวปฏิบัติ (Procedure to be Followed) ในการบริหารกองทุน (Administration of The Fund) หรือกำหนดความผิดอาญาซึ่งสามารถยอมความได้หรือกำหนดแบบคำร้องและกำหนดค่าธรรมเนียมตามกฎหมายนี้และวิธีการเก็บและชำระ (Disburse) ค่าธรรมเนียมดังกล่าวหรือออกระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกระทำของคณะกรรมการ และหน้าที่โดยทั่วไป การใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีที่มีต่อหน่วยงานนี้ถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญในการดำรงอยู่ของหน่วยงานและการที่รัฐมนตรีหรือกระเปียบบุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติตาม โดยกฎหมายมาตรานี้ได้ให้อำนาจในการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือหรือกระทำการใดที่เป็นการขัดต่อระเบียบ ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา โดยรัฐมนตรีอาจกำหนดโทษให้เสียค่าปรับหรือจำคุกหรือทั้งจำทั้งปรับ

(11) prescribing the forms for the purposes of this Act;

(12) prescribing the fees and charges payable under this Act and the manner for collecting and disbursing such fees;

(13) providing for the regulation of all or any of the activities of the Board and generally the performance of the functions, the exercise of the powers and the discharge of the duties of the Board under this Act;

(14) providing for such other matters as are contemplated by, or necessary for giving full effect to, the provisions of this Act and for their due administration.

(b) Regulations made under subsection (1) may prescribe any act in contravention of the regulations to be an offence and may prescribe penalties of a fine not exceeding two hundred and fifty thousand ringgit or imprisonment for a term not exceeding three years or both for such offence.

3.3.1.3 การบังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษทางกฎหมาย

นอกจากตัวบทกฎหมายนี้จะมีการบัญญัติถึงที่มาอำนาจหน้าที่และขอบเขตของแต่ละบุคคลแล้วก็ยังได้มีการกำหนดถึงการบังคับใช้กฎหมายและกำหนดถึงบทลงโทษ หากว่าตัวคณะกรรมการไม่ได้กระทำการตามกฎหมายนี้โดยอาจจะถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกเพิกถอนถอดถอนออกจากตำแหน่งและอาจจะโดนฟ้องเป็นคดีได้ ในทางตรงกันข้าม Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ก็ได้มีการกำหนดบทบังคับและบทลงโทษไว้ให้สำหรับผู้ประกอบการที่กระทำความผิดซึ่งบัญญัติอยู่ในส่วนที่ 6 ของกฎหมายนี้ เนื่องจากหากไม่มีการกำหนดถึงเรื่องนี้ก็จะเป็นการไม่เป็นธรรมแก่คณะกรรมการที่จะต้องรับโทษเพียงทางเดียวโดยที่ทางผู้ประกอบการไม่ต้องรับผิดหากได้กระทำความผิดต่อกฎหมายและเป็นการที่ดีที่ได้กำหนดถึงการลงโทษไว้ในกฎหมายนี้เพราะกฎหมายนี้เป็น การออกมาเพื่อควบคุมดูแลอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันโดยเฉพาะซึ่งจำเป็นต้องมีการพูดถึงการรับผิดไว้ ด้วย โดย Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ได้มีการกำหนดและให้อำนาจเจ้าพนักงานที่จะทำการดำเนินคดีกับผู้ประกอบการที่กระทำผิดกฎหมายไว้ทั้งทางแพ่งและทางอาญา กล่าวคือ

บทบัญญัตินี้ได้มีการให้อำนาจเจ้าพนักงานสามารถทำการสอบสวนผู้ประกอบการที่กระทำความผิดอาญาตามที่จำเป็นเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงได้และเจ้าพนักงานมีอำนาจในการกระทำการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติการโดยให้ได้มาซึ่งเอกสารจากบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องกับคดี ทั้งนี้ได้มีการกำหนดความรับผิดไว้สำหรับบุคคลใดที่ไม่สามารถให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงาน ถือว่าเป็นความผิดทางอาญาและทางแพ่ง ซึ่งศาลพิพากษาว่าเป็นความผิดบุคคลนั้นจะต้องเสียค่าปรับหรือถูกจำคุกหรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา 64⁹⁰ ซึ่งนอกจากอำนาจในการสอบสวนแล้วยังได้ให้อำนาจในการจับกุมได้โดยไม่จำเป็นต้องขอหรือมีหมายจับก็ได้ หากว่าเจ้าพนักงานเห็นว่าผู้ประกอบการรายใดได้กระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิดหรือสนับสนุน (Abetting) การกระทำความผิดอาญาหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสงสัยโดยมีเหตุอันควร (Reasonably Suspects) ว่าได้เข้าร่วมในการกระทำหรือพยายามกระทำ หรือสนับสนุน (Abetting) การกระทำความผิดทางอาญาตามกฎหมายนี้หรือบุคคลผู้

⁹⁰ Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part VII, Additional powers 64.

(a) An authorized officer shall, for the purposes of the execution of this Act, have power to do all or any of the following acts:

(1) to require the production of records, accounts, computerized data and documents and to inspect, examine and copy any of them;

(2) to require the production of any identification document from any person in relation to any case or offence under this Act;

(3) to make such enquiry as may be necessary to ascertain whether the provisions of this Act have been complied with.

(b) A person who fails to comply with a request made under subsection (1) shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding one hundred thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding two years or to both.

นั้นมีพฤติการณ์ว่าจะหลบหนี (Abscond) โดยเจตนา รวมถึงการที่ไม่ต้องมีหมายจับนั้นกฎหมายนี้ถือว่าหากมีการกระทำความผิดทางอาญาเป็นความผิดที่ร้ายแรงหรืออาจเป็นการบ่อนทำลายอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันก็ได้ จึงมีข้อยกเว้นการออกหมายไว้ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เชื่อว่าเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จะกระทำการใดโดยไม่สนใจผู้ประกอบการไม่ได้เพราะได้มีการกำหนดเงื่อนไขในการที่จะไม่ต้องมีหมายนั้นไว้ตามมาตรา 46⁹¹ และหากผู้ประกอบการไม่ได้มีลักษณะตามที่บัญญัติแล้วเจ้าพนักงานไม่มีสิทธิจับได้

กรณีของการเข้าค้นของเจ้าพนักงานโดยปกติแล้วจะต้องมีการขออนุญาตก่อนอย่างถูกต้องตามกฎหมายด้วย แต่หากเป็นการกระทำความผิดที่เข้าหลักเกณฑ์ของ Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันเป็นผู้กระทำความผิดแล้วนั้น เจ้าพนักงานสามารถที่จะขอเข้าค้นในสถานที่ต่างๆ ได้หากเห็นว่ามี ความจำเป็น แม้สถานที่นั้นจะเป็นเคหสถานก็ตาม โดยมาตรา 48⁹² ได้ให้อำนาจเจ้าพนักงานไว้โดยสามารถกระทำการค้นโดยไม่มีหมาย (Search Without Warrant) หากว่ามีเหตุอันสมควรที่ทำให้เชื่อว่า หากการขออนุญาตค้น (Search Warrant) ตามกฎหมายจะมีผลเสีย (Adversely Affected) หรือมีความเป็นไปได้ว่าพยานหลักฐานในการกระทำความผิดอาญาจะมีผู้เข้ามาแทรกแซง (Tampered With) เคลื่อนย้าย (Removed) ทำให้เสียหาย (Damaged) หรือ ทำลาย (Destroyed) โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมของสถานที่ที่มีความเหมาะสมเพียงใดและให้เจ้าพนักงานเข้าทำการค้นสถานที่ได้อย่างเต็มที่เสมือนว่าได้มีการออก

⁹¹Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part VI Power of arrest 46. An authorized officer may arrest without warrant any person—

(a) found committing or attempting to commit or abetting the commission of an offence under this Act; or

(b) whom the authorized officer reasonably suspects of being engaged in committing or attempting to commit or abetting the commission of an offence under this Act, if the person refuses or fails to furnish the person's name and address or if there are reasonable grounds for believing that the person has furnished a false name or address or that the person is likely to abscond.

⁹²MALAYSIAN PALM OIL BOARD ACT 1998, PART VI Search without warrant 48.

If an authorized officer in any of the circumstances referred to in section 47 has reasonable cause to believe that by reason of Malaysian Palm Oil Board 33 delay in obtaining a search warrant under that section the investigation would be adversely affected or evidence of the commission of an offence is likely to be tampered with, removed, damaged or destroyed, such officer may enter such premises and exercise in, upon and in respect of the premises all the powers referred to in section 47 in as full and ample a manner as if he were authorized to do so by a warrant issued under that section.

หมายให้ค้นแล้วและการค้นเช่นนี้อาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการค้นล่วงหน้าที่ได้ซึ่งตามมาตรา 51⁹³ ได้มีการกล่าวถึงอำนาจหน้าที่ในการค้นล่วงหน้าไว้ (Power To Enter Premises) โดยกำหนดว่าอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 48 จะต้องอยู่ภายใต้ของมาตรา 51 เมื่อพิจารณาถึงหลักการนี้ทำให้เห็นได้ว่าประเทศมาเลเซียได้มีการให้อำนาจเจ้าพนักงานอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติหน้าที่แต่ก็ได้มีการกำหนดขอบเขตอำนาจไว้ในทุกขั้นตอนหรือมีการบัญญัติถึงข้อยกเว้นต่างๆเช่น การจะเข้าค้นสถานที่ล่วงหน้าจะต้องกระทำไปเพื่อวัตถุประสงค์ที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น ยกตัวอย่างเช่น เพื่อทำการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ (Product) เครื่องมือขนส่ง (Conveyance) เครื่องจักร (Machinery) เครื่องมือ (Contrivance) อุปกรณ์ (Equipment) หนังสือ (Book) บันทึก (Record) เอกสาร (Document) หรือสิ่งอื่นใด (Article) ที่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเห็นว่ามีความจำเป็นในการตรวจสอบ หรือทำการเก็บตัวอย่าง (Samples) ของผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้มีการกำหนดถึงอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ของเจ้าพนักงานเกี่ยวกับวิธีการเข้าค้นหรือวิธีการจับกุมแล้วสิ่งหนึ่งที่ประเทศมาเลเซียคำนึงถึงนั้นก็คือการได้รับผลประโยชน์หรือการได้เสียกันในทางการเงิน เนื่องจากเมื่อตรวจพบว่าผู้ประกอบการมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มเจ้าพนักงานสามารถที่จะทำการยึดผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือเงินได้จากการขายผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เครื่องมือ ขนส่ง เครื่องจักร อุปกรณ์ หนังสือ บันทึก เอกสาร หรือสิ่งอื่นใด ทำให้เห็นว่าเจ้าพนักงานสามารถที่จะกระทำการยึดสิ่งเหล่านี้ได้ซึ่งสิ่งของเหล่านี้ล้วนแล้วแต่มีมูลค่าทั้งสิ้นอาจเป็นเหตุผลในการจูงใจให้เจ้าพนักงานกระทำการทุจริตได้ กฎหมายจึงได้มีการกำหนดถึงวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับสิ่งของที่ถูกยึดเพื่อให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจจะต้องกระทำการตามโดยบัญญัติอยู่ในมาตรา มาตรา 53⁹⁴ การขายและการจำหน่ายจำนอง

⁹³Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part VI Power to enter premises 51.

Notwithstanding sections 47 and 48, an authorized officer may at any time enter any premises for the purpose of—

(a) inspecting any oil palm product, conveyance, machinery, contrivance, equipment, book, record, document or other article as he considers necessary;

(b) verifying the accuracy of records or statements or any information given to an authorized officer or to the Board; or

(c) collecting samples of any oil palm product.

⁹⁴Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part VI, Sale and disposal of seized oil palm product 53.

(a) The Director General may at any time direct that any oil palm product seized under this Act be sold and the proceeds of the sale be held while waiting for the result of any prosecution under this Act where—

(1) the oil palm product is of a perishable nature or easily deteriorates in quality;

ผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มที่ยึดได้ (Sale and Disposal of Seized Oil Palm Product) และมาตรา 54⁹⁵ ผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มที่ยึดได้ ความรับผิดในการยึด (Seized Oil Palm Product, etc., Liable to Forfeiture) และ มาตรา 56⁹⁶ การยึด หรือการปล่อยผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มที่ยึดได้และเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง (Forfeiture or Release of Seized Oil Palm Product, etc.) หมายความว่า

(2) the custody of the oil palm product involves unreasonable expense and inconvenience;

(3) there is a lack or absence of adequate or proper facilities for the storage of the oil palm product; or

(4) the oil palm product is believed to cause an obstruction or to be a hazard to the public.

(b) Notwithstanding subsection (1), where an analyst certifies, or if the results of tests as certified by an analyst proves, that the oil palm product tested by him is contaminated, the seizing officer may keep it in custody or, if no prosecution is instituted in respect of the oil palm product, cause it to be disposed of in the manner determined by the Director General.

⁹⁵Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part VI, Seized oil palm product, etc., liable to forfeiture 54.

Any oil palm product or the proceeds of sale thereof, or any conveyance, machinery, contrivance, equipment, book, record, document or other article seized in exercise of any power conferred under this Act shall be liable to forfeiture.

⁹⁶Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part VI, Forfeiture or release of seized oil palm product, etc. 56.

(a) If prosecution is instituted with regard to any oil palm product or the proceeds of sale thereof, or any conveyance, machinery, contrivance, equipment, book, record, document or other article seized under this Act, the court before which the prosecution with regard thereto has been held may order the forfeiture or release of the thing concerned.

(b) The court shall order the forfeiture of the oil palm product or the proceeds of sale thereof, or the conveyance, machinery, contrivance, equipment, book, record, document or other article if it is proved to the satisfaction of the court that an offence under this Act has been committed and that the oil palm product or the proceeds of sale thereof, or the conveyance, machinery, contrivance, equipment, book, record, document or other article was the subject matter of or was used in the commission of the offence, notwithstanding that no person may have been convicted of such offence.

คณะกรรมการโดยเลขาธิการสามารถที่จะออกคำสั่งเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มที่ยึดได้ให้มีการจำหน่ายและการจำหน่ายอาจมีขึ้นได้ แม้อยู่ในระหว่างการรอผลของการดำเนินคดีตามกฎหมายนี้ เนื่องจากผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มเป็นวัตถุที่เน่าเสียได้ (Perishable Nature) หรือเสื่อมสลายได้ง่ายในคุณภาพ (Easily Deteriorates in Quality) หรือเห็นว่าการดูแล (Custody) ผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากและทำให้เกิดความยุ่งยากอย่างมากในการเก็บรักษาหรือขาดสถานที่ในการจัดเก็บผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือมีสถานที่ในการจัดเก็บผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มไม่เพียงพอหรือมีสถานที่ในการจัดเก็บผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มเพียงพอ แต่สถานที่ดังกล่าวขาดความเหมาะสมในการจัดเก็บผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มจะกลายเป็นปัญหาหรืออันตรายต่อสาธารณะ

อย่างกรณีนั้นก็ดี ก่อนที่จะมีการจัดการกับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มที่ถูกยึดมาได้ตามข้างต้นจะต้องมีการผ่านการตรวจสอบและจะต้องมีการนำผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มนั้นไปทำการวิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ด้วย โดยต้องมีนักวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มให้การรับรองว่าผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มเหล่านี้ได้ผ่านการทดสอบแล้วเป็นผลิตภัณฑ์ที่ปนเปื้อน (Contaminated) ก็ให้มีการจัดการกับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มนั้น ตามวิธีที่เลขาธิการเห็นสมควร

แต่การที่เจ้าพนักงานกระทำการยึดสิ่งใดนั้นไม่ว่าจะต้องตกเป็นของรัฐเพียงอย่างเดียวกฎหมายนี้ยังเปิดช่องให้กับผู้ประกอบการมีโอกาสได้รับคืนหากว่ามีการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือเงินได้จากการขายผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือมีการการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องเครื่องมือขนส่ง เครื่องจักร อุปกรณ์ หนังสือ บันทึก เอกสาร หรือสิ่งอื่นใดที่ถูกยึดตามกฎหมายนี้ ศาลอาจมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์ (Forfeiture) หรือปล่อยทรัพย์ (Release) ที่เกี่ยวข้องกับคดีก็ได้

(c) If no prosecution is to be instituted with regard to any oil palm product or the proceeds of sale thereof, or any conveyance, machinery, contrivance, equipment, book, record, document or other article seized under this Act, the authorized officer in whose custody it is held shall notify the person from whom the oil palm product or the proceeds of sale thereof, or the conveyance, machinery, contrivance, equipment, book, record, document or other article was seized of that fact and of the provisions of section 57.

(d) A notice under subsection (3) shall be in writing and shall be sent to the last known address of the person concerned.

(e) If no claim is made under section 57 within thirty days from the date of service of the notice referred to in subsection (3), the oil palm product or the proceeds of sale thereof, or the conveyance, machinery, contrivance, equipment, book, record, document or other article seized shall be taken and deemed to be forfeited at the expiration of that period.

ฉะนั้นในกรณีนี้จึงเป็นการให้ความยุติธรรมกับผู้ประกอบการอีกชั้นหนึ่งในการที่จะพิสูจน์ให้ศาลเชื่อว่าตนไม่ได้กระทำความผิด แต่หากศาลฟังและเชื่อว่าผู้ประกอบการกระทำความผิดอาญาตามกฎหมายนี้ ศาลอาจสั่งให้มีการยึดทรัพย์สินที่เป็นผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือเงินได้จากการขายผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือเครื่องมือขนส่ง เครื่องจักร อุปกรณ์ หนังสือ บันทึก เอกสารหรือสิ่งอื่นใด และผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือเงินได้จากการขายผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือเครื่องมือขนส่ง เครื่องจักร อุปกรณ์ หนังสือ บันทึก เอกสารหรือสิ่งอื่นใด เป็นองค์ประกอบสำคัญหรือได้มีการใช้สิ่งดังกล่าวในการกระทำความผิด โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าได้มีการกระทำความผิดจริงหรือไม่ เห็นได้ว่าศาลสามารถที่จะออกคำสั่งให้มีการยึดทรัพย์สินได้แม้ศาลจะยังไม่ได้ตัดสินว่าผู้ประกอบการกระทำความผิดแต่เพียงแค่ว่าผู้ประกอบการได้นำสิ่งเหล่านั้นไปใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ก็ สามารถถูกยึดไว้ได้

แต่หากศาลฟังไม่ได้ว่าผู้ประกอบการกระทำความผิดอาญาตามกฎหมายนี้และไม่มี การดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือเงินได้จากการขายผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม หรือไม่มีการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือขนส่ง เครื่องจักร อุปกรณ์ หนังสือ บันทึก เอกสาร หรือสิ่งอื่นใดที่ถูกยึดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจซึ่งได้ทำการยึดสิ่งของดังกล่าวทำการแจ้งไปยัง ผู้ประกอบการตามที่อยู่ปัจจุบัน (Last Known Address) ของบุคคลดังกล่าวโดยจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้มารับสิ่งของเหล่านั้นคืน

แต่การนี้หากว่าเจ้าพนักงานที่มีอำนาจในหารยึดทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่งและไม่สามารถที่จะกระทำการนั้นได้โดยผู้ประกอบการทำร้าย ชัดขวาง สกัตกั้น เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่หรือผู้ประกอบการได้กระทำการเอากลับคืนหรือพยายามเอากลับคืนซึ่งผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม หรือเงินได้จากการขายผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม หรือ เครื่องมือขนส่ง เครื่องจักร อุปกรณ์ หนังสือ บันทึก เอกสาร หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งถูกยึดตามกฎหมายนี้หรือกระทำให้สูญหาย เสียหาย หรือทำลายทรัพย์สินดังกล่าวไม่ว่าก่อนหรือภายหลังที่มีการถูกยึด บุคคลนั้นย่อมมีความผิดอาญาฐานทำร้ายและขัดขวางเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจและหากมีคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดจริงบุคคลนั้น จะต้องเสียค่าปรับหรือถูกจำคุกหรือทั้งจำทั้งปรับ⁹⁷

⁹⁷ Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part VII Offence to assault or obstruct authorized officer 65. A person who—

(a) assaults, obstructs, impedes or interferes with any authorized officer in the performance of his functions under this Act;

(b) rescues or endeavours to rescue any oil palm product or the proceeds of sale thereof, or any conveyance, machinery, contrivance, equipment, book, record, document or other article seized under this Act; or

(c) before or after any seizure causes the disappearance of, or damages or destroys any oil palm product, conveyance, machinery, contrivance, equipment, book, record, document

แม้จะได้มีการกำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดบางอย่างแล้วแต่หากการกระทำสิ่งใดที่ถือว่าเป็นความผิดตาม Malaysian Palm Oil Board Act 1998 แต่ไม่ได้มีบทกำหนดโทษไว้เป็นการเฉพาะนั้นผู้ที่กระทำความผิดจะต้องรับผิดตามบทลงโทษทั่วไปตามมาตรา 69⁹⁸ (General Penalty) คือ บุคคลใด มีความผิดอาญาตามกฎหมายนี้ และกฎหมายไม่ได้กำหนดโทษไว้ หากมีคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดจริง บุคคลนั้น จะต้องเสียค่าปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาทริงกิต หรือ ถูกจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

และประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่งนั้นกฎหมายนี้ไม่ได้มีแต่การบัญญัติเอาผิดกับผู้กระทำความผิดโดยตรงเท่านั้นแต่ยังได้มีการบัญญัติกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำความผิดโดยทางอ้อมด้วยตามมาตรา 70⁹⁹ ซึ่งกล่าวถึงความรับผิดชอบฐานสนับสนุนและการพยายามกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ การที่บุคคลใดเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้อื่นมีการกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิด ผู้นั้นย่อมมีความผิดอาญาและหากมีคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดจริง บุคคลนั้นจะต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดและบุคคลซึ่งได้เตรียม (Act Preparatory) หรือได้กระทำการให้

or other article in order to prevent the seizure thereof or the securing of the oil palm product, conveyance, machinery, contrivance, equipment, book, record, document or other article,

shall be guilty of an offence and shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding one hundred thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding two years or to both.

⁹⁸Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part VII, General penalty 69.

(a) A person who is guilty of an offence under this Act for which no penalty is expressly provided shall, on conviction, be liable to a fine not exceeding one hundred thousand ringgit or to imprisonment for a term not exceeding two years or to both. 42 Laws of Malaysia ACT 582

(b) For the purposes of this section, “this Act” shall not include the regulations made under this Act.

⁹⁹MALAYSIAN PALM OIL BOARD ACT 1998, PART VII, Abetments and attempts punishable as offences 70.

(a) A person who abets the commission of or who attempts to commit any offence under this Act shall be guilty of that offence and shall, on conviction, be liable to the punishment provided for the offence.

(b) A person who does any act preparatory to or in furtherance of the commission of any offence under this Act shall be guilty of that offence and shall, on conviction, be liable to the punishment provided for the offence: Provided that any term of imprisonment imposed shall not exceed one-half of the maximum term provided for the offence.

ความผิดอาญาตามกฎหมายนี้สำเร็จผล (In Furtherance) บุคคลนั้นย่อมมีความผิดอาญาและหากมีคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดจริง บุคคลนั้นจะต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น โดยในกรณีโทษจำคุกให้จำคุกไม่เกินครึ่งหนึ่ง (One-Half) ของระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้

อย่างไรก็ดี บทลงโทษที่ได้กล่าวมาแม้จะเป็นโทษทางอาญาก็หาใช่ว่าผู้ประกอบการที่กระทำความผิดจะต้องรับโทษแบบเด็ดขาดเท่านั้น ซึ่งบทกฎหมายนี้ก็ได้มีการกำหนดเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการยอมความโดยเลขาธิการเป็นผู้กำหนดให้ความผิดอาญาบางประเภทตามกฎหมายนี้เป็นความผิดอาญาอันยอมความได้และให้ผู้กระทำความผิดชำระค่าปรับแก่เลขาธิการไม่เกินครึ่งหนึ่งของอัตราค่าปรับสูงสุดสำหรับความผิดนั้น ทั้งนี้ การยอมความอาจมีขึ้นในเวลาใด ๆ ก็ได้ภายหลังจากที่ได้มีการกระทำความผิดอาญาขึ้น แต่ต้องมีก่อนที่จะมีการฟ้องคดี หากได้มีการยอมความในความผิดอาญากันแล้วจะต้องไม่มีการดำเนินคดีอย่างใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นอีกและผลิตภัณฑ์ น้ำมันปาล์ม หรือเงินได้จากจากการขายผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์ม หรือ เครื่องมือขนส่ง เครื่องจักร อุปกรณ์ หนังสือ บันทึก เอกสาร หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งถูกยึดและเกี่ยวข้องกับความผิดอาญา เลขาธิการอาจปล่อยทรัพย์สิน หรือปลดการยึดทรัพย์สินได้ โดยพิจารณาตามลักษณะและเงื่อนไขตามที่เลขาธิการนั้นเห็นสมควร ตามมาตรา 71¹⁰⁰ และการฟ้องร้องหรือจำเป็นที่ต้องดำเนินคดีเพื่อเอาผิดกับ

¹⁰⁰MALAYSIAN PALM OIL BOARD ACT 1998, PART VII, Compounding of offences 71.

(a) The Director General may compound any offence committed by any person under this Act and prescribed to be a compoundable offence by regulations made under this Act by making a written offer to such person to compound the offence upon payment to the Director General of such amount not exceeding fifty per centum of the amount of maximum fine for that offence within such time as may be specified in the offer.

(b) An offer under subsection (1) may be made at any time after the offence has been committed, but before any prosecution for it has been instituted, and where the amount specified in the offer is not paid within the time specified in the offer or within such extended period as the Director General may grant, prosecution for the offence may be instituted at any time thereafter against the person to whom the offer was made.

(c) Where an offence has been compounded under subsection (1), no prosecution shall thereafter be instituted in respect of such offence against the person to whom the offer to compound was made and any oil palm product or the proceeds of sale thereof, or any conveyance, machinery, contrivance, equipment, book, record, document or other article seized in connection with the offence may be released or forfeited by the Director General, subject to such terms and conditions as the Director General thinks fit.

ผู้ประกอบการหรือผู้กระทำความผิดคณะกรรมการสามารถที่จะดำเนินคดีฟ้องร้องโดยตรงกับผู้กระทำความผิดได้เองไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากอัยการตามมาตรา 72¹⁰¹

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นประเทศมาเลเซียได้ให้อำนาจกับคณะกรรมการอย่างกว้างขวางในส่วนต่าง ๆ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ก็ได้มีการกำหนดบทบาทความรับผิดชอบและกำหนดบทลงโทษและหลักเกณฑ์ไว้เพื่อให้คณะกรรมการและผู้ประกอบการปาล์มน้ำมันจะต้องปฏิบัติตามไม่ว่าจะเป็นการประกอบการในลักษณะส่วนตัวหรือในลักษณะนิติบุคคลก็ตาม หากไม่ได้กระทำตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้ก็ต้องรับโทษตาม Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ซึ่งกำหนดอยู่ในส่วนที่ 6 ของพระราชบัญญัตินี้ เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย เช่น หากมีการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้หรือเกิดการฟ้องร้องกันตามกฎหมายนี้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องสามารถที่จะเข้าทำการยึดเครื่องจักรหรือยึดปาล์มน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์จากปาล์มน้ำมันได้ และหากปาล์มน้ำมันเกิดการเน่าเสียได้ง่ายก็มีอำนาจที่จะจำหน่ายปาล์มน้ำมันนั้นเสียหรือต้องระวางโทษปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ

ฉะนั้นจากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้จึงเห็นว่า การที่ประเทศมาเลเซียได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการโดยตรงขึ้นมาโดยมีบทบาทหลักในการส่งเสริมทางเศรษฐกิจหรือการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมและเพื่อกำกับดูแลความเรียบร้อยของกิจการนี้เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือและเป็น การสร้างความเสถียรภาพให้แก่ประเทศมาเลเซียเป็นอย่างมาก เนื่องจากการควบคุมโดยหน่วยงานเพียงหน่วยงานเดียวและเป็นการกำหนดทิศทางการเติบโตของธุรกิจปาล์มน้ำมันให้ไปในทางเดียวกันเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความรวดเร็วและก้าวทันนานาอารยประเทศ โดยมีกลยุทธ์ (Strategies) และนโยบาย (Policy) หลายรูปแบบออกไป เช่น ปรับปรุงประสิทธิภาพด้านการผลิตให้มีคุณภาพมากขึ้นหรือสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ โดยใช้ปาล์มน้ำมันหรือ เพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่น้ำมันปาล์ม,หรือส่งเสริมการใช้ การบริโภคและการตลาดของปาล์มน้ำมันให้แข็งแกร่งหรือ การพัฒนาเทคโนโลยีและการใช้ประโยชน์กับภาครัฐและเอกชนและที่สำคัญที่สุดได้มีการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม อย่างไม่หยุดยั้ง เป็นการควบคุมดูแลอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการควบคุมไปในทุก ๆ ภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกันทั้งหมด

¹⁰¹Malaysian Palm Oil Board Act 1998, Part VII, Institution and conduct of prosecution 72.

(a) No prosecution for or in relation to any offence under this Act shall be instituted without the written consent of the Public Prosecutor.

(b) Any officer of the Board authorized in writing by the Public Prosecutor may conduct the prosecution for any offence under this Act.

3.4 นโยบายเกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซีย New Economic Model (NEM)

ประเทศมาเลเซียมีนโยบาย New Economic Model (NEM) ซึ่งมีความมุ่งหมายในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจเพื่อพัฒนาประเทศตามศักยภาพที่แท้จริง ประเทศมาเลเซียมีเป้าหมายในการพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศที่มีความยืดหยุ่นคงทนและมีความสามารถในการแข่งขัน โดยเน้นการลงทุนที่มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง มีการวิจัย มีการค้นคว้า ทั้งนี้ภายใต้แผนพัฒนา มาเลเซียปี พ.ศ. 2551-2563 นั้นได้มีการกำหนดให้มีสาขานำเพื่อขยายศักยภาพทางเศรษฐกิจจำนวน 12 สาขาเพื่อให้เป็นสาขาเศรษฐกิจหลักแห่งชาติมาเลเซีย อันได้แก่ ปาล์มและน้ำมัน ก๊าซและพลังงาน บริการทางการท่องเที่ยว บริการทางธุรกิจการศึกษา การเกษตรและการลงทุนในเขตพัฒนาการทางเศรษฐกิจ¹⁰²

ปัจจุบันประเทศมาเลเซียมีพื้นที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกเป็นอย่างมากและหนึ่งในนั้นส่วนใหญ่เป็นการเพาะปลูกปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่นิยมปลูกกันในประเทศมาเลเซียจนกลายเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของมาเลเซีย รัฐบาลจึงริเริ่มมีแนวคิดและนโยบายการปฏิรูปและพัฒนาเพื่อที่จะนำพาประเทศก้าวไปสู่ประเทศชั้นนำโดยแนวคิดที่วางไว้เพื่อส่งเสริมความเป็นเอกภาพของประเทศชาติหรือการได้รับความยอมรับ ทั้งยังมีแนวคิดและนโยบายที่เกี่ยวกับการปรับปรุงและปฏิรูปการทำงานและการให้บริการของภาครัฐบาลให้ทันสมัย (Government Transformation Program: GTP) ให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ โดยกำหนดประสิทธิผลไว้ 6 ประการคือ

- 1) ลดอาชญากรรม
- 2) ลดการคอร์รัปชั่น
- 3) ปรับปรุงผลการศึกษานักเรียน
- 4) ยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรที่มีรายได้น้อย
- 5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ชนบท
- 6) ปรับปรุงระบบขนส่งมวลชนในเมืองใหญ่

โดยในแต่ละเป้าหมาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเป็นคนดำเนินโครงการต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้ รัฐบาลมาเลเซียได้จัดตั้ง Performance Management and Delivery Unit: PERMANDU¹⁰³ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีมาเลเซียให้เป็นหน่วยงานหลักในการติดตามการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตามนโยบาย GTP

¹⁰² สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.), กางสายทางโอกาส-อุปสรรค 'เอสเอ็มอีไทย' ลุยอาเซียน, ไทยรัฐออนไลน์.

¹⁰³ กรณีศึกษาการจัดการประสิทธิภาพและหน่วยจัดส่งสินค้า (PEMANDU), ค้นวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก <http://translate.google.co.th/translate?hl=th&sl=en&u=http://www.theiteams.org/case-studies/performance-management-and-delivery-unit-pemandu&prev=search>

แนวคิดและนโยบายที่สำคัญอีกนโยบายหนึ่ง คือ New Economic Model (NEM) การปฏิรูปด้านเศรษฐกิจประกอบไปด้วยแนวคิดต้นแบบเศรษฐกิจใหม่ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับนโยบายต่าง ๆ ในการพัฒนาทางเศรษฐกิจโดย New Economic Model (NEM) มีจุด ประสงค์หลัก 3 ประการด้วยกัน คือ การเพิ่มรายได้ (High Income) การกระจายรายได้และผลประโยชน์ให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน (Inclusiveness) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainability) และกำหนดยุทธศาสตร์การปฏิรูป (Strategic Reform Initiatives–SRIs) 8 ประการเพื่อให้เศรษฐกิจมาเลเซียบรรลุเป้าหมายตาม New Economic Model (NEM)¹⁰⁴ ได้แก่

- 1) การผลักดันให้ภาคเอกชนเป็นผู้ขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Re-Energising the Private Sector to Lead Growth)
- 2) การเพิ่มคุณภาพของแรงงานชาวมาเลเซีย และลดการพึ่งพาแรงงานต่างชาติ (Developing a Quality Workforce and Reducing Dependency on Foreign Labour)
- 3) ส่งเสริมการแข่งขันภายในมาเลเซีย (Creating a Competitive Domestic Economy)
- 4) สร้างความแข็งแกร่งให้ระบบราชการ (Strengthening the Public Sector)
- 5) การให้สิทธิพิเศษสำหรับผู้ด้อยโอกาสที่โปร่งใสและเป็นมิตรกับระบบตลาด (Transparent and Market-Friendly Affirmative Action)
- 6) การสร้างคลังความรู้และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Building the Knowledge Base and Infrastructure)
- 7) ส่งเสริมปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Enhance the Sources of Growth)
- 8) ส่งเสริมการเจริญเติบโตแบบยั่งยืน (Ensure Sustainability of Growth)

New Economic Model (NEM) เป็นนโยบายการปฏิรูปทางเศรษฐกิจที่มีแนวคิดพื้นฐานโดยจะใช้ยุทธศาสตร์การปฏิรูป 8 ประการของ New Economic Model (NEM) เป็นตัวช่วยขับเคลื่อนและกำหนดภาคทางเศรษฐกิจที่สำคัญระดับชาติ ซึ่งจะเป็นตัวแปรสำคัญในการพัฒนาและปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซีย โดยทั้งภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนช่วยกำหนดรายละเอียดเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการพัฒนาต่าง ๆ ในแต่ละภาค¹⁰⁵ ซึ่งภาคอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันก็เป็นหนึ่งในนั้น ฉะนั้นจากที่กล่าวถึงแนวคิดและนโยบายตาม New Economic Model (NEM) ถือว่าเป็นโอกาสทางธุรกิจ (Business Opportunities) ที่ดีสำหรับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับความสนับสนุนจากหลายภาคฝ่ายอย่างเต็มที่และหากได้รับการสนับสนุนเช่นนี้เรื่อยไป ก็ย่อมส่งผลให้การปลูกปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียช่วงปี พ.ศ.2553-2563 มีมูลค่าการลงทุนเพิ่มขึ้นจากภาคเอกชนและเป็นการลงทุนจากภาครัฐบาลอันจะเป็นการลงทุนที่ทำให้เศรษฐกิจภายในประเทศมาเลเซียและการจ้างงานดีขึ้น

¹⁰⁴ New Economic Model For Malaysia, Retrieved May 1, 2015 from <http://www.epu.gov.my/epu-theme/pdf/nem.pdf>

¹⁰⁵ *Ibid.*

นโยบาย New Economic Model (NEM) ที่เกี่ยวกับปาล์มน้ำมันจะกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้มาเลเซียกลายเป็นผู้ส่งออกชั้นนำของโลกและผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ และเมื่อเริ่มใช้นโยบายอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันได้กลายเป็นสินค้าเกษตรอันดับต้น ๆ ของมาเลเซียและเป็นธุรกิจในเชิงพาณิชย์ที่สำคัญ การขยายตัวภาคการส่งออกของอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก ประเทศมาเลเซียขณะนี้ได้มีเทคโนโลยีขั้นสูงในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน โดยมีการวิวัฒนาการและพัฒนาจากการเพาะปลูกแบบดั้งเดิมจนกลายเป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมชั้นนำของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันไปเสียแล้ว จนกลายเป็นประเทศที่สามารถควบคุมมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันก็ได้

เหตุผลที่ทำให้ประเทศมาเลเซียก้าวเข้าสู่ประเทศชั้นนำอาจจะประกอบไปด้วยสามหลักการด้วยกัน คือ ประการแรก การดำเนินนโยบายและสถาบันการศึกษาที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ประการที่สอง การเชื่อมต่อเครือข่ายและการประสานงานระหว่างตัวแทนด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงานของบริษัทน้ำมันปาล์ม ประการสุดท้าย การพัฒนาการเรียนรู้และการสร้างสรรค์นวัตกรรมและกลยุทธ์ในการปลูกหรือการผลิตรวมถึงการเป็นนักประดิษฐ์คิดค้น กระบวนการจากธรรมชาติมาใช้ในอุตสาหกรรมและเทคนิคที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มคุณภาพปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์ เช่น น้ำมันเมล็ดและน้ำมัน จึงทำให้เห็นว่านโยบายต่าง ๆ ที่ออกมาเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนและในระยะยาวเพื่อความก้าวไกลของประเทศมาเลเซีย

แม้ประเทศมาเลเซียจะเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในภาคอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันโดยมีแนวโน้มการส่งออกที่เพิ่มสูงขึ้นในทุก ๆ ปีและประชาชนในประเทศได้เริ่มหันมาทำการปลูกปาล์มน้ำมันกันมากขึ้นในทุก ๆ ปี จุดตรงนี้เองที่เป็นจุดเริ่มต้นของการขยายพื้นที่เพาะปลูกและการขยายฐานการผลิต โดยปัจจัยที่มีส่วนร่วมที่ทำให้ประเทศมาเลเซียประสบความสำเร็จมาจากความมั่นคงทางการเมือง สภาพภูมิอากาศที่เหมาะสม และเงื่อนไขทางการเกษตรจนประเทศมาเลเซียประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับโลกและได้เปรียบในภาคน้ำมันปาล์ม แต่กระนั้นก็ดี ประเทศมาเลเซียก็ยังคงประสบปัญหาในภาคอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันอยู่นั่นเอง เนื่องจากการขาดแคลนที่ดินจากการกลายมาเป็นเมืองอุตสาหกรรม และการขาดแคลนแรงงานคนงานในท้องถิ่นที่จะมาเป็นแรงงานสำคัญในการเพาะปลูกหรือเป็นกิจการต้นน้ำที่สำคัญมากสำหรับภาคการเพาะปลูกจึงจำเป็นต้องอาศัยแรงงานต่างชาติในบางส่วนและต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ

ฉะนั้นแล้วประเทศมาเลเซียจึงจำเป็นต้องมีนโยบายหรือความคิดริเริ่มโดยรัฐบาลและผู้นำตลาดควรมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้เกษตรกรรายย่อยส่วนใหญ่ปลูกปาล์มน้ำมันได้ทันอายุปาล์มเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีพร้อมทั้งกับการบำรุงรักษาที่ดีขึ้นและค่าบำรุงรักษาต่าง ๆ โดยทำให้เกษตรกรรายย่อยในภาคการปลูกนี้สามารถสร้างผลผลิตในอัตราที่สูงขึ้นหากกระทำการเป็นเช่นนี้แล้วจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างรวดเร็ว

การพัฒนาอย่างยั่งยืนคือ การวิจัยและพัฒนา (Research & Development: R&D) ในภาคปาล์มน้ำมันจำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพด้านการปลูกและการผลิตโดยใช้หลักการอนุรักษ์ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมและลดผลกระทบจากการดำเนินงานต่างๆและควรที่จะมีการสำรองน้ำหรือแม่น้ำบางสายควรได้รับการรักษาดูแลไว้อย่างจริงจัง โดยผู้มีส่วนได้เสียต้องเริ่มพัฒนาทรัพยากรเพื่อความก้าวหน้าในทางการค้ารูปแบบใหม่ ๆ ทำให้มูลค่าปาล์มน้ำมันเพิ่มมากขึ้น

นอกจากสิ่งเหล่านี้แล้วก็ยังจำต้องตระหนักศักยภาพของผู้ประกอบการรายย่อยด้วยเพราะเกษตรกรรายย่อยส่วนใหญ่เติบโตมากับการปลูกปาล์มน้ำมันจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานด้วย เช่น น้ำดื่ม, ไฟฟ้า, การสื่อสาร, ถนน, โรงเรียนและการดูแลสุขภาพ โดยสิ่งเหล่านี้จะเป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับการจ้างงานต่อไป

อย่างไรก็ตามเกษตรกรรายย่อยมีอัตราการผลิตน้อยเนื่องจากขาดเงินลงทุนและขาดความเชี่ยวชาญแต่ปัญหานี้สามารถแก้ไขได้โดยการแนะนำให้คำปรึกษา การฝึกอบรมโดยบริษัทขนาดใหญ่ เพื่อช่วยเกษตรกรรายย่อยการกระทำเช่นนี้จะเป็นการให้ความรู้การจัดการและการถ่ายทอดเทคโนโลยีและโอกาสที่จะให้เกษตรกรรายย่อยเพื่อเพิ่มระดับผลผลิตและช่วยลดช่องว่างอุตสาหกรรมระหว่างรายใหญ่กับรายเล็กลงไปได้วิธีการแก้ปัญหาที่รัฐบาลจะต้องเริ่มดำเนินการและพยายามออกนโยบายเพื่อช่วยเกษตรกรรายย่อยอย่างเร่งด่วน โดยบริษัทที่เป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ของประเทศจะมีการเพิ่มมูลค่าของปาล์มน้ำมันด้วยนวัตกรรมและวิจัยและพัฒนาปรับปรุงในเครื่องมือสำหรับการวิจัยและการสังเคราะห์ดีเอ็นเอในระดับโมเลกุลทำให้มีศักยภาพเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและการผลิตของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน พืชน้ำมันปาล์มที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในการผลิต การลดความสูงในต้นปาล์มน้ำมันทำให้ง่ายต่อการเก็บเกี่ยว และสามารถเปลี่ยนแปลงความต้านทานต่อศัตรูพืชและความต้านทานสภาพอากาศและความอดทนของต้นปาล์ม ดังนั้นโครงการทั้งหลายเหล่านี้จะทำให้สามารถเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจไปในรูปแบบที่ยั่งยืนได้

และปาล์มน้ำมันยังคงเป็นแหล่งที่มาของการส่งออก การจ้างงานและการเพิ่มมูลค่าให้กับประเทศมาเลเซีย โดยประเทศมาเลเซียกำลังไล่ตามนโยบายเชิงรุกมากขึ้นเพื่อผลักดันการเรียนรู้และนวัตกรรมเครื่องมือ เช่น MPOB, IMP และ IMP 2 เงินทุนอุดหนุนจาก IRPA และเครือข่ายการประสานงานกับมหาวิทยาลัยและองค์กรอื่น ๆ ที่ช่วยกันผลักดันการพัฒนาสายพันธุ์ปาล์มหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ในมาเลเซีย นโยบายที่จะส่งเสริมการขยายภาคปาล์มน้ำมันยังได้ประโยชน์จากการประสานงานที่มีประสิทธิภาพของรัฐบาลและภาค อุตสาหกรรมในการดำเนินการร่วมกันขยายสู่ตลาดต่างประเทศ

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้อาจสรุปได้ว่าการพัฒนาใด ๆ ที่จะมีความยั่งยืนนั้นควรที่จะต้องเป็นการได้รับการยอมรับในทางสังคมหรือเทคโนโลยี จะต้องมีความสัมพันธ์ที่เทียบเท่ากับการเติบโตของเศรษฐกิจและที่สำคัญสามารถเข้ากันได้กับสิ่งแวดล้อม ประเทศมาเลเซียจึงมีนโยบายริเริ่มที่จะต้องดำเนินการ ดังนี้

- 1) มาเลเซียเลือกวิธีปฏิบัติโดยให้คำปรึกษาในการจัดการกับปัญหาเกี่ยวกับความยั่งยืนการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดในทุกภาคฝ่าย
- 2) การพิจารณาหลักการเกี่ยวกับสวัสดิการของเกษตรกรรายย่อยต้องมีความเหมาะสมกับสวัสดิการขั้นพื้นฐานกล่าวคือจะต้องมีการจัดการศึกษา การดูแลสุขภาพคุณภาพ ถนนระบบขนส่งสาธารณะเป็นต้น
- 3) วัตถุประสงค์ของการพัฒนาอย่างยั่งยืนมาเลเซียไม่ได้ต้องการที่จะเป็นอุปสรรคทางการค้าแต่ยินยอมที่จะเปิดรับทุกความคิดเห็นที่เป็นธรรมและสมดุลในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของปาล์มน้ำมัน
- 4) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตปาล์มน้ำมันที่สามารถลดค่าใช้จ่ายลงได้

- 5) การพัฒนาที่ดีขึ้นของเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพโดยใช้ศักยภาพทางเทคโนโลยีมาปรับปรุงพันธุ์ปาล์มน้ำมันให้มีผลผลิตที่ดีขึ้น
- 6) สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาทรัพยากรทางธรรมชาติเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน
- 7) การอนุรักษ์และการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการรักษาความสมดุลต่าง ๆ ผ่านการบังคับใช้นโยบาย เพื่อให้เป็นไปตามการพัฒนาที่ยั่งยืนของทรัพยากรปาล์มน้ำมัน
- 8) ประเทศมาเลเซียมีความพยายามที่จะกระทำการให้สอดคล้องกับกฎบัตรของสหประชาชาติและหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของตนเองตามสภาพแวดล้อมของประเทศและนโยบายการพัฒนาและความรับผิดชอบเพื่อให้มั่นใจว่ากิจกรรมภายในเขตอำนาจหรือการควบคุมของพวกเขาไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อมของรัฐอื่น ๆ หรือในพื้นที่ที่เกินขอบเขตของเขตอำนาจแห่งชาติ
- 9) อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันลดช่องว่างรายได้ระหว่างคนจนและคนรวยมากขึ้นคนยากจนที่อาศัยอยู่ในชนบทมีพฤติกรรมและวัฒนธรรมที่ดีขึ้นโดยผ่านโครงสร้างพื้นฐานจากการสนับสนุนจากรัฐบาลในการเพาะปลูกปาล์มน้ำมัน เป็นนโยบายที่ให้ความสำคัญและสนับสนุนการบรรเทาความยากจนในมาเลเซีย
- 10) ส่งเสริมการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีและการจัดการทางการเกษตรโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เครื่องจักรกลในหมู่เกษตรกรรายย่อย
- 11) การจัดซื้อจัดจ้างของปัจจัยทางการเกษตร เช่น ปุ๋ยและสารกำจัดศัตรูพืชโดยจะลดค่าใช้จ่าย สำหรับเกษตรกรรายย่อย
- 12) ส่งเสริมให้ประเทศมาเลเซียเป็นศูนย์กลางของโลกสำหรับน้ำมันปาล์มและเป็นสำหรับการลงทุนของชาวต่างประเทศ
- 13) การพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันแบบบูรณาการในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมต่อเนื่อง

3.5 ประเภทของธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาประกอบกิจการในประเทศมาเลเซีย

รัฐบาลมาเลเซียและหน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศมาเลเซียได้มีการรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทธุรกิจที่ห้ามไม่ให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศมาเลเซีย เนื่องจากประเทศมาเลเซียมีจุดมุ่งหมายเพื่อรักษาตลาดและรักษาธุรกิจบางประเภทไว้สำหรับนักลงทุนชาวมาเลเซียเท่านั้น ทั้งนี้ก็เพื่อให้นักลงทุนที่มีสัญชาติมาเลเซียมีพื้นที่ในการประกอบธุรกิจอย่างเพียงพอ อันเป็นการสงวนธุรกิจบางประเภทไว้สำหรับนักธุรกิจชาวมาเลเซียเอง ดังนั้นนักลงทุนต่างชาติจึงจำเป็นต้องรู้จักประเภทธุรกิจซึ่งคนต่างชาติห้ามเข้ามาประกอบกิจการในประเทศมาเลเซียก่อนที่จะขออนุญาตจดทะเบียนธุรกิจในประเทศมาเลเซีย

ทั้งนี้รัฐบาลมาเลเซียได้ประกาศประเภทกิจการที่เกิดจากการรวบรวมจากหลายหน่วยงานของรัฐบาลมาเลเซียที่ได้มีการสงวนไว้สำหรับชาวมาเลเซียเท่านั้นที่สามารถประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ได้ อันได้แก่¹⁰⁶

- 1) การวิจัยตลาดและการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน
- 2) การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการบริหารการจัดการ
- 3) การให้บริการที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจอื่น ๆ
- 4) ธุรกิจซ่อมบำรุงผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเหล็ก เครื่องจักรและอุปกรณ์อย่างอื่น
- 5) การให้บริการเกี่ยวกับการขนส่งทางบก
- 6) ธุรกิจอย่างอื่นที่ส่งเสริมการขนส่งทางบก
- 7) ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาด้านการบริหารจัดการ
- 8) ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการทำความสะอาดอาคาร
- 9) ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับภาพถ่าย
- 10) ธุรกิจให้เช่าอุปกรณ์เครื่องจักรและเครื่องคอมพิวเตอร์
- 11) ธุรกิจให้เช่า
- 12) ธุรกิจที่จัดให้มีโดยสมาชิกองค์กร
- 13) ธุรกิจสันตนาการ วัฒนธรรม การ กีฬา และธุรกิจห้องสมุด
- 14) ธุรกิจอื่น ๆ
- 15) ธุรกิจเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลและคลังสินค้า
- 16) ธุรกิจเกี่ยวกับการบรรจุภัณฑ์
- 17) ธุรกิจเกี่ยวกับการค้นคว้าวิจัยและการทดลองในด้าน
- 18) ธุรกิจจัดหาบุคคลากร
- 19) ธุรกิจการลงทุนและหลักทรัพย์
- 20) ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิต
- 21) ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการพิมพ์ในสิ่งพิมพ์ซึ่งมีราคาทั่วไป

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าประเทศมาเลเซียไม่มีนโยบายในการสงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเอาไว้ให้กับคนในชาติมาเลเซียแต่อย่างใด ทั้งนี้ก็เนื่องจากประเทศมาเลเซียมีนโยบายในการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติให้สามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียได้ จึงไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในการเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียเหมือนดังเช่นประเทศไทย ด้วยเหตุนี้ นักลงทุนชาวต่างชาติจึงสามารถประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียได้ ทำให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซียมีการแข่งขันมากขึ้น มีการพัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์ของปาล์มน้ำมันทำให้ได้ผลผลิตปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพ ปัจจุบันการทำสวนปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซียมีคุณภาพและประสบ

¹⁰⁶ Type of Businesses not Permitted for Foreigners in Malaysia, Retrieved May 1, 2015 from <http://malaysiabizadvisory.com/type-of-businesses-not-permitted-for-foreigners-in-malaysia/>

ความสำเร็จเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ประเทศมาเลเซียได้มีการเปิดเสรีในการประกอบธุรกิจของประเทศ มาเลเซียมีผลตั้งแต่วันที่ 26 เมษายน พ.ศ.2552 เป็นต้นมา รัฐบาลมาเลเซียได้เปิดเสรีในการประกอบ ธุรกิจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดึงดูดให้นักลงทุนชาวต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในประเทศมาเลเซียและเพื่อ ดึงดูดผู้ที่มีความชำนาญและมีเทคโนโลยีที่ตีรวมถึงการส่งเสริมให้ประเภทธุรกิจที่มีการเปิดเสรีนั้นเกิด การแข่งขันมากยิ่งขึ้นในประเทศมาเลเซีย การเปิดเสรีธุรกิจของประเทศมาเลเซียจะเป็นการกระตุ้น ธุรกิจของประเทศมาเลเซียให้มีความเติบโตในอนาคตและการเปิดเสรีในธุรกิจของประเทศมาเลเซียนี้ ย่อมเป็นข่าวดีสำหรับนักลงทุนชาวต่างชาติซึ่งในอดีตได้ถูกกีดกันไม่ให้ลงทุนในธุรกิจบางประเภท¹⁰⁷ ทั้งนี้อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มเป็น 1 ใน 12 สาขาธุรกิจ ที่ประเทศมาเลเซียมีแผนการลงทุนในช่วงปี พ.ศ.2553-2563 มูลค่ารวม 444 พันล้านดอลลาร์สหรัฐเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ¹⁰⁸

ตารางที่ 3.1 เปรียบเทียบหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการปาล์มน้ำมันและ เปรียบเทียบ ส่วนแบ่งปาล์มน้ำมันในตลาดอาเซียนของประเทศไทย และประเทศ มาเลเซีย¹⁰⁹

ประเทศไทย	ประเทศมาเลเซีย
มีคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ (กนป) ที่มีอำนาจหน้าที่บริหารจัดการปาล์ม น้ำมันในประเทศไทยแต่การดำเนินงานยังไม่ ก้าวหน้าเท่าที่ควร โดยประเทศไทยมีส่วนแบ่ง ในตลาดอาเซียนเพียงร้อยละ 3	มีคณะกรรมการปาล์มน้ำมันมาเลเซีย (Malaysian Palm Oil Board: MPOB) ที่มี อำนาจหน้าที่สำคัญในการบริหารจัดการทุกๆ หน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม ปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียทั้งหมดและ หน่วยงานภาครัฐ มหาวิทยาลัยและสมาคม เอกชนที่เกี่ยวข้องกับปาล์มน้ำมันก็มีส่วนสำคัญ ในการพัฒนาปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซีย อันส่งผลให้มาเลเซียมีส่วนแบ่งในตลาดอาเซียน ร้อยละ 35

¹⁰⁷ Malaysia Business Advisory all about Foreigners Investing in Malaysia, Retrieved May 1, 2015 from <http://malaysiabizadvisory.com/malaysia-liberalisation-of-services-sector/>

¹⁰⁸ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย, ฝ่ายวิจัยธุรกิจ, **คู่แข่ง: น้ำมันปาล์ม**, ค้นวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก <http://www.exim.go.th/doc/newsCenter/11246.pdf>

¹⁰⁹ จุฑาทิพ คล้ายทับทิม, **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับประเทศไทย** (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2555), หน้า 168.

ซึ่งจากตารางดังกล่าวสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการปาล์มน้ำมันในประเทศไทย กล่าวคือ คณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาตินั้นยังมีศักยภาพในการบริหารจัดการปาล์มน้ำมันไม่เพียงพอและมีศักยภาพในการบริหารจัดการปาล์มน้ำมันด้อยกว่าประเทศมาเลเซียเป็นอย่างมาก จึงทำให้ประเทศไทยมีส่วนแบ่งปาล์มน้ำมันในตลาดอาเซียนเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น ในขณะที่ประเทศมาเลเซียกลับเป็นประเทศที่มีส่วนแบ่งปาล์มน้ำมันในตลาดอาเซียนถึงร้อยละ 35 อันถือได้ว่าประเทศมาเลเซียมีส่วนแบ่งปาล์มน้ำมันในตลาดอาเซียนทั้งห้าประเทศไทยเป็นอย่างมาก

อีกทั้งปัจจุบันธนาคารโลก (World Bank Ease of Doing Business 2014) ได้จัดอันดับประเทศที่เอื้อต่อการทำธุรกิจมากที่สุดประจำปี พ.ศ.2557 ดังปรากฏดังตารางดังต่อไปนี้¹¹⁰

ตารางที่ 3.2 อันดับประเทศที่เอื้อต่อการทำธุรกิจประจำปี พ.ศ.2557

อันดับ	ประเทศในปี พ.ศ.2557
1	สิงคโปร์
6	มาเลเซีย
18	ไทย

จากตารางจึงเห็นได้ว่าประเทศมาเลเซียได้รับการจัดอันดับให้เป็นประเทศที่เอื้อต่อการทำธุรกิจเป็นอันดับที่ 6 ประจำปี พ.ศ.2557 โดยประเทศมาเลเซียมีกฎหมายที่รองรับการลงทุนคนต่างชาติเป็นอย่างดี และประเทศมาเลเซียไม่ได้สงวนธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันไว้สำหรับคนชาติตนแต่อย่างใด ในขณะที่ประเทศไทยกลับเป็นประเทศที่เอื้อต่อการทำธุรกิจเป็นอันดับที่ 18 ประจำปี พ.ศ.2557 โดยที่ประเทศไทยได้มีการสงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันไว้สำหรับคนไทยเท่านั้นตามบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 อีกทั้งประเทศไทยยังนโยบายส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจปาล์มน้ำมันเฉพาะในภาคการผลิตเท่านั้น ดังนั้นจากการที่ประเทศมาเลเซียจัดเป็นประเทศที่เอื้อต่อการทำธุรกิจมากกว่าประเทศไทยเป็นอย่างมากจึงควรวิเคราะห์ว่าต่อไปว่า ประเทศไทยควรที่จะสงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันโดยจัดให้เป็นประเภทธุรกิจตามบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 เหมือนเดิมต่อไปหรือไม่อย่างไร และนโยบายต่าง ๆ ที่นำมาใช้กับธุรกิจปาล์มน้ำมันในประเทศไทยในปัจจุบันนั้นมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด นโยบายต่าง ๆ เหล่านั้นเพียงพอแล้วหรือไม่ที่จะนำมาใช้ควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบ และประเทศไทยควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะที่จะนำมาใช้ควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันอันเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศไทยเหมือนดังเช่นประเทศมาเลเซียที่มีกฎหมายเฉพาะที่นำมาใช้กับธุรกิจปาล์มน้ำมันหรือไม่อย่างไร

¹¹⁰World Bank Group, **Doing Business**, Retrieved April 13, 2015 from <http://www.doingbusiness.org>

บทที่ 4

วิเคราะห์ประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการทำสวน ปาล์มน้ำมันเปรียบเทียบประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย

4.1 วิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคน ต่างด้าว พ.ศ.2542 กรณีที่มีการกำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำ สวนปาล์มน้ำมัน

เนื่องจากปัจจุบันมาตรา 8(1) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ได้มีการกำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติซึ่งตามบัญชีหนึ่งดังกล่าวนั้นได้กำหนดประเภทธุรกิจที่ห้ามคนต่างชาติประกอบกิจการด้วยเหตุผลพิเศษตาม (2) คือ การทำนา ทำไร่ หรือทำสวน อันเป็นการสงวนธุรกิจการทำสวนไว้สำหรับคนไทยโดยเฉพาะและคนต่างชาติไม่สามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจการทำสวนได้เลย อีกทั้งยังเห็นได้ว่าแม้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 จะได้ส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติโดยผ่อนคลายมาตรการในการจำกัดการถือหุ้นของนักลงทุนชาวต่างชาติในการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม โดยกำหนดหลักเกณฑ์การถือหุ้นของนักลงทุนชาวต่างชาติในการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมซึ่งรวมถึงโครงการลงทุนในกิจการเกษตรกรรมและการให้บริการตามที่ปรากฏในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 จะต้องผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน แต่เมื่อพิจารณาจากประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 ก็พบว่ามิได้มีการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในการทำสวนปาล์มน้ำมันด้วยไม่ อย่างไรก็ดีเห็นได้ว่าการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน โดยวิธีการแก้ไขประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนโดยการกำหนดให้มีการส่งเสริมให้นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันอันเป็นประเภทธุรกิจที่มีการกำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติเข้ามาลงทุนอย่างเด็ดขาดดังปรากฏในบัญชี 1 ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 นั้นก็ย่อมไม่สามารถที่จะกระทำได้

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการที่มาตรา 8(1) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ได้มีการกำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติ ซึ่งตามบัญชีหนึ่งดังกล่าวนั้นได้กำหนดประเภทธุรกิจที่ห้ามคนต่างชาติประกอบกิจการด้วยเหตุผลพิเศษตาม (2) คือ การทำนา ทำไร่ หรือทำสวน อันเป็นการสงวนธุรกิจการทำสวนไว้สำหรับคนไทยโดยเฉพาะและคนต่างชาติไม่สามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจการทำสวนได้เลยนั้นย่อมส่งผลให้นักลงทุนชาวต่างชาติไม่สามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำ

สวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้ เพราะธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเป็นประเภทธุรกิจที่อยู่ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว ซึ่งแม้การกำหนดรายการประเภทธุรกิจในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวจะมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องคุ้มครองผู้ประกอบการธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยก็ตาม แต่เห็นได้ว่าการสงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันไว้สำหรับคนไทยโดยเฉพาะและคนต่างด้าวไม่สามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันได้เลยนั้นย่อมเป็นการสร้างอุปสรรคจากภาครัฐในการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ เพราะเป็นการปิดกั้นการลงทุนโดยตรงจากนักลงทุนชาวต่างชาติในการเข้ามาลงทุนทำธุรกิจสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทย อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามนโยบายการเปิดเสรีการลงทุนตามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียนที่มีความผูกพันในการปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าว ดังนั้นประเทศไทยย่อมได้รับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการที่ประเทศสมาชิกอาเซียนอาจกีดกันนักลงทุนชาวไทยในการเข้าไปลงทุนในประเทศสมาชิกอาเซียนเช่นเดียวกัน อันส่งผลเสียต่อการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันและการลงทุนในการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยมีความพร้อมในการรองรับการลงทุนจากกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้เป็นอย่างดีและย่อมทำให้แทบจะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาประสิทธิภาพในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเลยอันอาจทำให้เกิดการผูกขาดหรือลักษณะกึ่งผูกขาดในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันได้ ทั้งนี้ประเทศไทยต้องการการลงทุนจากนักลงทุนชาวต่างชาติในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการทำสวนปาล์มน้ำมัน อีกทั้งยังเห็นได้ว่าแม้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 จะกำหนดห้ามคนต่างด้าวประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเพราะเป็นอาชีพสงวนสำหรับคนไทยก็ตาม แต่อย่างไรก็ดีนักลงทุนชาวต่างชาติก็สามารถหลีกเลี่ยงข้อห้ามดังกล่าวได้โดยวิธีการจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทโดยมีคนไทยถือหุ้นไม่เกิน 49.99% ในลักษณะของตัวแทนเพียงเท่านั้นนักลงทุนชาวต่างชาติก็สามารถเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้แล้ว อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าการที่ประเทศไทยสงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันไว้สำหรับคนไทยโดยเฉพาะและคนต่างด้าวไม่สามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันได้เลยนั้น หากได้เกิดประโยชน์อันใดกับเกษตรกรชาวไทยไม่ หากแต่กลับเป็นการปิดกั้นโอกาสในการพัฒนาธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันไปสู่สิ่งที่ดีกว่าและย่อมเป็นการปิดกั้นการลงทุนโดยตรงจากนักลงทุนชาวต่างชาติในการเข้ามาลงทุนทำธุรกิจสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทย อันเป็นการปฏิบัติไม่สอดคล้องกับนโยบายการเปิดเสรีการลงทุนตามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียนที่มีความผูกพันในการปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าวและเป็นการทำให้ภาพลักษณ์ทางการลงทุนของประเทศไทยไม่ดีในสายตาของนักลงทุนชาวต่างชาติอีกด้วย

ในขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของคนต่างชาติในประเทศมาเลเซียแล้ว ก็พบว่าประเทศมาเลเซียอนุญาตให้คนต่างชาติสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียได้ โดยประเทศมาเลเซียหาได้มีการสงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเอาไว้ให้กับคนชาติของตนเหมือนดังเช่นประเทศไทยแต่อย่างใด ทั้งนี้ประเทศมาเลเซียมีนโยบายในการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติให้สามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียได้ จึงไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคแก่นักลงทุน

ชาวต่างชาติในการเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียเหมือนดังเช่นประเทศไทยอันเป็นการสอดคล้องกับนโยบายการเปิดเสรีการลงทุนตามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) ด้วยเหตุนี้ นักลงทุนชาวต่างชาติจึงสามารถประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียได้ อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าประเทศมาเลเซียไม่ได้สร้างอุปสรรคจากภาครัฐในการเข้าไปลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียแต่อย่างใด ทั้งนี้การที่รัฐบาลของประเทศมาเลเซียมีการเปิดเสรีในการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันก็ย่อมเป็นการดึงดูดนักลงทุนชาวต่างชาติให้เข้ามาลงทุนทำธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียและเป็นการดึงดูดผู้ที่มีความชำนาญการพิเศษและมีเทคโนโลยีที่ตีรวมถึงสามารถส่งเสริมให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเกิดการแข่งขันมากยิ่งขึ้นในประเทศมาเลเซีย อันเป็นการกระตุ้นธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซียให้มีความเติบโตมากยิ่งขึ้นในอนาคต ซึ่งการเปิดเสรีการลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของคนต่างชาติในประเทศมาเลเซียนี้ย่อมเป็นเรื่องดีสำหรับนักลงทุนชาวต่างชาติที่จะไม่ถูกกีดกันไม่ให้ลงทุนในธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันอย่างเช่นประเทศไทย อีกทั้งปัจจุบันอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มเป็นสาขาธุรกิจที่ประเทศมาเลเซียให้ความสำคัญเป็นอย่างมากโดยมีแผนการลงทุนมูลค่ามหาศาลในช่วงปี พ.ศ.2553-2563 โดยมีความมุ่งหมายที่จะยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลประเทศมาเลเซียมีความชัดเจนในการส่งเสริมให้น้ำมันปาล์มเป็นน้ำมันพืชหลักในการบริโภคของประเทศรวมทั้งการใช้การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการผลิตภายในคือการส่งเสริมและสนับสนุนชาวต่างชาติในการลงทุนในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม มีการพัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์ของปาล์มน้ำมันทำให้ได้ผลผลิตปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพรวมทั้งกำหนดเขตการส่งเสริมในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน รัฐบาลมีการควบคุมปริมาณการผลิตน้ำมันปาล์มภายในและกำกับดูแลให้ปริมาณผลผลิตมีเพียงพอในการนำมาใช้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องภายในประเทศ อีกทั้งมีหน่วยงานคอยตรวจสอบคุณภาพน้ำมันปาล์มที่ผลิตได้มีสถาบันวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ปัจจุบันประเทศมาเลเซียสามารถพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมันจนกระทั่งปัจจุบันประเทศมาเลเซียสามารถปลูกปาล์มน้ำมันได้ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูงสุดเป็นอันดับหนึ่งของโลก อันเป็นการแสดงให้เห็นได้ว่าการเปิดเสรีในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจภายในประเทศ ดังจะเห็นได้ว่าปัจจุบันธุรกิจปาล์มน้ำมันเป็นธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศมาเลเซียมูลค่ามหาศาลและธุรกิจปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซียก็มีคุณภาพและประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากทำให้ประเทศมาเลเซียมีความพร้อมในการแข่งขันในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันมากกว่าประเทศไทย

ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยจึงควรปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ในส่วนที่กำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติ เพื่อให้คนต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้เหมือนอย่างเช่นประเทศมาเลเซีย อันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งยังเป็นการดำเนินการให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศก่อให้เกิดการพัฒนาในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันอันสามารถนำไปสู่ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม ซึ่งวิธีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ในส่วนที่กำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์ม

น้ำมันด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้นก็กระทำได้โดยการปรับปรุงแก้ไขให้การประกอบธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมอยู่ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวให้มาอยู่ในบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้การแก้ไขเปลี่ยนแปลงประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ก็เป็นหน้าที่ของกฤษฎีกาที่จะนำมาพิจารณาในการปรับปรุงแก้ไขบัญชี ซึ่งการปรับปรุงแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 นั้นให้ทำเป็นพระราชกฤษฎีกาเว้นแต่ธุรกิจตามบัญชีหนึ่งหรือธุรกิจตามบัญชีสอง หมวด 1 ให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ ทั้งนี้การปรับปรุงแก้ไขให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมอยู่ในบัญชีหนึ่งเปลี่ยนมาอยู่ในบัญชีสองนั้นก็จะมีความเหมาะสมที่สุด เพราะการกำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัตินั้นย่อมทำให้นักลงทุนชาวต่างชาติไม่สามารถประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันได้อย่างเด็ดขาด นักลงทุนชาวต่างชาติไม่สามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจการทำสวนได้เลย อันเป็นการสร้างอุปสรรคจากภาครัฐในการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ เพราะเป็นการปิดกั้นการลงทุนโดยตรงจากนักลงทุนต่างชาติในการเข้ามาลงทุนทำธุรกิจสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามนโยบายการเปิดเสรีการลงทุนตามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) และส่งผลเสียต่อการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันและการลงทุนในการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยมีความพร้อมในการรองรับการลงทุนจากกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้เป็นอย่างดีและย่อมทำให้แทบจะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาประสิทธิภาพในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเลยอันอาจทำให้เกิดการผูกขาดหรือลักษณะกึ่งผูกขาดในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันได้และการที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 กำหนดให้สวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันไว้สำหรับคนไทยดังที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนั้น ก็เห็นได้ว่าได้มีการใช้บังคับบทบัญญัติดังกล่าวมาเป็นเวลานานและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์การลงทุนระหว่างประเทศของธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในปัจจุบัน ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมเป็นประเภทธุรกิจที่ห้ามให้นักลงทุนชาวต่างชาติประกอบกิจการอย่างเด็ดขาดตามบัญชีหนึ่งไปเป็นประเภทธุรกิจตามบัญชีสองอันเป็นประเภทธุรกิจที่นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีสองได้ หากเป็นกรณีของนักลงทุนชาวต่างชาติที่เข้าหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่บัญชีสองได้กำหนดไว้ ซึ่งการขออนุญาตประกอบธุรกิจที่กำหนดในบัญชีสองนั้นจะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีตามมาตรา 8(2) โดยมีสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างชาติไม่เกินร้อยละ 60 หรือผ่อนผันได้ไม่เกินร้อยละ 75 และอย่างน้อย 2 ใน 5 ของคณะกรรมการต้องมีสัญชาติไทยตามมาตรา 15 ทั้งนี้บัญชีสองดังกล่าวนั้นเป็นการสงวนในลักษณะที่เปิดให้คนต่างชาติสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจได้อย่างมีเงื่อนไขต่าง ๆ ซึ่งเงื่อนไขเหล่านั้นก็ได้แก่

1) ต้องเป็นกรณีของนักลงทุนชาวต่างชาติที่เข้าหลักเกณฑ์ครบถ้วนตามมาตรา 8 คือต้องเป็นนักลงทุนชาวต่างชาติที่ไม่เข้าข่ายต้องห้ามตามมาตรา 6 กล่าวคือ ต้องไม่เป็นคนต่างชาติที่ถูกเนรเทศหรือรอการเนรเทศตามกฎหมายและต้องไม่เป็นคนต่างชาติที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายอื่น อีกทั้งยังต้องเป็นคนต่างชาติที่ไม่เข้าข่ายถูกจำกัดสิทธิตามมาตรา 7 กล่าวคือ คนต่างชาติที่เกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทย

ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือตามกฎหมายอื่นและคนต่างชาติโดยผลของการถูกถอนสัญชาติตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติหรือตามกฎหมายอื่นจะประกอบธุรกิจได้ก็ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีและจะประกอบธุรกิจได้เฉพาะประเภทธุรกิจและในท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยการอนุมัติของคณะกรรมการและจำต้องเป็นคนต่างชาติที่มีคุณสมบัติทั่วไปครบถ้วนตามมาตรา 16 กล่าวคือ คนต่างชาติที่จะขอรับใบอนุญาตได้จะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามต่าง ๆ อันได้แก่

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง
- (3) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (4) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) ไม่เคยต้องโทษตามคำพิพากษาหรือถูกเปรียบเทียบปรับในความผิดตาม

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 หรือตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(6) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิดฐานฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ ยักยอก ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาหรือในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนหรือในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(7) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 หรือตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 ในระยะเวลาห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้หากนิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต กรรมการผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นที่เป็นคนต่างชาติต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวข้างต้นด้วยและต้องเป็นนักลงทุนชาวต่างชาติที่มีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาท ตามมาตรา 14 ด้วย ทั้งนี้ต้องมีคนไทยหรือนิติบุคคลที่มีใจคนต่างชาติถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 ของทุนของคนต่างชาติที่เป็นนิติบุคคลนั้นด้วยจึงจะขออนุญาตประกอบธุรกิจตามประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชีสองได้ เว้นแต่กรณีมีเหตุสมควรรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติของคณะกรรมการอาจผ่อนผันสัดส่วนในการให้คนไทยมีส่วนร่วมได้ แต่คนไทยต้องมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 และการประกอบธุรกิจตามประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชีสอง ต้องมีกรรมการเป็นคนไทยไม่น้อยกว่า 2 ใน 5 ของจำนวนกรรมการทั้งหมด ด้วยเหตุผลที่ว่ามีความมุ่งหมายเพื่อให้คนไทยมีส่วนร่วมในประเภทธุรกิจตามบัญชีสองอันเป็นประเภทธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งนี้นักลงทุนชาวต่างชาติต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขพิเศษ หากมีกฎกระทรวงที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ซึ่งออกตามคำแนะนำของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามมาตรา 18 และนักลงทุนชาวต่างชาติที่จะขออนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีสองได้นั้นต้องได้ผ่านการพิจารณาผลดีผลเสียตามมาตรา 5 แล้ว โดยนักลงทุนชาวต่างชาตินั้นจะสามารถประกอบธุรกิจตามบัญชีสองได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะกรรมการ

2) ต้องเป็นกรณีของนักลงทุนชาวต่างชาติที่เข้าหลักเกณฑ์ครบถ้วนตามมาตรา 10 กล่าวคือต้องเป็นคนต่างชาติที่ไม่เข้าข่ายต้องห้ามตามมาตรา 6 และไม่เข้าข่ายถูกจำกัดสิทธิตามมาตรา 7 ทั้งต้องเป็นคนต่างชาติที่มีคุณสมบัติทั่วไปครบถ้วนตามมาตรา 16 และเป็นคนต่างชาติที่มีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาทตามมาตรา 14 รวมถึงต้องเป็นคนต่างชาติที่ได้รับการยกเว้นตามบทเฉพาะกาลเป็นการชั่วคราวตามมาตรา 10 ในกรณีใดกรณีหนึ่งอันเป็นคนต่างชาติที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นการเฉพาะกาลหรือคนต่างชาติที่ได้สิทธิตามเงื่อนไขแห่งสนธิสัญญาที่ไทยเป็นภาคีหรือต้องผูกพันตามพันธกรณีซึ่งในกรณีนี้ต้องขอหนังสือรับรองต่ออธิบดีกรมทะเบียนการค้า

3) เป็นกรณีของนักลงทุนชาวต่างชาติที่เข้าหลักเกณฑ์ครบถ้วนตามมาตรา 12 กล่าวคือเป็นคนต่างชาติที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา 12 ในกรณีใดกรณีหนึ่งอันได้แก่ ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือให้ประกอบการค้าเพื่อการส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือตามกฎหมายอื่น ซึ่งในกรณีนี้ต้องขอหนังสือรับรองต่ออธิบดีกรมทะเบียนการค้า

ทั้งนี้บัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ได้แบ่งออกเป็น 3 หมวดด้วยกัน กล่าวคือ หมวดที่ 1 ซึ่งเป็นประเภทธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความมั่นคงของประเทศ หมวดที่ 2 คือ ธุรกิจที่มีผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ทัศนกรรมพื้นบ้าน ส่วนหมวดที่ 3 นั้นคือธุรกิจที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันประกอบไปด้วยธุรกิจต่าง ๆ อันได้แก่

- 1) การผลิตน้ำตาลจากอ้อย
- 2) การทำนาเกลือรวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์
- 3) การทำเกลือหิน
- 4) การทำเหมืองรวมทั้งการระเบิดหรือย่อยหิน
- 5) การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย

เห็นได้ว่าหากมีการปรับปรุงแก้ไขให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมเป็นประเภทธุรกิจที่อยู่ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยวิธีการปรับปรุงแก้ไขให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันมาอยู่ในบัญชีสองหมวดที่ 3 ท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วก็จะยอมทำให้นักลงทุนชาวต่างชาติที่เข้าเงื่อนไขตามบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวสามารถขออนุญาตเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้ อันจะมีผลทำให้กฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของนักลงทุนชาวต่างชาติในประเทศไทยมีความสอดคล้องกับสถานการณ์การลงทุนระหว่างประเทศในปัจจุบันอันเป็นการสอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) ด้วยและสามารถทำให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันมีการพัฒนามากยิ่งขึ้น ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมอยู่ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเป็นบัญชีสองหมวดที่ 3 ท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้นก็จะได้ไม่เป็นการอนุญาตให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้มากจนเกินไป ในขณะที่เดียวกันก็จะเป็นการอนุญาตให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้ แต่ก็จะมีข้อจำกัดต่าง ๆ ที่จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดเอาไว้ในบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวดังกล่าว โดยเป็นลักษณะของการอนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์ม

น้ำมันได้เป็นราย ๆ ไปไม่ได้อนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติทุกรายสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันแต่อย่างใด แต่เป็นการอนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถเข้ามาถือหุ้นได้และสามารถเข้ามาลงทุนได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว อันเป็นการส่งเสริมและเป็นการสนับสนุนให้คนต่างชาติสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้วิธีหนึ่งเพราะการสงวนไม่ให้นักลงทุนชาวต่างชาติประกอบธุรกิจตามบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้นไม่ได้เป็นการสงวนไม่ให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนอย่างเด็ดขาดเหมือนดังเช่นการสงวนไม่ให้นักลงทุนชาวต่างชาติประกอบธุรกิจตามบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตามการปรับปรุงแก้ไขโดยการปรับปรุงแก้ไขให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมอยู่ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติมาอยู่ในบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 นั้น ก็เห็นได้ว่าแม้จะสามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับการปิดกั้นโอกาสในการลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติในการเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้แต่ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาและไม่สามารถควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันได้ทั้งระบบและแม้ว่าประเทศไทยจะมีประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 หรือมีคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ รวมทั้งมีแผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555 หรือมีร่างยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2558-2569 และมียุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันปี พ.ศ.2547-2572 แต่ก็หาได้ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาและหาได้มีการพัฒนาเกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันเท่าที่ควรไม่ ซึ่งหากเปรียบเทียบสถานการณ์ปาล์มน้ำมันของประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียอันเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมากนั้นก็พบว่าประเทศไทยมีการพัฒนาในธุรกิจปาล์มน้ำมันที่ด้อยกว่าประเทศมาเลเซียเป็นอย่างมาก อีกทั้งปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับปาล์มน้ำมันอย่างมากมายอันได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการนำเข้าน้ำมันปาล์มเป็นจำนวนมากอันเป็นการสูญเสียรายได้ให้กับต่างชาติอย่างมหาศาล ประเทศไทยยังคงเป็นประเทศที่มีต้นทุนในการปลูกปาล์มน้ำมันสูงและมีผลผลิตต่อไร่ต่ำมาก โดยโครงสร้างการผลิตของประเทศไทยส่วนใหญ่นั้นจะเป็นเกษตรกรและผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งเกษตรกรรายย่อยมีต้นทุนที่สูงกว่าเกษตรกรรายใหญ่มาก ลานเทพปาล์มน้ำมันก็ยังคงไม่ได้มาตรฐาน ประสิทธิภาพของโรงงานสกัดปาล์มน้ำมันก็ยังคงไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ราคาผลปาล์มสดก็ยังคงไม่แน่นอน อีกทั้งราคาผลปาล์มทะเลและน้ำมันปาล์มดิบของประเทศไทยก็ไม่สามารถกำหนดราคาเองได้ เนื่องจากต้องอ้างอิงจากตลาดโลกและยังคงมีราคาตลาดลงอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งพื้นที่ในการเพาะปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ใหม่ ๆ นั้นยังมีปัญหาเกี่ยวกับจูดรับซื้อที่มีจำนวนน้อยมากจึงทำให้มีค่าใช้จ่ายในการขนส่งไปยังจูดรับซื้อปาล์มน้ำมันมูลค่าที่สูงประเทศไทยยังคงประสบปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีหน่วยงานในการรับผิดชอบเกี่ยวกับปาล์มน้ำมันโดยเฉพาะที่ครอบคลุมทุกด้านของการผลิตปาล์มน้ำมันโดยเริ่มตั้งแต่การเพาะปลูกปาล์มน้ำมันและอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม ทั้งยังพบว่าแหล่งพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ดีมีคุณภาพยังคงมีจำนวนจำกัด ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันใช้พันธุ์ปาล์มน้ำมันที่ไม่มีคุณภาพในการเพาะปลูกอันส่งผลกระทบต่อปาล์มน้ำมันมีผลผลิตต่ำ ทั้งยังมีปัญหาเกี่ยวกับเกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตปาล์มน้ำมันที่ไม่สุกทำให้คุณภาพปาล์มน้ำมันต่ำและยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการที่เกษตรกรขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการสวนปาล์มน้ำมัน ค่าแรงงานในการเก็บ

เกี่ยวผลผลิตปาล์มน้ำมันก็ยังคงสูงมาก อีกทั้งยังไม่มีการรวมกลุ่มของเกษตรกรจึงทำให้เกษตรกรขาดอำนาจในการต่อรองเป็นต้น ดังนั้นจึงทำให้เห็นได้ว่าการประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันของประเทศไทยยังคงมีปัญหาอยู่อย่างมากมายอันสามารถสะท้อนได้เป็นอย่างดีว่าแม้ประเทศไทยจะมีนโยบายต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันมากมายแต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหามาไม่สามารถควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบได้และประเทศไทยก็ยังคงเป็นประเทศที่ไม่มีควมก้าวหน้าในธุรกิจปาล์มน้ำมันเท่าที่ควร

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าปัจจุบันการประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันของประเทศไทยยังคงด้อยกว่าธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียเป็นอย่างมากและจากปัญหาของธุรกิจปาล์มน้ำมันในปัจจุบันที่มีอยู่อย่างมากมายดังกล่าวข้างต้นนั้น ก็สามารถสะท้อนได้เป็นอย่างดีว่า แม้ประเทศไทยจะมีนโยบายต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันมากมายแต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหามาไม่สามารถควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเฉพาะเพื่อนำมาใช้กับธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบด้วย อันเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันอย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เหมือนดังเช่นธุรกิจการอ้อยและน้ำตาลทรายที่มีพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527 ที่สามารถนำมาใช้ในการควบคุมดูแลธุรกิจอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ ซึ่งเห็นได้ว่าปัจจุบันเกษตรกรชาวไร่อ้อยไม่ต้องออกมาเรียกร้องความเป็นธรรมจากหน่วยงานต่าง ๆ เหมือนดังเช่นชาวสวนปาล์มน้ำมัน ผลผลิตอ้อยและน้ำตาลทรายไม่มีการขาดตลาดเหมือนดังเช่นปาล์มน้ำมัน น้ำมันปาล์ม การนำเข้าการส่งออกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีเสถียรภาพ ซึ่งแตกต่างจากธุรกิจปาล์มน้ำมันที่หาได้มีกฎหมายเฉพาะที่มาควบคุมธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบดังเช่นธุรกิจอ้อยและน้ำตาลทรายไม่และหาได้มีคณะกรรมการที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพดังเช่นคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายไม่ ทั้งนี้เพราะคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาตินั้นไม่มีความเป็นเอกภาพในการทำงาน คณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติไม่ได้อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติ ซึ่งจากการที่ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527 เพื่อนำมาควบคุมดูแลธุรกิจอ้อยและน้ำตาลทรายจนประสบความสำเร็จได้นั้นจึงเห็นได้ว่าพืชเศรษฐกิจประเภทอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นพืชพลังงานและเป็นพืชที่สร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมากจึงควรมีกฎหมายเฉพาะเพื่อนำมาควบคุมดูแลบังคับใช้ด้วย ด้วยเหตุนี้การมีกฎหมายเฉพาะเพื่อนำมาบังคับใช้กับธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบย่อมเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย

ทั้งนี้ยังเห็นได้ว่าประเทศมาเลเซียอนุญาตให้คนต่างชาติสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียได้ โดยประเทศมาเลเซียหาได้มีการสงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเอาไว้ให้กับคนชาติของตนเหมือนดังเช่นประเทศไทยแต่อย่างใด ประเทศมาเลเซียมีนโยบายในการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติให้สามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียได้ จึงไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในการเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซีย ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการเปิดเสรีการลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันย่อมไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในการเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียเหมือนดังเช่นประเทศไทย อันเป็นการสอดคล้องกับนโยบายการเปิดเสรีการลงทุนตามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) ด้วยเหตุนี้นักลงทุนชาวต่างชาติจึง

สามารถประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียได้ อันเป็นการแสดงให้เห็นว่า ประเทศมาเลเซียไม่ได้สร้างอุปสรรคจากภาครัฐในการเข้าไปลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียแต่อย่างใด ทั้งนี้เมื่อรัฐบาลมาเลเซียได้เปิดเสรีในการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันแล้วก็ย่อมสามารถดึงดูดนักลงทุนชาวต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียได้และยังส่งผลให้เป็นการดึงดูดผู้ที่มีความชำนาญการพิเศษและมีเทคโนโลยีที่ตีรวมถึงยังเป็นการส่งเสริมให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเกิดการแข่งขันมากยิ่งขึ้นในประเทศมาเลเซีย อันเป็นการกระตุ้นให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซียมีความเติบโตมากยิ่งขึ้นในอนาคต ทั้งนี้อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มเป็นสาขาธุรกิจที่ประเทศมาเลเซียให้ความสำคัญเป็นอย่างมากโดยประเทศมาเลเซียมีแผนการลงทุนมูลค่ามหาศาล ในช่วงปี พ.ศ.2553-2563 เพื่อความมุ่งหวังในการยกระดับเศรษฐกิจของประเทศโดยรัฐบาลประเทศมาเลเซียมีความชัดเจนในการส่งเสริมให้น้ำมันปาล์มเป็นน้ำมันพืชหลักในการบริโภคของประเทศและที่สำคัญคือ ประเทศมาเลเซียมีการใช้การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการผลิตภายในคือการส่งเสริมและสนับสนุนชาวต่างชาติในการลงทุนในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม มีการพัฒนาปรับปรุงสายพันธุ์ของปาล์มน้ำมันทำให้ได้ผลผลิตปาล์มน้ำมันที่มีคุณภาพ รวมทั้งกำหนดเขตการส่งเสริมในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน รัฐบาลมีการควบคุมปริมาณการผลิตน้ำมันปาล์มภายในและกำกับดูแลให้ปริมาณผลผลิตมีเพียงพอในการนำมาใช้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องภายในประเทศ อีกทั้งมีหน่วยงานคอยตรวจสอบคุณภาพน้ำมันปาล์มที่ผลิตได้ มีสถาบันวิจัยและพัฒนาในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มอย่างเป็นระบบ จนทำให้ธุรกิจปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซียประสบความสำเร็จมากกว่าประเทศไทยเป็นอย่างมาก

4.2 วิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการนโยบายปาล์มแห่งชาติ

ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์ถึง Malaysian Palm Oil Board Act 1998 แล้วก็พบว่าประเทศมาเลเซียมีความเพียบพร้อมมากกว่าประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นทางด้านการบริหารหรือการสนับสนุน รวมถึงไปถึงทางด้านกฎหมายที่ออกมาควบคุมสำหรับการประกอบกิจการ ซึ่งตรงนี้เองที่ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการเร่งแก้ไขและจำเป็นต้องมีการปรับปรุงหรือจำเป็นต้องมีการออกกฎหมายมาเพื่อรับรองและดูแลอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันอย่าง เช่น ประเทศมาเลเซียโดยประเทศมาเลเซียได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่มีความสามารถและความชำนาญเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรงขึ้นมาตามอำนาจของ Malaysian Palm Oil Board Act 1998 และได้มีการกำหนดถึงสิ่งต่างๆที่สำคัญทั้งหมด กล่าวคือ

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการที่จัดตั้งตาม Malaysian Palm Oil Board Act 1998 เห็นว่าได้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายไว้ให้กับคณะกรรมการอย่างครบถ้วน ซึ่งเห็นได้ว่าคณะกรรมการที่ถูกจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของประเทศไทยยังไม่ได้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่และขอบเขตการใช้กฎหมายไว้ให้แก่ตัวกรรมการอย่างชัดเจนและครอบคลุม อีกทั้งคณะกรรมการของประเทศไทยมาจากภาคการเมือง มีกรรมการที่มาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่มีอำนาจสั่งการใด ๆ เลยจึงไม่มีผลบังคับได้จริง ต่างจากคณะกรรมการของประเทศมาเลเซียที่ได้มีการกำหนดเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการที่จะต้องกระทำการหรือรับผิดชอบในการกระทำซึ่งเกี่ยวกับ

การวิจัยและการพัฒนา การจัดตั้งโรงงาน การผลิต การเก็บเกี่ยว การแปรรูป รวมไปถึงการดูแลตลาดของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน จึงทำให้เห็นว่าคณะกรรมการมีอำนาจในการบริหารในทุก ๆ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันอันเป็นการแตกต่างกับประเทศไทย

การจัดตั้งคณะกรรมการของประเทศมาเลเซียและของประเทศไทยเห็นได้ว่ามีเจตนารมณ์ในการจัดตั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและสนับสนุนช่วยเหลือทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบ จึงเห็นได้ว่าไม่ว่าประเทศไทยหรือประเทศมาเลเซียต่างก็มีเจตนารมณ์และนโยบายที่คล้ายกันในการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาควบคุมดูแลธุรกิจนี้โดยตรง แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นการแตกต่างกันเป็นอย่างมากเกี่ยวกับการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการปาล์มน้ำมันแห่งชาตินั้นก็คือคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติของประเทศไทยมีการสรรหาบุคคลมาจากหน่วยงานราชการและมาจากผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเท่านั้น จึงแสดงให้เห็นว่าการกำหนดรูปแบบในลักษณะเช่นนี้อาจจะเป็นการผูกขาดอำนาจโดยฝ่ายรัฐเพียงฝ่ายเดียวหรือเป็นการผูกขาดโดยผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม ทั้งนี้การที่มีการสรรหาโดยวิธีดังกล่าวนี้จึงยังไม่เกิดความเป็นธรรมตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายอันเนื่องมาจากตัวบุคคลที่จะมาเป็นคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันควรที่จะมีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญที่จะเข้าใจในเรื่องการประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันซึ่งการกระทำเช่นนี้ไม่อาจที่จะสามารถพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาปาล์มน้ำมันได้อย่างตรงจุดและที่ผ่านมามีให้เห็นถึงประสิทธิภาพของคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับปาล์มน้ำมันที่เกิดขึ้นได้ ในกรณีนี้เป็นการแตกต่างจากประเทศมาเลเซียอย่างสิ้นเชิง ซึ่งลักษณะรูปแบบการคัดเลือกคณะกรรมการของประเทศมาเลเซียได้คำนึงถึงทั้งภาครัฐและเอกชนรวมไปถึงภาคประชาชนที่เป็นผู้ประกอบการรายย่อยซึ่งใน Malaysian Palm Oil Board Act 1998 มาตรา 6 ได้กำหนดถึงการแต่งตั้งคณะกรรมการที่จะต้องประกอบไปด้วยสมาชิกทั้งภาครัฐเอกชนรวมไปถึงผู้ประกอบการด้านการผลิตปาล์มน้ำมันและผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของโรงผลิตปาล์มน้ำมันและผู้ประกอบการด้านการแปรรูปปาล์มน้ำมันและที่สำคัญกฎหมายของประเทศมาเลเซียบัญญัติกำหนดบังคับให้ต้องมีผู้ประกอบการขนาดเล็กของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันเข้ามาเป็นคณะกรรมการบริหารในหน่วยงานนี้ จากรูปแบบหลักเกณฑ์การจัดตั้งคณะกรรมการของประเทศมาเลเซียดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความพร้อมในการที่จะแก้ไขปัญหาหรือทำการพัฒนาและสนับสนุนช่วยเหลืออุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของประเทศได้ดี เพราะคณะกรรมการสามารถรู้ถึงปัญหาที่แท้จริงในทางปฏิบัติและคณะกรรมการในส่วนของภาครัฐก็ได้มีความรู้ความชำนาญทางด้านกฎหมาย เมื่อนำทั้งสองส่วนมาผนวกรวมกันก็จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารและการบังคับใช้อย่างแท้จริง

และ Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ก็ได้มีการกำหนดถึงอำนาจหน้าที่ในทุก ๆ ตำแหน่งเพื่อเป็นการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางอำนาจและการปฏิบัติงานที่ซ้ำซ้อนซึ่งกันและกัน ซึ่งตรงนี้เองที่ประเทศไทยไม่ได้มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของทุกตำแหน่งอย่างเช่นประเทศมาเลเซีย จึงทำให้คณะกรรมการในแต่ละตำแหน่งบางครั้งมีการใช้อำนาจซ้ำซ้อนหรือล่วงล้ำซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่และการบังคับใช้กฎหมาย อีกทั้งประเทศมาเลเซียยังได้มีการกำหนดการจัดตั้งซึ่งเกี่ยวกับพนักงานและเจ้าพนักงานอีกด้วย อันเป็นการคำนึงถึงระบบการทำงานทั้งองค์กรตั้งแต่ตำแหน่งสูงสุดถึงต่ำสุด เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพในทุก ๆ ขั้นตอนและที่สำคัญอีกประการหนึ่งประเทศมาเลเซียได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์และเรื่อง

ความสัมพันธ์หากว่าบุคคลใดมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม หรือเป็นคู่สมรส ซึ่ง Malaysian Palm Oil Board Act 1998 กำหนดข้อห้ามมิให้มาเป็นคณะกรรมการร่วมกันซึ่งประเทศไทยไม่ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์และเรื่องความสัมพันธ์หากว่าบุคคลใดมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม หรือเป็นคู่สมรสแต่อย่างใด ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นปัญหาในปัจจุบันที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้

จากที่ได้กล่าวมานี้จึงเห็นได้ว่าคณะกรรมการมีอำนาจในการควบคุมเกี่ยวกับอุตสาหกรรม ปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมากในประเทศมาเลเซีย แต่ก็เชื่อว่าจะเป็นการให้อำนาจหน้าที่โดยไม่มีการควบคุมซึ่งใน Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ได้มีการบัญญัติถึงการจัดตั้งคณะกรรมการ ด้านระเบียบวินัยขึ้นมาดูแลเพื่อรักษาด้านระเบียบวินัยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยคณะกรรมการ ด้านระเบียบวินัยนี้จะเป็นผู้ควบคุมดูแลพนักงานหรือเจ้าพนักงานที่ปฏิบัติงานภายในหน่วยงาน ซึ่ง คณะกรรมการนี้สามารถกำหนดโทษทางวินัยหากมีการฝ่าฝืนขึ้นจากหลักเกณฑ์นี้เห็นได้ว่าประเทศไทยไม่มีการควบคุมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแต่อย่างใด อีกทั้งประเทศมาเลเซียยังได้มีการ กำหนดบทลงโทษต่าง ๆ สำหรับผู้กระทำความผิดด้วย กล่าวคือ หากผู้ประกอบการกระทำความผิด ตามที่กฎหมายนี้กำหนดจะต้องถูกฟ้องร้องดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญาหรืออาจถูกยึดทรัพย์สิน ผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มหรือเงินที่ได้จากการขายน้ำมันปาล์มรวมไปถึงเครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการและในส่วนบทลงโทษเกี่ยวกับคณะกรรมการที่ฝ่าฝืนเจตนารมณ์ต่อ กฎหมาย ก็ได้มีการกำหนดบทลงโทษไว้สำหรับกรณีนี้ซึ่งคณะกรรมการผู้ใดที่ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบ อาจถูกลงโทษทางวินัยหรืออาจถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งแม้ว่าจะยังไม่ครบวาระในการดำรง ตำแหน่งก็ตาม

เนื่องจากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นการบัญญัติขึ้นอยู่ใน Malaysian Palm Oil Board Act 1998 เพียงกฎหมายฉบับเดียวจึงเป็นการง่ายต่อการบังคับใช้และการตีความ กฎหมาย ซึ่งเห็นได้ว่าการที่ประเทศมาเลเซียมีการออกกฎหมายเฉพาะมาควบคุมไม่ว่าจะเป็นขอบเขต อำนาจหน้าที่หรืออำนาจในการบริหารหรือหลักเกณฑ์การแต่งตั้งรวมไปถึงบทลงโทษซึ่งหลักเกณฑ์ เหล่านี้ได้อยู่รวมอยู่ในกฎหมายเพียงหนึ่งฉบับเท่านั้นอันเป็นการแตกต่างกับประเทศไทยที่ไม่มีกฎหมาย เฉพาะออกมาควบคุมดูแลและบังคับใช้ โดยปัจจุบันประเทศไทยได้มีนโยบายเกี่ยวกับการประกอบ ธุรกิจปาล์มน้ำมันออกมาบังคับใช้อันได้แก่ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันแผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม คณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ แต่จากสถานการณ์และปัญหาของธุรกิจปาล์มน้ำมันใน ปัจจุบันนั้นก็เห็นได้ว่าเป็นสิ่งที่สามารถสะท้อนให้เห็นได้ว่าปัจจุบันนโยบายต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมัน และการบริหารจัดการรวมถึงการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจปาล์มน้ำมันของ ประเทศไทยยังคงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร อีกทั้งประเทศไทยไม่ได้มีการกำหนดถึงความรับผิดชอบของ คณะกรรมการเอาไว้เป็นการเฉพาะซึ่งทำให้เห็นว่าหากจะนำนโยบายหรือระเบียบเกี่ยวกับการ ประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันต่าง ๆ ของประเทศไทยที่มีอยู่มากมายมาใช้ก็เป็นการยากที่จะทำให้นโยบายหรือระเบียบต่าง ๆ เหล่านี้เกิดผลในการบังคับใช้ในเวลาเดียวกันขึ้นมาได้ ดังนั้นประเทศไทย ควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะออกมาบังคับใช้และกฎหมายนี้จะต้องมีการบัญญัติถึงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ

และบทกำหนดโทษเพื่อใช้บังคับกับผู้ที่กระทำความผิดหรือกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย เฉพาะดังกล่าวอีกด้วย

นอกจากนี้ประเทศมาเลเซียยังมีนโยบาย New Economic Model (NEM) อันเป็นนโยบายที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบอย่างยั่งยืนโดยมีการวิจัย การพัฒนาและมีการค้นคว้าโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์จากปาล์มน้ำมันให้เป็นสาขาเศรษฐกิจหลักของประเทศมาเลเซียอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมาเลเซีย โดยประเทศมาเลเซียมีแผนการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันอย่างต่อเนื่องในปี พ.ศ.2551-2563 ประเทศมาเลเซียมีสถาบันการศึกษาที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและมีการควบคุมดูแลการประกอบธุรกิจการปาล์มน้ำมันโดยมีการเริ่มต้นตั้งแต่การเพาะปลูกปาล์มน้ำมันไปจนถึงอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน อันเป็นผลทำให้ปัจจุบันประเทศมาเลเซียเกิดการพัฒนาศายพันธุ์ปาล์มน้ำมันที่มีความก้าวหน้าและมีคุณภาพเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากการที่ปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียที่เกิดจากการปลูกจากสายพันธุ์ที่ดั้นย้อมมีเปอร์เซ็นต์น้ำมันสูงกว่าประเทศไทยเป็นอย่างมาก อีกทั้งประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่มีความมั่นคงทางการเมืองทำให้มีนโยบายต่าง ๆ เกี่ยวกับปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซียมีความต่อเนื่องและมีการสนับสนุนอย่างจริงจังในทุก ๆ รัฐบาล ซึ่งแตกต่างจากประเทศไทยที่ธุรกิจปาล์มน้ำมันถือได้ว่าเป็นพืชการเมือง อีกทั้งระบบราชการในประเทศมาเลเซียก็ยังมีความก้าวหน้ารวดเร็วและทันสมัยกว่าประเทศไทยเป็นอย่างมาก ภาครัฐของประเทศมาเลเซียมีการติดต่อประสานงานกับผู้ประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันโดยตรงจึงทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และเกิดการพัฒนาในธุรกิจปาล์มน้ำมันอย่างรวดเร็ว ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศมาเลเซียล้วนแต่มีส่วนร่วมในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันอย่างเข้มแข็ง ประเทศมาเลเซียมีการดำเนินการของหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพมาก มีเทคโนโลยีขั้นสูงในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันที่มีประสิทธิภาพในการช่วยเพิ่มคุณภาพปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์จากปาล์มน้ำมัน ซึ่งจากนโยบายที่มีประสิทธิภาพของประเทศมาเลเซียนั้นก็ส่งผลให้สถานการณ์ปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากจนทำให้ปาล์มน้ำมันกลายเป็นสินค้าเกษตรลำดับต้น ๆ ของประเทศมาเลเซียและก็ทำให้ประเทศมาเลเซียกลายเป็นประเทศที่สามารถควบคุมมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของโลกก็ว่าได้ ปัจจุบันประเทศมาเลเซียถือเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมากไม่ว่าจะเป็นเรื่องต้นทุนในการผลิตที่ต่ำกว่าประเทศไทย ผลผลิตต่อไร่ที่สูงกว่าประเทศไทยมีการส่งออกปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มมากกว่าประเทศไทยจนทำให้ปัจจุบันประเทศมาเลเซียกลายเป็นประเทศผู้ส่งออกชั้นนำของโลก ราคาปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มต่ำกว่าประเทศไทย มีเกษตรกรรายใหญ่มากกว่าประเทศไทย มีอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการมากกว่าประเทศไทยนั้น ซึ่งย่อมเป็นสิ่งที่สะท้อนได้ว่าประเทศมาเลเซียเป็นประเทศที่มีศักยภาพในธุรกิจปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ก็สืบเนื่องมาจากประเทศมาเลเซียมีนโยบายเกี่ยวกับปาล์มน้ำมันที่สามารถปฏิบัติได้จริง โดยที่ประเทศมาเลเซียไม่จำเป็นต้องมีนโยบายในการสงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเอาไว้ให้กับคนในชาติของตนอย่างเช่นประเทศไทยแต่อย่างใด ทั้งนี้การเปิดเสรีในการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันนั้นก็ย่อมเป็นการดึงดูดให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศมาเลเซียและย่อมเป็นการดึงดูดผู้ที่มีความชำนาญและมีเทคโนโลยีที่ตีรวมถึงย่อมเป็นการส่งเสริมให้

ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเกิดการแข่งขันมากยิ่งขึ้นในประเทศมาเลเซีย อันเป็นการกระตุ้นธุรกิจปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซียให้มีความเติบโตก้าวหน้าอย่างมั่นคงอันเป็นหลักการที่มีความเหมาะสมกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 กำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว อันเป็นผลทำให้นักลงทุนชาวต่างชาติไม่สามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้ ในขณะที่ประเทศมาเลเซียไม่ได้มีการห้ามนักลงทุนชาวต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียแต่อย่างใด แต่ประเทศมาเลเซียก็ยังคงมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยกว่าประเทศไทยและประสบความสำเร็จในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันมากกว่าประเทศไทยนั้น ย่อมสะท้อนให้เห็นได้ว่าการที่ประเทศไทยมีมาตรการกีดกันคนต่างชาติไม่ให้เข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันดังกล่าวนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยเป็นอย่างมากรวมทั้งไม่อาจที่จะมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อมาเพิ่มประสิทธิภาพให้กับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและย่อมเป็นการสร้างอุปสรรคจากภาครัฐในการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ เพราะเป็นการปิดกั้นการลงทุนโดยตรงจากนักลงทุนชาวต่างชาติในการเข้ามาลงทุนทำธุรกิจสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทย อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามนโยบายการเปิดเสรีการลงทุนตามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) ดังนั้นประเทศไทยย่อมได้รับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการที่ประเทศสมาชิกอาเซียนอาจกีดกันนักลงทุนชาวไทยในการเข้าไปลงทุนในประเทศสมาชิกอาเซียนเช่นเดียวกัน อันส่งผลเสียต่อการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันและการลงทุนในการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยมีความพร้อมในการรองรับการลงทุนจากกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้เป็นอย่างดีและย่อมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาประสิทธิภาพในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเลยอันอาจทำให้เกิดการผูกขาดหรือลักษณะกึ่งผูกขาดในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันได้ อีกทั้งนโยบายต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกิจปาล์มในในประเทศไทยนั้นก็ไม่สามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันได้ การทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ยังไม่มีความเป็นเอกภาพและไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งแตกต่างจากประเทศมาเลเซียที่มีมาตรการออกมารองรับสำหรับการลงทุนของชาวต่างชาติในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันทำให้ประเทศมาเลเซียประสบความสำเร็จในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมาก อีกทั้งยังเห็นได้ว่าการที่ประเทศไทยไม่มีคณะกรรมการที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพรวมถึงไม่มีกฎหมายเฉพาะที่คุ้มครองดูแลการประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบเหมือนดังเช่นประเทศมาเลเซียที่มี Malaysian Palm Oil Board Act 1998 ที่สามารถควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันได้ทั้งระบบรวมถึงมีคณะกรรมการที่มีประสิทธิภาพอันส่งผลให้ธุรกิจปาล์มน้ำมันของประเทศมาเลเซียมีประสิทธิภาพ มีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จมากกว่าประเทศไทยเป็นอย่างมากนั้น ย่อมทำให้เห็นได้ว่าประเทศไทยยังคงไม่มีเสถียรภาพในการดูแลบริหารจัดการและควบคุมธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบประเทศไทยยังคงมีปัญหาในด้านการบริหารจัดการในธุรกิจปาล์มน้ำมันต่าง ๆ มากมาย จึงทำให้เห็นว่าประเทศมาเลเซียมีความพร้อมในการแข่งขันในธุรกิจปาล์มน้ำมันมากกว่าประเทศไทยเป็นอย่างมากนั่นเอง

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

ทั้งนี้จากการที่ผู้เขียนได้วิเคราะห์ถึงประเด็นปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยแล้ว ผู้เขียนก็พบว่าเมื่อมาตรา 8(1) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ได้มีการกำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว อันเป็นการสงวนธุรกิจการทำสวนไว้สำหรับคนไทยโดยเฉพาะและคนต่างชาติไม่สามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจการทำสวนได้เลย ดังนั้นจึงทำให้นักลงทุนชาวต่างชาติไม่สามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้ เพราะธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเป็นประเภทธุรกิจที่อยู่ในบัญชีหนึ่งดังกล่าว ดังนั้นย่อมเป็นการสร้างอุปสรรคจากภาครัฐในการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติ เนื่องจากเป็นการปิดกั้นการลงทุนโดยตรงจากนักลงทุนต่างชาติในการเข้ามาลงทุนทำธุรกิจสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทย อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามนโยบายการเปิดเสรีการลงทุนตามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) จึงย่อมส่งผลให้นักลงทุนชาวต่างชาติที่เป็นประเทศสมาชิกในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่สามารถประกอบธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้อย่างเด็ดขาดทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยมีพันธกรณีในการที่จะต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่ประเทศไทยมีต่อกลุ่มประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยประเทศไทยจะต้องมีการเปิดเสรีในการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน เพื่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติในกลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมายังประเทศไทย ด้วยเหตุนี้หากประเทศไทยยังคงคุ้มครองดูแลการประกอบธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันของนักลงทุนชาวไทยมากเกินไป ก็ย่อมทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยในสายตาของนักลงทุนต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นไปในทางที่ติดลบอันเป็นการส่งผลให้เกิดการปิดกั้นการแข่งขันทางการค้าและเป็นการปิดกั้นโอกาสในการลงทุนในการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของประเทศไทยในที่สุดและแม้ว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 จะได้มีการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติโดยการผ่อนคลายมาตรการในการจำกัดการถือหุ้นของนักลงทุนต่างชาติในการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม โดยกำหนดหลักเกณฑ์การถือหุ้นของนักลงทุนต่างชาติในการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมซึ่งรวมถึงโครงการลงทุนในกิจการเกษตรกรรมและการให้บริการตามที่ปรากฏในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 จะต้องมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน แต่เมื่อพิจารณาจากประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 ก็พบว่ามีโครงการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในธุรกิจปาล์มน้ำมันเฉพาะในภาคการผลิตเท่านั้นหาได้มีการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในการทำสวน

ปาล์มน้ำมันด้วยไม่ ดังนั้นหากจะมีการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมัน โดยการแก้ไขประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อส่งเสริมให้นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันอันเป็นประเภทธุรกิจที่มีการห้ามไม่ให้คนต่างชาติเข้ามาลงทุนดังปรากฏในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ในประกาศดังกล่าวนั้นก็ไม่สามารถที่จะกระทำได้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงกฎหมายเกี่ยวกับธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันของคนต่างชาติในประเทศมาเลเซียแล้วก็พบว่าประเทศมาเลเซียมีการอนุญาตให้คนต่างชาติสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียได้ โดยประเทศมาเลเซียหาได้มีการสงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเอาไว้ให้กับคนชาติของตนเหมือนดังเช่นประเทศไทยแต่อย่างใด ประเทศมาเลเซียมีนโยบายในการส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติให้สามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียได้ จึงไม่ก่อให้เกิดอุปสรรคแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในการเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศมาเลเซียเหมือนดังเช่นประเทศไทย อันเป็นการสอดคล้องกับนโยบายการเปิดเสรีการลงทุนตามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA)

ทั้งนี้เห็นได้ว่าหากประเทศไทยมีการเปิดเสรีการลงทุนให้นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้ ก็จะเป็นการลดอุปสรรคทางการลงทุนแก่นักลงทุนชาวต่างชาติในการเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทย เพราะหากประเทศไทยปิดกั้นการลงทุนจากประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วยกันก็จะทำให้เกิดการร่วมมือกัน ซึ่งหากวิเคราะห์ถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแล้วก็จะพบว่าประเทศสมาชิกในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต้องเสียประโยชน์ในภาพรวมและย่อมส่งผลในระยะยาวทำให้ประเทศสมาชิกในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่สามารถแข่งขันกับประเทศนอกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้อันอาจนำไปสู่การปิดกั้นการลงทุนจากกลุ่มประเทศนอกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในที่สุด อีกทั้งการเปิดเสรีการลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันนั้น สามารถช่วยดึงดูดการลงทุนจากนักลงทุนชาวต่างชาติ ซึ่งย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับเงินลงทุนจากนักลงทุนชาวต่างชาติและก่อให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการในการทำสวนปาล์มน้ำมันจากนักลงทุนชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพมากกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต ก่อให้เกิดแนวทางในการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ระหว่างนักลงทุนชาวต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยและผู้ประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้เป็นอย่างดีเพราะกลุ่มนักลงทุนชาวต่างชาตินั้นก็ย่อมต้องการรายละเอียดหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยและย่อมต้องการความเชี่ยวชาญพิเศษของเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยและสามารถก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรีในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันมากยิ่งขึ้น อันเป็นช่องทางของการขยายตลาดด้านการลงทุนเพิ่มมากขึ้นและจะทำให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้เกิดประโยชน์กับผู้บริโภคที่สามารถบริโภคสินค้าเกี่ยวกับน้ำมันปาล์มที่มีคุณภาพได้ในราคาที่ต่ำลงจนเกินไปซึ่งเป็นไปตามราคาตลาดที่แท้จริงและมีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค สินค้าปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มจะไม่ขาดตลาดเหมือนดังช่วงเวลาที่ผ่านมา อีกทั้งการเปิดเสรีให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันได้นั้น ย่อมส่งผลให้เกิดการจ้างงานแรงงานชาวไทยที่เพิ่มขึ้นอันจะช่วยเพิ่มรายได้

ของประชาชนและยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของแรงงานชาวไทยให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้นได้และยังก่อให้เกิดรายได้กับประเทศไทยต่าง ๆ มากมาย อันทำให้ช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยลดลง ส่งเสริมความมีเสถียรภาพทางสังคม และยังเป็นการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน อันอาจนำไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคอาเซียน ซึ่งหากประเทศไทยร่วมมือกับนักลงทุนชาวต่างชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศมาเลเซียซึ่งเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจปาล์ม น้ำมันเป็นอย่างมาก โดยให้นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้แล้ว ก็อาจทำให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยสามารถเติบโตจนอาจเป็นที่หนึ่งในตลาดปาล์มน้ำมันโลกก็ได้ ซึ่งหากประเทศไทยมีความเข้มแข็งในธุรกิจการทำสวนปาล์ม น้ำมันแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่ประเทศไทยจะต้องกีดกันคู่แข่งชาวต่างชาติด้วยการออกกฎหมายมาห้ามชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันอันเป็นการแก้ปัญหาก็หลายเหตุแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้หากประเทศไทยจะมีการอนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้เหมือนอย่างเช่นประเทศมาเลเซีย ผู้เขียนก็เห็นว่าการปรับปรุงแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีหนึ่งและบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 นั้นมีความจำเป็นเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ก็เพื่อส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งยังเป็นการดำเนินการให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ ก่อให้เกิดการพัฒนาในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันอันสามารถนำไปสู่ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม ซึ่งวิธีการปรับปรุงหรือแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 ในส่วนที่กำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้นก็กระทำได้โดยการปรับปรุงแก้ไขให้การประกอบธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมอยู่ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวให้มาอยู่ในบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้การแก้ไขเปลี่ยนแปลงบัญชีก็เป็นหน้าที่ของกฤษฎีกาที่จะนำมาพิจารณาในการปรับปรุงหรือแก้ไขบัญชี ทั้งนี้การปรับปรุงหรือแก้ไขให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันที่เดิมอยู่ในบัญชีหนึ่งเปลี่ยนมาอยู่ในบัญชีสองนั้นก็มีความเหมาะสมที่สุด เพราะผู้เขียนเห็นว่าการที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 กำหนดให้สงวนธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันไว้สำหรับคนไทยดังที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนั้นได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์การลงทุนระหว่างประเทศของธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในปัจจุบัน ทั้งนี้การกำหนดห้ามมิให้คนต่างชาติประกอบธุรกิจการทำสวนด้วยเหตุผลพิเศษตามที่กำหนดไว้ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัตินั้นย่อมทำให้นักลงทุนชาวต่างชาติไม่สามารถประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันได้อย่างเด็ดขาด นักลงทุนชาวต่างชาติไม่สามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจการทำสวนได้เลย อันเป็นการสร้างอุปสรรคจากภาครัฐในการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนต่างชาติเป็นอย่างมากเพราะเป็นการปิดกั้นการลงทุนโดยตรงจากนักลงทุนต่างชาติในการเข้ามาลงทุนทำธุรกิจสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทย อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามนโยบายการเปิดเสรีการลงทุนตามความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) และส่งผลเสียต่อการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันและการลงทุนในการประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยและย่อมทำให้แทบจะไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาประสิทธิภาพในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันเลยอันอาจทำให้เกิดการผูกขาดหรือลักษณะกึ่งผูกขาดในธุรกิจการทำสวน

ปาล์มน้ำมันได้ ดังนั้นจึงสมควรปรับปรุงแก้ไขให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมเป็นประเภทธุรกิจที่ห้ามนักลงทุนชาวต่างชาติประกอบกิจการอย่างเด็ดขาดตามบัญชีหนึ่งไปเป็นประเภทธุรกิจตามบัญชีสองอันเป็นประเภทธุรกิจที่นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีสองได้ หากเป็นกรณีของนักลงทุนชาวต่างชาติที่เข้าหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่บัญชีสองได้กำหนดไว้ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์การลงทุนระหว่างประเทศในปัจจุบันและเพื่อให้มีความสอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) ด้วยซึ่งการปรับปรุงแก้ไขให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมอยู่ในบัญชีหนึ่งมาเป็นบัญชีสองดังกล่าวนั้นจะได้ไม่เป็นการอนุญาตให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้มากจนเกินไป ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการอนุญาตให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้ แต่ก็ยังคงมีข้อจำกัดต่าง ๆ ที่จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดเอาไว้ในบัญชีสองของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวดังกล่าว โดยเป็นลักษณะของการอนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันได้เป็นราย ๆ ไปมิได้อนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติทุกรายสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันแต่อย่างใด แต่เป็นการอนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาถือหุ้นได้และเข้ามาลงทุนได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามบัญชีที่สอง อันเป็นการส่งเสริมและเป็นการสนับสนุนให้คนต่างชาติสามารถเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้วิธีหนึ่งเพราะการสงวนไม่ให้ประกอบธุรกิจตามบัญชีสองนั้นไม่ได้เป็นการสงวนอย่างเด็ดขาด หากแต่เป็นการสงวนในลักษณะที่เปิดให้คนต่างชาติสามารถขออนุญาตเข้ามาประกอบธุรกิจได้อย่างมีเงื่อนไขนั่นเอง

แต่อย่างไรก็ดีการปรับปรุงแก้ไขโดยการปรับปรุงแก้ไขให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมอยู่ในบัญชีหนึ่งท้ายพระราชบัญญัติมาอยู่ในบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 นั้นก็เห็นได้ว่าแม้จะสามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับการปิดกั้นโอกาสในการลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติในการเข้ามาประกอบธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้ แต่ก็ไม่สามารถแก้ปัญหาและไม่สามารถควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันได้ทั้งระบบและแม้ว่าประเทศไทยจะมีประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฉบับที่ 2/2557 หรือมีคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ รวมทั้งมีแผนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2551-2555 หรือมีร่างยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มปี พ.ศ.2558-2569 และมียุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันปี พ.ศ.2547-2572 แต่ก็หาได้ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหาและหาได้มีการพัฒนาเกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันเท่าที่ควรไม่ ซึ่งหากเปรียบเทียบสถานการณ์ปาล์มน้ำมันของประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียอันเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมากนั้นก็พบว่าประเทศไทยมีการพัฒนาในธุรกิจปาล์มน้ำมันที่น้อยกว่าประเทศมาเลเซียเป็นอย่างมาก อีกทั้งปัจจุบันประเทศไทยยังคงมีปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับปาล์มน้ำมันอย่างมากมา อันสามารถสะท้อนได้เป็นอย่างดีว่าแม้ประเทศไทยจะมีนโยบายต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันมากมายแต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหา ไม่สามารถควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบได้และประเทศไทยก็ยังคงเป็นประเทศที่ไม่มีความสำเร็จในธุรกิจปาล์มน้ำมัน ประเทศไทยมีการกระจายหน่วยงานในการทำงานมากขึ้นไป ทำให้การทำงานไม่มีความเป็นเอกภาพส่งผลให้ธุรกิจปาล์มน้ำมันของประเทศไทยในปัจจุบันนั้นยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

อีกทั้งประการสำคัญคือปัจจุบันประเทศไทยไม่มีกฎหมายโดยเฉพาะที่จะมาควบคุมดูแลธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบ ซึ่งแตกต่างจากธุรกิจอ้อยและน้ำตาลทรายที่มีพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527 ที่สามารถนำมาใช้ในการควบคุมดูแลธุรกิจอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ ซึ่งเห็นได้ว่าปัจจุบันเกษตรกรชาวไร่อ้อยไม่ต้องออกมาเรียกร้องความเป็นธรรมจากหน่วยงานต่าง ๆ เหมือนดังเช่นชาวสวนปาล์มน้ำมัน ผลผลิตอ้อยและน้ำตาลทรายไม่มีการขาดตลาดเหมือนดังเช่นปาล์มน้ำมัน น้ำมันปาล์ม การนำเข้าการส่งออกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีเสถียรภาพ อีกทั้งยังเป็นการแตกต่างจากประเทศมาเลเซียที่มีบทบัญญัติของกฎหมายเฉพาะและทำให้มีบทลงโทษที่จะนำมาใช้บังคับร่วมกันในการประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบทั้งยังทำให้มีการพัฒนาในธุรกิจปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมาก รวมถึงมีการวิจัยที่มีประสิทธิภาพมากเพียงพอ มีการบริหารจัดการที่ดี มีคณะกรรมการการทำงานที่มีประสิทธิภาพ จนส่งผลให้ปัจจุบันประเทศมาเลเซียประสบความสำเร็จในธุรกิจปาล์มน้ำมันเป็นอย่างมาก

ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันและผู้ประกอบธุรกิจปาล์มน้ำมัน จึงจำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับธุรกิจปาล์มน้ำมันของประเทศไทยทั้งระบบอย่างครบวงจร มีความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการเพราะหากไม่มีความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการเรื่องปาล์มน้ำมันแล้ว กระบวนการในการดูแลเรื่องปาล์มน้ำมันจะมีปัญหาต่อไปในอนาคต องค์กรกลางดังกล่าวต้องสามารถบริหารจัดการเกี่ยวกับเงินกองทุนพัฒนาปาล์มน้ำมัน สามารถส่งเสริมสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันและผู้ประกอบการปาล์มน้ำมันได้ ทั้งทางด้านวิชาการ ด้านการเงิน ด้านการผลิต ด้านการแปรรูป ด้านการอุตสาหกรรม ด้านการตลาด ด้านการประกอบธุรกิจ และด้านการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจปาล์มน้ำมันทั้งระบบ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัวและมีเป้าหมายในการใช้ปาล์มน้ำมันและผลิตผลจากปาล์มน้ำมันให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ทั้งนี้ก็เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันให้ดีขึ้นและเพื่อให้ราคาปาล์มน้ำมันมีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้องค์กรกลางดังกล่าวต้องเป็นองค์กรที่รับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มของประเทศไทยทั้งระบบ ทั้งต้องบริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ทั้งนี้เห็นได้ว่าในปัจจุบันเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ราคาผลผลิตปาล์มน้ำมันตกต่ำเป็นอย่างมาก ซึ่งมีต้นเหตุมาจากหลากหลายปัจจัยด้วยกันอันได้แก่ ระบบซื้อขายภายในประเทศที่ยังไม่มีศักยภาพเพียงพอและราคาปาล์มน้ำมันที่ผันผวนไปตามราคาตลาดน้ำมันปาล์มโลก ซึ่งเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันก็จำเป็นที่จะต้องออกมาเรียกร้องความเป็นธรรมก็ด้วยเหตุที่ว่าในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่รับรองและประกันความเป็นธรรมให้แก่เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันแต่อย่างใดและเนื่องจากปาล์มน้ำมันและผลิตผลจากปาล์มน้ำมันมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาคมโลกเป็นอย่างมากอีกทั้งเป็นพืชพลังงานและพืชอาหาร ตลอดจนเป็นวัตถุดิบตั้งต้นที่จะขยายบทบาทไปเป็นผลิตภัณฑ์อื่น ๆ อีกมากมาย ดังนั้นการจัดให้มีการวิจัย การศึกษา การพัฒนา การเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับปาล์มน้ำมันและผลิตผลจากปาล์มน้ำมัน การรักษาเสถียรภาพระดับราคาปาล์มน้ำมัน การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับปาล์มน้ำมัน การส่งเสริม สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันและผู้

ประกอบกิจการปาล์มน้ำมัน การดำเนินธุรกิจและการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและมั่นคงเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันและผู้ประกอบกิจการปาล์มน้ำมัน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ดังนั้นจึงควรมีกฎหมายที่มากควบคุมและประกันราคาให้แก่เกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันเพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งกับเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันและบริษัท โรงงานที่รับซื้อผลผลิตปาล์มน้ำมันอันจะสามารถส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ทำให้อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของประเทศไทยได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อไป

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542

ผู้เขียนเห็นว่าควรมีการปรับปรุงแก้ไขประเภทธุรกิจตามบัญชีหนึ่งและบัญชีสองท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 โดยวิธีการปรับปรุงแก้ไขให้การประกอบธุรกิจประเภทการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมเป็นประเภทธุรกิจที่อยู่ในบัญชีหนึ่งเปลี่ยนให้ไปอยู่ในบัญชีสองหมวดที่ 3 โดยหมวดที่ 3 นั้นเป็นธุรกิจที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเดิมหมวดที่ 3 ประกอบไปด้วยธุรกิจต่าง ๆ อันได้แก่

- 1) การผลิตน้ำตาลจากอ้อย
- 2) การทำนาเกลือรวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์
- 3) การทำเกลือหิน
- 4) การทำเหมืองรวมทั้งการระเบิดหรือย่อยหิน
- 5) การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย

ทั้งนี้เห็นได้ว่าเมื่อมีการปรับปรุงแก้ไขให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมเป็นประเภทธุรกิจที่ห้ามนักลงทุนชาวต่างชาติประกอบกิจการอย่างเด็ดขาดตามบัญชีหนึ่งไปอยู่ในบัญชีสองหมวดที่ 3 ดังกล่าวอันเป็นประเภทธุรกิจที่นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถขออนุญาตประกอบธุรกิจตามบัญชีสองได้ หากเป็นกรณีของนักลงทุนชาวต่างชาติที่เข้าหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่บัญชีสองได้กำหนดไว้ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์การลงทุนระหว่างประเทศในปัจจุบันและเพื่อให้มีความสอดคล้องกับความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียน (ACIA) ด้วยซึ่งการปรับปรุงแก้ไขให้ธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันซึ่งเดิมอยู่ในบัญชีหนึ่งมาเป็นบัญชีสองดังกล่าวนั้นจะได้ไม่เป็นการอนุญาตให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบกิจการการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้มากจนเกินไป ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการอนุญาตให้คนต่างชาติเข้ามาประกอบกิจการการทำสวนปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้ แต่ก็ยังคงมีข้อจำกัดต่าง ๆ ที่จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดเอาไว้ในบัญชีสองของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวดังกล่าว โดยเป็นลักษณะของการอนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันได้เป็นราย ๆ ไปมิได้อนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติทุกรายสามารถเข้ามาลงทุนในธุรกิจการทำสวนปาล์มน้ำมันแต่อย่างใด แต่เป็นการอนุญาตให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาถือหุ้นได้และเข้ามาลงทุนได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามบัญชีที่สอง อันเป็นการส่งเสริมและเป็นการสนับสนุนให้คนต่างชาติสามารถเข้ามาประกอบกิจการการทำสวน

ปาล์มน้ำมันในประเทศไทยได้วิธีหนึ่งเพราะการสงวนไม่ให้ออกบงธุรกิจตามบัญชีสองนั้นไม่ได้เป็นการสงวนอย่างเด็ดขาด หากแต่เป็นการสงวนในลักษณะที่เปิดให้คนต่างชาติสามารถขออนุญาตเข้ามาประกอบธุรกิจได้อย่างมีเงื่อนไขนั่นเอง

5.2.2 การจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติและพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม

ปัจจุบันประเทศไทยมีคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติแต่การทำงานของคณะกรรมการดังกล่าวยังไม่ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการในธุรกิจปาล์มน้ำมันเท่าที่ควรทั้งนี้ผู้เขียนเห็นว่าคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาตินั้นควรมีความเป็นอิสระในระดับหนึ่ง ดังนั้นจึงไม่ควรมีตัวแทนของรัฐบาลหรือรัฐมนตรีเข้ามาเป็นประธานและควรเปิดโอกาสให้บุคคลที่เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริงมาเป็นคณะกรรมการดังกล่าว โดยประธานของคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาตินั้น ควรให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์สูงทางด้านการเกษตร ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านอุตสาหกรรม หรือด้านการบริหารและควรให้มีกรรมการโดยตำแหน่งได้แก่ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและผู้แทนสำนักงานประมาณและควรมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากเกษตรกรชาวสวนปาล์ม น้ำมัน ผู้ประกอบกิจการสวนปาล์ม น้ำมัน และบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม การบริหาร กฎหมายหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์ต่อการประกอบกิจการปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มทั้งระบบ ซึ่งในจำนวนนี้ต้องเป็นบุคคลที่ไม่ใช่ข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำหรือผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

อีกทั้งผู้เขียนยังเห็นว่าประเทศไทยควรมีพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์ม เนื่องจากเห็นได้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยนั้นยังไม่มีกฎหมายหรือหลักการใด ๆ เกี่ยวกับธุรกิจปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มที่นำมาใช้บังคับร่วมกันในธุรกิจปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มทั้งระบบ ทั้งนี้การมีพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มเพื่อนำมาใช้ในการควบคุมดูแลธุรกิจปาล์ม น้ำมันทั้งระบบนั้นจะสามารถสร้างกฎเกณฑ์กติการ่วมกันในทุก ๆ ภาคส่วนของธุรกิจปาล์ม น้ำมันในประเทศไทยเพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มของประเทศไทยทั้งระบบ โดยเริ่มตั้งแต่การเพาะปลูกไปจนถึงภาคอุตสาหกรรม กล่าวคือ ต้องมีการพัฒนาพันธุ์ปาล์ม น้ำมันในประเทศไทย ต้องมีการใช้พันธุ์ปาล์ม น้ำมันที่ให้ผลผลิตสูงในการเพาะปลูกปาล์ม น้ำมันในประเทศไทยเพื่อนำไปสู่การส่งเสริมธุรกิจการทำสวนปาล์ม น้ำมัน สามารถทำให้ผลผลิตปาล์ม น้ำมันต่อไร่เพิ่มขึ้นมากกว่าปัจจุบัน อีกทั้งการมีพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์ม ยังสามารถส่งเสริมสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนปาล์ม น้ำมันสามารถพัฒนาคุณภาพของปาล์ม น้ำมัน สามารถปรับโครงสร้างของธุรกิจปาล์ม น้ำมันให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตรายอื่น ๆ ได้ อีกทั้งยังสามารถรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศรวมถึงสามารถคุ้มครองรักษาผลประโยชน์ของชาวสวนปาล์ม น้ำมันในด้านการผลิตและการจำหน่ายปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์ม กล่าวคือ สามารถช่วยในเรื่องการควบคุมดูแลด้านการซื้อขายปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มทั้งระบบ อันทำให้ธุรกิจปาล์ม น้ำมันและ

น้ำมันปาล์มเติบโตอย่างมีเสถียรภาพเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำมันปาล์มและน้ำมันปาล์มที่ยังคงตกต่ำอยู่เป็นอย่างมากในปัจจุบัน อันสามารถก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้บริโภคและเจ้าของโรงงานน้ำมันปาล์มรวมไปถึงเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน และทุก ๆ ภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มทั้งระบบได้

ทั้งนี้ผู้เขียนมีความเห็นว่ารายละเอียดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มควรที่จะต้องมีกำหนดสาระสำคัญ ดังนี้

ประการที่ 1 ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มต้องมีการกำหนดคำนิยามเกี่ยวกับคำเฉพาะต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มทั้งระบบ ไม่ว่าจะเป็นคำว่า ปาล์มน้ำมัน น้ำมันปาล์ม การนำเข้า การส่งออก รวมไปถึง ชาวสวนปาล์มน้ำมัน โรงงาน สถาบันชาวสวนปาล์มน้ำมัน กองทุน สำนักงาน เลขาธิการ พนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม เป็นต้น ทั้งนี้ก็เนื่องจากหากมีการกำหนดคำนิยามคำเหล่านี้ขึ้นให้มีความชัดเจนและแน่นอนก็จะเป็นการง่ายในทางปฏิบัติในการตีความหรือขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย

ทั้งนี้ควรต้องมีคณะกรรมการและประธานคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามและต้องมีคุณสมบัติตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจและจะต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาตินั้น ควรต้องมีการบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติหรือคุณสมบัติของตัวบุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติไว้อย่างชัดเจน โดยจะต้องเปิดโอกาสให้กับผู้ประกอบการรายย่อยในภาคเอกชนมาเป็นคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติด้วย เพื่อให้มีความเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายและเพื่อให้ผู้ประกอบการรายย่อยมีส่วนร่วมในธุรกิจปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มเพิ่มขึ้นด้วย และควรให้ผู้เชี่ยวชาญจากทุกภาคส่วนมาเป็นผู้ร่วมกำหนดทิศทางปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มของประเทศไทยด้วย ดังนี้คณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติ จึงควรมีตัวแทนที่มาจากเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมัน มีตัวแทนจากภาคพลังงานทดแทน มีตัวแทนจากภาคอุตสาหกรรมและต้องมีการให้ทุกภาคส่วนที่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในธุรกิจปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มทั้งระบบ เข้ามาบริหารจัดการธุรกิจปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มและที่สำคัญคือต้องให้ชาวสวนปาล์มน้ำมันและเจ้าของโรงงานน้ำมันปาล์มซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงเข้ามามีส่วนร่วมกับทางราชการ โดยเริ่มตั้งแต่การผลิตปาล์มน้ำมันไปจนถึงการจัดสรรเงินรายได้ที่ได้รับมาจากการขายน้ำมันปาล์มทั้งในราชอาณาจักรและนอกราชอาณาจักรไทยระหว่างชาวสวนปาล์มน้ำมันและเจ้าของโรงงานน้ำมันปาล์ม อีกทั้งจะต้องมีการระบุถึงระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติหรือการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติ ไม่ว่าจะเป็นการพ้นจากตำแหน่งโดยวิธีปกติหรือเป็นการเฉพาะกรณีและรวมไปถึงการกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติว่ามีอำนาจขอบเขตมากน้อยเพียงใดและสามารถกระทำการหรือไม่กระทำการใดได้บ้าง ทั้งนี้ผู้เขียนมีความเห็นว่าคณะกรรมการปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มแห่งชาติควรมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารงานต่าง ๆ และควรมีอำนาจหน้าที่ในการจัดหาเงินทุนในธุรกิจปาล์มน้ำมัน

และน้ำมันปาล์ม และมีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์ม มีอำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบแผนการลงทุน แผนการเงินและงบประมาณประจำปี มีอำนาจหน้าที่ในการออกกฎระเบียบหรือข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์ม มีอำนาจหน้าที่ในการออกกฎระเบียบหรือข้อบังคับต่างๆเกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารงานในธุรกิจปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์ม

ประการที่ 2 ควรที่จะต้องมีการกล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ทั่วไปด้วย กล่าวคืออำนาจในการที่จะสามารถเข้าไปในสวนปาล์ม น้ำมัน เคหสถาน ยานพาหนะ โรงงาน สถานที่เก็บปาล์ม น้ำมัน น้ำมันปาล์มหรือผลพลอยได้จากปาล์ม น้ำมันหรือสถานที่ทำการค้ำน้ำมันปาล์ม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมในการดำเนินการของภาคส่วนต่าง ๆ หรือการนำตัวอย่างปาล์ม น้ำมัน น้ำมันปาล์มและผลพลอยได้ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือทดสอบความถูกต้องต่าง ๆ หรืออำนาจที่เกี่ยวกับการปฏิบัติอย่างใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานหรือข้อเท็จจริงและเกี่ยวกับกรณีการยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ปาล์ม น้ำมัน สมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานอื่น ๆ รวมไปถึงเครื่องมือหรือเครื่องจักรและอุปกรณ์เมื่อมีเหตุอันสมควรเชื่อว่ามี การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ทั้งนี้ควรที่จะต้องมีการบัญญัติถึงข้อห้ามของบุคคลที่ไม่สมควรมาเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย กล่าวคือหากบุคคลใดมีผลประโยชน์ซึ่งเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการไม่ว่าจะเป็นประโยชน์โดยตรง หรือโดยอ้อมหรือเกี่ยวข้องโดยตนเองหรือคู่สมรส ซึ่งหากมีการบัญญัติในลักษณะนี้ขึ้นจะเป็นการการใส่ใจในรายละเอียดเป็นอย่างมากและข้อห้ามนี้ก็ขึ้นสิ่งที่ตั้งขึ้นมาในการป้องกันเกี่ยวกับเรื่องผลประโยชน์หรือเรื่องการค้าเสียกันทางการเงิน

ประการที่ 3 ควรมีการกำหนดราคาปาล์ม น้ำมันและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำมันปาล์มไว้อย่างชัดเจนเพื่อเป็นการประกันราคาให้กับผู้ประกอบการไม่ว่าจะเป็นเรื่องต้นทุนหรืออัตราการขายและต้องมีการกำหนดราคาปาล์ม น้ำมัน ต้นทุนและราคาจำหน่ายปาล์ม น้ำมันขึ้นต่ำและรวมไปถึงการกำหนดราคาปาล์ม น้ำมันในขั้นสูง

ประการที่ 4 ควรจะต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการควบคุมการลงทะเบียนและกำหนดถึงหลักเกณฑ์วิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์ม การใช้และการจำหน่ายน้ำมันปาล์มเพื่อจะได้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งนี้เพื่อให้ง่ายต่อการควบคุมและเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยในธุรกิจนี้ได้

ประการที่ 5 ควรต้องกำหนดถึงการจัดตั้งกองทุนปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มโดยกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนว่ามีวัตถุประสงค์ที่จะทำการสนับสนุนผู้ประกอบการหากผู้ประกอบการมีต้นทุนในการปลูกหรือการผลิตที่ไม่เพียงพอก็สามารถที่จะกู้ยืมเงินจากกองทุนนี้ได้ โดยต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขต่าง ๆ เกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาในเรื่องเงินทุนสามารถที่จะขอทำการกู้ยืมเงินจากกองทุนได้และต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาไม่ว่าจะเป็นเรื่องอัตราดอกเบี้ยหรือจำนวนครั้งที่ต้องจ่ายและระยะเวลา รวมถึงวิธีการที่ต้องชำระ สิ่งเหล่านี้จะต้องเป็นการคำนึงถึงความสามารถในการผ่อนชำระหนี้คืนเป็นการเฉพาะตัว เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ทำให้ผู้ประกอบการกล้าที่จะเป็นหนี้หรือกล้าที่จะกู้ยืมจากหน่วยงานโดยตรงมากกว่าการกู้ยืมจากเอกชน อันถือว่าเป็นช่องทางการสนับสนุนเรื่องเงินทุนแก่ผู้ประกอบการได้เป็นอย่างดี

และควรมีการกำหนดขอบเขตของการใช้จ่ายเงินให้กับกองทุนที่สามารถนำเงินไปกระทำการใดได้บ้าง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อการวิจัย เพื่อการพัฒนาและเพื่อการส่งเสริมการผลิต เพื่อการใช้และเพื่อการจำหน่ายปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์ม เพื่อการรักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์ม ทั้งนี้ก็เพื่อผลประโยชน์ของเกษตรกรชาวสวนปาล์ม น้ำมัน โรงงาน และทุก ๆ ภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจปาล์ม น้ำมันทั้งระบบ อันนำไปสู่ความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในภาพรวมและสามารถรักษาเสถียรภาพของราคาปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มที่ใช้เพื่อการบริโภคในประเทศ เพื่อผลประโยชน์ของผู้บริโภคหรือการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์ม เป็นต้น

อีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่จำเป็นจะต้องมีการบัญญัติขึ้นก็คือเกี่ยวกับการคัดสรรบุคคลมาเป็นคณะกรรมการบริหารกองทุน ซึ่งผู้เขียนเห็นควรเสนอว่าคณะกรรมการบริหารกองทุนควรประกอบไปด้วยผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนชาวสวนปาล์ม น้ำมันและผู้แทนโรงงานเป็นกรรมการ ซึ่งเห็นได้ว่าการบริหารกองทุนเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งสำคัญต่อการส่งเสริมธุรกิจปาล์ม น้ำมันของประเทศไทย จึงควรที่จะต้องมีการบัญญัติถึงหน้าที่ในการบริหารกองทุนอย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การจัดเก็บ การหาผลประโยชน์ และการใช้จ่ายเงินของกองทุนและรวมถึงการบริหารและควบคุมการปฏิบัติงานของกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน โดยมีการกำหนดอย่างชัดเจนถึงรายรับและรายจ่ายที่จะต้องใช้จ่ายเงินในกองทุนนี้

ประการที่ 6 ควรต้องมีการบัญญัติบทกำหนดโทษต่อบุคคลที่กระทำการฝ่าฝืน ซึ่งผู้เขียนขอเสนอว่า หากตัวคณะกรรมการไม่ได้กระทำการตามกฎหมายนี้จะต้องถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกเพิกถอน ถอดถอนออกจากตำแหน่งและอาจจะถูกฟ้องเป็นคดีได้ ทั้งนี้ให้รวมไปถึงการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบการที่กระทำความผิดด้วย ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกรชาวสวนปาล์ม น้ำมัน โรงงานและบุคคลที่มีได้จดทะเบียนตามคำสั่งของคณะกรรมการ รวมถึงทุก ๆ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มทั้งระบบ

และอีกประเด็นที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากนั่นก็คือพระราชบัญญัติคณะกรรมการปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มจะต้องไม่บัญญัติเอาผิดเฉพาะกับตัวผู้กระทำความผิดโดยตรงเท่านั้น หากแต่จะต้องมีการบัญญัติกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ทำให้กระทำความผิดโดยทางอ้อมด้วย กล่าวคือความรับผิดชอบและการพยายามกระทำความผิดตามกฎหมาย การที่บุคคลใดเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้อื่นมีการกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิดและบุคคลซึ่งได้เตรียมหรือได้กระทำการให้ความผิดตามกฎหมายนี้สำเร็จผล เนื่องจากหากไม่มีการกำหนดถึงเรื่องนี้ก็จะเป็นการไม่เป็นธรรมแก่คณะกรรมการที่จะต้องรับโทษเพียงผู้เดียวโดยที่ทางผู้ประกอบการไม่ต้องรับผิดชอบหากได้กระทำความผิดต่อกฎหมายและเป็นการที่ดีที่ได้กำหนดถึงการลงโทษไว้ในกฎหมายนี้เพราะกฎหมายนี้เป็น การออกมาเพื่อควบคุมดูแลธุรกิจปาล์ม น้ำมันและน้ำมันปาล์มโดยเฉพาะซึ่งจำเป็นต้องมีการพูดถึงการรับผิดไว้ด้วย ซึ่งในกรณีนี้ผู้เขียนเห็นว่าควรที่จะต้องมีมาตรการในการกำหนดโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญาซึ่งอาจจะกำหนดอัตราโทษปรับและกำหนดอัตราโทษจำคุกตามความหนักเบาของแต่ละกรณีไว้ด้วย

บรรณานุกรม

- กรณีศึกษาการจัดการประสิทธิภาพและหน่วยจัดส่งสินค้า (PEMANDU). ค้นวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก <http://translate.google.co.th/translate?hl=th&sl=en&u=http://www.theiteams.org/case-studies/performance-management-and-delivery-unit-pemandu&prev=search>
- กรมการค้าภายใน, สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร. การตลาด การผลิต น้ำมันปาล์ม ปี 2554. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร กรมการค้าภายใน, 2554. ค้นวันที่ 29 กรกฎาคม 2558 จาก http://agri.dit.go.th/web_dit_sec4/admin/uploadfiles/multi_files/plame%20for%20you07.pdf
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. คำศัพท์ทางเศรษฐกิจ: Positive List. ค้นวันที่ 2 มกราคม 2558 จาก <http://www.dtn.go.th>
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community: AEC). ค้นวันที่ 12 เมษายน 2558 จาก <http://webhost.cpd.go.th/cmcoop/download/AEC.pdf>
- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. รอบรู้เรื่องการลงทุนในอาเซียน: มาเลเซีย. กรุงเทพมหานคร: กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2557.
- กฤษ เอี่ยมฐานนท์. การศึกษาศักยภาพสินค้าเกษตรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) กรณีศึกษาสินค้าปาล์มน้ำมัน. ใน ประชุมวิชาการกรมพัฒนาที่ดิน ปี 2558 เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2558. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2558.
- เกษตรฯ เตรียมยกร่าง พ.ร.บ.ปาล์มฯ. ประชาชาติธุรกิจออนไลน์ (25 กุมภาพันธ์ 2556). ค้นวันที่ 29 กรกฎาคม 2558 จาก http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1361763753
- โกศล ฉันทิกุล. คำบรรยายกระบวนวิชากฎหมายเกี่ยวกับการลงทุน. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชากฎหมายพาณิชย์ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2532.
- โกศล ฉันทิกุล. หลักการและประเด็นในการเจรจาความตกลงพหุภาคีเกี่ยวกับการลงทุนในกรอบองค์การการค้าโลก (WTO). วารสารกฎหมายธุรกิจบัณฑิต. 2, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2545): 73.
- จตุรนต์ ธีระวัฒน์. การส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทย: เน้นปัญหากฎหมายในระดับระหว่างประเทศ. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 26, 1 (มีนาคม 2539): 142-167.
- จริยา จิวาภิบาลธนากิจ. ความตกลง ACIA, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. กรุงเทพมหานคร: กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2554.

- จุฑาทิพ คล้ายทับทิม. **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2555.
- เจริญชัย ไชยไพบุลย์วงศ์ และชัยพร เชียนพานิช. **AEC: เสน่ห์ สีสัน และความหมาย ในโลกทุนนิยมแห่งศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพมหานคร: สยามปริทัศน์, 2556.
- ชยันต์ ต้นติวส์ดาการ, วัชรียา โตสงวน และเพลินพิศ สัตย์สงวน. **โครงการศึกษาศักยภาพการแข่งขันการค้าบริการของไทย เล่มที่ 1**. รายงานการวิจัย เสนอต่อศูนย์บริการวิชาการ เศรษฐศาสตร์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, 2555.
- ชุมพร ปัจจุสานนท์. การค้าบริการภายใต้ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ. **วารสารกฎหมายจุฬาลงกรณ์**. 15, 1 (ธันวาคม 2537): 1-21.
- ทวีป พลเสน. **ปาล์มน้ำมัน สู่น้ำมันปาล์ม: วิฤทธิหรือโอกาสในการเข้าสู่ AEC นโยบายของรัฐบาลด้านพลังงานทดแทน**. ค้นวันที่ 29 กรกฎาคม 2558 จาก <http://www.nstda.or.th/nac2013/download/presentation/NAC2013Set2/BT-122-02-PM/01.pdf>
- ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย, ฝ่ายวิจัยธุรกิจ. **คู่แข่ง: น้ำมันปาล์ม**. ค้นวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก <http://www.exim.go.th/doc/newsCenter/11246.pdf>
- ธิษณา เลาสวัสดิ์กุล. **ปาล์มน้ำมัน**. ค้นวันที่ 7 สิงหาคม 2558 จาก <http://library.dip.go.th/multim6/edoc/2556/21894.pdf>
- ธีระ เอกสมทราเมษฐ์ และคณะ. **เส้นทางสู่ความสำเร็จ การผลิตปาล์มน้ำมัน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการผลิตปาล์มน้ำมัน, 2548.
- นันทิดา เวียงแก้ว. **การส่งเสริมการลงทุนของต่างประเทศใน สปป. ลาว ภายใต้กรอบ AIA (ASEAN Investment Area)**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552.
- บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน). **รายงานประจำปี 2554 บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), 2554.
- บริษัท ลำสูง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน). **อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์เกี่ยวเนื่อง**. ค้นวันที่ 29 กรกฎาคม 2558 จาก <http://fic.nfi.or.th>
- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. **จากปาล์มน้ำมัน สู่น้ำมันปาล์ม**. ค้นวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก http://www.nstda.or.th/nac2013/download/presentation/NAC2013_Set2/CO-113-03/Kewalin%20.pdf
- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. **ธุรกิจปาล์มน้ำมันหลังก้าวเข้าสู่ AEC**. ค้นวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก <http://www.siamagro.com/chatchanok2.php>
- บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด. **สถานการณ์ปาล์ม 1 เมษายน 2557**. ค้นวันที่ 4 เมษายน 2258 จาก http://www.nstda.or.th/nac2014/download/presentation/1April/01_Kewalin.pdf

- บุชยา แก้วศรีวงศ์. การปรับใช้หลักปฏิบัติเยี่ยงคนชาติตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากร และการค้า ค.ศ.1994 และความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ: ศึกษาจากคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทและองค์กรอุทธรณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2551.
- ประภาพร กิตติเสนาชัย. น้ำมันปาล์มเมื่อก้าวเข้าสู่ AEC. ค้นวันที่ 24 เมษายน 2558 จาก http://tpso.moc.go.th/web/tpso-preview-headonly-detail.php?group_news_id=9&news_id=1436
- ประสิทธิ์ เอกบุตร. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง ผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542. รายงานการวิจัย เสนอต่อสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.
- ประสิทธิ์ เอกบุตร. ข้อเสนอทางกฎหมายบางประการต่อการกำหนดนโยบายทางการค้าระหว่างประเทศของไทยในแอกตต์. วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 15, 4 (2558): 18-48.
- ปรีชา โปธิ. MFN Clause ใน GATT และผลกระทบทางกฎหมายต่อประเทศกำลังพัฒนา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.
- ปัญหาและผลกระทบการเปิดเสรีลงทุนด้านเกษตร ประมง และป่าไม้ ภายใต้ความตกลงการลงทุนอาเซียน. ผู้จัดการออนไลน์ (5 พฤศจิกายน 2552). ค้นวันที่ 14 เมษายน 2558 จาก <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9520000133057>
- ปาล์มไทยแพ้นวัตรกรรมมาเลย์. ค้นวันที่ 23 เมษายน 2558 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/574712>
- เปรียบเทียบรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลง ACIA ของประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ภาคเกษตร. ค้นวันที่ 13 เมษายน 2558 จาก <http://www.boi.go.th/upload/40094.pdf>
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน, 2542.
- พรเทพ เบญญาอภิกุล. GATS ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548.
- พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542. ค้นวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก http://www.dbd.go.th/ewt_news.php?nid=1053&filename=law05
- พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ.2527. ค้นวันที่ 13 สิงหาคม 2558 จาก <http://www.ocsb.go.th/th/faq/index.php?gpid=10>
- เพชร ชุมทรัพย์. หลักการลงทุน. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, ศูนย์ศึกษาการค้าระหว่างประเทศ. การผลิตปาล์มน้ำมันไทยภายใต้กรอบ AEC ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. ค้นวันที่ 24 เมษายน 2558 จาก <http://www.thai-aec.com/87#more-87>

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ พ.ศ. 2551.

ราชกิจจานุเบกษา. 125 ตอนพิเศษ 107ง (วันที่ 26 มิถุนายน 2551). ค้นวันที่ 1 สิงหาคม 2558 จาก <http://law.longdo.com/law/492/sub35834>

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง ผลกระทบต่อการค้าบริการจากการเปิดเสรีภายหลังการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัย สาขา ค้าปลีก. เอกสารวิจัย เสนอต่อศูนย์วิจัยกฎหมายและการพัฒนา คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

วารี ช้วนรักธรรม. นวัตกรรม 'น้ำมันปาล์ม' จากอุตสาหกรรมอาหารสู่แหล่งพลังงานทดแทนของไทย. **Engineering Today.** 3, 36 (ธันวาคม 2548). ค้นวันที่ 19 กรกฎาคม 2558 จาก <http://www.technologymedia.co.th/articledetail.asp?arid=3143&pid=308>

สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา. **โอกาสและอุปสรรคการลงทุนภายใต้ความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน (ACIA-ASEAN Comprehensive Investment Agreement) เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC).** ค้นวันที่ 12 เมษายน 2558 จาก <http://www.itd.or.th/th/itd-brief-9-%E0%B9%82%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%AA%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%AD%E0%B8%B8%E0%B8%9B%E0%B8%AA%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%84%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A5%E0%B8%87>

สมฤทธิ์ จินดาวงศ์. **ความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนระหว่างไทยกับลาว ค.ศ. 1990.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครศรีธรรมราช. **จังหวัดนครศรีธรรมราช วางมาตรการแก้ไขปัญหาปาล์มน้ำมันทั้งระบบ.** ค้นวันที่ 14 พฤษภาคม 2558 จาก http://www.konnakhon.com/detail_news.php?n_id=3588

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร. **ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ปี 2547-2572.** กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2547.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร. **สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม ปี 2558.** ค้นวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก http://www.oae.go.th/download/document_tendency/journalofecon2558.pdf

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร. **สศก. ชูแนวทางโรดแมปปาล์ม 4 ระยะ ดันศักยภาพการแข่งขัน สู่วัยยืนในอุตสาหกรรมปาล์ม.** ค้นวันที่ 1 สิงหาคม 2558 จาก http://www.oae.go.th/ewt_news.php?nid=18883&filename=new

- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, สำนักเศรษฐกิจการเกษตรระหว่างประเทศ. การเตรียมความพร้อมภาคเกษตรเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. ใน การสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง “กองทุน FTA: ลดจุดด้อย เสริมจุดเด่น ให้เกษตรกรไทยพร้อมสู่ AEC” จัดเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2556 ณ โรงแรมเวสเทิร์น แกรนด์ โฮเทล จังหวัดราชบุรี. ค้นวันที่ 11 เมษายน 2558 จาก <http://www2.oae.go.th/FTA/PDF/Document/13-6-56/2-AEC%20-FTA.pdf>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.). กางสายแห่งโอกาส-อุปสรรค ‘เอสเอ็มอีไทย’ ลุยอาเซียน. **ไทยรัฐออนไลน์** (23 ธันวาคม 2555). ค้นวันที่ 15 เมษายน 2558 จาก <http://www.thairath.co.th/content/315132>
- สุญาณี คัยนันท์. การเปิดเสรีทางการเงินสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทยภายใต้ GATS. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.
- สุรเกียรติ์ เสถียรไทย และทัชชฌาย์ ฤกษ์สุต. หลักกฎหมายของข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ. **รพีสาร**. (2537): 82.
- อรรถฎา ศรีวิโรจน์. ภูมิคุ้มกันปาล์มน้ำมันไทยหลังเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2558. **ผู้จัดการออนไลน์** (16 ธันวาคม 2555). ค้นวันที่ 11 มีนาคม 2558 จาก <http://www.manager.co.th/South/ViewNews.aspx?NewsID=9550000145646>
- อัญชลี วิโรจน์ธนะชัย. ผลกระทบทางกฎหมายของความตกลง GATS ต่อการเปิดเสรีการค้าบริการสาขาก่อสร้างของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของไทย. ค้นวันที่ 7 สิงหาคม 2558 จาก <http://fic.nfi.or.th>
- Kalra, K. B. **Dictionary of Economic**. London: Academic, 1999.
- Koul, Autar Krishen. **Guide to the WTO and GATT**. New York: Kluwer Law International, 2005.
- Malaysia Business Advisory All about Foreigners Investing in Malaysia**. Retrieved May 1, 2015 from <http://malaysiabizadvisory.com/malaysia-liberalisation-of-services-sector>
- McGoven, Edmond. **International Trade Regulation**. England: Exeter Globe File, 1995.
- New Economic Model for Malaysia**. Retrieved May 1, 2015 from <http://www.epu.gov.my/epu-theme/pdf/nem.pdf>
- Newcombe, Andrew and Paradell, Lluís. **Law and Practice of Investment Treaties**. New York: Standard of Treatment, Kluwer Law International, 2009.
- Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). **The Relationship between Regional Trade Agreements and the Multilateral Trading System: Services**. Retrieved May 1, 2015 from [http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?doclanguage=en&cote=td/tc/wp\(2002\)27/final](http://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?doclanguage=en&cote=td/tc/wp(2002)27/final)

Report of the 6th Working Group on ASEAN Comprehensive Investment Agreement of Association of Southeast Asian Nations. 17-19 May 2008, ASEAN Secretariat Singapore.

Type of Businesses not Permitted for Foreigners in Malaysia. Retrieved May 1, 2015 from <http://malaysiabizadvisory.com/type-of-businesses-not-permitted-for-foreigners-in-malaysia>

United Nations Centre on Transnational Corporations and International Chamber of Commerce. **Bilateral Investment Treaties 1959-1991.** New York: United Nations, 1992.

Ustor, Endre. Most-Favoured-Nation Clause. **Encyclopedia of Public International Law.** 411 (1985).

Wong, Marn-Heong; Shankar, Rakhi and Toh, Ruby. **ASEAN Competitiveness Report.** Singapore: Lee Kuan Yew School of Public Policy, National University of Singapore, 2013.

World Bank Group. **Doing Business.** Retrieved April 13, 2015 from <http://www.doingbusiness.org>

ภาคผนวก

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ที่ ๒ /๒๕๕๗

เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน

ด้วยปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงเห็นสมควรให้ปรับปรุงนโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต รวมทั้งสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา ประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายการพัฒนาภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และ ภาคบริการของประเทศ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขัน และมีการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจึงกำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศ ดังนี้

- ๑.๑ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ๑/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน
- ๑.๒ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เรื่อง การให้สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาทักษะ เทคโนโลยี และ นวัตกรรม (Skill, Technology and Innovation: STI)
- ๑.๓ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เรื่อง นโยบายส่งเสริมโครงการลงทุนต่อเนื่องระยะยาวสำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า
- ๑.๔ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ๘/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙ เรื่อง นโยบายส่งเสริมโครงการลงทุนต่อเนื่องระยะยาวที่มีการลงทุนสูงและมีความสำคัญ เป็นพิเศษสำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า
- ๑.๕ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เรื่อง มาตรการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาาระหว่างภาคอุตสาหกรรม – สถาบันการศึกษา
- ๑.๖ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมการให้สิทธิและประโยชน์สำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาทักษะ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Skill, Technology and Innovation: STI)

- ๑.๗ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ๑๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เรื่อง ประเภท ขนาด เงื่อนไข และสิทธิประโยชน์ของแต่ละประเภทกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
- ๑.๘ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เรื่อง การให้สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมสำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาทักษะ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Skill, Technology and Innovation: STI)

ข้อ ๒ บรรดาประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ขัดหรือแย้งกับประกาศฉบับนี้ ให้ใช้ประกาศฉบับนี้แทน

ข้อ ๓ วิสัยทัศน์ของการส่งเสริมการลงทุน

คณะกรรมการได้กำหนดวิสัยทัศน์ของการส่งเสริมการลงทุน ดังนี้

“ส่งเสริมการลงทุนที่มีคุณค่า ทั้งในประเทศและการลงทุนของไทยในต่างประเทศ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ก้าวพ้นการเป็นประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลาง (Middle Income Trap) และเติบโตอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ข้อ ๔ นโยบายส่งเสริมการลงทุน

เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ คณะกรรมการจึงได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการลงทุน ดังนี้

- ๔.๑ ส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรม การสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ และการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม และการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
- ๔.๒ ส่งเสริมกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการประหยัดพลังงานหรือใช้พลังงานทดแทน เพื่อการเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ๔.๓ ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มของการลงทุน (Cluster) ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่มูลค่า
- ๔.๔ ส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นที่เกื้อกูลต่อการสร้างความมั่นคงในพื้นที่
- ๔.๕ ส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ โดยเฉพาะพื้นที่ชายแดน ทั้งในและนอกนิคมอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน และรองรับการรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๔.๖ ส่งเสริมการลงทุนของไทยในต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจไทย และเพิ่มบทบาทของประเทศไทยในเวทีโลก

ข้อ ๕ ประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน

- ๕.๑ ให้ประเภทกิจการตามที่กำหนดไว้ในบัญชีประเภทกิจการท้ายประกาศนี้เป็นกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน
- ๕.๒ ให้กำหนดเงื่อนไข สิทธิและประโยชน์สำหรับโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามที่ระบุไว้ในแต่ละประเภทกิจการนั้น
- ๕.๓ ให้กำหนดกิจการที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศเป็นพิเศษ ซึ่งจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยไม่กำหนดวงเงินภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จะได้รับการยกเว้น ดังนี้
- ประเภท ๑.๓ กิจการปลูกไม้เศรษฐกิจ (ยกเว้นยูคาลิปตัส)
 - ประเภท ๓.๙ กิจการบริการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์
 - ประเภท ๔.๑๑.๑ กิจการผลิตลำตัวอากาศยาน ชิ้นส่วนลำตัวอากาศยาน ชิ้นส่วนสำคัญ เช่น เครื่องยนต์ ชิ้นส่วนอากาศยาน ใบพัด อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
 - ประเภท ๕.๖ กิจการออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์
 - ประเภท ๕.๗ กิจการซอฟต์แวร์
 - ประเภท ๗.๑.๑.๑ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้าหรือพลังงานไฟฟ้าและไอน้ำจากขยะหรือเชื้อเพลิงจากขยะ (Refuse Derived Fuel)
 - ประเภท ๗.๘ กิจการบริการด้านจัดการพลังงาน (Energy Service Company: ESCO)
 - ประเภท ๗.๙.๒ กิจการนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยี
 - ประเภท ๗.๑๐ กิจการ Cloud Service
 - ประเภท ๗.๑๑ กิจการวิจัยและพัฒนา
 - ประเภท ๗.๑๒ กิจการเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology)
 - ประเภท ๗.๑๓ กิจการบริการออกแบบทางวิศวกรรม
 - ประเภท ๗.๑๔ กิจการบริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์
 - ประเภท ๗.๑๕ กิจการบริการสอบเทียบมาตรฐาน
 - ประเภท ๗.๑๙ กิจการสถานฝึกฝนวิชาชีพ

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์การอนุมัติโครงการ

คณะกรรมการมีหลักเกณฑ์ในการอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน ดังนี้

- ๖.๑ การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ
- ๖.๑.๑ ต้องมีมูลค่าเพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของรายได้ ยกเว้นกิจการเกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร กิจการอิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน และกิจการ ตัดโลหะ ต้องมีมูลค่าเพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของรายได้
- ๖.๑.๒ ต้องมีกรรมวิธีการผลิตที่ทันสมัย

๖.๑.๓ ต้องใช้เครื่องจักรใหม่ กรณีการใช้เครื่องจักรใช้แล้วจากต่างประเทศ มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

- (๑) เครื่องจักรใช้แล้วที่จะได้รับอนุญาตให้ใช้ในโครงการ และให้นับเป็นเงินลงทุน สำหรับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล แต่ไม่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ต้องมีอายุไม่เกิน ๕ ปี นับตั้งแต่ปีที่ผลิตถึงปีที่น่าเข้า โดยต้องได้รับใบรับรองจากสถาบันที่เชื่อถือได้ในด้านประสิทธิภาพของเครื่องจักร ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการใช้พลังงาน รวมทั้งการประเมินราคาที่เหมาะสม
- (๒) สำหรับเครื่องจักรใช้แล้วที่มีอายุเกิน ๕ ปี แต่ไม่เกิน ๑๐ ปี นับตั้งแต่ปีที่ผลิตถึงปีที่น่าเข้า ที่จะได้รับอนุญาตให้ใช้ในโครงการ และให้นับเป็นเงินลงทุน สำหรับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล แต่ไม่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ได้แก่ เครื่องปั๊มเท่านั้น โดยต้องได้รับใบรับรองจากสถาบันที่เชื่อถือได้ ในด้านประสิทธิภาพของเครื่องจักร ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการใช้พลังงาน รวมทั้งการประเมินราคาที่เหมาะสม
- (๓) สำหรับกิจการขนส่งทางเรือ กิจการขนส่งทางอากาศ และแม่พิมพ์ จะอนุญาตให้ใช้เครื่องจักรใช้แล้วที่มีอายุเกิน ๑๐ ปีในโครงการได้ตามความเหมาะสม โดยให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า และให้นับเป็นเงินลงทุนสำหรับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ทั้งนี้ รายละเอียดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

๖.๑.๔ โครงการที่มีเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ตั้งแต่ ๑๐ ล้านบาทขึ้นไป ต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9000 หรือ ISO 14000 หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่าภายใน ๒ ปี นับแต่วันครบปีดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ จะถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ๑ ปี

๖.๑.๕ สำหรับกิจการที่ได้รับสัมปทาน และกิจการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการจะใช้แนวทางการพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ และวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนี้

- (๑) โครงการลงทุนของรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ จะไม่อยู่ในข่ายที่จะได้รับการส่งเสริม
- (๒) โครงการที่ได้รับสัมปทานที่เอกชนดำเนินการ โดยจะต้องโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่รัฐ (Build Transfer Operate หรือ Build Operate Transfer) หน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของโครงการดังกล่าวที่ประสงค์จะให้ผู้ได้รับสัมปทานได้รับสิทธิและประโยชน์การส่งเสริมการลงทุน ต้องเสนอโครงการให้คณะกรรมการพิจารณาก่อนออกประกาศเชิญชวนเอกชนเข้าร่วมประมูล และในขั้นการ

ประมวล ต้องมีประกาศระบุโดยชัดเจนว่าเอกชนจะได้รับสิทธิและประโยชน์ใดบ้าง โดยในหลักการคณะกรรมการจะไม่ให้การส่งเสริม กรณีเอกชนต้องจ่ายผลตอบแทนให้แก่รัฐในการรับสัมปทาน เว้นแต่เป็นผลตอบแทนที่สมเหตุสมผลกับการลงทุนที่รัฐใช้ไปในโครงการนั้น

- (๓) โครงการของรัฐที่ให้เอกชนลงทุนและเป็นเจ้าของ (Build Own Operate) รวมทั้งให้เอกชนเช่าหรือบริหาร โดยจ่ายผลตอบแทนให้รัฐในลักษณะค่าเช่า คณะกรรมการจะพิจารณาให้การส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ทั่วไป
- (๔) การแปรรูปจากรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทจำกัด ตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ หากต้องการขยายงาน จะขอรับการส่งเสริมได้เฉพาะส่วนที่ลงทุนเพิ่ม โดยจะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลักเกณฑ์ทั่วไป

๖.๒ การป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

- ๖.๒.๑ ต้องมีแนวทางและมาตรการในการป้องกันและลดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ สำหรับโครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการจะพิจารณาเป็นพิเศษในเรื่องสถานที่ตั้งและวิธีจัดการมลพิษ
- ๖.๒.๒ กรณีกิจการใดที่มีรายละเอียดโครงการ หรือกิจกรรมต่อเนื่อง ที่อยู่ในข่ายตามประเภทและขนาดโครงการที่ต้องทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ให้โครงการหรือกิจการนั้น ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสิ่งแวดล้อม หรือตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนั้นๆ ด้วย
- ๖.๒.๓ โครงการที่ตั้งในจังหวัดระยอง ต้องปฏิบัติตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ป.๑/๒๕๕๔ เรื่อง นโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดระยอง ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

๖.๓ เงินลงทุนขั้นต่ำ และความเป็นไปได้ของโครงการ

- ๖.๓.๑ ต้องมีเงินลงทุนขั้นต่ำของแต่ละโครงการไม่น้อยกว่า ๑ ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะในบัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ สำหรับกลุ่มธุรกิจบริการที่ใช้ฐานความรู้เป็นปัจจัยหลักในการดำเนินธุรกิจ ให้พิจารณาเงินลงทุนขั้นต่ำจากเงินเดือนบุคลากรต่อปี ซึ่งจะกำหนดไว้เป็นการเฉพาะในบัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนท้ายประกาศนี้

- ๖.๓.๒ ต้องมีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนจดทะเบียนไม่เกิน ๓ ต่อ ๑ สำหรับโครงการริเริ่ม ส่วนโครงการขยาย จะพิจารณาตามความเหมาะสมเป็นรายกรณี
- ๖.๓.๓ โครงการที่มีเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) มากกว่า ๗๕๐ ล้านบาท ต้องเสนอรายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์การถือหุ้นของต่างชาติ

คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์การถือหุ้นของต่างชาติสำหรับโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน ดังนี้

- ๗.๑ โครงการลงทุนในกิจการตามที่ปรากฏในบัญชีหนึ่ง ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ต้องมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ของทุนจดทะเบียน
- ๗.๒ โครงการลงทุนในกิจการตามที่ปรากฏในบัญชีสอง และบัญชีสาม ท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้ เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ
- ๗.๓ เมื่อมีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการอาจกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติเป็นการเฉพาะสำหรับกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนบางประเภท

ข้อ ๘ เขตส่งเสริมการลงทุน

คณะกรรมการกำหนดเขตส่งเสริมการลงทุน ดังนี้

- ๘.๑ พื้นที่ ๒๐ จังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวต่ำ ได้แก่ กาฬสินธุ์ ชัยภูมิ นครพนม น่าน บึงกาฬ บุรีรัมย์ แพร่ มหาสารคาม มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร สระแก้ว สุโขทัย สุรินทร์ หนองบัวลำภู อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ
- ๘.๒ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ
- ๘.๓ เขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park) ที่ได้รับการส่งเสริมหรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ข้อ ๙ หลักเกณฑ์การให้สิทธิและประโยชน์

คณะกรรมการกำหนดรูปแบบของการให้สิทธิและประโยชน์เป็น ๒ ประเภท ดังนี้

- ๙.๑ สิทธิและประโยชน์ตามประเภทกิจการ (Activity-based Incentives)

คณะกรรมการกำหนดสิทธิและประโยชน์ตามลำดับความสำคัญของประเภทกิจการ ๒ กลุ่ม ดังนี้

- ๙.๑.๑ กลุ่ม A ได้แก่ กลุ่มกิจการที่จะได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล เครื่องจักร วัตถุดิบ และสิทธิและประโยชน์ที่มีใช้ภาษีอากร แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้

กลุ่ม A ๑ ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้

- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา ๘ ปี โดยไม่กำหนดวงเงินภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จะได้รับการยกเว้น
- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร

- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา ๑ ปี ทั้งนี้ คณะกรรมการจะพิจารณาขยายเวลาให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม
- สิทธิและประโยชน์ที่มีใช้ภาษีอากร

กลุ่ม A ๒ ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้

- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา ๘ ปี เป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐ ของเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน)
- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร
- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา ๑ ปี ทั้งนี้ คณะกรรมการจะพิจารณาขยายเวลาให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม
- สิทธิและประโยชน์ที่มีใช้ภาษีอากร

กลุ่ม A ๓ ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้

- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา ๕ ปี เป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐ ของเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) เว้นแต่กรณีที่ได้ระบุไว้เป็นการเฉพาะในบัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนว่า ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยไม่กำหนดวงเงินภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จะได้รับการยกเว้น
- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร
- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา ๑ ปี ทั้งนี้ คณะกรรมการจะพิจารณาขยายเวลาให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม
- สิทธิและประโยชน์ที่มีใช้ภาษีอากร

กลุ่ม A ๔ ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้

- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา ๓ ปี เป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐๐ ของเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน)
- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร
- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา ๑ ปี ทั้งนี้ คณะกรรมการจะพิจารณาขยายเวลาให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม
- สิทธิและประโยชน์ที่มีใช้ภาษีอากร

๙.๑.๒ กลุ่ม B ได้แก่ กลุ่มกิจการที่จะได้รับสิทธิและประโยชน์เฉพาะด้านเครื่องจักร
วัตถุดิบ และสิทธิและประโยชน์ที่มีใช้ภาษีอากร แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ

กลุ่ม B ๑ ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้

- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร
- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา ๑ ปี ทั้งนี้ คณะกรรมการจะพิจารณาขยายเวลาให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม
- สิทธิและประโยชน์ที่มีใช้ภาษีอากร

กลุ่ม B ๒ ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้

- ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น สำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา ๑ ปี ทั้งนี้ คณะกรรมการจะพิจารณาขยายเวลาให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม
- สิทธิและประโยชน์ที่มีใช้ภาษีอากร

๙.๒ สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการ (Merit-based Incentives)

เพื่อจูงใจและกระตุ้นให้มีการลงทุนหรือการใช้จ่ายในกิจกรรมที่จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศหรืออุตสาหกรรมโดยรวมมากขึ้น คณะกรรมการจึงกำหนดสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการ ดังนี้

๙.๒.๑ สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน

กรณีที่ได้ลงทุนหรือมีค่าใช้จ่าย ดังนี้

- (๑) การวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทั้งการดำเนินการเอง หรือการว่าจ้างผู้อื่นในประเทศ หรือการร่วมวิจัยและพัฒนา กับองค์กรในต่างประเทศ
- (๒) การสนับสนุนกองทุนด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากร สถาบันการศึกษา ศูนย์ฝึกอบรมเฉพาะทาง สถาบันวิจัย หรือหน่วยงานของภาครัฐในประเทศ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามที่คณะกรรมการเห็นชอบ
- (๓) ค่าธรรมเนียมการใช้สิทธิเทคโนโลยีที่พัฒนาจากแหล่งในประเทศ
- (๔) การฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีขั้นสูง
- (๕) การพัฒนาผู้ผลิตวัตถุดิบหรือชิ้นส่วนในประเทศ (Local Supplier) ที่มีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ของทุนจดทะเบียน ในส่วนที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีขั้นสูง และการให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิค หรือ
- (๖) การออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ทั้งการดำเนินการเอง หรือการว่าจ้างผู้อื่นในประเทศ ตามที่คณะกรรมการเห็นชอบ

ทั้งนี้ รายละเอียดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

สิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับเพิ่มเติม ดังนี้

- (๑) หากมีการลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายข้างต้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก หรือไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ล้านบาท แล้วแต่มูลค่าใดต่ำกว่า ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมอีก ๑ ปี แต่รวมแล้วไม่เกิน ๘ ปี
- (๒) หากมีการลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายข้างต้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก หรือไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ล้านบาท แล้วแต่มูลค่าใดต่ำกว่า ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมอีก ๒ ปี แต่รวมแล้วไม่เกิน ๘ ปี
- (๓) หากมีการลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายข้างต้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก หรือไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ล้านบาท แล้วแต่มูลค่าใดต่ำกว่า ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมอีก ๓ ปี แต่รวมแล้วไม่เกิน ๘ ปี

ทั้งนี้ จำนวนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่จะได้รับการยกเว้นเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ ๒๐๐ ของเงินลงทุนและค่าใช้จ่ายตามข้อ ๙.๒.๑ (๑) และคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของเงินลงทุนและค่าใช้จ่ายตามข้อ ๙.๒.๑ (๒ - ๖)

๙.๒.๒ สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมเพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค

หากตั้งสถานประกอบการในเขตส่งเสริมการลงทุนตามข้อ ๘.๑ ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติม ดังนี้

- (๑) ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมอีก ๓ ปี แต่รวมแล้วไม่เกิน ๘ ปี ทั้งนี้ หากเป็นกิจการในกลุ่ม A ๑ หรือ A ๒ ซึ่งได้รับสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา ๘ ปี จะให้ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของอัตราปกติ เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่กำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นสุดลง
- (๒) อนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา ๒ เท่า เป็นระยะเวลา ๑๐ ปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม
- (๓) อนุญาตให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกจากกำไรสุทธิร้อยละ ๒๕ ของเงินที่ลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม โดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ ภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

๙.๒.๓ สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม

หากตั้งสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่
ได้รับการส่งเสริม ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติมอีก ๑ ปี แต่รวม
แล้วไม่เกิน ๘ ปี

ทั้งนี้ ไม่รวมถึงประเภทกิจการที่มีเงื่อนไขบังคับว่าต้องตั้งในนิคม
อุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม

๙.๒.๔ ผู้ที่สามารถขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการ

(๑) สำหรับกิจการกลุ่ม A ผู้ที่ประสงค์จะขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมสามารถ
ขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมพร้อมกับการยื่นคำขอรับการส่งเสริม หรือ
ภายหลังจากที่ได้รับการส่งเสริมแล้วก็ได้

ในกรณีที่ยื่นเรื่องภายหลังจากที่ได้รับการส่งเสริมแล้ว ผู้ได้รับการ
ส่งเสริมสามารถขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติม ไม่ว่าจะมียรายได้จากการ
ประกอบกิจการนั้นแล้วหรือไม่ โดยในวันที่ยื่นขอรับสิทธิและประโยชน์
เพิ่มเติม ต้องมีสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา
๓๑ เหลืออยู่ ทั้งระยะเวลาและวงเงินที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

(๒) สำหรับกิจการกลุ่ม B สามารถขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่า
ของโครงการ เฉพาะสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาความสามารถใน
การแข่งขันตามข้อ ๙.๒.๑ และสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมเพื่อกระจายความ
เจริญสู่ภูมิภาคตามข้อ ๙.๒.๒ โดยต้องขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมพร้อม
กับการยื่นคำขอรับการส่งเสริมเท่านั้น เว้นแต่เป็นกิจการที่มีเงื่อนไขระบุไว้
เป็นการเฉพาะในบัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนว่าไม่ได้รับ
สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามหลักเกณฑ์นี้

ข้อ ๑๐ สิทธิและประโยชน์กรณีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต

เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจึง
อนุญาตให้โครงการที่ได้รับการส่งเสริมสามารถนำเข้าเครื่องจักรตลอดระยะเวลาที่ได้รับการส่งเสริม โดยได้รับ
ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร ในกรณีดังต่อไปนี้

๑๐.๑ เครื่องจักรที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนา

๑๐.๒ เครื่องจักรที่ใช้ในการป้องกันหรือกำจัดมลพิษ

๑๐.๓ เครื่องจักรที่ใช้ในโครงการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน เพื่อปรับปรุงและ
ทดแทนเครื่องจักรเดิม หรือเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตในโครงการเดิม ไม่ว่าจะได้รับอนุญาตให้
เปิดดำเนินการแล้วหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๑ การขอใช้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล

เนื่องจากการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้ว่าการใช้สิทธิและประโยชน์มีความถูกต้องและสอดคล้องกับเงื่อนไขการให้การส่งเสริม และสามารถประเมินความคุ้มค่าของการส่งเสริมการลงทุนได้อย่างชัดเจน จึงกำหนดให้ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องรายงานผลการดำเนินงานของโครงการต่อสำนักงาน เพื่อให้สำนักงานได้มีการตรวจสอบก่อนการพิจารณาอนุญาตให้ใช้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคลในปีนั้นๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๑๒ บทเฉพาะกาล

ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ได้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เรื่อง นโยบายส่งเสริมโครงการลงทุนต่อเนื่องระยะยาวสำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า หรือประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ๘/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙ เรื่อง นโยบายส่งเสริมโครงการลงทุนต่อเนื่องระยะยาวที่มีการลงทุนสูงและมีความสำคัญเป็นพิเศษสำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ภายหลังจากที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ยังคงได้รับสิทธิและประโยชน์ตามประกาศดังกล่าวต่อไปแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ ประกาศฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับกับคำขอรับการส่งเสริมที่ยื่นตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

ประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุน

บัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน

หมวด ๑ เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๑.๑ กิจการผลิตปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยอินทรีย์เคมีนาโน และสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชชีวภัณฑ์	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผลิตภัณฑ์ปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยอินทรีย์เคมีนาโน ต้องได้รับการขึ้นทะเบียนและใบอนุญาตผลิตปุ๋ยเพื่อการค้าจากกรมวิชาการเกษตร ๒. ผลิตภัณฑ์สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช ต้องได้รับการขึ้นทะเบียน และใบอนุญาตผลิตสารป้องกันกำจัดศัตรูพืชจากกรมวิชาการเกษตร ๓. ต้องใช้หัวเชื้อ หรือนวัตกรรมที่มีเอกสารเชิงวิชาการสนับสนุน 	A ๓
๑.๒ กิจการปรับปรุงพันธุ์พืช หรือสัตว์ (ที่ไม่เข้าข่ายกิจการเทคโนโลยีชีวภาพ)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ต้องมีกิจกรรมการวิจัยและพัฒนาในโครงการ ๒. สำหรับการปรับปรุงพันธุ์พืชที่มีความอ่อนไหว ตามนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ต้องมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ของทุนจดทะเบียน ๓. รายได้จากการขยายพันธุ์พืช อันเกิดจากการปรับปรุงพันธุ์พืชในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ถือเป็นรายได้ที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการขยายพันธุ์มันสำปะหลัง 	A ๓
๑.๓ กิจการปลูกไม้เศรษฐกิจ (ยกเว้นยูคาลิปตัส)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ต้องมีพื้นที่เพาะปลูกในบริเวณใกล้เคียงกันไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ไร่ โดยมีพื้นที่ติดกันไม่น้อยกว่า ๕๐ ไร่ ๒. ต้องมีกิจกรรมการวิจัยและพัฒนาในโครงการ ๓. ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 	A ๑
๑.๔ กิจการอบพืชและไซโล		B ๑
๑.๕ กิจการขยายพันธุ์สัตว์หรือเลี้ยงสัตว์ ๑.๕.๑ กิจการขยายพันธุ์ปลูสัตว์หรือสัตว์น้ำ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ใช้โรงเรือนระบบปิด มีระบบระบายอากาศ เพื่อให้อากาศในโรงเรือนอยู่ในสภาวะที่เหมาะสมตลอดเวลา มีระบบการให้น้ำและอาหารอัตโนมัติ มีมาตรการและระบบป้องกันพาหะนำโรคเข้าสู่ฟาร์ม มีระบบเซ็นเซอร์การตรวจนับจำนวนสัตว์ เป็นต้น ๒. ต้องมีระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ๓. ไม่ให้การส่งเสริมโครงการที่นำไขพันธุ์มาฟักให้เป็นลูกสัตว์ โดยไม่มีกระบวนการเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ 	A ๔

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๑.๕.๒ กิจการเลี้ยงปลุสัต์ว์หรือสัตว์น้ำ (ยกเว้นกุ้ง)	๑. ต้องมีการขยายพันธุ์สัตว์ในโครงการด้วย ๒. ต้องใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ใช้โรงเรือนระบบปิด มีระบบระบายอากาศเพื่อให้อากาศในโรงเรือนอยู่ในสภาวะที่เหมาะสมตลอดเวลา มีระบบการให้น้ำและอาหารอัตโนมัติ และมีมาตรการและระบบป้องกันพาหะนำโรคเข้าสู่ฟาร์ม มีระบบเซ็นเซอร์การตรวจนับจำนวนสัตว์และระบบป้องกันและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น ๓. ต้องมีระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability)	A ๔
๑.๖ กิจการฆ่าและชำแหละสัตว์	๑. ต้องมีกระบวนการผลิตที่ทันสมัย เช่น มีระบบทำให้สัตว์สลบ รวบรวมสัตว์ ห้องเย็น ระบบลดอุณหภูมิ การตรวจสอบคุณภาพเนื้อสัตว์ และการตรวจสอบสิ่งปลอมปน เป็นต้น ๒. ต้องมีระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability)	A ๔
๑.๗ กิจการประมงน้ำจืด	๑. เรือประมงอวนล้อมจับ ต้องมีขนาด ๕๐๐ ตันกรอสขึ้นไป ๒. เรือประมงเบ็ดราว ต้องมีขนาด ๑๕๐ ตันกรอสขึ้นไป ๓. ต้องมีอุปกรณ์ช่วยเดินเรือ อุปกรณ์หาฝูงปลา และอุปกรณ์ติดตามตำแหน่งเรือ	A ๓
๑.๘ กิจการตัดคุณภาพ บรรจุ และเก็บรักษาพืช ผัก ผลไม้ หรือดอกไม้	๑. กรณีใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น การใช้ระบบเซ็นเซอร์ตรวจสอบเนื้อในผลไม้ การใช้คลื่นความถี่วิทยุในการกำจัดแมลง การใช้ Nuclear Magnetic Resonance เป็นต้น ๒. กรณีใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น การใช้เครื่องคัดแยกสีเมล็ดพืช การอบไอน้ำฆ่าเชื้อแมลงวันผลไม้ การเคลือบผิวเมล็ดพืช เป็นต้น ๓. กิจการตัดคุณภาพข้าวต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเท่านั้น	A ๒ A ๓
๑.๙ กิจการผลิตแปงแปรรูป (โมดิไฟด์สตาร์ช) หรือแปงจากพืชที่มีคุณสมบัติพิเศษ		A ๓
๑.๑๐ กิจการผลิตน้ำมันหรือไขมันจากพืชหรือสัตว์ (ยกเว้นน้ำมันจากถั่วเหลือง)	๑. ผลิตภัณฑ์น้ำมันดิบและน้ำมันกึ่งบริสุทธิ์จากพืช ต้องเริ่มต้นจากผลิตผลทางการเกษตร ๒. ผลิตภัณฑ์น้ำมันบริสุทธิ์จากพืช ต้องเริ่มต้นจากผลิตผลทางการเกษตร หรือน้ำมันดิบ	A ๓

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๑.๑๑ กิจการผลิตสารสกัดจากวัตถุดิบทางธรรมชาติ หรือผลิตภัณฑ์จากสารสกัดจากวัตถุดิบทางธรรมชาติ (ยกเว้นยาสมุนไพร ยาสีฟัน และเครื่องสำอาง)		A ๔
๑.๑๒ กิจการผลิตสารออกฤทธิ์ (Active Ingredient) จากวัตถุดิบทางธรรมชาติ	ต้องมีการสนับสนุนด้านการศึกษาทางวิชาการเรื่องการออกฤทธิ์ และความเป็นพิษ	A ๒
๑.๑๓ กิจการฟอกหนังสัตว์ หรือแต่งสำเร็จหนังสัตว์	๑. ต้องใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ลดการใช้สารเคมี หรือนำเอนไซม์ หรือตัวเร่งชีวภาพ (Biological Catalyst) มาใช้ทดแทนการใช้สารเคมี เป็นต้น ๒. เฉพาะกิจการฟอกหนังสัตว์ ต้องตั้งในนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม	A ๓
๑.๑๔ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ (ยกเว้นยางรัดของ ลูกโป่ง และแหวนยาง) ๑.๑๔.๑ กิจการแปรรูปยางขั้นต้น ๑.๑๔.๒ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ		A ๔ A ๒
๑.๑๕ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากผลพลอยได้หรือเศษวัสดุทางการเกษตร (ยกเว้นที่มีขั้นตอนการผลิตไม่ซับซ้อน เช่น อบแห้งตากแห้ง เป็นต้น)		A ๔
๑.๑๖ กิจการผลิตเชื้อเพลิงจากผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งเศษวัสดุ หรือขยะ หรือของเสียที่ได้จากผลผลิตทางการเกษตร ๑.๑๖.๑ กิจการผลิตเชื้อเพลิงจากผลผลิตทางการเกษตร ๑.๑๖.๒ กิจการผลิตเชื้อเพลิงจากเศษวัสดุ หรือขยะ หรือของเสียที่ได้จากผลผลิตทางการเกษตร (เช่น Biomass to Liquid (BTL) ก๊าซชีวภาพจากน้ำเสีย) ๑.๑๖.๓ กิจการผลิตเชื้อเพลิงชีวมวลอัด		A ๒ A ๒ A ๓

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
<p>๑.๑๗ กิจการผลิตหรือถนอมอาหาร เครื่องดื่ม วัตถุเจือปนอาหาร (Food Additive) หรือสิ่งปรุงแต่งอาหาร (Food Ingredient) โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย (ยกเว้น น้ำดื่ม ไอศกรีม ลูกอม ช็อคโกแลต หมากฝรั่ง น้ำตาล น้ำอัดลม เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เครื่องดื่มที่มีคาเฟอีน แป้งจากพืช เบเกอรี่ บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ชุปไก่สกัด และรังนก)</p>	<p>๑. ไม่ให้การส่งเสริมโครงการที่มีเฉพาะ กระบวนการผสม หรือทำให้เจือจางเท่านั้น</p> <p>๒. สำหรับโครงการที่มีกระบวนการหมัก ต้องใช้หัวเชื้อที่ผ่านการศึกษาวิจัยมาแล้ว</p>	A ๓
<p>๑.๑๘ กิจการผลิตอาหารทางการแพทย์ (Medical Food) หรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (Food Supplement)</p>	<p>๑. สำหรับกิจการผลิตอาหารทางการแพทย์ ต้องได้รับการขึ้นทะเบียน "อาหารทางการแพทย์" จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือหน่วยงานอื่นที่เป็นมาตรฐานสากล</p> <p>๒. สำหรับกิจการผลิตผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร</p> <p>๒.๑ ต้องได้รับการขึ้นทะเบียน "ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร" จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา หรือหน่วยงานอื่นที่เป็นมาตรฐานสากล</p> <p>๒.๒ ต้องมีกระบวนการสกัดเพื่อให้ได้ Active Ingredient</p>	A ๒
<p>๑.๑๙ กิจการห้องเย็น หรือกิจการห้องเย็นและขนส่งห้องเย็น</p>		B ๑
<p>๑.๒๐ กิจการศูนย์กลางการค้าสินค้าเกษตร</p>	<p>๑. ต้องมีที่ดินไม่น้อยกว่า ๕๐ ไร่</p> <p>๒. ต้องมีพื้นที่สำหรับประกอบกิจการ และบริการเกี่ยวกับสินค้าเกษตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยต้องจัดให้มีพื้นที่สำหรับแสดง หรือซื้อขายสินค้าเกษตร ศูนย์ประมวลสินค้า ห้องเย็น และคลังสินค้า</p> <p>๓. ต้องให้บริการตรวจสอบ คัดคุณภาพ และตรวจสอบสารพิษตกค้าง</p>	A ๓

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๒.๘ กิจการผลิตเหล็กชั้นกลาง ได้แก่ Slab, Billet และ Bloom	๑. กรณีมีขั้นตอนการผลิตต่อเนื่องจากการผลิตเหล็กชั้นต้นในโครงการเดียวกัน ๒. กรณีมีเฉพาะขั้นตอนการผลิตเหล็กชั้นกลาง	A ๒ A ๔
<p>๒.๙ กิจการผลิตเหล็กชั้นปลาย</p> <p>๒.๙.๑ กิจการผลิตเหล็กชั้นปลายคุณภาพสูงชนิดเหล็กทนแรงดึงสูง (High Tensile Strength Steel)</p> <p>๒.๙.๒ กิจการผลิตเหล็กชั้นปลายที่มีขั้นตอนการผลิตต่อเนื่องจากการผลิตเหล็กชั้นต้น และชั้นกลางในโครงการเดียวกัน</p> <p>๒.๙.๓ กิจการผลิตเหล็กทรงยาวสำหรับงานอุตสาหกรรม ได้แก่ เหล็กรูปพรรณ เหล็กเพลลา เหล็กลวด และลวดเหล็ก</p> <p>๒.๙.๔ กิจการผลิตเหล็กทรงยาวสำหรับงานก่อสร้าง ได้แก่ เหล็กรูปพรรณ เหล็กเพลลา เหล็กลวด และลวดเหล็ก</p> <p>๒.๙.๕ กิจการผลิตเหล็กทรงแบนสำหรับงานอุตสาหกรรม ได้แก่ เหล็กแผ่นรีดร้อนหรือรีดเย็น เหล็กแผ่นหนา เหล็กแผ่นรีดร้อนหรือรีดเย็น และเหล็กแผ่นเคลือบ</p> <p>๒.๙.๖ กิจการผลิตเหล็กทรงแบนสำหรับงานก่อสร้าง ได้แก่ เหล็กแผ่นรีดร้อนหรือรีดเย็น เหล็กแผ่นหนา เหล็กแผ่นรีดร้อนหรือรีดเย็น และเหล็กแผ่นเคลือบ</p> <p>๒.๙.๗ กิจการผลิตแผ่นเหล็กรีดเย็นเคลือบดีบุก (Tin Mill Black Plate)</p> <p>๒.๙.๘ กิจการผลิตเหล็กแผ่นรีดเย็นชนิด Electrical Steel</p>	<p>ต้องมีค่า Ultimate Tensile Strength (UTS) มากกว่า ๗๐๐ เมกะปาสคาล (MPa) ขึ้นไป</p>	<p>A ๒</p> <p>A ๒</p> <p>A ๔</p> <p>B ๑</p> <p>A ๔</p> <p>B ๑</p> <p>A ๓</p> <p>A ๓</p>
<p>๒.๑๐ กิจการผลิตท่อเหล็ก หรือท่อเหล็กไร้สนิม</p> <p>๒.๑๐.๑ กิจการผลิตท่อเหล็กชนิดไร้ตะเข็บหรือลวดตะเข็บภายใน</p> <p>๒.๑๐.๒ กิจการผลิตท่อเหล็กอื่นๆ</p>		<p>A ๓</p> <p>B ๑</p>

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและ ประโยชน์
๒.๑๑ กิจการผลิตผงโลหะ (ยกเว้นผงโลหะ สำหรับงานขัดผิว (Shot Blasting))		A ๓
๒.๑๒ กิจการผลิตเฟอร์โรอัลลอย		A ๔
๒.๑๓ กิจการผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อ ๒.๑๓.๑ กิจการผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อ เหนียว ๒.๑๓.๒ กิจการผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อ อื่นๆ	ต้องใช้เตาหลอมแบบ Induction Furnace	A ๒ A ๓
๒.๑๔ กิจการผลิตชิ้นส่วนเหล็กทุบ		A ๓
๒.๑๕ กิจการรีด ดึง หล่อ หรือทุบโลหะที่มีไข เหล็ก		A ๔
๒.๑๖ กิจการตัดโลหะ	ไม่สามารถขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตาม คุณค่าของโครงการได้	B ๒

หมวด ๓ อุตสาหกรรมเบา

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๓.๑ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์สิ่งทอหรือชิ้นส่วน ๓.๑.๑ กิจการผลิตเส้นใยธรรมชาติ หรือเส้นใยประดิษฐ์ ๓.๑.๑.๑ กิจการผลิตเส้นใยที่มีคุณสมบัติพิเศษ (Technical Fiber หรือ Functional Fiber) ๓.๑.๑.๒ กิจการผลิตเส้นใยรีไซเคิล (Recycled Fiber) ๓.๑.๑.๓ กิจการผลิตเส้นใยอื่นๆ	ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ และสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ เป็นต้น ต้องใช้เศษวัสดุของเสียที่เกิดขึ้นในประเทศเท่านั้น	A ๒ A ๔ B ๑
๓.๑.๒ กิจการผลิตด้ายหรือผ้า ๓.๑.๒.๑ กิจการผลิตด้ายหรือผ้าที่มีคุณสมบัติพิเศษ (Functional Yarn หรือ Functional Fabric) ๓.๑.๒.๒ กิจการผลิตด้ายหรือผ้าอื่นๆ	ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ และสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ เป็นต้น ๑. กรณีมีการลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยหรือออกแบบ หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก ๒. กรณีไม่มีการลงทุนหรือค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยหรือออกแบบ หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือมีการลงทุน หรือมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวน้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก	A ๓ A ๔ B ๑
๓.๑.๓ กิจการฟอกย้อมและแต่งสำเร็จ หรือพิมพ์และแต่งสำเร็จ หรือพิมพ์	๑. ต้องตั้งหรือขยายโรงงานในนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม ที่มีระบบการกำจัดของเสียและการควบคุมรักษาสิ่งแวดล้อมตามประกาศที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนด ๒. ต้องใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	A ๓
๓.๑.๔ กิจการผลิตเครื่องนุ่งห่ม เครื่องประกอบกางเกง และเคหะสิ่งทอ	๑. กรณีมีการลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยหรือออกแบบ หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก ๒. กรณีไม่มีการลงทุนหรือค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยหรือออกแบบ หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือมีการลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวน้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก	A ๔ B ๑

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๓.๒ กิจการผลิต Non-woven Fabric หรือผลิตภัณฑ์สุขอนามัย (Hygienic Products) จาก Non-woven Fabric		A ๔
๓.๓ กิจการผลิตกระเป๋าหรือรองเท้า หรือผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์หรือหนังเทียม	๑. กรณีมีการลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยหรือออกแบบ หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก ๒. กรณีไม่มีการลงทุนหรือค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยหรือออกแบบ หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือมีการลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวน้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก	A ๔ B ๑
๓.๔ กิจการผลิตเครื่องกีฬาหรือชิ้นส่วน		B ๑
๓.๕ กิจการผลิตเครื่องดนตรี		B ๑
๓.๖ กิจการผลิตเครื่องเรือนหรือชิ้นส่วน	๑. กรณีมีการลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยหรือออกแบบ หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก ๒. กรณีไม่มีการลงทุนหรือค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยหรือออกแบบ หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือมีการลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวน้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก	A ๔ B ๑
๓.๗ กิจการผลิตของเล่น	๑. กรณีมีการลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยหรือออกแบบ หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก ๒. กรณีไม่มีการลงทุนหรือค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยหรือออกแบบ หรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือมีการลงทุนหรือมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวน้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดขายรวมใน ๓ ปีแรก	A ๔ B ๑
๓.๘ กิจการผลิตอัญมณี และเครื่องประดับ หรือชิ้นส่วน รวมถึงวัตถุดิบและต้นแบบ		A ๔
๓.๙ กิจการบริการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์	๑. ต้องมีองค์ประกอบครบทั้ง ๒ ข้อ ดังนี้ ๑.๑ ระบบข้อมูลเพื่อการออกแบบ ๑.๒ ระบบการออกแบบแนวคิด และการสร้างต้นแบบแนวคิด ๒. ต้องจัดให้มีระบบในข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้ ๒.๑ ระบบการออกแบบเชิงวิศวกรรม ๒.๒ ระบบการสร้างต้นแบบ และทดสอบสมรรถนะการใช้งาน ๒.๓ ระบบการทดสอบมาตรฐานของต้นแบบ และการยอมรับของผู้ใช้ ๓. ต้องใช้บุคลากรไทยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของ	A ๑

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
	<p>บุคลากรทั้งหมด</p> <p>๔. ต้องมีค่าใช้จ่ายเงินเดือนของบุคลากรด้านออกแบบ และพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อปี</p>	
<p>๓.๑๐ กิจการผลิตเลนส์</p> <p>๓.๑๐.๑ กิจการผลิตเลนส์ที่ไม่เข้าข่ายเครื่องมือแพทย์ เลนส์กันแดด หรือเลนส์สัมผัสเพื่อความสวยงาม (Cosmetic Lenses) เช่น เลนส์กึ่งใส เป็นต้น</p> <p>๓.๑๐.๒ กิจการผลิตเลนส์กันแดด หรือเลนส์สัมผัสเพื่อความสวยงาม (Cosmetic Lenses) กรอบแว่นตา และส่วนประกอบ</p>		<p>A ๔</p> <p>B ๑</p>
<p>๓.๑๑ กิจการผลิตเครื่องมือแพทย์หรือชิ้นส่วน</p> <p>๓.๑๑.๑ กิจการผลิตเครื่องมือแพทย์ที่จัดอยู่ในประเภทความเสี่ยงสูงหรือเทคโนโลยีสูง (เช่น เครื่อง X-Ray เครื่อง MRI เครื่อง CT Scan และวัสดุฝังในร่างกาย เป็นต้น) หรือเครื่องมือแพทย์ที่มีการนำผลงานวิจัยภาครัฐหรือที่ดำเนินการร่วมกับภาครัฐไปผลิตเชิงพาณิชย์)</p> <p>๓.๑๑.๒ กิจการผลิตเครื่องมือแพทย์ชนิดอื่นๆ (ยกเว้นการผลิตเครื่องมือแพทย์จากผ้าหรือเส้นใยชนิดต่างๆ)</p> <p>๓.๑๑.๓ กิจการผลิตเครื่องมือแพทย์จากผ้า หรือเส้นใยชนิดต่างๆ เช่น เสื้อกาวน์ ผ้าคลุม หมวก ผ้าปิดปากและจมูก ผ้าก๊อช และสำลี เป็นต้น</p>	<p>กรณีการผลิตผ้าก๊อชหรือสำลี ต้องเริ่มต้นจากผ้าฝ้ายดิบ หรือใยฝ้าย</p>	<p>A ๒</p> <p>A ๓</p> <p>A ๔</p>

หมวด ๔ ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
<p>๔.๑ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะรวมทั้งชิ้นส่วนโลหะ</p> <p>๔.๑.๑ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากผงโลหะหรือผงโลหะผสม</p> <p>๔.๑.๒ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์เหล็ก หรือชิ้นส่วนเหล็ก</p> <p>๔.๑.๓ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะรวมทั้งชิ้นส่วนโลหะ</p>	<p>ต้องมีขั้นตอนการ Sintering</p> <p>ต้องมีขั้นตอนการขึ้นรูปต่อเนื่องจากการผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อที่ใช้เตาหลอมแบบ Induction Furnace หรือชิ้นส่วนเหล็กทุบในโครงการเดียวกัน</p> <p>๑. กรณีมีขั้นตอนการขึ้นรูปต่อเนื่องจากการรีด ดึง หล่อ หรือทุบโลหะที่มีใช้เหล็ก ในโครงการเดียวกัน</p> <p>๒. กรณีมีขั้นตอนการขึ้นรูป เช่น Machining และ Stamping เป็นต้น</p>	<p>A ๓</p> <p>A ๓</p> <p>A ๔</p> <p>B ๑</p>
๔.๒ กิจการชุบ เคลือบผิว การปรับ หรือเปลี่ยนสภาพผิว (ยกเว้นการชุบหรือเคลือบผิวหรือทำสีเพื่อความสวยงาม)	กรณีการปรับหรือเปลี่ยนสภาพผิวต้องมีขั้นตอน เช่น Anodizing , Etching และ Engraving เป็นต้น	B ๑
๔.๓ กิจการอบ-ชุบโลหะ (Heat Treatment)	ห้ามใช้สารไซยาไนด์ในขบวนการทำงาน	A ๔
๔.๔ กิจการผลิตเครื่องยนต์เนกประสงค์ หรืออุปกรณ์	<p>๑. ต้องมีขั้นตอนการขึ้นรูปชิ้นส่วนหลักของเครื่องยนต์ เช่น ฝาสูบ เสื้อสูบ เพลาข้อเหวี่ยง เพลาลูกเบี้ยว ก้านสูบ ลูกสูบ และฟลายวีล เป็นต้น</p> <p>๒. กรณีการประกอบเครื่องยนต์เนกประสงค์ หรืออุปกรณ์</p>	<p>A ๔</p> <p>B ๑</p>
<p>๔.๕ กิจการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์ และชิ้นส่วน</p> <p>๔.๕.๑ กิจการผลิตเครื่องจักร และ/หรือ อุปกรณ์อัตโนมัติ (Automation) ที่มีการออกแบบทางวิศวกรรม</p> <p>๔.๕.๒ กิจการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือชิ้นส่วน และ/หรือ การซ่อมแซมแม่พิมพ์</p> <p>๔.๕.๓ กิจการประกอบเครื่องจักร และ/หรือ อุปกรณ์เครื่องจักร</p>	<p>ต้องมีขั้นตอนการออกแบบระบบควบคุมการปฏิบัติงานด้วยระบบสมองกลเอง</p> <p>ต้องมีขั้นตอนการขึ้นรูปชิ้นส่วน และ/หรือ การออกแบบทางวิศวกรรม</p> <p>ต้องมีขั้นตอนการประกอบตามที่คณะกรรมการฯ เห็นชอบ</p>	<p>A ๒</p> <p>A ๓</p> <p>A ๔</p>
๔.๖ กิจการผลิตรถยนต์ทั่วไป	ไม่สามารถขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการได้	B ๑

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
<p>๔.๘.๔ กิจการผลิตยางล้อสำหรับยานพาหนะ</p> <p>๔.๘.๕ กิจการผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะอื่นๆ</p>		<p>A ๒</p> <p>B ๑</p>
<p>๔.๙ กิจการต่อเรือหรือซ่อมเรือ</p> <p>๔.๙.๑ กิจการต่อเรือหรือซ่อมเรือ ขนาดตั้งแต่ ๕๐๐ ตันกรอส</p> <p>๔.๙.๒ กิจการต่อเรือ หรือซ่อมเรือ ขนาดต่ำกว่า ๕๐๐ ตันกรอส (เฉพาะเรือโลหะ หรือไฟเบอร์กลาสที่มีการติดตั้งเครื่องยนต์ และอุปกรณ์)</p>	<p>ต้องได้รับใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 14000 ภายใน ๒ ปี นับแต่วันครบเปิดดำเนินการ</p>	<p>A ๒</p> <p>A ๒</p>
<p>๔.๑๐ กิจการผลิตรถไฟหรือรถไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ หรือชิ้นส่วน (เฉพาะระบบราง)</p>		<p>A ๒</p>
<p>๔.๑๑ กิจการผลิตหรือซ่อมอากาศยาน อุปกรณ์ หรือชิ้นส่วนอากาศยาน</p> <p>๔.๑๑.๑ กิจการผลิตลำตัวอากาศยาน ชิ้นส่วนลำตัวอากาศยาน ชิ้นส่วนสำคัญ เช่น เครื่องยนต์ ชิ้นส่วนอากาศยาน ใบพัด อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น</p> <p>๔.๑๑.๒ กิจการผลิตชิ้นส่วนอากาศยานอื่นๆ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ ภายในอากาศยาน (ยกเว้น เครื่องใช้หรือวัสดุสิ้นเปลือง และหมุนเวียน)</p> <p>๔.๑๑.๓ กิจการซ่อมอากาศยาน รวมทั้ง ชิ้นส่วนอุปกรณ์อากาศยาน</p>		<p>A ๑</p> <p>A ๓</p> <p>A๒</p>
<p>๔.๑๒ กิจการผลิตรถจักรยานยนต์ (ยกเว้นที่มี ความจุกระบอกสูบต่ำกว่า ๒๔๘ ซีซี)</p>	<p>๑. ต้องมีการขึ้นรูปชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ ดังนี้ Cylinder Head, Cylinder Block, Crankshaft, Crankcase, Camshaft และ Connecting Rod</p> <p>๑.๑ ต้องมีการขึ้นรูปชิ้นส่วนไม่น้อยกว่า ๔ ใน ๖ ชิ้น สำหรับการผลิตรถจักรยานยนต์ที่มี ความจุกระบอกสูบตั้งแต่ ๒๔๘ ซีซี ขึ้นไป แต่ต่ำกว่า ๕๐๐ ซีซี</p> <p>๑.๒ ต้องมีการขึ้นรูปชิ้นส่วนไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๖ ชิ้น สำหรับการผลิตรถจักรยานยนต์ที่มี ความจุกระบอกสูบตั้งแต่ ๕๐๐ ซีซี ขึ้นไป</p>	<p>A ๓ (ต้องปฏิบัติ ครบเงื่อนไขข้อ ๑-๓)</p>

หมวด ๕ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
<p>๕.๑ กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า</p> <p>๕.๑.๑ กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าที่อยู่ในระดับเทคโนโลยีขั้นสูง (Advanced Technology)</p> <p>๕.๑.๒ กิจการผลิตเครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น ตู้แช่ เครื่องซักผ้า เครื่องอบผ้า</p> <p>๕.๑.๓ กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆ</p>	<p>ต้องเป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าที่สามารถเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ (Internet of Things)</p> <p>ต้องเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานประสิทธิภาพสูงในระดับฉลากประหยัดไฟฟ้าเบอร์ ๕ ของกระทรวงพลังงาน หรือมาตรฐานประสิทธิภาพพลังงานอื่นที่เทียบเท่า</p>	<p>A ๓</p> <p>A ๔</p> <p>B ๑</p>
<p>๕.๒ กิจการผลิตชิ้นส่วน และ/หรือ อุปกรณ์ไฟฟ้า หรือชิ้นส่วน และ/หรือ อุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องใช้ไฟฟ้า</p> <p>๕.๒.๑ กิจการผลิต Power Inverter</p> <p>๕.๒.๑.๑ กิจการผลิต Power Inverter สำหรับงานอุตสาหกรรม</p> <p>๕.๒.๑.๒ กิจการผลิต Power Inverter อื่นๆ</p> <p>๕.๒.๒ กิจการผลิตหลอดไฟแบบ LED</p> <p>๕.๒.๓ กิจการผลิต Compressor และ/หรือ Motor สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า</p> <p>๕.๒.๔ กิจการผลิต Wire Harness</p> <p>๕.๒.๕ กิจการผลิตชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆ</p>	<p>ต้องมีขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์</p> <p>๑. ต้องเป็น Compressor สำหรับเครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น ตู้แช่ ที่ได้มาตรฐานประสิทธิภาพสูงในระดับฉลากประหยัดไฟฟ้าเบอร์ ๕ ของกระทรวงพลังงาน หรือมาตรฐานประสิทธิภาพพลังงานอื่นที่เทียบเท่า</p> <p>๒. สำหรับผลิตภัณฑ์ Motor ต้องมีขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์</p>	<p>A ๓</p> <p>A ๔</p> <p>A ๔</p> <p>A ๔</p> <p>B ๑</p> <p>B ๑</p>
<p>๕.๓ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์</p> <p>๕.๓.๑ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ในกลุ่ม Organics and Printed Electronics (OPE)</p>		<p>A ๒</p>

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
<p>๕.๓.๒ กิจการผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม</p> <p>๕.๓.๒.๑ กิจการผลิตอุปกรณ์ส่ง (Emission) แพร์ (Transmission) รับ (Reception) สัญญาณสำหรับระบบใยแก้วนำแสง (Optical Fiber) และระบบไร้สาย (Wireless)</p> <p>๕.๓.๒.๒ กิจการผลิตภัณฑ์สำหรับโทรคมนาคมอื่นๆ</p> <p>๕.๓.๓ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ Electronic Control and Measurement สำหรับงานอุตสาหกรรม/เกษตร</p> <p>๕.๓.๔ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ Security Control Equipment</p> <p>๕.๓.๕ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์กลุ่มภาพและเสียง (Audio Visual Product)</p> <p>๕.๓.๖ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับสำนักงาน</p> <p>๕.๓.๗ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ</p>		<p>A ๒</p> <p>A ๓</p> <p>A ๒</p> <p>A ๒</p> <p>A ๔</p> <p>A ๔</p> <p>B ๑</p>
<p>๕.๔ กิจการผลิตชิ้นส่วนและ/หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือชิ้นส่วนและ/หรืออุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์</p> <p>๕.๔.๑ กิจการผลิตชิ้นส่วนในกลุ่ม Organics and Printed Electronics (OPE)</p> <p>๕.๔.๒ กิจการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ และ/หรือวัตถุดิบสำหรับเซลล์แสงอาทิตย์</p>	<p>การผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ต้องมีกรรมวิธีการผลิตและ Energy Yield ตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ</p>	<p>A ๒</p> <p>A ๒</p>

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
<p>๕.๔.๓ กิจการผลิตชิ้นส่วนสำหรับ โทรคมนาคม</p> <p>๕.๔.๓.๑ กิจการผลิตชิ้นส่วน อุปกรณ์ส่ง (Emission) แพร่ (Transmission) รับ (Reception) สัญญาณ สำหรับระบบใยแก้วนำ แสง (Optical Fiber) และระบบไร้สาย (Wireless)</p> <p>๕.๔.๓.๒ กิจการผลิตชิ้นส่วน ผลิตภัณฑ์ สำหรับ โทรคมนาคมอื่นๆ</p> <p>๕.๔.๔ กิจการผลิตชิ้นส่วน Electronic Control and Measurement สำหรับงานอุตสาหกรรม/เกษตร/ เครื่องมือแพทย์/ยานพาหนะ/ เครื่องมือวิทยาศาสตร์</p> <p>๕.๔.๕ กิจการผลิตชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์ Security Control Equipment</p> <p>๕.๔.๖ กิจการผลิต Hard Disk Drive และ/ หรือ ชิ้นส่วนสำหรับ Hard Disk Drive</p> <p>๕.๔.๖.๑ กิจการผลิต Advanced Technology Hard Disk Drive และ/หรือชิ้นส่วน (ยกเว้น Top Cover หรือ Base Plate หรือ Peripheral)</p> <p>๕.๔.๖.๒ กิจการผลิต Hard Disk Drive ทั่วไป และ/หรือ ชิ้นส่วน (ยกเว้น Top Cover หรือ Base Plate หรือ Peripheral)</p>	<p>๑. จะต้องเป็นการผลิต Hard Disk Drive ที่มี ความหนาแน่นของข้อมูล (Areal Density) ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ กิกะบิต ต่อตารางนิ้ว</p> <p>๒. การลงทุนปรับปรุงเครื่องจักรเดิม ให้เป็นส่วน หนึ่งของโครงการที่จะได้รับการส่งเสริมด้วย โดยไม่ให้นำมูลค่าเครื่องจักรเดิมมารวมเป็นเงิน ลงทุนที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล</p> <p>การลงทุนปรับปรุงเครื่องจักรเดิม ให้เป็นส่วนหนึ่ง ของโครงการที่จะได้รับการส่งเสริมด้วย โดยไม่ให้นำ มูลค่าเครื่องจักรเดิมมารวมเป็นเงินลงทุนที่จะ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล</p>	<p>A ๒</p> <p>A ๓</p> <p>A ๒</p> <p>A ๒</p> <p>A ๒</p> <p>A ๒</p> <p>A ๓</p>

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๕.๔.๖.๓ กิจการผลิต Top cover หรือ Base Plate หรือ Peripheral สำหรับ Hard Disk Drive		A ๔
๕.๔.๗ กิจการผลิต Solid State Drive และ/หรือ ชิ้นส่วนสำหรับ Solid State Drive	การลงทุนปรับปรุงเครื่องจักรเดิม ให้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการที่จะได้รับการส่งเสริมด้วย โดยไม่ให้นับมูลค่าเครื่องจักรเดิมมารวมเป็นเงินลงทุนที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	A ๒
๕.๔.๘ กิจการผลิตชิ้นส่วน และ/หรือ อุปกรณ์สำหรับระบบที่ใช้ประโยชน์จากพลังงานแสงอาทิตย์		A ๓
๕.๔.๙ กิจการผลิตอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ และ/หรือ ชิ้นส่วนสำหรับอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ	สำหรับการผลิตวงจรรวม (Integrated Circuit) การลงทุนปรับปรุงเครื่องจักรเดิม ให้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการที่จะได้รับการส่งเสริมด้วย โดยไม่ให้นับมูลค่าเครื่องจักรเดิมมารวมเป็นเงินลงทุนที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	A ๓
๕.๔.๑๐ กิจการผลิตชิ้นส่วน และ/หรือ อุปกรณ์โฟโตนิกส์ (Photonics) และ/หรือ ระบบที่ใช้โฟโตนิกส์		A ๓
๕.๔.๑๑ กิจการผลิต Flat Panel Display	ต้องมีกรรมวิธีการผลิตตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ	A ๓
๕.๔.๑๒ กิจการผลิต Flexible Printed Circuit และ/หรือ Multi Layer Printed Circuit Board และ/หรือ ชิ้นส่วน	ต้องมีกรรมวิธีการผลิตตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ	A ๓
๕.๔.๑๓ กิจการผลิตอุปกรณ์หน่วยความจำ อื่นๆ		A ๔
๕.๔.๑๔ กิจการผลิต Printed Circuit Board Assembly (PCBA) ทั่วไป		A ๔
๕.๔.๑๕ กิจการผลิต Electro – Magnetic Product		A ๔

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
<p>๕.๔.๑๖ กิจการผลิต Passive Component</p> <p>๕.๔.๑๗ กิจการผลิตชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์กลุ่มภาพและเสียง (Audio Visual Product)</p> <p>๕.๔.๑๘ กิจการผลิตชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับสำนักงาน</p> <p>๕.๔.๑๙ กิจการผลิตชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ</p>		<p>A ๔</p> <p>A ๔</p> <p>A ๔</p> <p>B ๑</p>
<p>๕.๕ กิจการผลิตสารหรือแผ่นสำหรับไมโครอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>๕.๕.๑ กิจการผลิต Wafer</p> <p>๕.๕.๒ กิจการผลิตสารหรือแผ่นที่ใช้ Thin Film Technology</p>	<p>๑. ต้องมีกรรมวิธีการผลิตตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ</p> <p>๒. การลงทุนปรับปรุงเครื่องจักรเติม ให้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการที่จะได้รับการส่งเสริมด้วย โดยไม่ให้ต้นทุนค่าเครื่องจักรเติมมารวมเป็นเงินลงทุนที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล</p>	<p>A ๒</p> <p>A ๓</p>
<p>๕.๖ กิจการออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>๕.๖.๑ กิจการ Microelectronics Design</p> <p>๕.๖.๒ กิจการ Embedded System Design</p>	<p>๑. ต้องมีค่าใช้จ่ายเงินเดือนของบุคลากรด้านออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ ไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อปี</p> <p>๒. รายได้ที่ได้รับการส่งเสริมให้นำบรมรายได้จาก การจำหน่าย หรือการให้บริการ ซึ่งเป็นผลงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมโดยตรง หรือนำไปผลิตต่อในเชิงพาณิชย์ ไม่ว่าจะผลิตเองหรือว่าจ้างผู้อื่นผลิต</p> <p>๓. หากตั้งอยู่ในเขตวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่ได้รับการส่งเสริม หรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิร้อยละ ๕๐ เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่กำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นสุดลง</p>	<p>A ๑</p> <p>A ๑</p>
<p>๕.๗ กิจการซอฟต์แวร์</p> <p>๕.๗.๑ กิจการพัฒนา Embedded Software</p> <p>๕.๗.๒ กิจการพัฒนา Enterprise Software และ/หรือ Digital Content <u>Digital Content</u> ได้แก่</p>	<p>๑. ต้องมีค่าใช้จ่ายเงินเดือนของบุคลากรด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อปี</p> <p>๒. ต้องมีกระบวนการพัฒนาซอฟต์แวร์อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติกำหนดหรือให้ความเห็นชอบ</p>	<p>A ๑</p> <p>A ๓</p> <p>ไม่กำหนดวงเงินภาษี</p>

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
<ul style="list-style-type: none"> - Animation, Cartoon & Characters - Computer Generated Imagery (CGI) - Web-Based Application และ Cloud Computing - Interactive Application - Game: Windows-based, Mobile Platform, Console, PDA, Online Game, Massive Multi-Player Online Game (MMOG) เป็นต้น - Wireless Location Based Service Content - Visual Effects - Multimedia Video Conferencing Applications - E-Learning Content via Broadband and Multimedia 	<p>๓. โครงการลงทุนตั้งแต่ ๑๐ ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) ต้องดำเนินการให้ได้รับใบรับรองมาตรฐานจากสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ หรือใบรับรองระบบคุณภาพตามมาตรฐาน Capability Maturity Model Integration (CMMI) หรือเทียบเท่าภายใน ๒ ปี นับแต่วันครบเปิดดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ จะถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ๑ ปี</p> <p>๔. รายได้จาก การจองจำหน่ายหรือการให้บริการ อันเป็นผลงานที่เกี่ยวข้องกับซอฟต์แวร์ที่ได้รับการส่งเสริมโดยตรง ถือเป็นรายได้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน</p>	<p>เงินได้นิติบุคคลที่ได้รับการยกเว้น</p>
<p>๕.๘ กิจการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์</p>	<p>ไม่สามารถขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการได้</p>	<p>B ๒</p>

หมวด ๖ เคมีภัณฑ์ พลาสติก และกระดาษ

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๖.๑ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์เคมีเพื่อการอุตสาหกรรม	ไม่ให้การส่งเสริมผลิตภัณฑ์เคมีเพื่อการอุปโภค เช่น สีทาอาคาร น้ำยาทำความสะอาด น้ำมันหล่อลื่นยานยนต์ ปุ๋ยเคมีผสม ยาปราบศัตรูพืช หรือยาฆ่าแมลง กาวซีเมนต์ เป็นต้น	A ๔
<p>๖.๒ กิจการผลิตเคมีภัณฑ์หรือพอลิเมอร์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือผลิตภัณฑ์จากพอลิเมอร์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๖.๒.๑ กิจการผลิตเคมีภัณฑ์หรือพอลิเมอร์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือการผลิตผลิตภัณฑ์ขึ้นรูปต่อเนื่องจากการผลิตพอลิเมอร์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในโครงการเดียวกัน</p> <p>๖.๒.๒ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากพอลิเมอร์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑. ต้องเป็นการผลิตเคมีภัณฑ์หรือพอลิเมอร์ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวมตลอดวงจรชีวิตน้อยลง โดยมีการรับรองหรือตรวจสอบได้ว่ามีการใช้วัตถุดิบจากแหล่งทรัพยากรหมุนเวียน (Renewable Resource) หรือการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีเคมีที่ยั่งยืน (Sustainable Green Chemistry) ในการผลิตหรือเป็นผลิตภัณฑ์ที่สลายตัวได้ทางชีวภาพโดยไม่ก่อให้เกิดสารพิษ เป็นต้น</p> <p>๒. ต้องได้รับการประเมินการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล เช่น การประเมิน Life Cycle Assessment (LCA) เป็นต้น ก่อนเปิดดำเนินการ</p> <p>ต้องมีกระบวนการขึ้นรูปจากพลาสติกหรือพอลิเมอร์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>	A ๒
๖.๓ กิจการโรงกลั่นน้ำมัน		B ๑
๖.๔ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี		A ๓
๖.๕ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พอลิเมอร์ชนิดพิเศษ หรือเคมีภัณฑ์ชนิดพิเศษ (Specialty Polymers หรือ Specialty Chemicals)		A ๒
๖.๖ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกสำหรับอุตสาหกรรม (Plastic Products for Industrial Goods)	ต้องมีกระบวนการขึ้นรูปพลาสติก	B ๑
<p>๖.๗ กิจการผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่มีคุณสมบัติพิเศษ</p> <p>๖.๗.๑ กิจการผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกชนิดหลายชั้น (Multilayer Plastics Packaging)</p> <p>๖.๗.๒ กิจการผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกชนิดปลอดเชื้อ (Aseptic Plastics)</p>	<p>ต้องมีการผลิตเชื่อมประสานพลาสติกมากกว่า ๓ ชั้นขึ้นไป</p> <p>ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานห้องปลอดเชื้อในระดับมาตรฐาน ISO 14611 ระดับ 7 หรือ</p>	A ๓

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
Packaging) ๖.๗.๓ กิจการผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติกชนิดป้องกันไฟฟ้าสถิต (Antistatic Plastics Packaging)	มาตรฐาน Federal Standard 209 E Class 10000 ขึ้นไป หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่า ภายใน ๒ ปี นับแต่วันครบเปิดดำเนินการ ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานห้องปลอดเชื้อในระดับมาตรฐาน ISO 14611 ระดับ 7 หรือมาตรฐาน Federal Standard 209 E Class 10000 ขึ้นไป หรือมาตรฐานสากลอื่นที่เทียบเท่า ภายใน ๒ ปี นับแต่วันครบเปิดดำเนินการ	A ๓
๖.๘ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกรีไซเคิล	ต้องมีกระบวนการขึ้นรูปด้วยเศษพลาสติกจากในประเทศเท่านั้น	A ๔
๖.๙ กิจการผลิตสารออกฤทธิ์สำคัญในยา (Active Pharmaceutical Ingredients)	ต้องเป็นการผลิตสารออกฤทธิ์ หรือวัตถุดิบทางเภสัชกรรม (Active Pharmaceutical Ingredients: APIs)	A ๒
๖.๑๐ กิจการผลิตยา	๑. กรณีการผลิตยาแผนปัจจุบัน ต้องได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP ตามแนวทาง PIC/S ภายใน ๒ ปี นับแต่วันครบเปิดดำเนินการ ๒. กรณีการผลิตยาแผนโบราณ ต้องได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP ภายใน ๒ ปี นับแต่วันครบเปิดดำเนินการ ๓. ในกรณีการปรับปรุงกิจการเดิม จะอนุญาตให้นำเครื่องจักรเดิมมาใช้ในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมได้ แต่ไม่ให้นำเป็นมูลค่าเงินลงทุนของโครงการ	B ๑
๖.๑๑ กิจการผลิตแม่ปุ๋ยเคมี		A ๒
๖.๑๒ กิจการผลิตเยื่อกระดาษหรือกระดาษ ๖.๑๒.๑ กิจการผลิตเยื่อกระดาษชนิดปลอดเชื้อหรือกระดาษชนิดปลอดเชื้อ (Hygienic Pulp หรือ Hygienic Paper)	ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานห้องปลอดเชื้อในระดับมาตรฐาน ISO 14611 ระดับ 5 หรือมาตรฐาน Federal Standard 209 E Class 100 ภายใน ๒ ปี นับแต่วันครบเปิดดำเนินการ	A ๒
๖.๑๒.๒ กิจการผลิตเยื่อกระดาษชนิดพิเศษหรือกระดาษชนิดพิเศษ (Specialty Pulp หรือ Specialty Paper)	ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น GMP หรือ Food grade เป็นต้น ภายใน ๒ ปี นับแต่วันครบเปิดดำเนินการ	A ๓

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๖.๑๓ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากกระดาษ ๖.๑๓.๑ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากกระดาษปลอดเชื้อ ๖.๑๓.๒ กิจการผลิตบรรจุภัณฑ์กระดาษเคลือบพลาสติกชีวภาพ ๖.๑๓.๓ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากกระดาษที่มีสมรรถนะสูง	ต้องมีขั้นตอนการผลิตที่ปลอดเชื้อ และต้องได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น GMP หรือ Food grade เป็นต้น ภายใน ๒ ปี นับแต่วันครบเปิดดำเนินการ ต้องมีขั้นตอนการเคลือบผลิตภัณฑ์ด้วยพลาสติกชีวภาพที่สามารถย่อยสลายได้ ต้องมีกระบวนการออกแบบทางวิศวกรรม เช่น การรับน้ำหนักหรือการกันกระแทก เป็นต้น	A ๔ A ๔ A ๔
๖.๑๔ กิจการผลิตสิ่งพิมพ์ ๖.๑๔.๑ กิจการผลิตสิ่งพิมพ์ดิจิทัล ๖.๑๔.๒ กิจการผลิตสิ่งพิมพ์ทั่วไป	ต้องมีขั้นตอนการผลิต และการออกแบบสิ่งพิมพ์ โดยใช้ Digital Media Software ในโครงการ	A ๓ B ๑

หมวด ๗ กิจการบริการและสาธารณูปโภค

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
<p>๗.๑ กิจการสาธารณูปโภคและบริการพื้นฐาน</p> <p>๗.๑.๑ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า หรือ พลังงานไฟฟ้าและไอน้ำ</p> <p>๗.๑.๑.๑ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า หรือ พลังงานไฟฟ้าและไอน้ำ จากขยะ หรือ เชื้อเพลิงจาก ขยะ (Refuse Derived Fuel)</p> <p>๗.๑.๑.๒ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า หรือ พลังงานไฟฟ้าและไอน้ำ จากพลังงานหมุนเวียน เช่น แสงอาทิตย์ ลม ชีวมวล ก๊าซชีวภาพ เป็นต้น ยกเว้นขยะ หรือ เชื้อเพลิงจากขยะ</p> <p>๗.๑.๑.๓ กิจการผลิตพลังงานไฟฟ้า หรือ พลังงานไฟฟ้าและไอน้ำ จากพลังงานอื่นๆ</p> <p>๗.๑.๒ กิจการผลิตน้ำประปา น้ำเพื่อ อุตสาหกรรม หรือไอน้ำ</p> <p>๗.๑.๓ กิจการสถานีที่ตรวจปล่อย และ บรรจุสินค้าเข้าตู้คอนเทนเนอร์เพื่อ การส่งออก หรือโรงพักสินค้า เพื่อตรวจปล่อยของขาเข้า และ บรรจุของขาออกที่ขนส่ง โดยระบบ คอนเทนเนอร์นอกเขตท่าเทียบเรือ (รพท.) (Inland Container Depot: ICD)</p> <p>๗.๑.๔ กิจการขนถ่ายสินค้าสำหรับเรือ บรรทุกสินค้า</p> <p>๗.๑.๕ กิจการสนามบินพาณิชย์</p>	<p>ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๑. กรณีใช้ระบบ Cogeneration</p> <p>๒. กรณีใช้ถ่านหินต้องเป็นประเภทเทคโนโลยี ถ่านหินสะอาด (Clean Coal Technology) เท่านั้น</p> <p>ต้องมีเครื่องจักรสำหรับการขนถ่ายที่ทันสมัยตามที่ คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ</p>	<p>A ๑</p> <p>A ๒</p> <p>A ๔</p> <p>A ๔</p> <p>A ๓</p> <p>A ๓</p> <p>A ๓</p> <p>A ๒</p>
<p>๗.๒ กิจการสถานีบริการก๊าซธรรมชาติ</p>		<p>B ๑</p>
<p>๗.๓ กิจการขนส่งมวลชน และสินค้าขนาดใหญ่</p> <p>๗.๓.๑ กิจการขนส่งสินค้าทางราง</p> <p>๗.๓.๒ กิจการขนส่งทางท่อ (ยกเว้นการ ขนส่งน้ำทางท่อ)</p> <p>๗.๓.๓ กิจการขนส่งทางเรือ</p>	<p>ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐที่ เกี่ยวข้อง</p>	<p>A ๒</p> <p>B ๑</p> <p>A ๒</p>

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๗.๓.๔ กิจการขนส่งทางอากาศ	เครื่องบินต้องมีอายุไม่เกิน ๑๔ ปี นับแต่ปีที่ผลิตจนถึงปีที่ยื่นคำขอรับการส่งเสริม	A ๓
<p>๗.๔ กิจการศูนย์บริการโลจิสติกส์</p> <p>๗.๔.๑ กิจการศูนย์กระจายสินค้าด้วยระบบที่ทันสมัย (Distribution Center: DC)</p> <p>๗.๔.๒ กิจการศูนย์กระจายสินค้าระหว่างประเทศด้วยระบบที่ทันสมัย (International Distribution Center: IDC)</p>	<p>๑. ต้องมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาท</p> <p>๒. ต้องจัดให้มีสถานที่จัดเก็บสินค้าควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย</p> <p>๓. สำหรับกิจการศูนย์กระจายสินค้าระหว่างประเทศด้วยระบบที่ทันสมัย กำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม ดังนี้</p> <p>๓.๑ ต้องมีเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท</p> <p>๓.๒ ต้องกระจายสินค้าไปต่างประเทศไม่น้อยกว่า ๕ ประเทศ</p> <p>๔. สำหรับกิจการศูนย์กระจายสินค้าด้วยระบบที่ทันสมัย ไม่สามารถขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการได้</p>	<p>B ๑</p> <p>A ๓</p>
๗.๕ กิจการสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ (International Headquarters: IHQ)	<p>๑. ต้องมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาท</p> <p>๒. ต้องกำกับดูแลกิจการของสาขาหรือบริษัทในเครือในต่างประเทศไม่น้อยกว่า ๑ ประเทศ</p> <p>๓. ต้องมีแผนดำเนินการและขอบข่ายธุรกิจ ดังนี้</p> <p>๓.๑ การบริหารงานทั่วไป การวางแผนทางธุรกิจ และการประสานงานธุรกิจ</p> <p>๓.๒ การจัดซื้อจัดหาสินค้า</p> <p>๓.๓ การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์</p> <p>๓.๔ การสนับสนุนด้านเทคนิค</p> <p>๓.๕ การส่งเสริมด้านการตลาด และการขาย</p> <p>๓.๖ การบริหารด้านบุคคล และการฝึกอบรม</p> <p>๓.๗ การให้คำปรึกษา และแนะนำในการประกอบธุรกิจด้านต่างๆ เช่น ด้านการเงิน การตลาด ระบบบัญชี เป็นต้น</p> <p>๓.๘ การวิเคราะห์ และวิจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน</p> <p>๓.๙ การจัดการ และควบคุมสินเชื่อ</p> <p>๓.๑๐ ศูนย์บริหารเงิน (Treasury Center)</p> <p>๓.๑๑ การให้บริการสนับสนุนอื่นๆ ตามที่สำนักงานเห็นสมควร</p> <p>๔. ไม่สามารถขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการได้</p>	<p>B ๑</p> <p>(เฉพาะเครื่องจักรที่ใช้วิจัยและพัฒนาและฝึกอบรม)</p>

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๗.๖ กิจการบริษัทการค้าระหว่างประเทศ (International Trading Centers: ITC)	๑. ต้องมีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาท ๒. ไม่สามารถขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการได้	B ๑
๗.๗ กิจการสนับสนุนการค้าและการลงทุน (Trade and Investment Support Office: TISO)	๑. ต้องมีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารปีละไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาท ๒. ต้องมีแผนดำเนินการและขอข่ายธุรกิจดังนี้ ๒.๑ การกำกับดูแล และ/หรือการให้บริการบริษัทในเครือ และในกลุ่ม ทั้งนี้ให้รวมถึงการให้บริการจัดหา หรือให้เช่าอาคารสำนักงาน หรืออาคารโรงงานให้บริษัทในเครือ และในกลุ่มด้วย ๒.๒ การให้คำปรึกษาและแนะนำในการประกอบธุรกิจยกเว้นธุรกิจด้านการซื้อขายหลักทรัพย์ และการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสำหรับธุรกิจด้านบัญชีด้านกฎหมายด้านโฆษณาด้านสถาปัตยกรรมและด้านวิศวกรรมโยธา ต้องได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องก่อนยื่นคำขอรับการส่งเสริม ๒.๓ การให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านการจัดซื้อจัดหาสินค้า ๒.๔ การให้บริการทางวิศวกรรมและเทคโนโลยีที่ไม่รวมถึงการให้บริการทางสถาปัตยกรรมและทางวิศวกรรมโยธา ๒.๕ กิจกรรมทางธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องจักร เครื่องกลเครื่องมือ และอุปกรณ์ ได้แก่ - การนำเข้าเพื่อค้าส่ง - การให้บริการฝึกอบรม - การติดตั้งบำรุงรักษาซ่อมแซม - การปรับ (Calibration) ๒.๖ การค้าส่งสินค้าที่ผลิตในประเทศ	B ๒

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
	<p>๒.๗ การให้บริการรับจ้างบริหารระบบธุรกิจระหว่างประเทศ (International Business Process Outsourcing) โดยต้องให้บริการผ่านเครือข่ายโทรคมนาคมในด้านต่างๆ เช่น Administration Services, Finance & Accounting Services, Human Resource Services, Sales & Marketing Services, Customer Services, Data Processing เป็นต้น</p> <p>๓. ไม่สามารถขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการได้</p>	
๗.๘ กิจการบริการด้านจัดการพลังงาน (Energy Service Company: ESCO)	ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงพลังงาน ก่อนยื่นคำขอรับการส่งเสริม	A ๑
<p>๗.๙ กิจการพัฒนาพื้นที่สำหรับกิจการอุตสาหกรรม</p> <p>๗.๙.๑ กิจการนิคมหรือเขตอุตสาหกรรม</p> <p>๗.๙.๑.๑ กิจการนิคมหรือเขตอุตสาหกรรม</p>	<p>๑. ไม่ให้การส่งเสริมในกรุงเทพมหานครและสมุทรปราการ</p> <p>๒. ต้องมีที่ดินไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ไร่</p> <p>๓. ที่ดินที่เป็นที่ตั้งโรงงานต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ และไม่เกินร้อยละ ๗๕ ของพื้นที่ทั้งหมด ยกเว้นกรณีมีที่ดินทั้งหมดเกิน ๑,๐๐๐ ไร่ ให้กำหนดตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ</p> <p>๔. เงื่อนไขอื่นมีดังนี้</p> <p>๔.๑ มาตรฐานของถนนหลัก</p> <ul style="list-style-type: none"> - กรณีที่ดินเกินกว่า ๑,๐๐๐ ไร่ ขึ้นไป ต้องมีถนน ๔ ช่องทาง เขตทางไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๑๔ เมตร มีเกาะกลางถนนและทางเท้าไม่น้อยกว่า ๒ เมตรต่อข้าง นอกจากนี้ต้องมีผิวทางหรือไหล่ทางกว้างเพียงพอที่จะให้รถยนต์จอดฉุกเฉิน - กรณีที่ดินเกินกว่า ๕๐๐-๑,๐๐๐ ไร่ ต้องมีถนน ๒ ช่องทาง เขตทางไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๗ เมตร มีทางเท้าไม่น้อยกว่า ๒ เมตรต่อข้าง นอกจากนี้ต้องมีผิวทางหรือไหล่ทางกว้างเพียงพอที่จะให้รถยนต์จอดฉุกเฉิน 	B ๑

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
<p>๗.๙.๑.๒ กิจการนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับ</p>	<p>๔.๒ มาตรฐานของถนนสายรองต้องมีผิวจราจรไม่น้อยกว่า ๘.๕๐ เมตร ไหล่ถนนไม่น้อยกว่า ๒ เมตรต่อข้าง</p> <p>๔.๓ ระบบบำบัดน้ำเสียต้องเหมาะสมตามลักษณะสมบัติของน้ำเสีย และการบำบัดน้ำเสียต้องเป็นไปตามมาตรฐานน้ำทิ้งตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีบ่อเก็บน้ำทิ้งหลังการบำบัดด้วย</p> <p>๔.๔ ระบบระบายน้ำเสียต้องแยกออกจากระบบระบายน้ำฝนโดยเด็ดขาด</p> <p>๔.๕ ต้องจัดให้มีที่รวบรวม จัดเก็บ และกำจัดขยะที่เหมาะสมตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ</p> <p>๔.๖ โรงงานที่เข้าใช้พื้นที่ต้องเป็นโรงงานที่สอดคล้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๔.๗ ต้องมีบริการสาธารณูปโภค โดยมีไฟฟ้า น้ำประปาและน้ำใช้ โทรศัพท์ และการไปรษณีย์แก่โรงงานอุตสาหกรรมที่เข้าไปอยู่ในเขตอุตสาหกรรมใช้ได้เพียงพอ</p> <p>๔.๘ ต้องจัดปรับปรุงที่ดินประมาณร้อยละ ๒๕ ของที่ดินทั้งหมดหรือตามจำนวนที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ ให้มีความพร้อมในด้านบริการสาธารณูปโภคต่างๆ ภายในระยะเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่ออกบัตรส่งเสริม</p> <p>๑. ต้องมีที่ดินไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ไร่</p> <p>๒. ต้องมีพื้นที่สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับอัญมณีและเครื่องประดับไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ทั้งหมด</p> <p>๓. ต้องมีพื้นที่สำหรับการค้าขายอัญมณีและเครื่องประดับ</p> <p>๔. ต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยที่เหมาะสม</p> <p>๕. ต้องมีห้องประชุมและห้องแสดงสินค้า รวมทั้งศูนย์ธุรกิจ</p>	<p>A ๓</p>

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
<p>๗.๙.๑.๓ กิจการนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ (Logistics Park)</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ต้องมีที่ดินไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ไร่ และมีการลงทุนก่อสร้างคลังสินค้าให้เช่า หรือขายโดยมีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ ตารางเมตร ๒. ต้องตั้งในพื้นที่รัศมีไม่เกิน ๕๐ กิโลเมตรจากบริเวณท่าเรือ ท่าอากาศยานด่านชายแดน ศุลกากรสถานีตรวจปล่อย และบรรจุสินค้าเข้าตู้คอนเทนเนอร์ (Inland Container Depot: ICD) หรืออยู่ในเขตประกอบการเสรีหรือเขตปลอดอากร (Free Zone) ๓. ต้องจัดให้มีพื้นที่บางส่วนหรือทั้งหมดเป็นเขตประกอบการเสรีหรือเขตปลอดอากร (Free Zone) ๔. ต้องจัดให้มีสถานีเปลี่ยนถ่ายขึ้น-ลงตู้คอนเทนเนอร์ หรือสถานีรถบรรทุกและสถานีเก็บ และรับฝากตู้คอนเทนเนอร์ไม่น้อยกว่า ๕๐ ตู้ ๕. ต้องมีระบบโทรคมนาคมหลักที่มีการวางสายสื่อสารแบบความเร็วสูงจากเขตอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ไปยังศูนย์กลางสื่อสารโทรคมนาคมในประเทศ และระหว่างประเทศ ๖. ต้องมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ของทุนจดทะเบียน ๗. ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 	A ๓
<p>๗.๙.๑.๔ กิจการนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมภาพยนตร์ (Movie Town)</p>	<p>ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงถ่ายภาพยนตร์ และ/หรือรายการโทรทัศน์ที่ได้มาตรฐานทั้งในและนอกสถานที่ (Indoor Studio and Outdoor Studio) - บริการหลังการถ่ายทำสำหรับธุรกิจภาพยนตร์ ได้แก่ บริการล้างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ บริการทำเทคนิคภาพพิเศษและภาพแอนิเมชันด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และบริการห้องบันทึกเสียงสำหรับภาพยนตร์ 	A ๓
<p>๗.๙.๑.๕ กิจการนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม</p>	<p>ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงอุตสาหกรรมก่อนยื่นขอรับการส่งเสริม</p>	A ๓

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
<p>๗.๙.๒ กิจการนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยี</p> <p>๗.๙.๒.๑ กิจการนิคมหรือเขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Science and Technology Park)</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ต้องมีศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ (Incubation Center) ๒. ต้องมีระบบการสื่อสารและโทรคมนาคมในประเทศ และระหว่างประเทศ ๓. ต้องมีระบบไฟฟ้าสำรองจ่ายแบบต่อเนื่อง ๔. ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ 	A ๑
<p>๗.๙.๒.๒ กิจการนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ (Software Park)</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ต้องมีระบบสื่อสารหลักแบบใยแก้วความเร็วสูงทั่วทั้งเขตอุตสาหกรรม ๒. ต้องมีระบบโทรคมนาคมหลักที่มีการวางสายสื่อสารแบบความเร็วสูงจากเขตอุตสาหกรรมไปยังศูนย์กลางสื่อสารโทรคมนาคมในประเทศและระหว่างประเทศ ๓. ต้องมีระบบไฟฟ้าสำรองจ่ายแบบต่อเนื่อง ๔. ต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ ตารางเมตร 	A ๑
<p>๗.๙.๒.๓ กิจการนิคมหรือเขต Data Center</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ต้องจัดให้มีบริการ เช่น บริการรับฝากวางคอมพิวเตอร์แม่ข่าย (Server Co-location) บริการดูแลระบบ (Managed Service) บริการ Backup เครื่อง Server ของลูกค้า บริการ Disaster Recovery Services (DRS) เป็นต้น ๒. ต้องมีพื้นที่สำหรับให้บริการ Data Center ไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ตารางเมตร ๓. ต้องมีระบบโทรคมนาคมหลักที่มีการวางสายสื่อสารแบบความเร็วสูงไปยังศูนย์กลางสื่อสารโทรคมนาคมทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศอย่างน้อย ๔ วงจร ทั้งนี้ ต้องเป็นวงจรในประเทศที่มีความเร็วไม่น้อยกว่า ๑๐ Gbps. อย่างน้อย ๓ วงจร และมีความเร็วรวมของทุกวงจรไม่น้อยกว่า ๖๐ Gbps ๔. ต้องสามารถให้บริการได้ในขณะที่มีการซ่อมบำรุงหรือมีการเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์ต่างๆ ในระบบ (Concurrently Maintainable) ๕. ต้องมีระบบ Engine Generator ที่เป็น Continuous Rating ที่รองรับปริมาณการใช้ไฟทั้งหมดของ Data Center พร้อมระบบสำรองกรณี Engine Generator ตัวหนึ่งตัวใดชำรุด 	A ๑

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
	<p>หรือหยุดทำงาน</p> <p>๖. ต้องมีอุปกรณ์หรือระบบสำรองในอุปกรณ์ UPS, IT Cooling และ UPS Cooling โดยต้องทำงานในทันทีที่อุปกรณ์หลักหยุดทำงาน และไม่กระทบต่อการให้บริการ</p> <p>๗. ต้องมีเส้นทางสำรองในระบบส่งจ่ายไฟฟ้าที่ไม่ขึ้นต่อกัน (Independent Distribution Paths)</p> <p>๘. ต้องมีระบบป้องกันความเสี่ยงที่เกิดจากความเสียหายกรณีที่อุปกรณ์ตัวหนึ่งตัวใดชำรุด หรือหยุดทำงาน</p> <p>๙. ต้องมีระบบปรับอากาศที่มีประสิทธิภาพสูง พร้อมระบบสำรอง</p> <p>๑๐. ต้องมีระบบป้องกันอัคคีภัยทั่วพื้นที่</p> <p>๑๑. ต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยตลอด ๒๔ ชั่วโมง</p> <p>๑๒. ต้องได้รับมาตรฐาน ISO/IEC 27001 ด้าน Data Center</p>	
๗.๑๐ กิจการ Cloud Service	<p>๑. ต้องตั้งอยู่ใน Data Center ที่ได้รับมาตรฐาน ISO/IEC 27001 ด้าน Data Center ไม่น้อยกว่า ๒ ศูนย์ที่อยู่ในประเทศ</p> <p>๒. ต้องมีการเชื่อมต่อระหว่างศูนย์ Data Center ทุกศูนย์เข้าด้วยกัน ด้วยความเร็วไม่ต่ำกว่า ๑๐ Gbps. ในทุกเส้นทาง พร้อมมีวงจรสำรองที่มีขนาดเท่ากัน</p> <p>๓. ต้องได้รับมาตรฐาน ISO/IEC 27001 ด้าน Cloud Security และมาตรฐาน ISO/IEC 20000-1 ด้าน Cloud Service</p>	A ๑
๗.๑๑ กิจการวิจัยและพัฒนา	<p>๑. ต้องมีขอบข่ายธุรกิจ ดังนี้</p> <p>๑.๑ การวิจัยขั้นพื้นฐาน (Basic Research) หมายถึง การวิจัย หรือการค้นคว้า เพื่อการค้นพบองค์ความรู้ใหม่ที่มีคุณค่าทางวิชาการ และองค์ความรู้นี้อาจนำไปสู่การใช้ประโยชน์หรือแก้ปัญหาในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ กระบวนการการผลิต หรือการให้บริการในอนาคต</p> <p>๑.๒ การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) หมายถึง การวิจัยที่นำความรู้พื้นฐานมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาองค์ความรู้เพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ โดยมิวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ หรือ</p>	A ๑

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
	<p>กระบวนการใหม่ ทั้งนี้รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น การคิดค้นสูตร การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการออกแบบกระบวนการผลิตที่นำไปสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม และเชิงพาณิชย์</p> <p>๑.๓ การวิจัยพัฒนาระดับนำร่อง (Pilot Development) หมายถึง การขยายขนาดการผลิตที่เป็นผลมาจากการวิจัยขั้นพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ เป็นการทดลองผลิตผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (Prototype) และ/หรือทดสอบกระบวนการผลิตในระดับกึ่งอุตสาหกรรม เพื่อวัตถุประสงค์ในการทดสอบตลาด และ/หรือ เก็บรวบรวมข้อมูลสถานะที่เหมาะสมสำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์ เพื่อใช้ในการออกแบบกระบวนการผลิตในระดับอุตสาหกรรม</p> <p>๑.๔ การวิจัยพัฒนาเชิงสาธิต (Demonstration Development) หมายถึง การวิจัยพัฒนาที่นำผลการวิจัยพัฒนาระดับนำร่องมาขยายขนาด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบกระบวนการผลิตในระดับอุตสาหกรรม เพื่อยืนยันความน่าเชื่อถือของเทคโนโลยี และกระบวนการผลิต รวมทั้งสาธิตให้เห็นถึงความเสถียรของกระบวนการ และศักยภาพการผลิตเชิงพาณิชย์ ทั้งในส่วนของการควบคุมคุณภาพและการประเมินต้นทุน</p> <p>๒. ต้องเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับขอบข่ายการวิจัยและการพัฒนา จำนวนนักวิจัยตามโครงการตลอดจนประวัติการศึกษา และประสบการณ์ของนักวิจัย</p> <p>๓. รายได้ที่ได้รับการส่งเสริมให้นำบรมรายได้จากการจำหน่ายหรือการให้บริการ ซึ่งเป็นผลงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการที่ได้รับการส่งเสริมโดยตรงหรือนำไปผลิตต่อในเชิงพาณิชย์ ไม่ว่าจะผลิตเองหรือว่าจ้างผู้อื่นผลิต</p> <p>๔. หากตั้งอยู่ในเขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการส่งเสริมหรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้</p>	

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
	<p>นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิร้อยละ ๕๐ เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่กำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นสุดลง</p> <p>๕. ต้องมีค่าใช้จ่ายเงินเดือนของบุคลากรด้านวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อปี</p>	
<p>๗.๑๒ กิจการเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology)</p> <p>๗.๑๒.๑ กิจการวิจัยและพัฒนา และ/หรือ อุตสาหกรรมการผลิตเมล็ดพันธุ์ หรือการปรับปรุงพันธุ์พืช สัตว์ และจุลินทรีย์ ที่ใช้เทคโนโลยีชีวภาพ</p> <p>๗.๑๒.๒ กิจการวิจัยและพัฒนา และ/หรือ อุตสาหกรรมการผลิตสารเวชภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีชีวภาพ</p> <p>๗.๑๒.๓ กิจการวิจัยและพัฒนา และ/หรือ อุตสาหกรรมการผลิตชุดตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์ การเกษตร อาหาร และสิ่งแวดล้อม</p> <p>๗.๑๒.๔ กิจการวิจัยและพัฒนา และ/หรือ อุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้เซลล์ จุลินทรีย์ เซลล์พืช และเซลล์สัตว์ ในการผลิตสารชีวโมเลกุล และสารออกฤทธิ์ชีวภาพ</p> <p>๗.๑๒.๕ กิจการผลิตวัตถุดิบ และ/หรือ วัสดุจำเป็นที่ใช้เพื่อการวิจัยและพัฒนา การทดลอง การทดสอบ การควบคุมคุณภาพ และ/หรือ การผลิตผลิตภัณฑ์ชีวภาพ</p> <p>๗.๑๒.๖ กิจการบริการด้านการตรวจวิเคราะห์ และ/หรือ สังเคราะห์ สารชีวภาพ และ/หรือ ควบคุมคุณภาพ และ/หรือ ตรวจสอบยืนยันความถูกต้อง</p>	<p>๑. ต้องใช้เทคโนโลยีชีวภาพที่ทันสมัยตามที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ หรือศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์</p> <p>๒. หากตั้งอยู่ในเขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการส่งเสริมหรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิร้อยละ ๕๐ เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่กำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นสุดลง</p>	<p>A ๑</p> <p>A ๑</p> <p>A ๑</p> <p>A ๑</p> <p>A ๑</p> <p>A ๑</p>

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๗.๑๓ กิจการบริการออกแบบทางวิศวกรรม	๑. หากตั้งอยู่ในเขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการส่งเสริมหรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิร้อยละ ๕๐ เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่กำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นสุดลง ๒. ต้องมีค่าใช้จ่ายเงินเดือนของบุคลากรด้านออกแบบทางวิศวกรรมไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อปี	A ๑
๗.๑๔ กิจการบริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	หากตั้งอยู่ในเขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการส่งเสริมหรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิร้อยละ ๕๐ เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่กำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นสุดลง	A ๑
๗.๑๕ กิจการบริการสอบเทียบมาตรฐาน	หากตั้งอยู่ในเขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการส่งเสริมหรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิร้อยละ ๕๐ เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่กำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นสุดลง	A ๑
๗.๑๖ กิจการบริการฆ่าเชื้อแก่ผลิตภัณฑ์		A ๒
๗.๑๗ กิจการนำวัสดุที่ไม่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่	๑. ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ๒. ต้องตั้งในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมเท่านั้น ยกเว้นคณะกรรมการจะพิจารณาผ่อนผันเป็นรายกรณี ๓. ต้องดำเนินการจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เกิดขึ้นในประเทศเท่านั้น ๔. ต้องมีกระบวนการคัดแยกหรือแปรรูปวัสดุที่ไม่ใช้แล้วด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ตามที่คณะกรรมการเห็นชอบ ๕. ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้ - กรณีคัดแยก (Sorting) - กรณีคัดแยกที่มีกระบวนการแปรรูปเพิ่มเติมหรือนำกลับมาใช้ประโยชน์อื่น (Recycle) หรือนำกลับคืนมาใหม่ (Recovery)	A ๓ A ๒
๗.๑๘ กิจการบำบัดหรือกำจัดของเสีย	ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง	A ๒

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๗.๑๙ กิจการสถานฝึกฝนวิชาชีพ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ต้องเป็นกิจการสถานฝึกฝนวิชาชีพที่มีการสอนหรือฝึกอบรมทางเทคนิคในสาขาวิชาชีพเฉพาะ รวมถึงการออกแบบ (Design Training Center) ตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ ๒. ต้องมีวัสดุอุปกรณ์ ห้องปฏิบัติการ และอื่นๆ ที่จำเป็น ๓. หากตั้งอยู่ในเขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการส่งเสริมหรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิร้อยละ ๕๐ เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่กำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นสุดลง 	A ๑
๗.๒๐ กิจการสร้างภาพยนตร์ไทย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การสร้างภาพยนตร์ไทย ให้รวมถึงภาพยนตร์เรื่อง สารคดี รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์แอนิเมชัน แต่ไม่รวมถึงภาพยนตร์โฆษณา ๒. รายได้ที่อยู่ในข่ายได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้รวมถึง <ol style="list-style-type: none"> ๒.๑ รายได้จากการขายลิขสิทธิ์ รวมทั้งการจำหน่ายภาพยนตร์ในรูปแบบต่างๆ เช่น แผ่นซีดี วีซีดี และดีวีดี เป็นต้น ๒.๒ รายได้ส่วนแบ่งจากโรงภาพยนตร์ และสายหนัง 	A ๓
๗.๒๑ กิจการบริการแก่ธุรกิจสร้างภาพยนตร์	<p>การบริการแก่ธุรกิจสร้างภาพยนตร์ ให้รวมถึงภาพยนตร์เรื่อง สารคดี รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์แอนิเมชัน และภาพยนตร์โฆษณา โดยมีข้อยกเว้นการให้บริการ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. บริการให้เช่าอุปกรณ์ถ่ายทำ และ/หรือ ประกอบการถ่ายทำภาพยนตร์ โดยมีอุปกรณ์หลัก เช่น กล้องถ่ายทำภาพยนตร์ อุปกรณ์เสริม ความเคลื่อนไหวของกล้อง อุปกรณ์ไฟถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นต้น ๒. บริการล้างและพิมพ์ฟิล์มภาพยนตร์ หรือสำเนาไฟล์ภาพยนตร์ โดยมีอุปกรณ์หลัก เช่น เครื่องล้างฟิล์ม เครื่องพิมพ์ฟิล์ม อุปกรณ์สำเนาไฟล์ภาพยนตร์ระบบดิจิทัล เป็นต้น ๓. บริการบันทึกเสียงภาพยนตร์ โดยมีอุปกรณ์หลัก เช่น ชุดบันทึกเสียงระบบดิจิทัล ชุดตัดต่อเสียงระบบดิจิทัลชุดผสมเสียงระบบดิจิทัล เป็นต้น 	A ๓

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
	<p>๔. บริการทำเทคนิคด้านภาพ ต้องมีเครื่องจักรและอุปกรณ์สร้างภาพพิเศษ ซึ่งไม่สามารถทำได้สำเร็จในตัวกล้อง เช่น เครื่องตัดต่อและลำดับภาพ เครื่องประกอบสร้างเทคนิคพิเศษและภาพระบบดิจิทัล เป็นต้น</p> <p>๕. บริการประสานงานภาพยนตร์จากต่างประเทศที่มาถ่ายทำในประเทศไทย โดยมีขอข่วยการให้บริการครอบคลุมถึงการติดต่อขออนุญาตจากทางราชการการติดต่อหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ การติดต่อหาบุคลากร และการติดต่อหาอุปกรณ์สร้างภาพยนตร์</p> <p>๖. บริการให้เช่าโรงถ่ายทำภาพยนตร์ และรายการโทรทัศน์ที่ได้มาตรฐาน</p>	
<p>๗.๒๒ กิจการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว</p> <p>๗.๒๒.๑ กิจการเรือเฟอร์รี่ หรือเดินเรือท่องเที่ยว หรือให้เช่าเรือท่องเที่ยว</p> <p>๗.๒๒.๒ กิจการบริการที่จอดเรือท่องเที่ยว</p> <p>๗.๒๒.๓ กิจการสวนสนุก</p> <p>๗.๒๒.๔ กิจการศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรมหรือศูนย์ศิลปหัตถกรรม</p> <p>๗.๒๒.๕ กิจการสวนสัตว์เปิด</p>	<p>ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น อุปกรณ์ยกเรือ ที่จอดเรือบนบก โรงจอดเรือสำหรับซ่อมบำรุงเรือ เป็นต้น</p> <p>๑. ต้องมีเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ล้านบาท</p> <p>๒. ส่วนประกอบของโครงการต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ</p> <p>ต้องมีเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) ไม่น้อยกว่า ๓๐ ล้านบาท</p> <p>๑. ต้องมีเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ล้านบาท และต้องมีที่ดินไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ไร่</p> <p>๒. ส่วนประกอบของโครงการต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ</p> <p>๓. ต้องจัดที่ดินเป็นพื้นที่สีเขียวและที่จอดรถ อย่างละไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ของที่ดินทั้งหมด</p>	<p>B ๑</p> <p>B ๑</p> <p>A ๓</p> <p>A ๓</p> <p>A ๓</p>

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๗.๒๒.๖ กิจการพิพิธภัณฑสถานสัตว์น้ำ	๑. ต้องมีเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ๒. จัดทำมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ภายใน ๑๒ เดือน นับแต่วันที่ออกบัตรส่งเสริม	A ๓
๗.๒๒.๗ กิจการสนามแข่งขันยานยนต์	๑. ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ๒. ต้องได้รับมาตรฐานจาก Federation Internationale de L'Automobile (FIA) หรือ Federation Internationale de Motocyclisme (FIM) ๓. ต้องมีมาตรการป้องกันและควบคุม มิให้เกิดอันตรายหรือความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง ๔. ต้องจัดทำมาตรการป้องกัน และแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ภายใน ๑๒ เดือน นับแต่วันที่ออกบัตรส่งเสริม	A ๓
๗.๒๒.๘ กิจการกระเช้าไฟฟ้า	ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง	A ๓
๗.๒๓ กิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ๗.๒๓.๑ กิจการโรงแรม	๑. ต้องมีจำนวนห้องพักไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ห้อง หรือต้องมีเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ล้านบาท ๒. ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ดังนี้ - กรณีตั้งสถานประกอบการในเขตส่งเสริมการลงทุน เฉพาะพื้นที่ ๒๐ จังหวัด - กรณีตั้งสถานประกอบการในพื้นที่อื่นๆ ไม่สามารถขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการได้	A ๔ B ๒
๗.๒๓.๒ กิจการหอประชุมขนาดใหญ่	๑. ต้องมีพื้นที่ส่วนที่ใช้เพื่อการประชุมไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตารางเมตร โดยห้องประชุมขนาดใหญ่ที่สุดต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๓,๐๐๐ ตารางเมตร ๒. ต้องมีเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับโครงการ ๓. แบบแปลนแผนผังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ	A ๓

ประเภทกิจการ	เงื่อนไข	สิทธิและประโยชน์
๗.๒๓.๓ กิจการศูนย์แสดงสินค้านานาชาติ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ต้องมีพื้นที่แสดงสินค้าภายในอาคารไม่น้อยกว่า ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร ๒. ต้องมีห้องสำหรับเจรจาธุรกิจทุกห้องแสดงสินค้า 	A ๓
๗.๒๓.๔ กิจการศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ต้องใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ในการบำบัดและฟื้นฟูสุขภาพ ๒. ต้องมีการจัดโปรแกรมการฟื้นฟูสุขภาพแบบต่อเนื่อง และมีการพักค้างคืนสำหรับผู้มาใช้บริการ ๓. ไม่สามารถขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามคุณค่าของโครงการได้ 	B ๑

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวปุณณภา ณ กลาง

ประวัติการศึกษา

นิติศาสตรบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ปีที่สำเร็จการศึกษา พ.ศ.2552

สอบผ่านหลักสูตรวิชาว่าความของสำนักอบรม
วิชาว่าความแห่งสภาทนายความรุ่นที่ 37
พ.ศ.2554

ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ.2555-2558
ทนายความ
สำนักงานทนายความปุณณภา ณ กลาง
103 หมู่2 ตำบลอ่าวลึกใต้
อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่

ผู้บริหารบริษัทเกษตรชาวดินปาล์มน้ำมันจำกัด
จังหวัดเพชรบูรณ์